

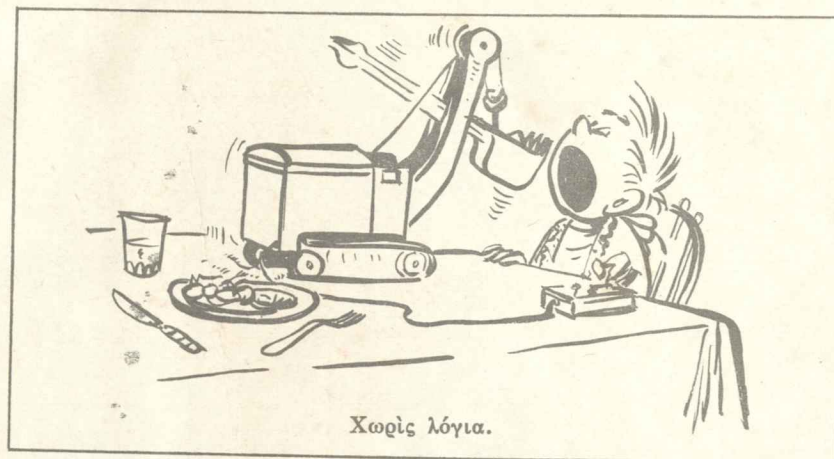
ΕΥΝΑΙΚΑ

ΣΕΛΙΔΕΣ

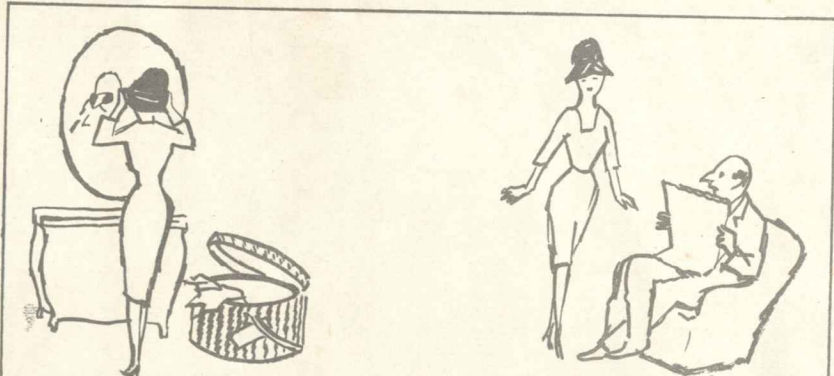
100

ΟΙ ΕΥΘΥΜΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΜΑΣ

Χωρίς λόγια.

Τό καινούργιο καπέλο.

Χωρίς λόγια

Χωρίς λόγια

Χωρίς λόγια.

— Τηλεφωνούν από την 'Εταιρία 'Υδάτων!...

ΓΥΝΑΙΚΑ

Δραχ. 6

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Μεγάλη δεκαπενθήμερη εικονογραφημένη επιθεώρησης

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΕΥΑΓΓ. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

Γραφεία: Λεωφόρος Πανεπιστημίου 34. Τηλέφ. 614.047

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τεύχος 273. Έτος 11. 6—19 'Ιουλίου 1960

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ: Τὰ 5.000 χρόνια τοῦ βαμβακιῶς στὴν ἡπηρεσία τοῦ ἀνθρώπου γιορτάστηκαν πρό τινος στ' «Ἀστέρια» μὲ μεγάλη λαμπρότητα κι' ἐπιδείξι: φορεμάτων διαφόρων χωρῶν καὶ ἐποχῶν κατασκευασμένων ἀποκλειστικῶς ἀπὸ βαμβάκι. Στὴν ἐπίδειξι: ἔλαβε μέρος καὶ ἡ δ. ΚΟΥΚΑ ΑΝΖΟΓΙ ποὺ διακρίνεται γιὰ τὴν ὀμορφιά καὶ τὴ χάρι της καὶ στολίζει τὸ ἐξώφυλλο τοῦ παρόντος τεύχους. Τὸ σχετικὸ ρεπορτάζ μὲ φωτογραφίες θὰ τὸ ἐρῇτε στὶς σελίδες 18, 19, 20, 21.

ΜΟΔΑ

ΠΑΝΤΑ ΔΡΟΣΕΡΗ ΜΕ ΦΟΥΣΤΑ ΚΑΙ ΜΠΛΟΥΖΑ	σελ.	50
ΟΛΗ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΜΕ ΣΕΜΙΖΙΕ	»	52
ΝΤΥΣΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ Μ' ΕΛΑΦΡΑ ΡΟΥΧΑΛΑΚΙΑ	»	54
ΜΕ ΣΟΡΤΣ ΚΑΙ ΡΙΧΤΗ ΚΑΖΑΚΑ	»	56

ΣΠΙΤΙ

ΠΛΕΚΤΑ: Λεπτές δαντελίσσες γιὰ μαντηλάκια	»	36
ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ: 'Η «Γυναίκα» σὰς συμβουλεύει	»	59
ΟΜΟΡΦΙΑ: 'Ομορφὴ δὴ τὴν ἡμέρα	»	64
ΚΟΥζίΝΑ: Τὸ μενού τοῦ 158ῆμέρου	»	79
Τάρτες μὲ διάφορα φρούτα, κομπόστες κ.λ.π.	»	80

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΡΕΙΑ ΑΡΧΙΖΕΙ!	»	11
5.000 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟ ΜΠΑΜΠΑΚΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ	»	18
ΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΧΕΡΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ	»	24

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΤΟ ΜΕΤΑΞΩΤΟ ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑ	»	27
ΜΥΗΣΙΣ ΣΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ	»	31
ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΧΑΜΕΝΑ	»	32
ΑΥΤΟ ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΠΟΥ ΛΕΓΕΤΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑ	»	35
ΛΟΡΕΝΤΣΟΣ ΜΑΒΙΛΗΣ	»	38
ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΣΤΗΝ ΚΥΑΝΗ ΑΚΤΗ	»	43
ΕΧΩ ΚΙ ΕΓΩ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ	»	48
ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ	»	63
ΕΡΩΤΑΣ ΣΤΟ ΠΕΝΤΑΓΡΑΜΜΟ: ΤΟΥΡΑΝΤΟ	»	66
Η ΠΕΡΙΕΡΓΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΑΦΕ	»	76
ΟΙ ΠΡΙΓΚΗΠΕΣ ΤΗΣ ΚΟΜΜΩΣΕΩΣ	»	88

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΥΤΥΧΙΑ: Αισθηματικό διήγημα	»	40
ΤΟ ΚΑΡΕ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ: Αισθηματικό διήγημα	»	46
ΤΟ ΡΟΛΟΙ' ΣΤΑΜΑΤΗΣΕ ΣΤΙΣ 4 ΚΑΙ 27': 'Αστυν. διήγ.	»	60
ΕΒΕΛΥΝ: Αισθηματικό μυθιστόρημα	»	71
Η ΠΑΡΕΙΣΑΚΤΗ: Δραματικό μυθιστόρημα	»	91

ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΜΑΣ:

ΠΑΛΙ ΜΕ 100 ΣΕΛΙΔΕΣ

ΣΥΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΤΡΟΝ

Ένα ἐξαιρετικὸ καὶ πλούσιο τεύχος ποὺ θὰ τὸ ἀπολαύσετε μὲ τὰ ἐκλεκτὰ καὶ ἐνδιαφέροντα περιεχόμενά του.

ΣΥΣΤΑΣΙΣ: ΤΟ ΑΡΘΡΟ «Ο ΑΝΔΡΑΣ» ΠΟΥ ΘΑ ΤΟ ΔΩΣΕΤΕ ΚΑΙ Σ' «ΕΚΕΙΝΟΝ» ΝΑ ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΗ.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικου:

ΕΤΗΣ. (26 τ.)	δρ. 160
ΕΞΑΜ. (13 τ.)	» 80
ΤΡΙΜ. (6 τ.)	» 40

Έξωτερικου:

ΔΟΛΛΑΡΙΑ	8.50
ΛΙΡΑΙ ΑΓΓΛ.	3.0.0
ΓΑΛΛ. ΦΡΑΓΚΑ	178
ΒΕΛΓ. ΦΡΑΓΚΑ	410

Τὰ ἐμβόσματα πρέπει νὰ ἀποστέλλωνται πρὸς Εὐάγγ. Τερζόπουλον, ὁδὸς Πανεπιστημίου 34, περιοδικὸν «Γυναίκα», διὰ ταχυδρομικῆς ἢ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς.

Κολώνιες διακριτικές
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες εὐχάριστες
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες δροσιστικές

Μιά καλή κολώνια
εἶναι μισὴ ἀρχόντιά

Κολώνιες εὐγενικές
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες διαρκείας
Κολώνιες Μαρινοπούλου
Κολώνιες ποιότητος

Σὲ κομψὴ συσκευασία καὶ χύμα, γιὰ
κάθε γούστο, γιὰ κάθε παραξενιά.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

**Έχετε
διαβάσει
την «Πείνα»
του Κνουτ
Χάμσουν;**

Βιβλίο εφιαλτικό, που περιγράφει το φυσικό μαρτύριο ενός πεινασμένου ανθρώπου...

Το μεγάλο μειονέκτημα της διαίτης για αδυνάτισμα είναι το άφορητο **αίσθημα της πείνας.**

Με τη διαιτητική τροφή CARRUGAN μπορείτε να χάσετε πολλά περιττά κιλά, **χωρίς ούτε μια στιγμή να νιώσετε πεινασμένος!**

Σπουδαίο επίτευγμα της σουηδικής Διαιτητικής, το CARRUGAN προστίθεται σε γάλα και δίνει στον οργανισμό τα απαραίτητα θρεπτικά στοιχεία, αντικαθιστώντας τις άλλες παχυντικές τροφές, σε τρόπον ώστε να εξουδετερωθούν τα περιττά λίπη.

Το CARRUGAN δεν είναι φάρμακο, αλλά τροφή, που επιτρέπει το φυσιολογικό αδυνάτισμα δίνοντας συγχρόνως το αίσθημα του χορτασμού.

Με το CARRUGAN αδυνατίζετε **χωρίς να δεινοπαθήτε.**

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΒΑΡΗΚΟΪΑΣ

Η «ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ»
ό πλέον ειδικός εν Ελλάδι
Οίκος αποκλειστικώς ασχολού-
μενος με **ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ
ΒΑΡΗΚΟΪΑΣ**, προσφέρει:

- Την μεγαλύτερη ποικιλία νεωτάτου τύπου ακουστικών της Αμερικανικής και Ευρωπαϊκής παραγωγής.
- Την πλουσιότερη παρακαταθήκη διαρκώς ανανεούμενων μπαταριών δι' ακουστικά.
- Την πληρεστέραν εξυπηρέτησιν, διά του όριστα ειδικευμένου τεχνικού προσωπικού της και του τελειωτάτου συγχρονισμένου εργαστηρίου της επισκευών.

ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ

ΟΔΟΣ ΔΕΡΟΥ 10-(Α' ΟΡΟΦΟΣ)& ΒΕΡΑΝΤΕΡΟΥ (γωνία)
ΑΘΗΝΑΙ: ΤΗΛ. 525-159

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΠΟΛΙΣ

Συμπληρώστε το παραπλευρώς δελτίον και ταχυδρομήσατέ το: ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ-ΔΕΡΟΥ 10 ΑΘΗΝΑΙ, δια να σας αποστείλουμε ΧΩΡΙΣ ΚΑΜΜΙΑΝ υποχρέωσιν σας λεπτομερές πληροφορίαι, περί του πώς μπορείτε να λύσετε κατά τον ιδεωδέστερον τρόπον το πρόβλημα της ακοής σας.

Η Νάντια Χωραφά,
ή γνωστή
πρωταγωνίστρια του
θεάτρου και του
κινηματογράφου,
συμπαθεί ιδιαίτερα
αυτό το μερσεριζέ
κοντομάνικο
ζακέτακι που
αγόρασε από την
Τρικόζα για μόνον
65 Δραχμές.

ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Ζεσταίνεστε πολύ; Ίδρωνετε; Λαχταρήσατε να υπήρχε, Παιδιά μου, ένα... φορητό ατμ-κοντίσιον που να σας δροσίζει στα κυνικά καύματα; Μην το σκεφθήτε δύο φορές. Ντυθήτε τα σερωτάτα μερσεριζέ μπλουζάκια Τρικόζα. Είναι το δροσερότερο το πρακτικότερο, το κομψότερο ντύσιμο για το φετινό καλοκαίρι. Είναι το ντύσιμο των στάρ και δσων ξέρουν να ντύνονται. Οι Τρικόζα αρχίζουν από 40 δραχμές. (Δεν είναι τυπογραφικό λάθος. Γράφονται σαράντα δραχμές).

Μήπως θέλετε και σεις να φορέσετε τα ριχτά Ιδιοτροπα μερσεριζέ μπλουζάκια για πλάζ που άρχισαν να εμφανίζονται και να νουν θραύσι στη Σάντα Μαργκερίτα Λίγκουρε, στο Πορτοφίνο, Μόντε Κάρλο, στο Λίγνο, στην Άντιμ, στο Ρίμινι και στο Ρίμινι; Και να τα συνδυάσετε με τα υπέροχα μερσεριζέ σόρτς και μερσεριζέ πανταλόνια για πλάζ με την έγδυσημένη τσάκισ που χαλαρεί με τη χρήση; Μά, φυσικά, που άλλο θα πάτε; Μοντε σύνολα πλάζ, κυριολεκτικά μούρλια, έχουν μόνο στην Τρικόζα. Πάρχει μια αφάνταστη ποικιλία σε σόρτς, πανταλόνια, μπλουζακέτακια σε μοντέρνα σχέδια κι' εξαιρετα χρώματα.

Για τα δροσερά βραδυνά και τις ψυχρίτσες της θάλασσας ή βουνού, αλλά και για το θερινό σινεμά και το θεατράκι, μήπως χατηρήσατε κάτι ελαφρύ που να σας προφυλάει από το άερα; Ζητήστε τ' ανδρικά μερσεριζέ Τρικόζα, το εντερνιέ-κρίν της δριικής μόδας. Το άρρενωπότερο, το κομψότερο, το πρακτικότερο ανδρικό μπλουζάκι του 1960. Κατάλληλο για έκδρομες, σπάρ το γραφείο. Ένθουσιάζει κάθε κομψό άνδρα και τον εξυπηρετεί με την πρακτικότητά του.

Θέλετε να κάμετε ένα δώρο του Γιάννη ή του Γιώργου, που το εύχρηστο και να το φορέσει με περηφάνεια; Δροσερό και ψό όπως θα το πέρνατε στη Ρώμη ή στο Μιλάνο; Είναι ο Τρικόζα Ζητήστε τ' ανδρικά μερσεριζέ Τρικόζα, το εντερνιέ-κρίν της δριικής μόδας. Το άρρενωπότερο, το κομψότερο, το πρακτικότερο ανδρικό μπλουζάκι του 1960. Κατάλληλο για έκδρομες, σπάρ το γραφείο. Ένθουσιάζει κάθε κομψό άνδρα και τον εξυπηρετεί με την πρακτικότητά του.

Μερσεριζέ Τρικόζα, λοιπόν, για το φετινό καλοκαίρι. Σε μες αφάνταστες, οι ωραιότερες δημιουργίες σε γυναικείες μπλουζες αμάνικες ή με μανίκι κοντό, με ράντες, με γιακά ή με ντεκολι σε ζακέτες κοντομάνικες και μακρυμάνικες, γαρνιρισμένες και πλές, σε σύνολα για πλάζ, σε σόρτς, πανταλόνια μερσεριζέ, σε στες πλίσε μερσεριζέ, ένας παράδεισος δροσιάς και ομορφιάς. Μονον σε μοντέρνες αποχρώσεις. Μόνον σε φετινά μοντέλα. Μονον σε εξαιρετικές ποιότητες.

Και κάτι ακόμη. Μη ξεχνάτε πως η Τρικόζα διατηρεί πάντοτε και τώρα το καλοκαίρι, πλήρη συλλογή σε μάλλινα πλεκτά, σε δρὰ και λεπτά, τόσο γυναικεία, όσο και ανδρικά και παιδικά. σε συνεπώς θα ταξιδέψουν σε βόρειες χώρες, ως μη λησμονήστε να πάρουν μαζί τους όλη την ελληνική ζεστασιά και θαλασπική συγκεντρώνεται στη λέξη Τρικόζα.

Τρικόζα στη στοά της οδού Έρμου 6, δυο βήματα από το Σινταγμα, στην Αθήνα. Στην οδό Μητροπόλεως 51 (γωνία Καραϊσκάκη) στη Θεσσαλονίκη. Τα καταστήματα που σας αξιολογούν πολύτα. Μία δροσερή ευρωπαϊκή μοντέρνα πνοή στην Ελλάδα.

Σκίτσο παρμένο
εκ του φυσικού
από τη μαθή-
τριά μας κα
Φ. Σουθαλιώτου
(Αθήναι)

**ΤΩΡΑ
ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
παιδιά και μεγάλοι
χαρήτε το υπαιθρο
μαθαίνοντας
ΣΚΙΤΣΟ
ΣΧΕΔΙΟ
ΧΡΩΜΑ**

με σπουδή στο σπίτι σας, όπουδήποτε και αν μένετε. Τώρα, με τις μεγάλες καλοκαιριάτικες μέρες είναι μια ωραία ευκαιρία για τα παιδιά σας είτε για σας, στην πόλη ή στην εξοχή, ν' αρχίσετε την καλλιτεχνική σας σπουδή με το Σύστημα Α.Β.Σ. συνδυάζοντας έτσι την πιο εύχρηστη άναψυχη με ένα εφόδιο πολυτίμο για τη ζωή. Γιατί—μην το ξεχνάτε αυτό—η Σχολή Α.Β.Σ. μαζί με τις πλούσιες τεχνικές γνώσεις, δίνει και μία πλατύτερη καλλιτεχνική μόρφωση, απαραίτητο συμπλήρωμα της γενικής μορφώσεως κάθε ανθρώπου. Και το σημαντικότερο: σπουδή στο σπίτι σας, χωρίς να παρεμβληθείτε τις άλλες σας ασχολίες, όπουδήποτε και αν μένετε. Χιλιάδες άνθρωποι σήμερα σχεδιάζουν ώρα και έκφραστικά χωρίς στο εκπληκτικά εύκολο και εύχρηστο Σύστημα Α.Β.Σ.

ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΕΥΧΟΣ ΔΩΡΕΑΝ

"Αν μένετε στας Αθήνας επισκεφθήτε μας, ώστε παίρνοντας πληροφορίες και το αναλυτικό μας τεύχος να δώτε και έργα μαθητών μας. "Αν έμποδίζεσθε ή μένετε σε επαρχία γράψτε μας—χωρίς καμιάν υποχρέωσή σας—να σας στείλουμε δωρεάν το αναλυτικό μας τεύχος αρ. 10 με κάθε πληροφορία για το μοναδικό Σύστημα Α.Β.Σ. για Μεγάλους και για το ειδικό Σύστημα για Παιδιά.

ΣΧΟΛΗ Α.Β.Σ.
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 10 Τηλ. 21.473

**ΖΗΤΗΣΤΕ
ΘΡΕΠΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΚΑΙ
ΠΑΙΔΙΚΑΣ ΤΡΟΦΑΣ
DR. OETKER
ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ**

**Τσικλντς
ADAMS**

**Chiclets
ADAMS**

Ευωδιάζουν το
στόμα και την αναπνοή
**Αποφύγετε
ΤΙΣ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ**

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ

Συνέχεια από το προηγούμενο

Με τον καθαρισμό αυτό διαλύονται και απομακρύνονται από τους πόρους όλες οι επιβλαβείς ουσίες. Οι πόροι ελευθερώνονται και εξασφαλίζεται η κανονική λειτουργία της αδόλου αναπνοής. Το αίσθημα δροσιάς και ανακούφισης, που έχει κανείς μετά τον καθαρισμό με ΜΟΥΣΣΕ είναι άφθαστο.

Άληθινά θαυματουργή είναι η ΜΟΥΣΣΕ και στην περιποίηση των χεριών. Η νοικοκυρά, που καθάρισε άγγινάρες ή έτριψε τα αλουμινένια σκεύη της και την πιάνει άπελπισία, όταν βλέπει τα χέρια της, θα σωθή, αν τα έμποτιση πρώτα και τα τρίψει έπειτα με ΜΟΥΣΣΕ Φυλλίσ. Όχι μόνον δεν θα μείνη ίχνος από τις δουλειές, που είναι υποχρεωμένη να κάνει, αλλά τα χέρια της θα λευκανθούν και θα απαλύνουν. Το ίδιο αποτελεσματική είναι η ΜΟΥΣΣΕ στο καθάρισμα των χεριών από μουντζούρες μελανής ή του καρμύνη της γραφομηχανής. Καθημερινό επίσης καθάρισμα των δακτύλων με ΜΟΥΣΣΕ τα απαλλάσσει από το κιτρινίσμα, που προξενεί το κάπνισμα.

Κάθε γυναίκα μπορεί να ανακαλύψει μόνη της κι' άλλες πολλές περιπτώσεις, που θα χρησιμοποιήσει αποτελεσματικά την ΜΟΥΣΣΕ. "Ας το κάνει άφοβα. Δεν υπάρχει καμιά πιθανότης να βλάψη. 99 φορές στις 100 θα ευεργετήσει.

PERLE ΦΥΛΛΙΣ γαλάκτωμα ειδικό για τα λιπαρά δέρματα. Ο καθαρισμός με PERLE γίνεται στις ίδιες περιπτώσεις και κατά τον ίδιο τρόπο, που περιγράψαμε προηγουμένως για την ΜΟΥΣΣΕ. Με την διαφορά ότι οι γυναίκες που έχουν λιπαρό δέρμα στο πρόσωπο, δεν έχουν το ίδιο στο λαιμό και στα χέρια. Η PERLE πρέπει να εφαρμόζεται στα καθαρώς λιπαρά σημεία, εκεί, όπου το δέρμα λαδίζει και συχνά παρουσιάζει μπιμπίκια και σπυράκια. Τέτοια σημεία είναι η μύτη και τα γύρω απ' αυτήν, τα πηγούνια και σπανιότερα το μέτωπο. Στα υπόλοιπα σημεία, που δεν είναι λιπαρά, πρέπει να χρησιμοποιηθεί η ΜΟΥΣΣΕ.

Η PERLE απαλλάσσει την επιδερμίδα όχι μόνον από τις ξένες βλαβερές ουσίες, αλλά και από το περιττό λίπος του ίδιου του δέρματος. Συστέλλει τούς υπερβολικά ανοικτούς πόρους, εξαφανίζει τα ψιλά μαύρα σημάδια, θεραπεύει τα σπυράκια. Αφαιρεί ακόμη την ανεπιθύμητη γυαλάδα και κάνει την επιδερμίδα μάτ και βελούδινη.

Συνεχίζεται στο επόμενο
(Ανακοίνωσις)

**ΤΑΣΟΣ Β. ΖΟΜΠΟΛΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ**
Πανεπιστημίου 34
& Ίπποκράτους
ΑΘΗΝΑΙ - Τηλ. 617.779

το λουτρό του 20^{ου} αιώνα

Ειδικό για σάς
και για την ομορφιά σας,
κυρία μου.

Καταργήστε το άγριο σφουγγάρι
και το έρεδιστικό σαπούνι.
Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο
λουτρό σας.

Αφήστε το BUBBLE BATH να
περιποιηθή το απαλό σας δέρμα.

- Θα το προφυλάξη από αλλεργίες και έρεδισμούς.
- Θα το τονώσει και δα το άρωματίση ευγενικά.
- Θα το περιβάλει με το προστατευτικό του πέπλο.

και κατοπιν
κάθε εμφάνισή σας δα
είναι και μία επιτυχία!

**ΑΦΡΟΔΟΥΤΡΟΝ
FAMAR**

Bubble Bath

Δέρμα βελούδινο-μαλλιά μεταξένια
Ζητήστε το σήμερα! Στο Φαρμα-
κείο σας. Σε όλα τα καταστήματα
καλλυντικών.

Φιάλη 4 λουτρών δραχ. 20
FAMILY SIZE (οικονομική)
με γέρας 12 λουτρών
δραχμολ 45.
ΣΑΣ ΣΥΜΦΕΡΕΙ!

BB/1

Τώρα είναι αυτός

Ήμουν πολύ δυστυχής πριν λίγο καιρό γιατί το πρόσωπό μου ήταν γεμάτο από μπιμπίκια, ακκινίλες και σπυράκια. Και πραγματικά φοβόμουν μήπως χάσω την αγάπη του άνδρός μου, απ' αυτά τα μικροελαττώματα. Τώρα όλα έχουν αλλάξει, με αγαπάει πιο πολύ από κάθε άλλη φορά. Το μυστικό μου; Μια απλούστατη, ή περιποίηση του δέρματος με ΤΟΚΑΛΟΝ. Και να πως: Το βράδυ απλώνετε στο πρόσωπό σας την κρέμα νυκτός ΤΟΚΑΛΟΝ - τροφή του δέρματος - με BIOCEL. Ένόςω έσείς κοιμάστε ξαναδίνει στο δέρμα την ελαστικότητά του και εξαφανίζει τις μικρές ρυτίδες. Το πρωί, η κρέμα ημέρας ΤΟΚΑΛΟΝ, μη λιπαρά, καθαρίζει το δέρμα από κάθε μικροκαθάρσι και το κάνει δροσερό, απαλό και βελούδινο. Μεταχειρίζεστε τακτικά τις δύο αυτές κρέμες και τα αποτελέσματα θα είναι τα ίδια με την πιο ακριβή κούρα ωμορφιάς.

Τι θα κρεμαδτή;

ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ

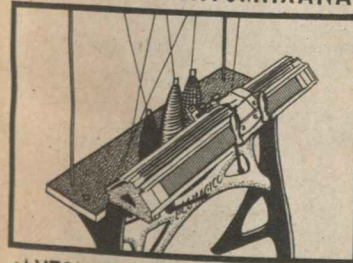
ΤΑ ΑΓΑΘΑ ΤΗΣ ΦΡΟΥΤΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Έχετε αλήθεια σκεφθή ότι το πορτοκάλι προσφέρει στον οργανισμό μια ολοκληρωμένη σειρά από ευεργεσίες; Πρώτα - πρώτα, την περίφημη βιταμίνη C που δυσκολεύει τις ασθένειες να αναπτυχθούν και μας χαρίζει ζωτικότητα και άντοχη στην κόπωση. Έστερα, την πολύτιμη ζωντανή βιταμίνη P που σημαίνει ευλύγιστες αρθρώσεις χωρίς ρευματικές ενόχλησεις και πιασίματα, καλά νεφρά και καρδιά, ελαστικές φλέβες και αρτηρίες, επιδερμίδα χωρίς ρυτίδες. Άκόμα, ασθένισιο απαραίτητο για γερά δόντια και κόκκαλα καθώς και φώσφορο για τους μύς και το μυαλό. Γι' αυτό, ξεδιψάτε πάντα με αναψυκτικά που περιέχουν άφθονο άγνο πορτοκαλοχυμό. Στα κέντρα επιμένετε να σας σερβίρουν Μπλέ ή Κόκκινη Πορτοκαλάδα Φίξ που έχετε πως είναι άγνη, καθαρή, 100% παστεριωμένη και έγγυημένη χωρίς χημικά συντηρητικά. Στο σπίτι απολαμβάνετε καθημερινά όλα αυτά τα πλεονεκτήματα με το υπέροχο Χρυσό Πορτοκάλι Φίξ, που κοστίζει μόνον 80 λεπτά το ποτήρι.

Η ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ

Μην αμελείτε το καθαρίσμα των δοντιών σας. Για να διατηρούνται καθαρά και υγιή θα πρέπει να τα καθαρίζετε τουλάχιστον δύο φορές την ημέρα. Προσέχετε όμως με τι θα τα καθαρίζετε! Σας υπενθυμίζουμε, ότι τα δόντια θα πρέπει να απολυμανθούν εντελώς, χωρίς όμως να ερεθισθούν τα ούλα. Ο Οίκος BEIERSDORF, παγκοσμίως γνωστός και από την κρέμα NIBEA, έχει παρουσιάσει μια 'Οδοντόπαστα ειδικά για την περίπτωση αυτή. Η 'Οδοντόπαστα Νιβέα έχει ένα πολύ λεπτό άρωμα και μετά από κάθε χρήση δίνει μια ευχάριστη δροσιά στο στόμα και την αναπνοή σας. Καθαρίζει και απολυμαίνει εντελώς τα δόντια και δεν προκαλεί ενόχλησεις και ερεθισμούς στα ούλα. Συνήθιστε την 'Οδοντόπαστα Νιβέα. Είναι προϊόν έγγυημένων. Δώστε την όρεδα στα παιδιά σας, στους δικούς σας, σ' όλη την οικογένεια. Πωλείται παντού σε σωληνάκια μικρά των 30 γρ. και μεγάλα των 65 γρ. που είναι και οικονομικότερα.

ΙΤΑΛΙΚΑΙ ΠΛΕΚΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

(ΑΥΤΟΜΑΤΟΙ) "ΑΓΚΟΜΑΤΖΙΚΟ", Διά το σπίτι... Τόν Βιοτέχνην... Το Πλεκτήριο... Πλεκτομηχαναί υπερπαραγωγικοί-πλεκτά ανωτέρας ποιότητας. Χαμηλή τιμή. Εύκολία πληρωμής. ΜΠΑΡΜΠΑΤΟΣ Ο.Ε., ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 4 - (ΣΤΟΑ) ΑΘΗΝΑΙ

ΚΡΑΓΙΟΝ

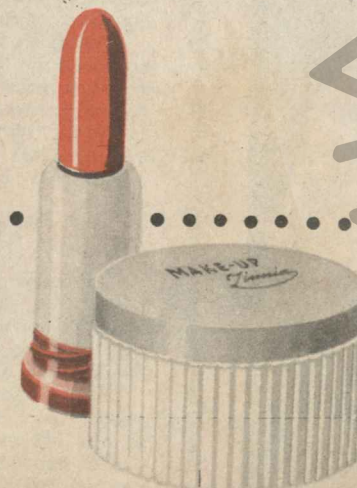
Zinnia

- Δημιουργήθηκε για την κομψή γυναίκα... που ξέρει πόσο αξίζουν δυο ωμορφα χείλη.
- Ίσως θα δα δαλήσετε ν' αποκτήσετε και σεις αυτή την πνοή της κομψότητας. Το κραγιόν ZINNIA με την λιπαρή του απαλότητα δεν στεγνώνει τα χείλη και τους δίνει μια βελούδινη γοητεία.
- Το κραγιόν ZINNIA χαρίζει χείλη έκφραστικά, γοητευτικά, προκλητικά.

ΜΕΙΚ - ΑΠ

Zinnia

- Ένα άριστο συμπλήρωμα της γυναικείας ωμορφιάς στους πιο ωραίους βελούδινους χρωματισμούς που προσδίδουν στο δέρμα μια ξεχωριστή γοητεία και άνταύγεια.
- Δέρμα Φωτεινό, νεανικό, βελούδινο για όλη την ημέρα.

Zinnia

καὶ αὐτὴ

ἐτοιμάζεται

νὰ βγῇ

γιὰ νὰ πάῃ...

νὰ ψωνίσῃ

μακαρόνια

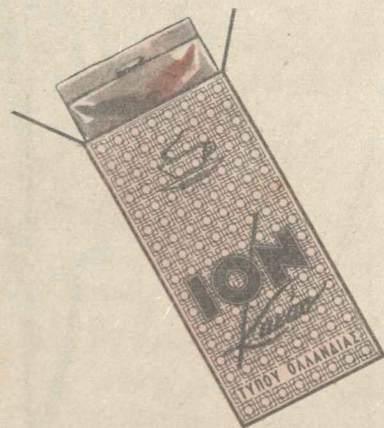

A Koronis

ΕΞΥΠ

Τα βασικά πλεονεκτήματα που σάς εξασφαλίζει το
ΚΑΚΑΟ **ION** ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ
όταν όμως είναι συσκευασμένο σε κουτιά και όχι χύμα

ΕΝΑ ΡΟΦΗΜΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΛΗΡΗΣ ΤΡΟΦΗ

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑΣ

Στο «ΣΜΑΡΑΓΔΕΙΟ» εκπαιδευτήριο Χρυσόθερη, που στεγάζεται σ' ένα συγχρονισμένο κτιριακό συγκρότημα στην Πεύκη (τη γνωστή βασισμένη Μαγκουράνη) με την ευκαιρία των μαθητικών επιδείξεων του τέλους της σχολικής χρονιάς διοργανώθηκε έκθεση χειροτεχνημάτων των μαθητών, που κατέληξε τους επισκέπτες με την επιτυχία της. Οι μαθητές και οι μαθήτριες του εκπαιδευτηρίου εξέθεσαν την εργασία του σχολικού έτους, δηλαδή έργα ευλογητικής και ζωγραφικής, κεντήματα, ταπητουργικά εκθέματα, τσάντες ύφαντες, αυτοσχέδια μοντέλα ραπτικής, έργα εικαστικής τέχνης, σκίτσα, πιότα διακοσμημένα κλπ.

Τα έργα παρουσιάσαν μία καλλιτεχνική μορφή και προέβλεπε ιδιαίτερη ένθυσή η επίδοσι των μαθητών και η άποψη απόδοσής τους. Οι επισκέπτες της εκθέσεως συνεχάρησαν θερμά και τη διεύθυνση κ. Χρυσόθερη για την άρτια οργάνωσή και την επιμελημένη εκπαίδευσή των μαθητών της. Στη φωτογραφία μας δείγματα της καλλιτεχνικής διακοσμώσεως πηλινών δοχείων, έργα των μαθητών.

A. ΜΑΡΜ.

Κάτι που ίσως δεν ξέρετε

Ο ΑΣΤΕΡΙΑΣ

Όσοι πηγαίνετε το καλοκαίρι στη θάλασσα για μπάνιο ή μένετε σε παραθαλάσσιο μέρος θα είδατε μέσα στη θάλασσα, επάνω στην άμμο ή ανάμεσα στις χορταριασμένες πέτρες ένα λαμπρό ζωντανό αστερίο να σιγοπερπατά ή να μένει ακίνητο. Αυτό το αστερίο είναι ο αστερίας ή όπως τον λένε οι ναυτικοί ο σταυρός.

Αν πιάση φουρτούνα, τα κύματα πετάνε έξω στη στεριά τους σταυρούς και τότε θα τους δείτε να χάνουν τα χρώματα και τη λαμπρόδα τους που τα ξαναπαίρνουν μόλις τους ξαναρίξετε στη θάλασσα.

Ο αστερίας είναι απ' τα πιο παράξενα ζωντανά της θάλασσας. Αποτελείται από πέντε ευκαμπτα και εύθραυστα πλοκάμια που το καθένα στην άκρη του έχει από ένα μάτι. Έτσι ο σταυρός κυττάζει προς όλες τις μεριές και είναι έτοιμος ν' απλώση τα πλοκάμια του και να πιάση το θύμα του. Κάθε πλοκάμι έχει 304 μικρές τριπούλες σε δύο σειρές. Όποτε θέλει ο αστερίας απ' αυτές τις τριπούλες βγάζει κάτι μακρούς σωλήνες που τους χρησιμοποιεί για πόδια και για πνεύμονες. Μία λοιπόν που στο κάθε πλοκάμι ο αστερίας έχει τριακόσιους τέσσερις σωλήνες - ποδαράκια, ολόκληρος ο σταυρός έχει 1520 πόδια. Μη νομίζετε όμως πως με τόσα πόδια ο αστερίας είναι απ' τα πιο ταχικίνητα ζωντανά της θάλασσας. Αντίθετα μόλις σιγοπερπατά.

Ο αστερίας κινηγεί τα καθούρια, τους μικρούς άστακούς και τα στρείδια ακόμη. Θα πείτε πως το τρώει το στρείδι αφού έχει δοσρακό. Μόλις το πιάσει, μαζεύει τα πλοκάμια του και το φέρνει προς το στόμα. Τότε το στομάχι του αναστρέφεται και θγαίνει έξω, αρχίζοντας να στάζει ένα υγρό στη σύνδεση των δύο δοσράκων του στρείδιου. Σε λίγο το στρείδι εγκαταλείπει την αντίστασή του, παραλείπει και ανοίγει.

Καμιά φορά όταν ο αστερίας πιάσει μεγάλο καθούρι, αυτό με τις δαγκάνες του μπορεί να του κόψει ένα ή δυο πλοκάμια. Ο αστερίας όμως δεν νοιάζεται γιαυτό τον άρρωστο σταυρό. Κυττάζει να κάνει τη δουλειά του: να καταπολεμήσει τον κάβουρα. Τα πλοκάμια σε λίγο θα ξαναφטרώνουν, όπως βγαίνουν τα κλαδιά στο δέντρο. Δεν είναι λοιπόν παράξενο ζωντανό;

ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΠΟΙΚΟΙ ΣΤΗΝ ΑΛΓΕΡΙΑ

Στην Κορσική από το 1675 υπήρχε μία αποικία Μανιατών που εγκατεστάθηκαν αρχικά στην Παιμία κ' έπειτα στις Καρνές. Η αποικία αυτή ήταν ολιγάριθμη και ποτέ δεν ξεπέρασε τα 1000 άτομα. Όταν η Γαλλία κατέλαβε τη Βόρειο Αφρική, η γαλλική κυβέρνηση με το σκοπό να εφομοιώση και αξιοποιήσει τα βορειοαφρικανικά παράλια πήρε μία σειρά μέτρα. Ένα απ' αυτά ήταν να ενισχύει τους Γάλλους και τους άλλους Ευρωπαίους που αποφάσιζαν να εγκατασταθούν οικογενειακώς στη Βόρειο Αφρική. Σε κάθε Ευρωπαίο οικογενειάρχη αποικο έδινε 30-40 έκταρια γης, με την υποχρέωση να τα καλλιεργή, να κτίσει σπαντά σπίτι και να εγκατασταθεί οικογενειακώς. Για κείνους που ήθελαν να πάνε στη Βόρειο Αφρική η γαλλική κυβέρνηση έδινε και τα έξοδα του ταξιδιού.

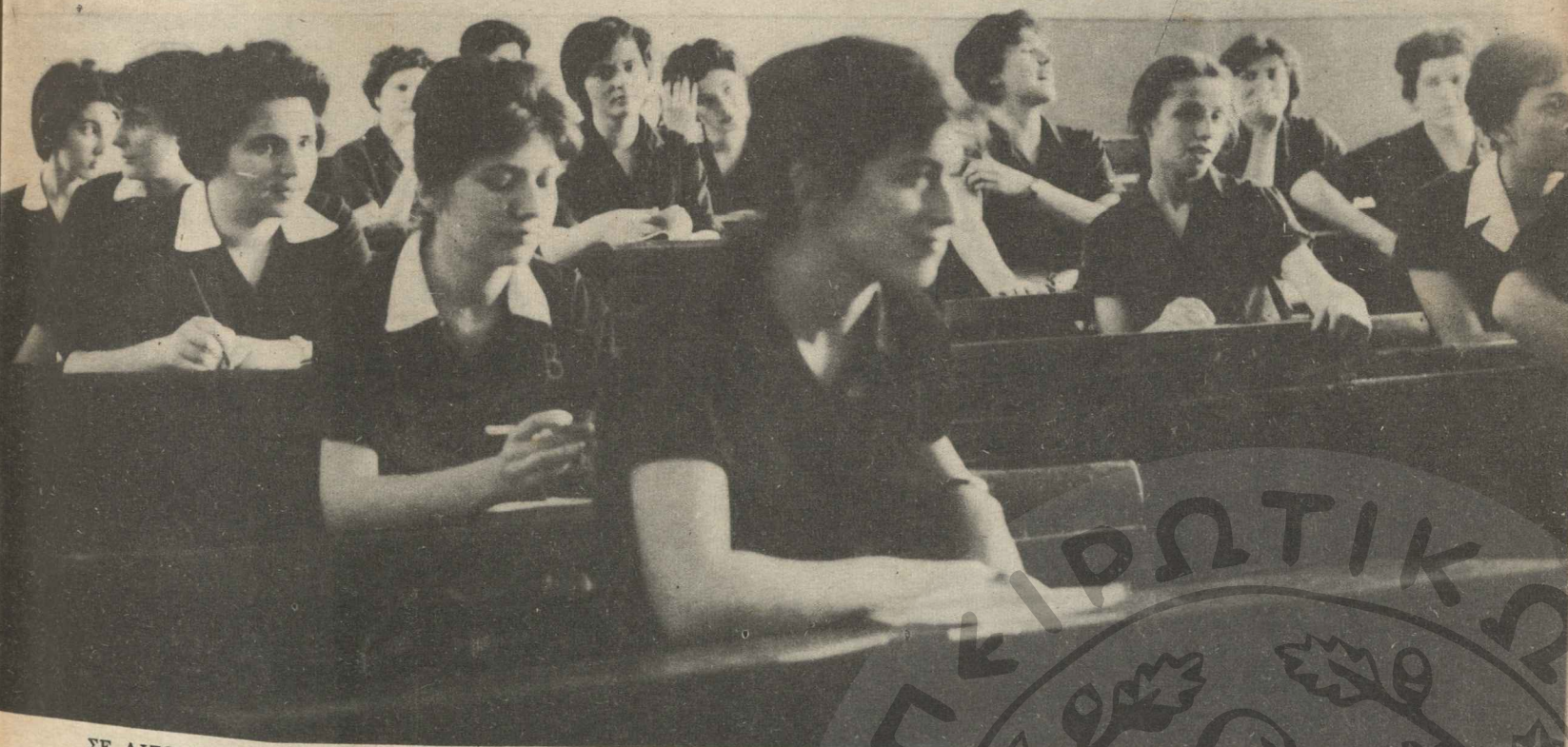
Το 1872 μερικοί Έλληνες από τις Καρνές της Κορσικής πήγαν στην Αφρική για να δουν με τα μάτια τους αν η γη που παραχωρούσε η γαλλική κυβέρνηση ήταν κατάλληλη για καλλιέργεια κ' αν οι άλλες συνθήκες επέτρεπαν την εκεί εγκατάστασή και προκοπή. Αφού βεβαιώθηκαν ότι οι συνθήκες ήταν καλές στις 4 Νοεμβρίου 1874, τριάντα ελληνικές οικογένειες από τις Καρνές βρέθηκαν στις άπείραντες πεδιάδες του Σίδι-Μερουάν, του νομού Κωνσταντίας. Στις 30 αυτές οικογένειες προστέθηκαν αργότερα και άλλες και το 1887 η αποικία είχε 100 περίπου ελληνικές οικογένειες.

Ποίν από την άφιξη των Ελλήνων δεν υπήρχε στο Σίδι-Μερουάν ούτε ένα σπίτι. Το 1887 έπλησαν λίθινες οικοδομές, ελληνική εκκλησία, σχολείο, ταχυδρομείο και τηλεγραφείο που έγιναν όλα με δαπάνες της γαλλικής κυβέρνησεως.

Οι Καρναίτες στη γαλλική ονομασία προσήσανε και τη δική τους κ' έτσι η αποικία αυτή - το χωριό - λέγεται Sidi-Merouan-Cargese.

Τα προβλήματα της σύγχρονης νεολαίας

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΡΕΙΑ ΑΡΧΙΖΕΙ!....

ΣΕ ΛΙΓΟ ΟΙ ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ ΤΗΣ ΟΓΔΩΣ ΘΑ ΓΡΑΨΟΥΝ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΜΑΘΗΜΑ ΚΑΙ ΥΣΤΕΡΑ: «ΑΝΤΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟ!».

ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΚΟΠΕΛΛΕΣ ΠΕΡΑΣΑΝ ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΟΡΑ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ. ΣΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΑΝΑΠΟΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΚΥΤΤΑΖΟΥΝ ΑΝΗΣΥΧΕΣ ΤΟ ΔΡΟΜΟ, ΠΟΥ ΑΝΟΙΓΕΤΑΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟΥΣ

Α μέτρητα ερωτήματα βασανίζουν τη σκέψη των κοριτσιών που αποφοιτούν από το γυμνάσιο και για πρώτη φορά επιχειρούν να λύσουν προβλήματα, δίχως τη βοήθεια του καθηγητού τους. Μονοιασμένες, μαζεύουν τα βιβλία με τα σημειωμένα περιθώρια, τα τετράδια με τις εκθέσεις ιδεών, τα κεντήματα με τους πολύχρωμους μαιάνδρους, τα μπλόκ με τα ελεύθερα σκίτσα, ό,τι τους απέμεινε από έξη χρόνια δουλειά, μαζί με ιδανικά, τις άγνες ιδέες, τα παράτολμα όνειρα, την πίστι και τον ένθουσιασμό λίγο-λίγο διαλύεται.

Η στιγμή είναι δύσκολη και όλοι έμεις, που παράσαμε κάποτε την ίδια κοίση, θα πρέπει να σταθούμε δίπλα στα κορίτσια μας αυτά με στοργή και τραγική λάθη, να τους δείξουμε πώς θα εκμεταλλευθούν σωστά τις άπείρατες ικανότητές τους.

Επειδή το θέμα είναι εξαιρετικά σοβαρό και για να διευκολύνουμε το έργο των γονέων, αποφασίσαμε, πρώτοι έμεις, να έρθουμε σε στενότερη επαφή με τις κοπέλλες, που απειρίτησαν φέτος από το γυμνάσιο. Προτιμήσαμε για την έρευνά μας ένα δημόσιο σχολείο και συγκεκριμένα το Β' Γυμνάσιο Θηλέων Αθηνών, όπου οι μαθήτριες αντιπροσωπεύουν όλες τις κοινωνικές τάξεις και λίγο πριν από τις εξετάσεις, υποβάλαμε σε εκατό κοπέ-

λες της ογδώς τάξεως είκοσι ερωτήματα σχετικά με τα μελλοντικά τους σχέδια, τη ζωή τους μέσα και έξω απ' το σχολείο, το χαρακτήρα τους και τη στάση τους απέναντι στην κοινωνία. Οι απαντήσεις, που μας έδωσαν, είναι απόλυτα ειλικρινείς και μας αποκαλύπτουν το μέτρο της σκέψεως, όχι μόνο των κοριτσιών της ηλικίας τους, αλλά όλης της νεολαίας.

Αλλά ως προχωρήσουμε στην έρευνά μας, θέτοντας την πρώτη ερώτηση στις τελειούσες:

— Είσαι ευχαριστημένη, που τελειώνεις το γυμνάσιο;

Οι έβδομηντα από τις εκατό κοπέλλες, απαντώντας σχετικά, εκφράζουν αδιάστατα τη χαρά τους για το τέλος της σχολικής τους ζωής, αν και, όπως οι ίδιες εξομολογούνται, αισθάνονται κάποια ανησυχία για το μέλλον.

— Είμαι ευχαριστημένη γιατί τελειώνει μία περίοδος της ζωής μου σχεδόν νεκρή, λέει μία μαθήτρια χαρακτηριστικά. Τώρα που θα φύγω απ' το γυμνάσιο θα μπορέσω να δημιουργήσω αυτό που θέλω...

Λίγα χρόνια πριν, μία τέτοια απάντησι θα ξάφνιαζε γονείς και εκπαιδευ-

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΡΕΙΑ ΑΡΧΙΖΕΙ!...

ΜΙΑ ΔΥΣΚΟΛΗ ΣΤΙΓΜΗ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ. ΚΑΘΩΣ ΟΙ ΠΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΛΕΙΝΟΥΝ

τικούς, αλλά σήμερα φαίνεται έντελως φυσική. Οι νέες μας βιάζονται να χειραφετηθούν, να οργανώσουν τη ζωή τους, να ριχτούν στη βιοπάλη.

Το συμπέρασμα, άλλωστε, αυτό βγαίνει πολύ εύκολα και από την απάντησή, που έδωσαν οι μαθήτριες στο δεύτερο ερώτημά μας, αν έχουν δηλαδή αποφασίσει τι θα κάνουν μετά το τέλος των γυμνασιακών τους σπουδών. Από τις εκατό μόνο οι πέντε βοήθησαν απροετοίμαστες να απαντήσουν στην ερώτησή μας, "Όλες οι άλλες έχουν διαλέξει ήδη το δρόμο, που θα ακολουθήσουν και είναι έτοιμες ν' αγωνιστούν σκληρά για να σταδιοδρομήσουν.

Και με την απάντησή τους αυτή οι 100 μαθήτριες του Β' Γυμνασίου Θεσσαλονίκης διαφενδούν τους συνοφάντες της νεολαίας, που την κατηγορούν για τεμπελιά και παρασιτισμό. «Θέλουμε να σπουδάσουμε!...» φωνάζουν, «Να δουλέψουμε, να δημιουργήσουμε!...». "Αν δεν θα έχουν ως το τέλος το κουράγιο να παλαίψουν, το φταίξιμο δεν θα είναι δικό τους. Την ευθύνη θα την έχουμε μισή-μισή.

Και τώρα, ως δοίμε τι ακριβώς επιδιώκουν οι κοπέλλες, που πήραν μέρος στην έρευνά μας.

Κάπου έξιηντα από τις εκατό, απαντώντας σε σχετικά ερωτήματά μας, μας είπαν πως θέλουν να συνεχίσουν τις σπουδές τους.

Χουν αρχίσει εδώ και δυό χρόνια ειδικά φροντιστήρια, για να πετύχουν στις εξετάσεις της ανώτερης σχολής, που έχουν διαλέξει. "Η ποσότητά τους στρέφεται προς τις θετικές επιστήμες, ενώ ελάχιστες θέλουν να σπουδάσουν φιλοσοφία ή νομικά. Κύριος στόχος τους είναι το Πολυτεχνείο και ύστερα η Φυσικομαθηματική Σχολή του Πανεπιστημίου. Δυό-τρεις θέλουν να γίνουν διακοσμήτριες και κάποια όνειρεύεται να γίνει ναυπηγός!

Οι υπόλοιπες, που θέλουν να εργασθούν, δεν ξαίρουν ποιά πόρτα να χτυπήσουν. Οι περισσότερες από τις τελευταίες αυτές έχουν μάθει αγγλικά ή γαλλικά, αρκετές είναι εφοδιασμένες με διπλώματα στενογραφίας, λογιστικής και γραφομηχανής αλλά μόνο δυό-τρεις έχουν εξασφαλίσει θέση. Εκτός από ώριμες, που έχουν αποφασίσει να μπουν σε μία σχολή αδελ-

φών νοσοκόμων, κοινωνικών λειτουργών κλπ. Όλες οι άλλες δεν έχουν κανένα επαγγελματικό προσανατολισμό, πράγμα, που θα τις δυσκολέψει όχι μόνο στο να βρουν δουλειά, αλλά ν' αποδώσουν ανάλογα με τις ικανότητές τους. Και το καταλαβαίνει κανείς, πως οι κοπέλλες υποφέρουν από έλλειψη κατευθύνσεως, για την οποία ευθύνονται τόσο το εκπαιδευτικό μας σύστημα, όσο και οι ίδιοι οι γονείς. Οι απαντήσεις τους το δείχνουν καθαρά.

— Νομίζεις πως το γυμνάσιο σου έδωσε εκείνα τα εφόδια, που θα σε βοηθήσουν να αντιμετωπίσεις τη ζωή; "Αν όχι, τί θα ήθελες να είχες μάθει ακόμα;

Και να μερικές από τις πιο χαρακτηριστικές απαντήσεις των κοριτσιών.

— "Ο αγώνας της ζωής δεν κερδίζεται με θεωρίες... Μας γέμισαν το κεφάλι με ιδέες και άφησαν τα χέρια μας άσπλα...

— Γιατί μας παρουσιάζουν τη ζωή έτσι όπως δεν είναι; Χωρίς καμιά πείρα είναι δυνατό ν' αρχίσει κανείς τον αγώνα;

— Δεν μου έδωσαν καμιά ευκαιρία να καλλιεργήσω τις κλίσεις μου...

— Κανένας δεν πήρε τον κόπο να μας μιλήσει για την πραγματικότητα της ζωής. Λες και θα ζήσουμε στον "Αρη..."

— Δεν πήραμε εγκυκλοπαιδική μόρφωση...

— "Αντί να κάνουμε συντακτικό πάνω στην Ίφιγένεια, θα ήταν

κατηγορούν οι μαθήτριες: «Έξω από αυτά τα παράθυρα υπάρχει η αλήθεια, λένε, για την οποία κανείς δεν μας μίλησε μέχρι σήμερα».

ΠΙΣ ΤΗΣ, ΕΝΑΣ ΕΝΤΕΛΩΣ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ, ΑΓΝΩΣΤΟΣ, ΑΝΟΙΓΕΤΑΙ ΔΙΑΠΛΑΤΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΗΣ

καλύτερα να μαθαίναμε μερικά πράγματα για τη νεώτερη λογοτεχνία μας...

— Κάνουμε εξη χρόνια γαλλικά και στο τέλος δεν μπορούμε να πούμε ούτε μία καλημέρα στη γλώσσα αυτή...

— "Αν μας είχε δώσει το γυμνάσιο τα απαραίτητα εφόδια, θα χρειαζόμαστε φροντιστήριο για να μπούμε σε μία ανώτατη σχολή;

— Εκείνα τα λατινικά σ'ας παρακαλώ τί τα θέλουμε;

— Το γυμνάσιο ισοπεδώνει αξίες και ικανότητες. "Απόδειξι πως όταν αποροτήσης, χρειάζεσαι ειδική εκπαίδευσι για να γίνης έστω και απλή πωλήτρια...

— Δεν νομίζω πως το γυμνάσιο δίνει τα απαραίτητα εφόδια για ν' αντιμετωπίσει κανείς τη ζωή. Μάλλον σ'ε κάνει να φοβάσαι τον κόσμο!

Οι καλές τέχνες φαίνεται ότι συγκινούν ακόμα πολύ τις νέες μας. "Από τις εκατό, οι εβδομήντα, σε σχετικές μας ερωτήσεις απάντησαν πως ασχολούνται με τη ζωγραφική, τη διακοσμητική, την ποίηση ή το χορό. "Η θέσι τους, όμως, είναι ολότελα άρνητική απέναντι στο θέατρο.

— Δεν θέλω να γίνω καλλιτέχνης του θεάτρου, λέει κάποια. Δεν είναι το... χαρακτήρας μου οι ελαφρότητες!...

— Δεν μου άρεσει αυτό το επάγγελμα, λόγω των ειδικών συνθηκών που υπάρχουν πίσω από τα παρασκήνια.

— Θα ήθελα να γίνω κωμικός, αλλά επειδή δεν μου άρεσει αυτό του είδους ή δημοσιότητα, δεν το αποφασίζω...

Το επόμενο ερώτημά μας ήταν το εξής:

— Θα ήθελες να αποκτήσης γρήγορα οικογένεια;

"Εβδομήντα από τις εκατό κοπέλλες μας απάντησαν πως θα ήθελαν να τελειώσουν πρώτα τις σπουδές τους, να σταδιοδρομήσουν και γενικότερα ν' αποκτήσουν οικονομική ανεξαρτησία και ύστερα να παντρευτούν.

Αυτό σημαίνει πως οι νέες της εποχής μας δεν βλέπουν το γάμο σαν αποκορύφω, αλλά σαν ιερή ένωση δυό ανθρώπων με ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις. Εικοσιπέντε μαθήτριες μας εξομολογήθηκαν πως τους άρεσε να γίνουν γρήγορα σύζυγοι και μητέρες, τρεις μας είπαν πως είναι ήδη αρραβωνιασμένες και δυό δεν ήθελαν ν' ακούσουν για γάμο και παιδιά.

"Άλλο ερώτημά μας ήταν:

— Νομίζεις πως είσαι αρκετά δυνατή για να επιβληθής στην κοινωνία;

Οι απαντήσεις ήταν κατά τα τρία τέταρτα άρνητικές. Μόνο εικοσιπέντε κοπέλλες απάντησαν πως είναι βέβαιες ότι θα πάρουν τη θέση, που τους αξίζει στον κόσμο. Στις ψυχές των υπολοίπων κοριτσιών κυριαρχούν ο φόβος και ο δισταγμός. Με μαζεμένα φτερά έτοιμάζονται να πετάξουν στην ζωή και τους λείπει ολότελα η αυτοπεποίθησι αν και, όπως στην αρχή είδαμε, είναι έτοιμες να εργασθούν σκληρά για να φτάσουν κάπου. Το κακό είναι, όμως, πως δεν πιστεύουν ότι θα φτάσουν ποτέ. Δεν έχουν βαθεί πίσω και πολεμούν δίχως ενθουσιασμό. Χωρίς να έχουν καμιά κοινωνική πείρα—σε σχετική μας ερώτησι και οι εκατό απάντησαν πως δεν ξαίρουν τη ζωή—είναι έτοιμες να καταθέσουν τα όπλα, σκύβοντας το κεφάλι μπροστά σε άγνωστες δυνάμεις και άοριστους κινδύνους. Είναι κι' αυτό μία απόδειξι πως κάτι δεν πάει καλά με το εκπαιδευτικό μας σύστημα.

"Αλλά αφού έτσι κι' αλλιώς έχει δημιουργηθή μία κατάσταση ως φροντισμού έστω και την τελευταία στιγμή να διορθώσουμε το πράγμα. "Ας ξεριζώσουμε την αμφιβολία απ' την ψυχή των παιδιών μας κι' ως τους εμπνεύσουμε εμπιστοσύνη για τον εαυτό τους.

Σχετικό ήταν και το επόμενο ερώτημά μας:

— Ποιά είναι τα αδύνατα σημεία του χαρακτήρος σου;

Τα περισσότερα κορίτσια μας απάντησαν πως είναι δειλιά, ευαίσθητα. Οι απαντήσεις στο νέο ερώτημά μας «Τί σε συγκινεί περισσότερο στη ζωή» μας έδωσαν την ευκαιρία να διαπιστώσουμε πόσο άγνη κι' ευγενική μέλει ακόμα η ψυχή των παιδιών μας. "Η αγάπη, ο «μεγάλος» έρωτας, η ειλικρίνεια, η κατανόηση, η φύσι, η μουσική, η καλωσύνη είναι οι δημοφιλείς της ζωής, που γοητεύουν τα κορίτσια αυτά και ασφαλώς τις περισσότερες νέες της ηλικίας τους. Μόνο μία μαθήτριά μας απάντησε πως της άρεσει το ζήλια και δυό-τρεις βοήκαν πως δεν υπάρχει τίποτα που ν' τις συγκινή.

— Θα ήθελες ν' αγωνισθής για έναν ανώτερο σκοπό;

Κάπου ενενήντα από τις εκατό κοπέλλες γι' αυτό το ερώτημά μας φάνηκαν πρόθυμες στις απαντήσεις τους να εξυμνητήσουν μία μεγάλη ιδέα αλλά πολύ λίγες έχουν συγκεκριμένο στόχο. "Άλλη απόδειξι πως οι ιδέες δεν έχουν κατασταλάξει μέσα στο νου των παιδιών, ώστε να μπορούν να το σπρώξουν σε θετικές πράξεις.

"Ακόμα τα κορίτσια δεν έχουν χάσει την απλότητα και τον αιδωμνητισμό τους. Καθισμένες στα σκαλοπάτια του διαδρόμου οι δύο αυτές μαθήτριες ξεφυλλίζουν την «τριγωνομετρία» πριν από το διαγωνισμό.

Και το τελευταίο μας ερώτημα στις τελειόφοιτες μαθήτριες του γυμνασίου:

— Πιστεύεις στον άνθρωπο και στις ήθικες αξίες της ζωής;

"Από τις εκατό οι 80 μαθήτριες απάντησαν καταφατικά, οι 15 άρνητικά και οι πέντε ότι δεν πιστεύουν απόλυτα. Κάποια μαθήτριά απάντη:

— Πιστεύω και στον άνθρωπο και στις ειδικές αξίες, αλλά δυστυχώς σπανίως συναντά κανείς και πραγματικούς ανθρώπους και πίστι στις αξίες.

Και με την τελευταία αυτή απάντησι συμπληρώνεται το μέτρο κόλλεως της προσωπικότητας των παιδιών μας, για το οποίο μιλήσαμε στην αρχή. "Από την όλη έρευνα δηλαδή, βγαίνει εύκολα το συμπέρασμα ότι τα αγόδια τοις εκατό των κοριτσιών μας παίρνουν θετική στάσι απέναντι στη ζωή, δέχονται τις ήθικες αξίες της και είναι πρόθυμα να σεβασθούν τους νόμους της. Μέσα τους έχει ριζώσει η ιδέα της ανεξαρτησίας, που είναι αποφασισμένες να διατηρήσουν, δουλεύοντας σκληρά. Μία φλόγα για ανώτερες δημιουργίες σιγοκαίει στην ψυχή τους αλλά τους λείπει η αυτοπεποίθησι.

Με δυό λόγια υπάρχει στη διάθεσί μας ένα θαυμάσιο υλικό, που μέχρι σήμερα δεν το μεταχειρισθήκαμε, όπως έπρεπε. "Αλλά έστω και την τελευταία στιγμή, τώρα που τα κορίτσια μας στέκονται μπροστά στις μεγάλες πύλες της ζωής, ως τα πιάσουμε απ' το χέρι κι' ως τα οδηγήσουμε σ' ένα δρόμο αντίξιο του προορισμού τους σαν αληθινών ανθρώπων και γυναικών ιδιαίτερα. "Αξίζουν να τα οδηγήσουμε στο δρόμο της δημοκρατίας, της αγάπης και της αλήθειας, που είναι και ο αληθινός δρόμος της ευτυχίας!

Σοφία Μαλτέζου

ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

Μέσα στους σκοπούς του γάμου περιλαμβάνεται και η απόκτηση απογόνων. Τα παιδιά συμπληρώνουν την ετυχία των συζύγων, τους δίνουν πιο πολύ μεταξύ τους.

Παιδιά, όμως, μπορεί να γεννηθούν και από σχέσεις εξώγαμες. Έτσι, παρ' ότι από απόψεως φυσικού δικαίου όλοι οι άνθρωποι έχουν τα ίδια δικαιώματα, άλλη είναι μέσα στο νομικό μας σύστημα η θέση των νομίμων παιδιών κι' άλλη η θέση των εξωγόνων.

Πρώτα-πρώτα, θα σημειώσουμε μία βασική διάταξη του αστικού δικαίου που λέει ότι το παιδί που γεννιέται από μία γυναίκα παντρεμένη έχει για πατέρα το σύζυγό της. Τάραξει ένα διάστημα που θεωρείται κρίσιμο για τη σύλληψη. Με βάσι τις βιολογικές αρχές ότι η κυοφορία της γυναίκας διαρκεί από 180 ημέρες (το λιγώ-

τερο) μέχρι 300 (το περισσότερο), καθιερώναται ένα αντίστοιχο νόμιμο τεκμήριο ότι το παιδί που γεννήθηκε 180 ημέρες μετά την τέλεση του γάμου, ή πριν περάσουν 300 ημέρες από τότε που ο γάμος λύθηκε ή ακυρώθηκε, είναι γνήσιο παιδί του συζύγου.

Το τεκμήριο αυτό, όμως, δεν είναι ακατάμλητο. Μπορεί να ανατραπεί, δηλαδή επιτρέπεται στον ενδιαφερόμενο άντρα ν' αποδείξει το αντίθετο. Ο νόμος, συγκεκριμένα, δίνει στον άντρα το δικαίωμα ν' ά π ο κ η ρ ύ ξ η ότι, όσον πιστεύει ότι δεν είναι δικό του, μέσα σε προθεσμία ενός έτους, από τότε που πληροφορήθηκε τον τοκετό. Για να πετύχει, όμως, η άγωγή αποκορύφωσης πρέπει ο άντρας ν' αποδείξει ότι η γυναίκα είναι έντελώς αδύνατο να συνέλαβε απ' αυτόν. Ο ισχυρισμός αυτός αποδεικνύεται με εύκολα, αν κατά τον κρίσιμο χρόνο (180—300 ημέρες) ο σύζυγος απουσίαζε μακριά, σάν στρατιώτης π. χ. ή ήταν ανίκανος.

Αν το παιδί γεννηθεί πριν περάσουν ούτε 180 ημέρες απ' την τέλεση του γάμου; Και πάλι ο νόμος κρίνει για θεωρηθεί ότι κι' αυτό το παιδί

είναι γνήσιο, έχει δηλαδή, πατέρα το σύζυγο. Αυτό δικαιολογείται με τη σκέψη ότι δεν αποκλείεται οι σύζυγοι να είχαν σαρκικές σχέσεις πλ' πριν παντρευτούν, σάν μνηστευμένοι π. χ. ή το αντίθετο, όμως, είναι δυνατό: να είναι, δηλαδή, το παιδί ξένο. Και τότε; Φυσικά, ο σύζυγος δεν μένει άποστατέυτος. Έχει το δικαίωμα, μέσα σε τρεις μήνες, από τότε που πληροφορήθηκε τον τοκετό να άμφισβήτηση την πατρότητα του παιδιού, κοινοποιώντας σχετική δήλωση στην αρμόδια αρχή που έχει καταχωρηθεί η γέννηση του παιδιού, όποτε το παιδί δεν θεωρείται δικό του. Τέτοια δήλωση δεν μπορεί να κάνει ο σύζυγος. Κι' αν κάνει θάναυ χωρίς αποτέλεσμα, αν αρκίσει την κυοφορία πριν απ' το γάμο ή αν παρών στον τοκετό και δεν διαμαρτυρήθηκε ή αποδεικνύεται ότι στον κρίσιμο χρόνο είχε σωματική επαφή με τη γυναίκα ή κατά κάποιον τρόπο άναγνώρισε την πατρότητά του.

Ας δούμε, τώρα, πώς ο νόμος αντιμετωπίζει τα εξώγαμα παιδιά, τα νόθα, και πώς καθορίζει τη θέση τους μέσα στην οικογένεια και στην κοινωνία. Βέβαια, το εξώγαμο παιδί είναι έντελ γνήσιο άπέναντι στη μητέρα του και τους συγγενείς της και παίρνει το οικογενειακό της όνομα. Τα κληρονομικά του δικαιώματα, ή στην υγεία, το δικαίωμα διατροφής, οι υποχρεώσεις κλπ. είναι άκράσια άπέναντι στη μητέρα και τα συγγενείς της.

Απέναντι στον πατέρα, το εξώγαμο παιδί μπορεί ν' αποκτήσει όρισμένα δικαιώματα. Ο νόμος, παρ' όλην αντίθεσή του προς την εξωγαμική σχέση, βοηθάει το παιδί ν' αποκτήσει και άπέναντι στον φυσικό του πατέρα δικαιώματα. Άντίθετα με τις περιστάσεις, μπορεί το παιδί ν' αναγνωριστεί θεληματικά απ' τον πατέρα του ή με δικαστική απόφαση ή να νομιμοποιηθεί.

Η θεληματική (έκουσία) άναγνώριση είναι πολύ άπλη και γίνεται με συμβολαιογραφική πράξη ή με διαθήκη. Μ' αυτή ο πατέρας άναγνωρίζει το εξώγαμο σάν δικό του παιδί, του δίνει το πώνυμό του και γενικά το παιδί αποκτάει δικαιώματα και υποχρεώσεις γνήσιου, άπέναντι στον πατέρα, πού το άναγνώρισε. Με μία διαφορά: ο πατέρας έχει και νόμιμα παιδιά ή γονείς, πεθάνη, το άναγνωρισμένο παιδί θα κληρονομήσει το μισό μερίδιο και όχι ολόκληρο.

Όταν ο πατέρας άρνηται την άναγνώριση, αρχίζει ο δικαστικός άγώνας της μητέρας του παιδιού. Η σχετική άγωγή πρέπει να καταβληθεί μέσα σε πέντε χρόνια απ' τη γέννηση του νόθου. Ο δικαστικός άγώνας μπορεί να δικαιωθεί τη μητέρα, μπορεί, όμως, να συμβεί και αντίθετο. Έτσι, π. χ., αν αποδειχθεί ότι κατά τον κρίσιμο χρόνο της σύλληψης είχε σχέση έρωτικές και με άλλους άντρες, δεν θα μπορεί να επιτύχει την άναγνώριση.

Η δικαστική άναγνώριση μπορεί να είναι οριστική ή άπλη. Η πλήρης άναγνώριση δίνει στο παιδί όσα δικαιώματα του δίνει και η θεληματική. Γι' αυτό παρέχεται απ' το δικαστήριο μόνο έξις περιπτώσεις: αν η σύλληψη έγινε κατόν η στείρας, βιασμού, άπαγωγής, άποπλανήσεως, μητέρας ή την είχε ο άντρας στην επιταγή του, την επιμέλεια του ή την εξάρτησή του. Μάλιστα πεναντίας η άπλη άναγνώριση έχει περιορισμένα αποτελέσματα.

Παρ' όλα αυτά, το νόθο παιδί ποτέ δεν μπη κάτω από πατρική έξουσία; κι' αν άκόμα άναγνωρισθεί με πλήρη δικαστική άναγνώριση θεληματική. Όσο είναι άνήλικο, θεωρείται άφρονό και το δικαστήριο του όρίζει επίτροπο. Μόνον διέξοδος υπάρχει για να γίνει το νόθο δικό γνήσιο: ή νομιμοποίηση. Η νομιμοποίηση γίνεται αυτόματα αν τελεσθεί γάμος των νέων του νόθου. Άν, όμως, ο γάμος είναι άδύνατο να γίνει, για οποιαδήποτε λόγο, το παιδί μπορεί ή νομιμοποιηθεί να γίνει και με δικαστική απόφαση.

Ας σημειώσουμε άκόμη, ότι μεταξύ γνήσιου και παιδιών υπόκειται υποχρέωση διατροφής, τους ειδικότερους όρους πού όρίζει ο νόμος: πίση, υποχρέωση των γονέων για την άνταφή, την επιμέλεια, την εκπαίδευση των παιδιών, την προίκισή των θυγατέρων, υποχρέωση για καλή διαχείριση της περιουσίας του παιδιού κλπ.

Όλα αυτά τα ζητήματα κανονίζονται με δικαστήρια. Δεν είναι όμως τόσο σπάνια όσο θλιβερό ή περίπλοκο ν' άρχίζουμε μεταξύ γνήσιου και παιδιών δικαστικοί άγώνες.

ΤΑΣΟΣ ΖΟΜΠΟΛΑΣ
Διηγήτορας

Μαθαίνετε διαβάζοντας

ΑΛΛΑ ΑΛΛ' ΟΜΩΣ ΑΓΝΩΣΤΑ

Πολλοί από μάς, άσχετα με τη μεγάλη ή μικρή μας μόρφωση, σε μερικά στοιχειώδη πράγματα της καθήκοντος ζωής, φερόμαστε σάν άγνοητοι. Λέμε, π.χ.: «Είμαι Έλληνας πολίτης και...». Όστόσο, δεν είμαστε «Έλληνες πολίται». Είμαστε «Έλληνες άποικοι». Κι' αυτό γιατί το πολίτευμά μας είναι ή Βασιλευμένη Δημοκρατία... Όταν ο άνώτατος Άρχων της χώρας είναι έστευμένος—συνταγματικός ή άπολυταρχικός—οι κάτοικοι της χώρας είναι άποικοι. Δεν είναι πολίται. Πολίται είναι εκείνοι πού, επικεφαλής του έθνους των, έχουν πρόεδρο της Δημοκρατίας. Και τέτοια λάθη κάνουμε, καθημερινώς, όλοι μας. Έτσι, ή «Γυναίκα», σε μία σύντομη σειρά σημειώσεων, θα έπισηλώσει ν' άποκαταστήσει τα πράγματα, ώστε οι άγνοητοι να γνωρίζουν πού είναι το σωστό και πού το λανθασμένο.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΜΑΣ

Γνωρίστε ένα γνωστό σας πρόσωπο—έναν οινόηποτε γνωστό σας, εργάτη ή επιστήμονα, τεχνίτη ή διανοούμενο—αν έχετε πόσο βαθμολόγηση στον έρω κλήρο. Οι περισσότεροι θα τους έβάλουν 1—8 τους βαθμούς. Όσο, οι βαθμοί είναι μόνον τρεις: ο βαθμός του διάκου, ο βαθμός του Ιερέως και ο βαθμός του Δεσπότη. Όλα τ' άλλα πού άκούμε (άρχιμανδρίτης, μητροπολίτης, πατριάρχης, άρχιεπίσκοπος κλπ.) είναι τίτλοι και θέσεις. Δεν είναι βαθμοί. Ο βοηθός έπίσκοπος του άρχιεπισκόπου Άθηνών και ο Οικουμενικός Πατριάρχης Άθηνάγρας, έχουν τον ίδιο βαθμό: είναι και οι δύο έπίσκοποι. Άλλωθι άγιολογείς.

Ο διάκος είναι βοηθός. Δεν έχει δικαίωμα να τελέσει ούτε λειτουργία ούτε κανένα από τα 7 Μυστήρια (Βάπτισμα, Χρίσμα, Εύχριστία, Μετάνοια, Ιερουσύνη, Γάμο και Εύχέλαιο) ούτε Άλλη Ιεροπραξία (κηδεία, άγιασμό, τριτάσιο κλπ.). Βοηθά άπλως τον Ιεροσυνή—Ιερέα ή άρχιερέα—άναγνώσκων το Ευαγγέλιο, λέει τα «είρηνη και...» τη στιγμή του οικείου μητροπολίτη κλπ., αλλά ή παρουσία του δεν είναι άπαραίτητη. Τα λόγια του μπορεί να τα πη ο παπάς ή και ο Δεσπότης.

Ο Ιερέας—είτε άρχιμανδρίτης είτε, είτε άπλως παπάς 4ης τάξεως—τελεί όλες τις λειτουργίες, όλα τα μυστήρια και όλες τις Ιεροπραξίες, εκτός από ένα μυστήριο και από μία Ιεροπραξία. Εκτός από το μυστήριο της Ιεροσύνης και την Ιεροπραξία του καθαιρέματος ενός νέου ναού.

Ο Δεσπότης, ως άπατος κληρικός, τελεί όλες τις λειτουργίες, όλα τα μυστήρια και όλες τις Ιεροπραξίες.

Ο διάκος και ο παπάς υπογράφουν με τ' όνομα και το έπίθετό τους. Ο Δεσπότης μόνον με τ' όνομά του. Μάλιστα Ιερείς προαχθή σε άρχιερείς πέντε τον τίτλο ποιήκηνος της Έκκλησίας.

Οι κληρικοί της Όρθόδοξης Έκκλησίας μας προαγορεύονται γενικώς ως Ιερείς: Ο διάκος: Ιερολογιώτατος. Ο Ιερέας: αιδεσιμώτατος. Κατ' εξαίρεση, ο άρχιμανδρίτης: Πανοσιολογιώτατος. Κατ' εξαίρεση και οι προσωπικοί διάκοι του Οικουμενικού Πατριαρχείου προαγορεύονται πανοσιολογιώτατοι. Ο έπίσκοπος: Θεολόγιωτατος. Ο μητροπολίτης: σεβασμιώτατος. Ο πατριάρχης (και ο κυρίαρχος άρχιεπίσκοπος): μακαριώτατος. Κατ' εξαίρεση ο Οικουμενικός Πατριάρχης: Παναγιώτατος. Επίσης κατ' εξαίρεση (και με βάση στα όρια της άκκλησιαστικής έπαρχίας του) προαγορεύεται Παναγιώτατος και ο μητροπολίτης Θεσσαλονίκης.

Όταν ο άρχιεπίσκοπος δεν είναι άρχιεπίσκοπος, άπ' άποψη της άκκλησίας (όπως ο Κύριος, ή Άθηνών κ.ά.), αλλά άρχιεπίσκοπος του Οικουμενικού Πατριαρχείου έπαρχίας (όπως ο Άσκήνης, ο Θυατείρων (Εδρών), ο Άδριανού κ.ά.), τότε ο άρχιεπίσκοπος αυτός προαγορεύεται—όπως και οι άλλοι μητροπολίται—σεβασμιώτατος.

Οι μητροπολίται πού άνήκουν στο κλήμα του Οικουμενικού Πατριαρχείου και οι μητροπολίται των νέων χωρών της Ελλάδος, πού πνευματικούς άνήκουν στο Φανάρι, στη στιγμή τους άναφέρονται και ως «υπέρτιμοι και έξαρχοι».

Η όρθόδοξη Έκκλησία δεν έχει έναν μόνον πνευματικό και διοικητικό ήγέτη, όπως ή καθολική Έκκλησία, πού άναγνωρίζει ως άπόλυτον κυρίαρχο της τόν Πάπα της Ρώμης. Δέκα τρεις όρθόδοξες άυτοκέφαλες Έκκλησίες υπάχουν σήμερα στον κόσμο. 1) Τό Οικουμενικό Πατριαρχείο (2,3,4,5) τή πατριαρχεία Άλεξανδρείας, Άντιόχειας, Ιεροσολύμων και Ρωσίας, 6, 7) οι άρχιεπισκοπές Κύπρου και Έλλάδος, 8, 9, 10) τή πατριαρχεία Σεβρίας, Ρουμανίας και Γεωργίας, 11) Η Μητρόπολις Πολωνίας, 12) Η άρχιεπισκοπή Άλβανίας και 13) Η Μητρόπολις Βουλγαρίας.

Σεπή κορυφή της Όρθόδοξης Έκκλησίας είναι το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως και ο Παναγιώτατος Προκαθήμενος Άθηνάγρας ο πνευματικός «πρώτος μεταξύ ίσων».

Τό Οικουμενικό Πατριαρχείο έχει το πρόνομιο της παρασκευής του Άγίου Μύρου και της άνακηρύξεως των Αγίων και Όσίων του έορτολογίου μας. Οι Ιερείς, στην Ελλάδα, ανάλογα με τή γραμματική τους προσόντα, χωρίζονται σε 4 κατηγορίες. Όσοι έχουν γνώσεις δημοτικού, άνήκουν στην 4η κατηγορία. Οι ήμιαπόφοιτοι γυμνασίου στην 3η. Οι άπόφοιτοι του γυμνασίου στην 2η. Τέλος, όσοι έχουν πτυχίο θεολογίας, άνήκουν στην πρώτη. Οι άπατοι Ιερείς της πρώτης κατηγορίας παίρνουν, συνήθως, τον τίτλο του άρχιμανδρίτου. Οι έγγαμοι, της ίδιας κατηγορίας, τον τίτλο πρωτοπροσβεβυτέρου.

Η Άυτοκέφαλος Έλληνική Έκκλησία άποτελείται από 66 μητροπόλεις. Άπ' αυτές, οι 32—οι των νέων χωρών, δηλαδή των έπαρχιών πού προσαρτήθηκαν στην Ελλάδα μετά το 1912—πνευματικώς υπάχουν στο Οικουμενικό Πατριαρχείο. Οι 4 μητροπόλεις της Δωδεκανήσου δεν έχουν καμιάν έξαρχη από την Έκκλησία της Ελλάδος. Πνευματικός και διοικητικός υπάχονται στο Οικουμενικό Πατριαρχείο. Τέλος, ή Κρήνη, έχει δική της, ήμιαυτο-

κέφαλος Έκκλησία, με 6 έπισκοπές και με μία μητρόπολη και με τοπική Ιερά Σύνοδο. Δεν έξαστάται καθόλου από την Έκκλησία της Ελλάδος. Η Κρήνη άναγνωρίζει ως έκκλησιαστική της άρχη το Φανάρι και ως νομική το Γενουργείο της Παιδείας και Θεραπειών.

Τό Άγιον Όρος, έκκλησιαστικώς άποτέλει έπαρχία του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Επίσης έκκλησιαστικές έπαρχίες του Φαναρίου, ως προς τους όρθόδοξους φυσικά, είναι βλάνκηνη ή Άμερικανική, ή Άυστραλία και ή Εύρωπη εκτός της Ελλάδος, της Ρωσίας, της Σεβρίας, της Ρουμανίας, της Βουλγαρίας, της Πολωνίας, της Άλβανίας και Γεωργίας, πού, όπως είπαμε, έχουν δική τους Άυτοκέφαλη Έκκλησία.

Και κάτι άκόμη. Όρθόδοξοι δεν είναι μόνον οι Έλληνες, ή οι σλάβοι. Είναι και πολλοί Άραβες και άλλοι λαοί, άσχετα σ' όποιους και 250.000 Έάπωνες! Πλησιέστερα δε προς το όρθόδοξο Δόγμα βρίσκονται οι Άρμένιοι, οι χριστιανοί Αιθίοπες και Κόπτες.

ΝΙΚΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ

Τα έσώρουχα με την διεθνή φήμη

Αιωdis

Η ΤΕΛΕΙΟΤΗΣ
ΤΟΥ ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ
ΡΟΥΧΙΣΜΟΥ
ΕΙΣ ΕΛΑΣΤΙΚΑΣ
ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΤΑΣ
ΠΛΕΞΕΙΣ

Κομψότης
Υγεία
Ανεσις

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Σας εγγυάται δροσερά υφάσματα «MERCERISE», «INFROISSABLES», επεξεργασμένα τέλεια στα μεγάλα Έλβετικά εργοστάσια «STOFFELS».

Ζητήστε επίμονως στα υποκάμισα την étiquette LIGHTEX και ARIELLO, με το σήμα ΨΑΡΑΚΙ!

ΜΕ ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ STOFFELS, ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΙΣΘΑΝΕΣΘΕ ΑΝΕΤΑ.

FRIGIDAIRE

η μάρκα που συμβολίζει την ανωτερότητα από πολλά χρόνια!

Τα καλύτερα ηλεκτρικά ψυγεία του Κόσμου. Παρελήφθησαν τα μοντέλα του 1960.

- Λειτουργούν άνευ μετασχηματιστού.
- Μαγνητική θύρα στεγανή.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ GENERAL MOTORS CORP
ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ - ΚΑΛΤΣΙΚΗΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 23 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 27 855

ΘΕΑΤΡΟ ΤΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΕΡΓΑ

Πέρυσι το καλοκαίρι ήταν ένα. Έφετος έγιναν δύο τα θέατρα που παίζουν έργα με αστυνομική πλοκή. Και τα δύο συγκεντρώνουν άρκετον κόσμο. Έπειτα από την αστυνομική ταινία και το αστυνομικό μυθιστόρημα, έλπιζε ο τσος πιστούς του και το αστυνομικό θέατρο. Άλλωστε μία υπόθεση αστυνομική, έχει —πρέπει να έχει— όλα τα στοιχεία για να τραβήξει και να κερδίσει το ενδιαφέρον του θεατοῦ. Συνήθως έχει το μυστήριο: θέτει στο θέατρο το πρόβλημα να βρει —μαζί με τον αστυνομικό που δρα επί σκηνής— τη λύση του αινίγματος, να ανακαλύψει το δολοφόνο. "Αν δεν υπάρχει το μυστήριο, θα υπάρχει η δράση, που συχνά φθάνει ως την αγωνία. Το αίσθημα της κίνησης, και όπου υπάρχει, είναι σε δεύτερη έντελως μοίρα.

Την αρχή στην συστηματική παρουσίαση αστυνομικών έργων την έκανε πέρυσι, το «Αθηναϊκό Θέατρο» του Λιάκου Χριστογιαννόπουλου, που είχε κατασταθεί στο θερινό θέατρο της οδού Νικομήδους (πρώην 'Αργυροπούλου). Εκεί έπαιξε τα έργα «Η κυρία με το πράσινο βέλο» και «Ο θάνατος ξανά». Και τα δύο ήταν Έλληνων συγγραφέων. Το πρώτο του 'Αλβιν Βροντάκη και το δεύτερο του Νίκου Φωσκούλου. Άλλα ή υπόθεσι τους δεν έλυσαν στην Ελλάδα. Ίσως γιατί οι συγγραφείς τους είχαν την εντύπωση πως οι ήρωες, όταν έχουν ξενικά ονόματα, γίνονται πιο αληθοφανείς. Άρα, και τα δύο έργα έπαινήθηκαν από την κριτική και άρεσαν στο κοινό.

Έφετος το «Αθηναϊκό Θέατρο» του Λιάκου Χριστογιαννόπουλου έπαιξε σταθμικά στα «Διονύσια» της οδού 'Αμερικής. Το θέατρο είναι στεγασμένο

• Η Κυβέλη, ή Σούλα 'Αθανασιάδου και η 'Ελένη Μαρίνου σε μία σκηνή του αστυνομικού έργου «Η νύχτα θα πείσει».

• Η 'Ελένη Χατζή, γύρω και ο Πέτρος Φουσάκης στο έργο «Ο θάνατος θα ξανάγει» που ανέβασε πέρυσι το 'Αθηναϊκό Θέατρο.

αλλά η μία του πλευρά, προς τον κήπο του 'Αρείου Πάγου, είναι με τζαμιά που ανοίγει κι' έτσι η ατμόσφαιρα είναι δροσερή. 'Ως ανακτήρητο έργο ανέβασε το «Ο δολοφόνος θάρρη τα μεσάνυχτα» του Φρέντερικ Νότ, κατ' επινοησία Τίτου Φαρμάκη, με σκηνογραφία Λίτσα Ζατμή και μουσική έπιλογή Γιάννου Δασκαλόπουλου. Σ' αυτό, ο Τόνου Γουέντις (Γιώργος Καμπανέλης) ένας κοσμικός πρωταθλητής του τένις και προικισμένος, ανακαλύπτει ότι η σύζυγός του, η κυρία Μαρίνα (Μαίρη Χρονοπούλου) στο διάστημα μιας εβδομάδας του στο εξωτερικό έχει έρωτα με έναν 'Αμερικανό συγγραφέα αστυνομικών έργων τον Μάξ Χαλντάιν (Δ. Κουκής). 'Ο Τόνου, φοβόμενος μήπως κείνη ζητήσει διαζύγιο και χάσει την περιουσία, δωροδοκεί τον παλιό τράπηλο του Τσαρλς Σουάν (Χρ. Πάρλας) να αναλάβει την εκτέλεση ενός εγκλήματος. Το έγκλημα πραγματοποιείται, όχι όμως όπως έχει προσχεδιασθεί. Την ώρα που αναλαμβάνει ο αστυνομικός επιθεωρητής Χάμπαρτ (Δ. Χριστογιαννόπουλος). Φυσικά, ο θεατής εδώ ξέρει το δολοφόνο. Άλλα η πλοκή είναι ενδιαφέρουσα και κρατάει αδιάπτωτο το ενδιαφέρον —έως ότου φτάσει το έργο στη λύση, όπου τότε η δικαιοσύνη εκτελεί το έργο της.

• 'Ο άλλος θίασος, που θ' ανεβάσει αποκλειστικώς αστυνομικά έργα, είναι «Αστυνομική αβλαχία» του 'Ιορδάνη Μαρίνου, που εγκαταστάθηκε στο θέατρο της οδού Νικομήδους. 'Ως ανεκτήρητο έργο ανέβασε το «Η νύχτα θα πείσει» του 'Εμμανουήλ Γουλιέλμου, στο οποίο εμφανίζεται, συμπρωταγωνιστής με το θίασο, η μεγάλη πρωταγωνίστρια Κυβέλη.

• Η υπόθεσι του έχει ως εξής:

Μπράμσον (Κυβέλη). Μαζί της ζουν η πρόωρα γερασμένη ανεψιά της Σούλα (Σούλα 'Αθανασιάδου), η άθροστομη οικονομός κυρία Τέρενς (Μέγγουλα), η επιπόλαιη υπηρέτρια Ντόρα (Κυβέλη Μυράτι). Στο σπίτι πηγαίνουνόρχονται, επίσης, ο επίδοξος μοναχός της 'Ολβία σχολαστικής και προσλαμβάνεται ως συνοδός της κυρίας Μπράμσον ο Ντάν ('Ιορδάνη Μαρίνου). Άλλα σ' ένα λάκκο σκουπιδιών στον κήπο της βρίσκεται το άσπασμα μιας γυναίκας που είχε εξαφανισθεί πριν λίγες μέρες. Και έπειτα, μος της Σκώτλαντ Γουάιντ Μπελσάτζ (Γρηγόρης Βαφιάς) αναλαμβάνει έρευνες...

ΟΙ ΛΕΠΤΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΑΒΟΥΑΡ ΒΙΒΡ

■ Για να ζητήσετε μία έκδοσή-λευσι.

• Όποιοςδήποτε κι' αν είναι ή έκδοσή-λευσι που θέλετε, πρέπει να την ζητήσετε πολύ απλά και ν' αφήνετε πάντα τη δυνατότητα στον άλλο ν' αρνηθεί χωρίς να βρεθεί σε δύσκολη θέση.

• Άγαπητή φίλη,

Νομίζω ότι σ' έχω πει κι' εγώ, ότι η κόρη μου ή 'Ελένη θα έρθει προσεχώς στην 'Αθήνα να δώσει εξετάσεις για το δίπλωμά της. Θα ήθελα πολύ να μπορούσα να τη συνοδεύσω και να μείνω μαζί της μερικές ημέρες σε μιαν οικογενειακή πασιόν, αλλά δυστυχώς μου είναι αδύνατο ν' αφήσω μόνο το σύζυγό μου με τα τρία παιδιά.

Είπατε πάντα τόσο υποχρεωτική κι' έχετε τόσο κατανόηση, ώστε παίρνω όλο το θάρρος να σας ζητήσω να φιλοξενησετε για λίγες μέρες το παιδί μου. Ήρω θέλω να τη διαμερίσω στα τις πολυκατοικίες είναι μικρά και ακατάλληλα για φιλοξενία. Αν αυτός ο λόγος σας στενοχωρή, θα βρω τον τρόπο να κανονίσω διαφορετικά τη διαμονή της. Άλλα θα ήμουν τόσο ήσυχη να ξέρω ότι ή 'Ελένη βρίσκεται κοντά σας!

Απαντήστε μου με την ίδια ειλικρίνεια που σ' έχω γράψω κι' εγώ. 'Η

φίλια μας νομίζω ότι όχι μόνο την επιτρέπει, αλλά την επιβάλλει, δεν είναι έτσι;...

■ Και πώς θα την αρνηθήτε.

Πρέπει να ξέρετε να λέτε «όχι» χωρίς κομπιάσματα και διφορούμενα. Διατυπώστε καθαρά αυτό που θέλετε να πείτε. Δεν είναι ουστό εκείνος που θα λάβει το γράμμα σας να διερωνάται με ανησυχία, ενώ διαβάζει την απάντησή σας, αν αυτή είναι καταφατική ή αρνητική. Προσπαθήστε εν τούτοις να μετριάσετε με τα κατάλληλα λόγια τη λύπη που θα προεβήν ή αρνησή σας. 'Αν μπορείτε να βρήτε μία πρόφασι, μία δικαιολογία, αναφέρετε την στο γράμμα σας.

• Αυτήθηκα πολύ, αγαπητή μου φίλη, που δεν μπορώ να δεχτώ τη χαριτωμένη κοροβλα σου, την 'Ελένη, γιατί συμβαίνει αυτή την εποχή να φιλοξενώ δυο ξαδέλφια μου από τη Λαμία και κατά τα φαινόμενα θα τους έχω αρκετόν καιρό ακόμη. 'Εχω όμως μία εξαιρετική φίλη που μένει πολύ κοντά μου κι' έχει ένα δωμάτιο διαθέσιμο. Θα ήθελες να της μιλούσα για την 'Ελένη;.

■ Στη σκάλα και στο ασανσέρ.

Αυτά το πρόβλημα σηκώνει πάντα συζητήσεις: ποιά πρέπει να είναι ή στάσι ενός κυρίου όταν συναντά μία γυναίκα στη σκάλα; Οι μὲν λένουν: «'Ο άνδρας υποχωρεί πάντα μπροστά σε μία

γυναίκα για να την αφήσει να περάσει!». Οι άλλοι διαμαρτύρονται: «Ναι, αλλά όχι στη σκάλα». Ποιός έχει δίκιο και γιατί;

Πρώτα απ' όλα, ξέρετε καλά ότι ένας άνδρας δεν πρέπει ποτέ ν' ακολουθή μια γυναίκα. Καταλαβαίνετε πόσο δυσάρεστο είναι να αισθάνεται ότι κάποιος πίσω της την παρατηρεί από το κεφάλι ως τα πόδια... Γι' αυτό λοιπόν, αν συναντηθούν στη σκάλα, ο κύριος θα βγάλει το καπέλο του ή αν δεν φορή καπέλο θα κλινή λίγο το κεφάλι λέγοντας «Συγγνώμη, κυρία» και θ' ανέβη γρήγορα.

Μπορεί όμως να συναντήσει μία γυναίκα χωρίς τρόπους, που δεν θα του αφήσει το δρόμο ελεύθερο να προσπεράσει. Τότε κατ' ανάγκη θα κινηθεί ενάντια προς το σκαλοτάπητα - βίβρο. Θ' αφήσει όμως να περάσουν μερικές στιγμές ώστε ή κυρία να προηγηθεί αρκετά κι' έτσι να δημιουργηθεί κάποια απόσταση που θα σώσει την κατάσταση.

Για μας τις γυναίκες, ή στάσι είναι απλή: θ' απαντήσουμε στο χαιρετισμό με μία κλίσι του κεφαλιού και θ' αποτραβηχτούμε προς το κάγκελο. 'Αν πρόκειται για κανέναν ευγενή κύριο, τότε θα υποκλιθώ και θα περάσω πρώτος. 'Αν αντιθέτως είναι κάποιος που δεν γνωρίζω αυτή τη λεπτομέρεια, δεν πρόκειται φυσικά έσεις να του κάνετε μάθημα... Θα τον αφήσετε να κάνει, ν' αρνηθεί. 'Ενας άνδρας θα παραχωρήσει το μέρος προς το κάγκελο για την κυρία ή δεσποινίδα που συνοδεύει, μία νέα

δὲ γυναίκα θα παραχωρήσει τη θέση αυτή σε μία πιο ηλικιωμένη κυρία. Αυτοί άγνωστοι διασταυρώνονται στη σκάλα: ο ένας ανεβαίνει, ο άλλος κατεβαίνει. 'Ο πιο ευγενής πηγαίνει προς το εσωτερικό μέρος της σκάλας, αφήνοντας το κάγκελο για τον άλλο. 'Αν ή σκάλα είναι στενή, τότε θα σταματήσει αφήνοντας το πέρασμα στον άλλο.

• Επίσης και στο ασανσέρ οι τρόποι καλής συμπεριφοράς δεν είναι λιγότερο απαιτητικοί. Πρώτα απ' όλα, ένας κύριος θα βγάλει το καπέλο του μόλις μπή στο ασανσέρ είτε ιδιωτικό είναι αυτό είτε δημόσιο (μεγάλου καταστήματος, Τράπεζας) αν υπάρχει κάποια κυρία μέσα έσω κι' άγνωστη. Φυσικά απαγορεύεται το κάπνισμα.

• Αν είναι μόνος με μία κυρία, θα κάνει την ερώτησι: «Παρακαλώ, σε ποιο πάτωμα θα κατέβετε;». Μόλις το ασανσέρ φτάσει στο πάτωμα που ή κυρία θέλει να κατέβει, ο κύριος θα σπεύσει ν' ανοίξει την πόρτα και θα βγή πρώτος για να κρατήσει την πόρτα και να την ξανακλείσει. 'Ακόμη κι' αν πρόκειται ν' ανέβη ψηλότερα, θα κάνει το ίδιο κι' έπειτα θα ξαναμπή στο ασανσέρ για να συνεχίσει το δρόμο του.

• Αν ο κύριος πρόκειται να κατέβει πριν από την κυρία, μόλις φτάσει στο πάτωμα που θέλει, θα της ζητήσει συγγνώμη και θα βγή. Φυσικά περιττεύει να πούμε ότι δεν είναι ευγενικό ν' αφήσει την κουδέτα με την άγνωστη ή τον άγνωστο του ασανσέρ.

Στην έξοχή...

Στις εκδρομές...

και παντού...

ΠΟΥΔΡΑ

COTY

Το Άγνό Γαλάκτωμα της όμορφιάς

• Η γυναίκα με το απαλό δέρμα, το κορίτσι με το δροσερό πρόσωπο που προσελκύει τα ανδρικά βλέμματα, ή κυρία των σαράντα που φαίνεται τριάντα, έχουν ένα κοινό μυστικό. Καθαρίζουν το πρόσωπό τους κάθε βράδυ με Γαλάκτωμα Ντεμακιγιάν Μελπάν. • Λίγο Γαλάκτωμα Ντεμακιγιάν Μελπάν σ' ένα βαμβάκι, αφαιρεί τα καλλυντικά, τις εκκρίσεις του δέρματος, τις σκόνες κι' έτσι άλλο φράζει τους πόρους κι' εμποδίζει την «διαπνοή» της επιδερμίδος. • Έτσι το δέρμα ελεύθερο, ξεκουράζεται και ξαναβρίσκει την ισορροπία του στην διαρκεία της νύκτας. Το πρωί λήπτει από υγείο και φρεσκάδα. Δεν υπάρχει άγνότερο και τελειότερο βοήθημα για την ομορφιά, από το Γαλάκτωμα Μελπάν.

ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ ΝΤΕΜΑΚΙΓΙΑΝ

Μελπάν

για να λάμψει το αρμόνωτό σας

ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΚΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΟΝΤΟΣ ΛΑΝΟΛΙΝΗ ΜΕΛΠΑΝ

5000 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟ ΜΠΑΜΠΑΚΙ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΜΙΑ ΓΙΟΡΤΑΣΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Από τα βάθη των αιώνων μάς έρχεται μήνυμα με το πολύχρωμο αυτό ριγέ φόρεμα Αιγυπτίας βασίλισσας του 1000 π.Χ., που παρουσιάζει η δ. Μικέλη με τη χαρακτηριστική πόζα γυναίκας του Φαραώ.

Ευπρόλητη, με τα μαλλιά χυμένα στους ώμους και το χαρακτηριστικό καπέλο, η δ. Ανζού ένσαρκώνει μια Μεξικάνη χωρική με δίχρωμο βαμβακερό φουστάνι και μακρύ πολύχρωμο σάλι στους ώμους.

Σπανιόλα του Μεσαίωνα ή δ. Δελλαπόρτα με το αργοντικό βαμβακερό της φόρεμα, που έχει μεγάλη ουρά και με τη λευκή καλύπτρα στο κεφάλι, δίνει μιάν ιδέα της μόδας του 14ου αιώνα.

Η κ. Οικονόμου με περσικό κοστούμι του 15ου αιώνα. Το ύφασμα είναι βαμβακερό σατέν με έντυπωσιακά χρώματα και ιδιότυπη γραμμή της χώρας, που φέρνει άμεσα στο νου τις «Χίλιες και μία νύχτες».

Ο ζωγράφος - σκηνογράφος κ. Σπύρος Βασιλείου ρίχνει μιá τελευταία ματιά στην Ινδοκινέζικη φορεσιά της δ. Μικέλης. Από το ταπεινό βαμβάκι έχει βγεί όλοκληρο το περίτεχνα έργο μόνο αυτό κοστούμι.

Ένα ζωηρόχρωμο βαμβακερό ύφασμα με έντυπωσιακά μεξικάνικα μοτίφ θ' αποτελέσει την έσάρπα του κοστούμιού, που φοράει η δ. Ανζού. Η κ. Βασιλείου το τοποθετεί με χάρη στο σώμα της κοπέλλας.

Μια σειρά από ιστορικά κοστούμια, φτιαγμένα αποκλειστικά από βαμβακερά ύφασματα, έκαναν την εμφάνισή τους στ' «Αστέρια» της Γλυφάδας σε μιá γιορτή, που δόθηκε για τα 5.000 χρόνια του μπαμπακιού στην υπηρεσία του ανθρώπου.

Τη γιορτή αυτή ώργάνωσαν το Διεθνές Συμβούλιο Βάμβακος και η Ένωση Βαμβακοβιομηχάνων. Τα εργαστήρια της Χ.Ε.Ν. έφτιαξαν τα κοστούμια με δεδομένα ιστορικών στοιχείων και με την επίβλεψη του διαλεχτού ζωγράφου μας και σκηνοθέτη Σπύρου Βασιλείου και της γυναίκας του.

Όλα τα ύφασματα ήταν παραγωγής του εργοστασίου της «Πειραικής - Πατραϊκής» και στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί πως για την κατασκευή των κοστούμιών αυτών δεν χρησιμοποιήθηκε ούτε ένα μέτρο από ύφασμα εισαγωγής, αλλά έγιναν όλα με τα γνω-

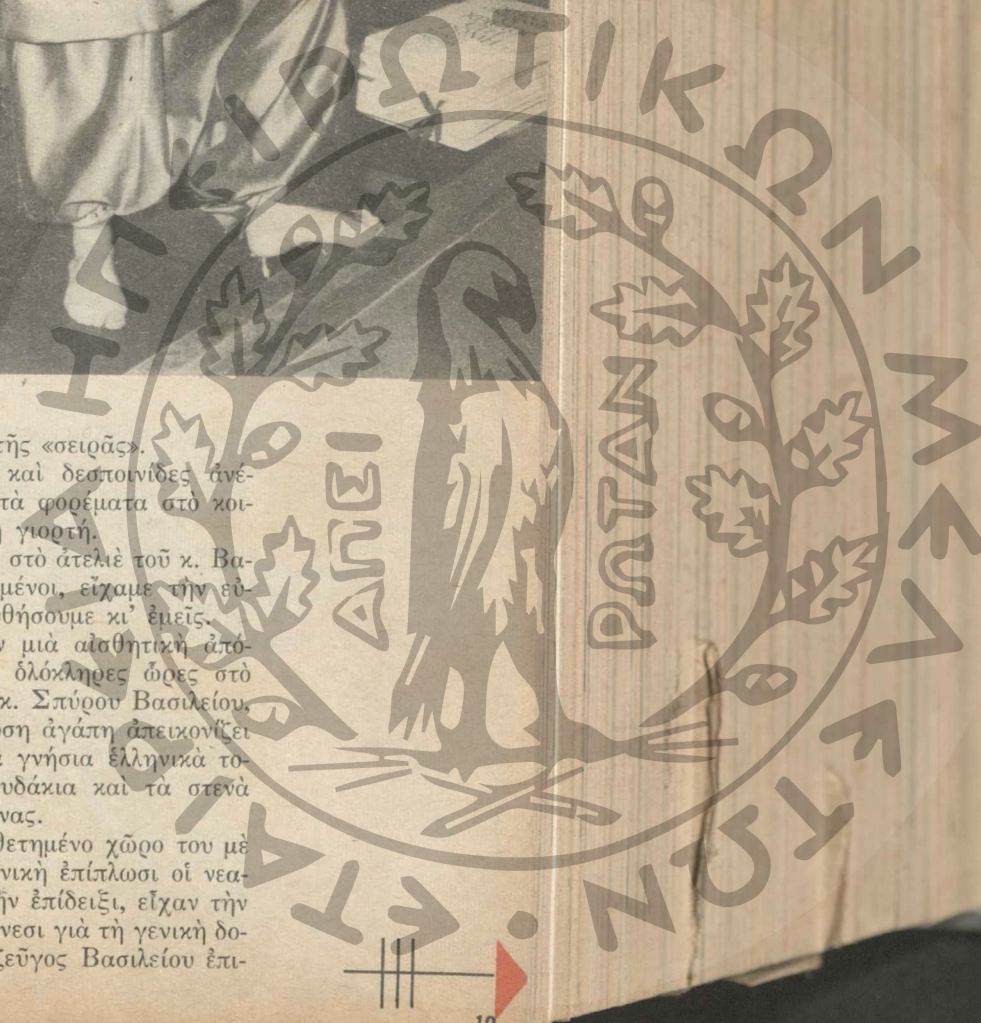
στά σε όλους ύφασματα της «σειράς».

Πέντε νεαρές κυρίες και δεσποινίδες ανέλαβαν να παρουσιάσουν τα φορέματα στο κοινό, που παρευρέθηκε στη γιορτή.

Η γενική δοκιμή έγινε στο ατελιέ του κ. Βασιλείου, όπου, προσκεκλημένοι, είχαμε την ευκαιρία να την παρακολουθήσουμε κι' εμείς.

Όμοιολογημένως ήταν μιá αισθητική απόλαυση να περάσουμε δυό ολόκληρες ώρες στο συμπαθέστατο ατελιέ του κ. Σπύρου Βασιλείου, του ζωγράφου, που με τόση αγάπη απεικονίζει στους μουσαμάδες του τα γνήσια ελληνικά τοπία, τα παραδίκια χωριουδάκια και τα στενά σοκάκια της παλιάς Αθήνας.

Στόν καλαίσθητα διευθετημένο χώρο του με τη μοντέρνα και καλλιτεχνική επίπλωσι οι νεαρές, που πήραν μέρος στην επίδειξη, είχαν την ευκαιρία να κινηθούν με άνεσι για τη γενική δοκιμή, ενώ παράλληλα το ζεύγος Βασιλείου επι-

Μιά θριαμβευτική παρέλασι ιστορικών κοστούμιων από την εποχή της Κλεοπάρας μέχρι σήμερα, φτιαγμένων όλων από βαμβακερά υφάσματα!

Και μιά χαριτωμένη Γιαπωνεζούλα με τὸ εὐγενικό της χαμόγελο ποζάρει δίπλα σ' ἕναν πίνακα. Είναι ἡ δ. Σγούτα πού φοράει μ' εὐχαρίστησι τὸ καλοκαιρινὸ κιμονὸ μὲ τὰ ἐξωτικά λουλούδια καὶ πουλιά.

Μὲ φραμπαλάδες καὶ βολὰν στὸ γαλλικὸ αὐτὸ φόρεμα τοῦ 18ου αἰώνα ἐμφανίζεται καὶ πάλι ἡ δ. 'Ανζού. 'Η πλούσια φούστα πού σέρνεται στὴ γῆ, τὸ μεγάλο ντεκολτέ καὶ τὰ βολὰν δίνουν πολλὴ χάρι.

Και μιά κορολή τῆς Νέας 'Ορλεάνης τοῦ 18ου αἰώνα. Τὸ φόρεμα εἶναι ἀπὸ βαμβακερὸ ὕφασμα μὲ ἀναδιπλωμένη φούστα πού ἀφίνει νὰ φανῇ ἕνα μισοφόρι ἀπὸ κεντητὸ βαμβακερό. Τὸ φοράει ἡ δ. Σγούτα.

Δυὸ κομψὲς κυρίες τῆς ἐποχῆς τοῦ τσάρλεστον. 'Η δ. Μικέλη μ' ἕνα ἐκκεντρικὸ φόρεμα μὲ μυτερὰ βολὰν καὶ μιά τολμηρὴ γιὰ τὴν ἐποχὴ τῆς καπνίστριας, ἡ δ. Σγούτα πού ποζάρει μ' ἕνα ἐξωφρενικὸ μοντέλο.

θεωροῦσε, διώρθωνε, ἄλλαζε, τακτοποιοῦσε τὶς λεπτομέρειες τῶν κοστούμιων.

Ἔτσι σημειώθηκε μιά πραγματικὰ καλλιτεχνικὴ προσπάθεια, πού παρουσιάστηκε στὸ κοινὸ μὲ ἀξιώσεις.

Τὰ ιστορικὰ κοστοῦμια, πού ἐπιδείχτηκαν ἀνάγονταν στὴν ἐποχὴ τῆς Κλεοπάρας, μᾶς μετέφεραν στοὺς ἰθαγενεῖς τῆς 'Αμερικῆς, πρὶν ἀπὸ τριακόσια χρόνια, ἔκαναν μιὰν ἀναδρομὴ στὴ Μεσαιωνικὴ Εὐρώπη, καὶ ἔφτασαν μέχρι τὶς ἐξωτικὲς χώρες τῆς Περσίας τοῦ 15ου αἰώνα, τῆς 'Ινδοκίνας καὶ τῆς χώρας τῶν χρυσάνθεμων καὶ τῶν λωτῶν.

Ἀπὸ τὴν ιστορικὴ αὐτὴ σειρὰ δὲν ἔλειψε ὁ 18ος αἰώνας τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Νέας 'Ορλεάνης καὶ τελείωσε θριαμβευτικὰ μὲ τὴν ἐποχὴ τοῦ τσάρλεστον στὴν Εὐρώπη καὶ τὴ σύγχρονὴ ἐποχὴ τῶν ἀεριοθουμένων.

Ἡ ἐπίδειξις αὐτὴ εἶχε σκοπὸ νὰ δείξῃ πὼς

τὸ μπαμπάκι, ὁ πιστὸς αὐτὸς φίλος τοῦ ἀνθρώπου, τὸν συντροφεῖ ἀπὸ τὰ πολὺ παλιὰ χρόνια καὶ μέχρι σήμερα ἐξακολουθεῖ νὰ κρατᾷ τὰ σκῆπτρα ἀνάμεσα σ' ὅλα τ' ἄλλα υφάσματα, πού διατίθενται γιὰ τὸ ντύσιμό του.

Ἐλαφρὸ, πρακτικὸ, οἰκονομικὸ, δροσερὸ ἢ ζεστὸ, ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες τῆς ἐποχῆς τὸ μπαμπακερὸ ὕφασμα συγκεντρώνει τὴν προτίμησις ὅλων γιὰ τὶς ἀρετὲς, πού δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ δρῇ σὲ ἄλλου εἶδους ὕφασμα.

Μὲ τὴ θριαμβευτικὴ αὐτὴ πορεία τὸ μπαμπάκι, ὁ «βασιλεὺς τῶν ὑφασμάτων» τετρατίζει τὸν ἀγῶνα του σὰν πρῶτος νικητὴς στὸ δρόμο τῆς εὐγενικῆς ἀμύλλας, γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησι τοῦ ἀνθρώπου, χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνει φυσικὰ τὸ τέλος τῆς βασιλείας του, ἀλλ' ἀντίθετα μιά καινούργια ἀπαρχὴ γιὰ νέες κατακτήσεις.

Α. Β.

Ἡ δ. 'Ανζού παρουσιάζει ἀκόμα ἕνα φόρεμα «τσάρλεστον», πού ξεχωρᾷ κάθε ὄριο πολυτέλειας ξεσκεπάζοντας ἐντελῶς τὰ γόνατα. Ἀπὸ βαμβακερὸ ποικιλιγὲ ὕφασμα δὲν διαφέρει ἀπὸ τὰ σημερινὰ μοντέλα.

Τέλος ἡ «Μίς Βαυδάκι», ἡ 'Αμερικανίδα Σάντρα Ἀν Τζένινγκς μᾶς ξαναγυρίζει στὴ σύγχρονὴ ἐποχὴ μ' ἕνα θραυτὸ σῆμα ἀπὸ ἀνοιχτόχρωμο βαμβακερὸ ὕφασμα, πού συναγωνίζεται τὰ ὑφάσματα πολυτελείας.

Είναι αδύνατο βέβαια ποιότητα!

Γι' αυτό και επέβλεψαν

Το νέο
ΣΤΡΟΓΓΥΛΟ και
ΓΕΜΑΤΟ σιγάρο
χωρίς φίλτρο που για
πρώτη φορά παρου-
σιάζει Έλληνική Κα-
τασκευαστική.

Μεγάλο κουτί ΑΡΧ. 7
Μικρό κουτί ΑΡΧ. 3,50

Corona
ΜΑΤΣΑΓΓΟΥ

Η ΚΟΡΩΝΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

ΝΟ 120, ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ, ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΣΕΝΤΟΝΙ

Τρία είναι τα χαρακτηριστικά του αγαπημένου νοικοκυριού: Το καλοσυναιμένο τραπέζι, τα άσπαστραπτα πιάτα και τα περιποιημένα κρεβάτια. Είναι αυτά στο καθρό, στο ιστορικά σπουδαίο κρεβάτι ή "Ελληνίδα νοικοκυρά", έστρεψε ιδιαίτερα τη φροντίδα της, το μέσο στο απόμακρο άσπαστραπτο και λύσει του χωριού όσο και στο μεγάλο σπίτι της πόλεως. «Τα ρούχα, όπως οι νύμφες οι παλαιοί, τα ντυσίματα του κρεβατιού (σεντόνια, μαξιλάρια, κουβέρτες, κλπ.), πλένονται και λειαίνονται πάντα κατά τρόπον αξιοπρεγμένον των δημοτικών στίχων που τα αποθανάτισαν.

Το καλό στρώσιμο του κρεβατιού, είναι για την "Ελληνίδα" επάγγελμα και κοίμησι συμβούλη, δεν θα είχε κανείς προσέβη, σ' εκείνες που κληρονομούν απ' τη μάνα και τη γιαγιά της.

Η μόνη βοήθεια που θα μπορούσε να της προσφέρει είναι να την πληροφορήσει για ώριμα είδη που σίγουρα θα την εξυπηρετήσουν και θα τη "βολεψούν" στην προσπάθειά της για ένα τέλει νοικοκυριό.

Τα σεντόνια Νο 120 της Πειραιώς-Πατραϊκής γιγάντια, κατάλευκα ή σε ελκινικούς, άνεστihλους χρωματισμούς, αντέχουν μαζί με τους χαρσίδες Νο 333 και τα περσέλια Νο 33 για μαζιλαροθήκες, την αναπαικτική εμφάνισή του κρεβατιού σας ή όποια, τώρα το καλοκαίρι, μπορεί θαυμάσια να συμπληρώσει, με μια κουβέρτα «Ζακάρ» ή πικέ.

Από τη μία γενιά έως την άλλη σεντόνια γιγάντια. Σεντόνια ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ.

Δίαιτα ή όχι;

ΑΔΥΝΑΤΙΣΤΕ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΕΘΑΙΝΕΤΕ ΤΗΣ ΠΙΝΑΣ

«Όχι, αίσθητη δίαιτα πιάσ' αυτόν, λέουν οι Γερμανοί ειδικοί. Έάν θέλετε να ελαττώσετε το βάρος σας ή να διατηρήσετε κομψή τη σιλουέτα σας, δεν χρειάζεται πιά να υποβάλλεστε σε μητέλειωτη διατροφική δίαιτα. Η διατροφή «απλή» και τα άτελειωτα φαγητά, κάνουν τη ζωή μαρτύριο, αφαιρούν κάθε χαρά της και συγχρόνως υπονομεύουν ουσιαστικότερα την υγεία.

Αναμεία, σωματική, ψυχική και νευρική κατάρτιση, ένα διαρκές αίσθημα κατόρτισης, μετριοφιλία, δόγμα μαρτυρίας, ίδου μερικές από τις πιο συνήθεις συνέπειες της κόπιας αδυνατίσματος.

Πρέπει λοιπόν να διακινδυνεύσετε αυτά χάριν της κομψότητας; Όχι, διακινδυνεύετε το βάρος, αλλά με μέτρο και πίνοντας κάθε πρωί ένα φλιτζάνι παγωμένο «Τοάτ-Ρίχτερ» μπορείτε να ελαττώσετε έντελως ακίνδυνα, όσο θέλετε. Με το «Τοάτ-Ρίχτερ» όχι μόνο ελαττώνεται το βάρος, αλλά το σώμα αισθάνεται καλύτερα. Όλα τα όργανα λειτουργούν όπως πρέπει. Οι παρορμήσεις, τα νεύρα, η κόπωση, η άσπαστραπτη, εξαλείφονται βαθμιαία και το δέρμα ξαναφύσκει τη δροσιά του.

Το «Τοάτ-Ρίχτερ» είναι άγιο φάρμακο παρασκευασμένο, δοκιμασμένο εδώ και 50 χρόνια, που έχει την καταπληκτική ιδιότητα να αποβάλλει το περίτο βάρος του σώματος, διατηρώντας συγχρόνως τον οργανισμό σε μια κανονική, ισορροπημένη λειτουργία. Αρκούν από σήμερα να πίνετε κάθε πρωί ένα φλιτζάνι παγωμένο «Τοάτ-Ρίχτερ» και σύντομα θα διαπιστώσετε τα ευεργετικά του αποτελέσματα.

Πωλείται σ' όλα τα φαρμακεία.

ΤΗΛ. 612-010

100% ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ

ΑΠΑΛΛΑΓΗΤΕ από τις περιττές τρίχες προσωπικού σώματος ΤΑΧΥΤΑ ΧΩΡΙΣ ΠΑΙΝΗ ΡΙΖΙΚΑ ΑΝΟΛΥΝΑ ΥΠΕΡΟΧΗ ΕΙΜΑΡΤΕ ΔΟΥΝΟΜΕΝΗ

Η υπερτρίχωση δερματικού ΗΡΑΚΛΕΙΟΥΤΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΟΝΟΜΟΥ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΑΤΕ ΡΥΤΙΔΕΣ - ΑΚΝΕΣ ΠΟΡΟΥΣ - ΠΑΛΛΑΡΩΣΗ - ΤΡΙΧΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΝΑΔΕΣ-ΑΚΜΕΣΗΡΕΛΑΝΤΑ

ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΗ ΜΟΔΑ

ΣΚΟΥΦΙΕΣ ΤΟΥ ΜΠΑΝΙΟΥ

ΚΑΔΕΝΕΣ

ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΜΕ ΚΟΦΤΕΣ ΜΥΤΕΣ

ΜΑΓΙΟ ΑΠΟ ΜΠΡΟΝΤΕΡΙ

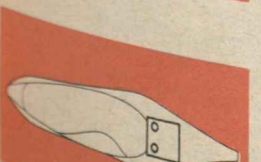
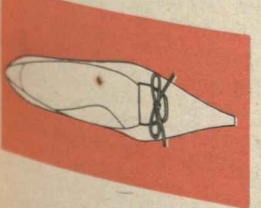
Στο Μιλάνο έκαναν την εμφάνισή τους σκούφιες του μπάνιου από γυαλιστερό ελαστικό με πολύ άσυνθηκιστή φόρμα, που εφαρμόζουν τέλεια στα μαλλιά, ώστε να μη βρέχονται καθόλου. Έτσι, το λουράκι, που έσφιγγε μέχρι σήμερα το σκόνι καταργείται. Σε πολλές σκούφιες σχηματίζονται νερά κομμάτια, σ' άλλες πρωτότυπα λουλούδια κι' άλλες στην κορυφή τους εμφανίζονται τέλεια το σχήμα του γυναικείου κότους. Οι σκούφιες αυτές έχουν μεγάλη ελαστικότητα κι' άντοχη και μπορούν να καλύψουν έντελως και τα πιο πλούσια μαλλιά. Παρουσιάζονται σε μεγάλη ποικιλία χρωμάτων, αλλά κυρίως σε μαύρο, γυαλιστερό, γκρι σκούρο του ανδρακίτη και σε ίδουάρ.

Οι καβένες που στέλιζαν τα ρομαντικά ντεκολτέ των γυναικών του περασμένου αιώνα είναι πάλι της μόδας. Δεν έχουν καμιά παραλλαγή και η έσφιγγή τους δεν μετέτρεψε καθόλου το σχήμα τους. Φοριούνται γύρω στο λαιμό σε πολλές σειρές λεπτές ή γονδρότερες πλεγμένες μεταξύ τους. Οι καβένες αυτές που είναι πολύ κομψό γυναικείο στολίδι, γίνονται από χρυσό, άση, γαλλικό σε φυσικό χρώμα και ένα λευκό άμεταβλητο ελαφρό μέταλλο.

Μετά τους "Γαλλούς" που λανσάρουν τα πολύ μυτερά παπούτσια, ακολουθούν οι Γάλλοι που λανσάρουν παπούτσια με τις κοφτές μύτες, χωρίς όμως να κατανοούν των Γάλλων μύτερη φόρμα. Δεν ξέρουμε ακόμα αν αυτή ή διαφορά τα παλαιότερα στρογγυλά σχήματα, που δεν περιόριζαν τόσο πολύ παρὰ παπούτσια. Αυτό είναι κάτι, που θα το δείξει ο επόμενος χρόνος ή οι ειδικοί φόρμες, μύτερες, κοφτές, ή στρογγυλές θα συνθηκοθούν. Πρέπει να σημειωθεί πως τα γαλλικά αυτά παπούτσια με τις κοφτές μύτες είναι από προημένα, πολύ αναπαικτικά κι' έχουν όλα σχεδόν πολύ μικρό τακούνι.

Μέχρι σήμερα τα μπροντερί υφάσματα γίνονται μόνο φορέματα και μπλουζές και οι γυναικόμενες από μπροντερί αξιοποιούσαν και το πιο απλό φορέμα. Τώρα η μόδα θέλει τα ρομαντικά αυτά υφάσματα να ντύσουν μοντέρνες γυναίκες γίνονται από σκουρόχρωμη μπροντερί και ντυσιμολάρονται με διαφανή γυναικόμενα υφάσματα, ώστε αυτό να διακρίνεται ανάμεσα από τα άνοιγματα και τα κεντήματα του υφάσματος δημιουργώντας όμορφη εντύπωση.

Δένα Βροντάκη

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Τό ανθρώπινο σώμα
άποτελεϊται
από τέσσερα μέρη.
Τό κεφάλι
Τά μέλη
Τό φανελάκι
ΑΤΘΙΣ
Και τό κυλοτάκι
ΑΤΘΙΣ.

ΑΤΘΙΣ

Η μεγαλύτερα ποικιλία παιδικών εσωρούχων
ΦΑΝΕΛΑΚΙΑ (απλά και ένισχυμένα) ΚΑΣΚΟΡΣΕΛΑΚΙΑ
(απλά και ένισχυμένα) και ΖΙΠΟΥΝΑΚΙΑ (τύπου Γαλλίας).
ΚΥΛΟΤΑΚΙΑ - ΣΛΙΠΑΚΙΑ - ΕΣΩΒΡΑΚΑΚΙΑ
και ΠΑΝΕΣ (τύπου Αμερικής).
Όλα αυτά σε διάφορες πλέξεις ελαστικές
άμεταβλητες μετά το πλύσιμο και με ραφές
άπαλές που δεν ερεθίζουν και το πλέον ευαίσθητο δέρμα.
Τά προϊόντα Ατθίς πωλούνται και εις πολλά καταστήματα
παιδικών ειδών της Κεντρικής Εδρώπης.

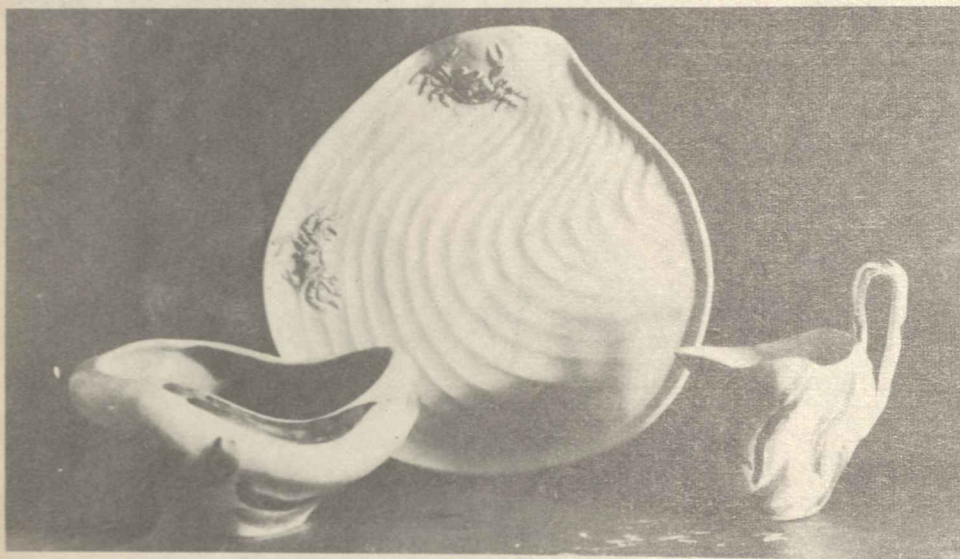
ΑΤΘΙΣ Ο.Ε.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ & ΦΑΝΕΛΛΟΠΟΙΪΑΣ - ΑΘΗΝΩΝ

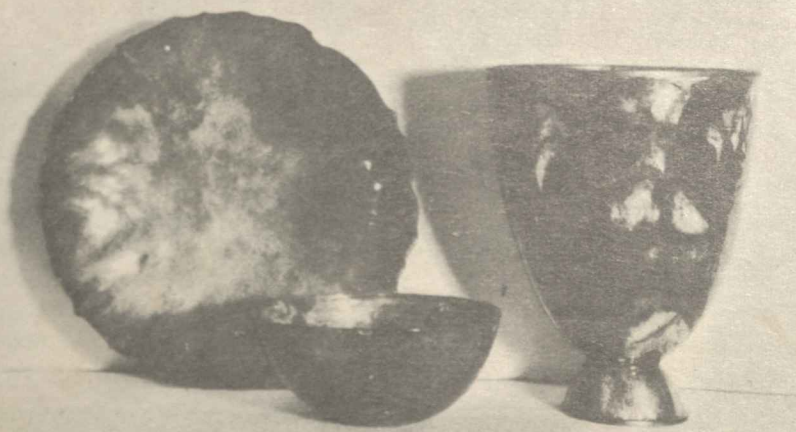
ΚΙΤΣΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Οι νεαρές χωρικές της καλλιτέχνιδος διακρίνονται για την ώραία κίνησι. «Σουβενίρ» που θα έκραπε να συναποκομίζουν οι τουρίστες για τη διαφήμισι της χώρας μας.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΚΟΥΪΝΤΑΝΗ

Πιάτο, φρουτιέρα και κανατάκι σε πρωτότυπες φόρμες, που άπεικονίζουν καθαρά τα άνησχα ελληνικά άκρογιάλια με τα ρυθμικά κύματα και τα ανάγλυφα καθούρια.

Π. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Βάζο, κούπα και πιάτο σε εξαιρετικής όμορφιάς γραμμή, θαυμάσια χρωματισμένα με ειδική έπιχρσι σμάλτου, κατάλληλα να διακοσμούν σπίτι ανθρώπων με γούστο.

ΜΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ
ΛΑΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΧΕΡΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ

Είναι προφανές, ότι το μητρικό ένστικτο, που υπάρχει ανεπτυγμένο σε κάθε γυναίκα ήταν το κίνητρο, που ώδηγησε την Εύαγγελία Βασάλλου να φτιάξει τις κούκλες, που παρουσίασε. Ασφαλώς όταν ήταν μικρό κοριτσάκι θα έντυνε τις κουκλίδες της με εξαιρετική φροντίδα και ή αγάπη της αυτή στα χαριτωμένα άνδρείκια θα την έσπρωξε στην άρχή να δημιουργήσει τα αληθινά έργα τέχνης, που φτιάχνει σήμερα.

Έξη πρόσωπα από κωμωδίες του Μολιέρου είναι το έργο, που τραβά άμέσως την προσοχή. Έξη κούκλες, που δεν ξεπερνούν σε ύψος τα 30 εκατοστά, εκφράζουν χαρακτηριστικώτατα τους θεατρικούς ήρωες του Γάλλου κλασικού. Η Βασάλλου έχει συγκεντρώσει επάνω τους τρία βασικά στοιχεία που τους προσδίδουν αναμφισβήτητα καλλιτεχνική αξία: τη χαρακτηριστική έκφραση του καθενός, την κίνησι και την ένδυμα με σχολαστική λεπτομέρεια.

Πολύχρωμα κομματάκια ύφασματος, φάρ, δαντελίτσες, κεντήματα, φιγοκάνια, καρδέλες κι' ένα πλήθος από κοσμήματα έγιναν ένα πρώτης τάξεως υλικό στα χέρια της για να ντύση τις κούκλες της. Η δουλειά της αυτή θυμίζει την ύπομονή των Κινέζων λαϊκών καλλιτεχνών, που έμειναν παρρημύθεις για τη λεπτότατη τεχνική τους.

Άλλη μιά σειρά από κούκλες της Βασάλλου παριστάνουν γνωστούς ήρωες παραμυθιών, που συγκεντρώνουν κι' αυτές τα ίδια χαρακτηριστικά.

Υπάρχουν επίσης κι' άλλες φιγορές από θεατρικά έργα, που παίχτηκαν πρόσφατα στην ελληνική σκηνή, όπως τα πρόσωπα από τη νησιώτικη ήθογραφία «Πόσο πουλιέται το φιλή», «Φουέντε Όδεχούνα» και άλλα.

Το έργο της Βασάλλου κλείνει με κούκλες, που φορούν ελληνικές στολές και κάδρα με κολλημένες κουκλίδες επάνω, που δείχνουν σαν ανάγλυφες. Κατά τη γνώμη μας οι τελευταίες αυτές δεν είναι αντίθετες της καλλιτέχνιδος.

Με τις κούκλες «έπαιξε» και η Κίτσα Παπανικολάου. Οι δικές της είναι ακόμα πιο μικρές —10 πόντους περίπου— και το πρώτο, τα χέρια και τα πόδια τους είναι φτιαγμένα από μαλλί και κεντημένα με χρυσά τιστές κλωστές.

Όλη ή ελληνική ύπαιθρος παρεισάει στη διτρίνα της Παπανικολάου. Χωράει με τα γαϊδουράκια τους, βλάχοι, τσιλίδες, γέροι και γριές με τις τοπικές ένδυμας τους αναπαριστούν τη γραφική εγχώρια ένδυμασία με καλλιτεχνικό τρόπο.

Κι' εδώ ή κίνησι χαρακτηρίζει τις κού

κλες. Τέσσερες νέες χωρικές με ύφαντά φορέματα, κεντημένες ποδιές, δελουδίνους και τούχινους παραφουσκωμένους μπουστους, και άλλες μπόλιες κρατιούνται απ' το χέρι και χορεύουν σε μιά ωραιότατη σύνθεσι. Πολύ επιτυχημένο και το δάθρο, που πατών, είναι ένα ακατέργαστο κομμάτι ξύλου. Η δουλειά της Παπανικολάου θα πρέπει να τραβήξει την προσοχή των προσώπων, που ασχολούνται με τον τουρισμό και την παρουσίασι της γνήσιας λαϊκής τέχνης στους ξένους.

Η Π. Διαμαντοπούλου συνεχίζει την παράδοσι των αττικών άγγειοπλαστών, προσαρμωμένη όμως στις σύγχρονες αισθητικές αντιλήψεις με καινούργια υλικά και καινούργιες φόρμες. Τα κομμάτια, που παρουσίασε στην έκθεσι είναι όλα σε απέρρικτη γραμμή και συγκινούν άκριτως γιατί είναι τόσο εκφραστική ή απλότητά τους αυτή. Βάζα, κούπες, πιάτα σε μοντέρνα σχέδια είχε εκθέσει. Η έπιχρσι τους με ειδική κατεργασία του σμάλτου σε ωραιότατους συνδυασμούς χρωμάτων.

Στον πηλό και στο γυαλί έχει δουλέψει και ή Κατίνα Πραντούνα. Τα αντικείμενα, που παρουσιάζει, είναι απ' τα καλύτερα της έκθεσεως. Με εξαιρετική ευαισθησία έχει ζωγραφίσει πιάτα, φανερά επηρεασμένη απ' την κινέζικη τεχνική. Λεπτές γιρλάντες με λουλούδια, πουλιά και φάρια δημιουργούσαν καλλιτεχνικές διακοσμήσεις σε κλασική γραμμή, αλλά αναανεωμένη, ζωντανή.

Όγκο σεδαστό αποτελεί ή εργασία της Εύφροσύνης Σκλαβαίνα. Η απλή αυτή Μαρουσιώτισσα, που φτιάχνει γλάστρες για λουλούδια, έχει μιά καταπληκτική εμπνεύσι, όταν πλάθη με τα χέρια της τον πηλό.

Τα άγγεια, που εκθέτει, είναι όλα σχεδόν σε μοντέρνα σχήματα, σε μιάν άστεί και πολύχρωμα τα βάζα της Σκλαβαίνα δείχνουν μυαλό κοφτερό και χέρια επιδέξια.

Τέλος αναφέρουμε τη Μαριάννα Κουϊντάνη, που παρουσιάζει κι' εκείνη μοντέρνες φόρμες στον πηλό. Τα ελληνικά άκρογιάλια της έβωσαν την εμπνεύσι να διακοσμήση τα πιάτα της με φάρια, καθούρια κι' άχιδάδες.

Η καλλιπεία, που είναι φυσική άρετή της γυναίκας φυγής, δρῆκε έτσι το δρόμο για να εξωτερικευθή. Με γούστο, με χάρη, καλλιτέχνιδες προσθέτουν ασφαλώς κάτι θετικό στην καλλιτεχνική ζωή του τόπου μας.

Ελεήνη Κ. Μπουζάλη

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΒΑΣΑΛΛΟΥ

Έξη πρόσωπα από κωμωδίες του Μολιέρου. Διακρίνονται τα καλλιτεχνικά στοιχεία της δημιουργίας αυτής: ή έκφρασι των προσώπων, ή κίνησι και οι θαυμαστές στολές.

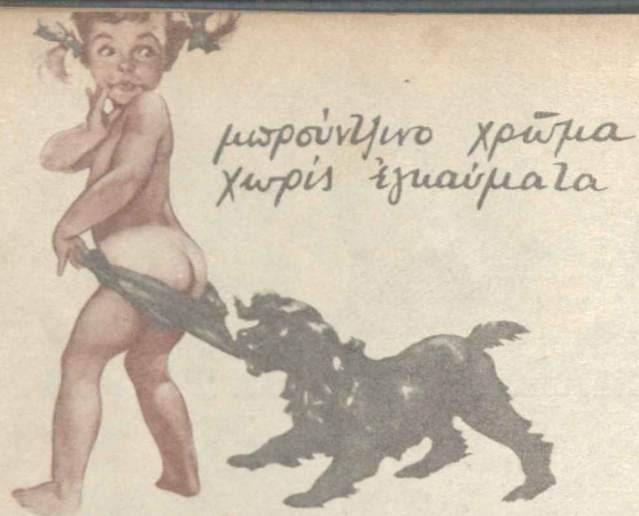
ΚΑΤΙΝΑ ΠΡΑΝΤΟΥΝΑ

Πιάτα με φανερή επίδρασι της κινέζικης τεχνικής. Λουλούδια, φάρια και πουλιά σε όμορφα συμπλέγματα. Η καθαρή τους γραμμή τα κατατάσσει στα καλύτερα κομμάτια.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΣΚΛΑΒΑΙΝΑ

Η απλή Μαρουσιώτισσα με το ταλέντο μοντέρνου άγγειοπλάστη εκθέτει πολλά έργα της. Τρία απ' τα πιο χαρακτηριστικά είναι τα άγγεια της φωτογραφίας μας.

μωρούνημο χρώμα
χωρίς ξημαύματα

μόνον μέ

COPPERTONE

MIAMI - FLORIDA (U.S.A.)

Μία πλήρης σειρά αντιηλιακών προϊόντων
καταλλήλων δι' όλα τα δέρματα.

και μία
ιδρωτολυτρία

Αγοράζοντας ένα προϊόν Coppertone μπορείτε να αποκτήσετε
την ωραιότερη τσάντα μπάνιου Coppertone μόνον με 20 δρ.

ΧΑΡΗΤΕ ΕΛΕΥΘΕΡΑ
ΤΟΝ ΗΛΙΟ, ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ, ΤΟ ΥΠΑΙΘΡΟ
ΜΕ ΤΗΝ

**CREME
PHYLLIS**

Επιστημονικά
μελετημένα και
προσαρμοσμένα
στο Έλληνικό
κλίμα τα καλ-
λυντικά Φυλλίς
έγγυονται στις
Έλληνίδες δερ-
μα γερό, δροσε-
ρό, νεανικό.

Η CREME "Φυλλίς",
αξιοποιεί τις ωφέλιμες
ακτίνες και εξουδετε-
ρώνει τις βλαβερές.
Χάρης εις τα πολ-
ύτιμα συστατικά της
παραλαμβάνει την άφυσ-
τάτωση του δέρματος,
που είναι αίτια των
ρυτίδων και του μα-
ρασμού.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ
ΕΛΟΥΖΙΔΟΥ ΑΡΜΑΖΙΩ
ΕΡΜΟΥ 51
ΤΗΛ. 35.213
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ
ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ - ΓΕΝΙΚΗ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΔΣΧΗΜΑ ΣΕΝΑΡΙΑ

ΕΙΝΑΙ γνωστό, πως το σενάριο είναι η βάση μιας ταινίας και τα περισσότερα κινηματογραφικά έργα, που αποτυγχάνουν, έχουν κακή ή φτωχή σενάρια. Η κινηματογραφική τεχνική όμως έχει εξελιχθεί σήμερα, δεν παρουσιάζει πια προβλήματα και, όταν το σενάριο είναι καλό, μπορεί να δώσει ένα άψογο έργο ακόμη κι αν ο σκηνοθέτης να συλλάβει το θέμα και να το αποδώσει.

Επειδή τα σενάρια πληρώνονται καλά, πολλοί είναι εκείνοι που φιλοδοξούν να γίνουν σεναρίστες και αποτελούν πραγματική... πληγή για τους παραγωγούς, διότι αυτοί οι έρασιτέχνες που κατά κανόνα θεωρούν τον εαυτό τους μεγαλοφυΐα και τα δημιουργήματά τους «τά αριστουργήματα του αιώνα». Οι πεπειραμένοι και καλοί όμως είναι λίγοι γιατί το γράφει ενός σεναρίου δεν είναι τόσο εύκολο όσο νομίζουν πολλοί.

Ο κινηματογράφος είναι πάνω απ' όλα κίνησις. Το κυριότερο λοιπόν χαρακτηριστικό ενός σεναρίου είναι να έχει κίνησις δηλαδή όχι στατικές εικόνες, αλλά σκηνές αναλλασσόμενες γοργά. Ακόμη κι' όταν είναι υπογραμμένο από το θέμα του να σταθεί σε κάποιο σημείο περισσότερο, τότε πρέπει να φροντίσει ο σεναρίστας κι' ο σκηνοθέτης να κινήσουν το φακό γύρω του, ώστε να αποφευχθούν να γίνουν ή σκηνή εκείνη στατική. (Τράβελινγκ). Όταν έχει αυτό υπ' όψιν του ο σεναριογράφος θα φροντίσει πάντοτε να εισαγάγει με διαδοχικές εικόνες αυτό που θέλει να πει.

Κι' εδώ θύγουμε ένα άλλο σημείο. Το σενάριο αποτελεί τη βάση μιας ταινίας και κατά συνέπεια πρέπει να εκφράζει κάτι με το δικό του τρόπο. Νάχη, δηλαδή, ένα «μήνυμα» γιατί διαφορετικά δεν εξυπηρετεί κανένα σκοπό. Αυστηρώς όμως τα περισσότερα σενάρια δεν λένε τίποτα.

Μερικά σενάρια, ωστόσο, ενώ δεν έχουν τίποτα το καινούριο να πουν, έχουν πρωτότυπα ευρήματα, που γίνονται ευάρεστες και καλές ταινίες. Ένα τέτοιο είναι το σενάριο της ταινίας «Τα μυστικά της κρεβατοκάμαρας», γραμμένο από τους Στάνλεϋ Σαπίρο και Μωρίς Ρίτσλιν, επαγγελματίες σεναριογράφους. Το φιλμ αυτό, βασικά ήταν ένα «τίποτα». Όσοι η πρωτοτυπία στις σκηνές και εικόνες του κι' η επιδέξια απόδοσή του στην θόνη από το σκηνοθέτη Μάικλ Γκρόντντ συντέθηκαν στο να γίνει μια πολύ χαρακτηριστική, ευάρεστη, «ανώδυνη» ταινία.

Υπάρχει και ένα άλλο εμπόδιο στη δημιουργία ενός καλού σεναρίου.

Μια σκηνή από την ταινία
«Χιροσίμα, αγάπη μου». Η
ταινία βασίστηκε σ' ένα
σενάριο της Μαργ. Ντυρά.

Ο σκηνοθέτης Ρενάτο Κα-
στελλάνι έγραψε ο ίδιος το
σενάριο της ωραίας ταινί-
ας «Ονειρα στο συρτάρι».

Ο Άλεξ Γκίνες παίζει ένα
διπλό ρόλο στην ταινία «Ο
άνθρωπος με τα δυο πρόσω-
πα» της Δάφνης ντε Μοριέ.

Η ταινία «Ζαβολιάρηδες
εμφανίστηκε επιτυχία γιατί
είχε σενάριο που βασίστηκε
σ' ένα Ιταλικό μυθιστόρημα

Όλα τα ανθρώπινα πάθη δεν μπορούν να εκφραστούν στον κινηματογράφο, όπως γίνεται με τη λογοτεχνία, όπου το πεδίο είναι απέραντο. Αν μια ταινία τολμήσει να ξεφύγει από τα καθωρισμένα πλαίσια, υπάρχει κίνδυνος να απορριφθεί από τη λογοκρισία. Επί πλέον επειδή το κινηματογραφικό έργο απευθύνεται σε πολύ περισσότερο κοινό, πρέπει να είναι κατανοητό κι' αυτό περιορίζει αναγκαστικά τον αριθμό των θεμάτων.

Έτσι, βλέπουμε ταινίες να περιστρέφονται κατά κανόνα γύρω από τα ίδια θέματα. Αν δε ο κινηματογράφος θελήσει να παρουσιάσει κάτι το πολύ πρωτότυπο, για να το κάνει και κατανοητό, θα ανατρέξει στη βοήθεια του λόγου.

Αλλά τότε δεν είναι πια κινηματογράφος. Αυτό το βασικό λάθος πέφτουν πολλοί σεναρίστες. Φορτώνουν τα σενάρια τους με πολύ διάλογο (οι Έλληνες μάλιστα σε βαθμό αφάντητο). Αυτή είναι η αιτία που πολλά θεατρικά έργα ενώ έχουν τεράστια επιτυχία στη σκηνή γίνουν πολύ όταν μεταφερθούν στην θόνη.

Αντίθετα η μεταφορά ενός μυθιστορήματος στην θόνη δεν παρουσιάζει τόσες δυσκολίες όσο το θεατρικό έργο. Η βάση υπάρχει, οπότε να γίνει η διασκευή από έμπειρο συγγραφέα για να μην καταστραφεί ή αξία του έργου.

Από κακή σενάρια δεν πάσχουμε μόνο εμείς εδώ στην Ελλάδα. Το Ι-
δίαιτο συμβαίνει και στις άλλες χώρες της Ευρώπης και της Αμερικής. Λα-
νούβελ δάγκ» στη Γαλλία. Αν γίνει κάτι παρόμοιο και στις άλλες χώ-
ρ' απαλλαγεί η θόνη από την κοινοτυπία και τη μετριότητα.

Ρένα Βελισσαρίου

Η γυναίκα σ' όλο τον κόσμο

ΤΟ ΜΕΤΑΞΕΩΤΟ ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑ

Μια Ιταλίδα δημοσιογράφος, η Όριάντα Φαλλάτσι, μα-
ζί με ένα φωτορεπόρτερ, ανέλαβε μια τεράστια έρευνα
για τα προβλήματα των γυναικών σ' όλο τον κόσμο.
Ηρώκεται για μια έρευνα της θέσεως της γυναίκας σε
διεθνή κλίμακα, που παρουσιάζει, κατά τρόπον παρα-
στατικό, τη γυναίκα στον μουσουλμανικό κόσμο, όπου,
παρά τις σημερινές εξελίξεις, εξακολουθεί να βρίσκει-
ται σε προμερή μειονεκτική θέση απέναντι στον άνδρα.

Ο ΓΑΜΟΣ ΜΙΑΣ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΟ
ΚΑΡΑΤΣΙ ΤΟΥ ΠΑΚΙΣΤΑΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΠΟΥ
ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΝΑ ΤΟ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΝ ΞΕΝΟΙ

Η πιο σκληρή γυναίκα που γνώ-
ρισα κατά το ταξίδι μου στις
μουσουλμανικές χώρες, η Ρατζκου-
μάρ Άμρι Κασίρ, κόρη του μαχα-
ρατζ της Καπουατάλα, επί δεκάεξη
χρόνια γραμματέας του Γκάντι και έ-
λας πάντα φιλικά σμένη στις φυ-
λακές του Δελχί, μου είπε μια μέρα
ότι όλες οι γυναίκες του κόσμου ελ-
πίζονται, σ' ένα βαθμό, να είναι
ή θρησκεία κι' αν ανήκουν, μια κι' η
έμφανιση τους είναι ίδια κι' ο κό-
σμος όσο πάλι και γίνεται ίδιος—χω-
ρίς και τον χρώμα, χωρίς εκπλήξεις.
Σ' αυτό είχε δικό η Ρατζκουμάρ.
Στη μαλαισιανή ζούγκλα της Νεγ-
ρά Σαμπαλ οι γυναίκες ηγούνται
το πολίτευμα και ο καθένας σε ποδοκί-
νητες χρησιμοποιούν τηλέφωνο, στα πό-
δια τους αγκυλώνουν αγκυλών του
ποταμού χτυπώντας ορκανοειδώς κι' ε-
κεί οι γυναίκες μιλούντα τα άσχη-
μα ελκυστικά σούτα μας, τα άνοητα
μας με τον άνδρα, γίνονται αστυνο-
μοπολιτικές με μπαζούκας. Κι' ό-
χι ακολουθεί στα καστρήματα του
πλάι κι' αν διακριθείς φεμινιστικές θεο-
λογίες λογοποιήσεις της Βομβάνης, όσα-
κις ενοχλήσεις. Το σεντόνι αυτό, που
λέγεται, ανάλογα με τη χώρα, πέρ-
να, μπουζουκιά, ποσί, κολλέ ή τζε-
λάμπα, έχει δυο τρύπες στη θέση των
ματιών ή ένα πυκνό πλέγμα ή τους δυο
εκατοστάρων και πλάτος έξη κι' από
τις δύο αυτές τρύπες ή το πλέγμα οι
γυναίκες εκείνες βλέπουν τον ορα-
νό και τον κόσμο: σάν μέσα από τα
καγκέλα μιας φυλακής. Η φυλακή
αυτή απλώνεται από τον Ατλαντικό
ως τον Ινδικό ωκεανό διασχίζοντας
το Μαρόκο, την Αλγερία, τη Νιγη-
ρία, τη Λιβύη, την Αίγυπτο, τη Συ-
ρία, το Λίβανο, το Ιράκ, την Περ-
σία, την Ισραήλ, τη Σαουδική Α-
ραβία, το Αφγανιστάν, το Πακιστάν,

όντα. Είδα τη μαλαισιανή μητρια-
ρχία, σε κοινότητες όπου ο άνδρας έ-
χει τη σημασία ενός κόκκου ρυζιού,
κι' είδα επίσης τις μουσουλμανίδες,
που η ζωή τους αξίζει λιγότερο από
μια αγελάδα ή μια καμήλα. Είδα πι-
λοτίνες να οδηγούν αεροπλάνα
στον ορανό του Έσκη Σεχίρ και τις
γκέις του Κιότο, που σε ηλικία δώ-
δεκα χρόνων, μαθαίνουν να παραδί-
δονται στους πλούσιους που συχνά
ζουν στα τειχοποιεία. Είδα ποικιλί-
σες με κίμονο, κόρες αυτοκρατορα-
που κατάγονται από τον "Ηλιο, να
παντρεύονται τραπεζιτικούς υπαλλή-
λους με έναν περιορισμένο μισθό το
μήνα κι' είδα τις τελευταίες Πολιμή-
σιες της Χαβάης, που, μέσα στην
καρδιά του Ειρηνικού ωκεανού, πό-
λιτες των Ηνωμένων Πολιτειών της
Αμερικής τσάρα πιά, όνειρεύονται να
κάνουν καρτέρα στη Νέα Όρλεαν. Μά
καμιά απ' αυτές δεν ήταν όμοια με
την άλλη.

Υπάρχουν στον κόσμο γυναίκες,
που ζούν ακόμα και σήμερα πίσω από
το πυκνό κάλυμμα ενός βέλους και
κάτι παραπάνω από ένα βέλο: ένα
σεντόνι που τις σκεπάζει από την κο-
ρυφή ως τα νύχια σαν σάβανο, για να
τις κρύψει από τα μάτια κάθε άνδρα
που δεν είναι σύζυγος, γιός ή σκλά-
δος ενοχλήσης. Το σεντόνι αυτό, που
λέγεται, ανάλογα με τη χώρα, πέρ-
να, μπουζουκιά, ποσί, κολλέ ή τζε-
λάμπα, έχει δυο τρύπες στη θέση των
ματιών ή ένα πυκνό πλέγμα ή τους δυο
εκατοστάρων και πλάτος έξη κι' από
τις δύο αυτές τρύπες ή το πλέγμα οι
γυναίκες εκείνες βλέπουν τον ορα-
νό και τον κόσμο: σάν μέσα από τα
καγκέλα μιας φυλακής. Η φυλακή
αυτή απλώνεται από τον Ατλαντικό
ως τον Ινδικό ωκεανό διασχίζοντας
το Μαρόκο, την Αλγερία, τη Νιγη-
ρία, τη Λιβύη, την Αίγυπτο, τη Συ-
ρία, το Λίβανο, το Ιράκ, την Περ-
σία, την Ισραήλ, τη Σαουδική Α-
ραβία, το Αφγανιστάν, το Πακιστάν,

Μια μουσουλμανίδα νύφη, στο Καρατσι, υποβασταζόμενη από το σύ-
ζυγο και μια συγγενή μετά την υπογραφή του γαμήλιου συμβολαίου.

την Ινδονησία, μ' ένα λόγο τον ισλα-
μικό κόσμο. Και μολοντί όλος ο ι-
σλαμικός κόσμος συγκλονίζεται από
προοδευτικές εξεγέρσεις, οι περιορι-
σμοί που επιβάλλονται στη γυναίκα ελ-
πευτικοί που ισχυρίζονται αμετάβλητα α-
πό αιώνες: ο άνδρας είναι ο κύριός τους
και αφέντης, ενώ αυτές είναι πλά-
σματα τόσο ανώφελα μερικές φορές,
όστε όταν γεννιούνται δεν αναγρά-
φονται ούτε στα ληξιαρχικά βιβλία.
Συνήν δεν έχουν ούτε επίθετο, ούτε
ταυτότητα, μια κι' απαγορεύεται η
φωτογράφησή τους και καμιά απ' α-
υτές δεν ξέρει τη σημασία της παρ-
ξένης αυτής λέξεως που ονομάζεται
στη Δύση έρωτας. Στον άνδρα που
τις παίρνει για σύζυγο ή μια απ' τις
σύζυγους, πουλιούνται με συμβόλαια,
όπως ακριβώς πουλιέται μια αγελάδα
ή μια καμήλα και δεν μπορούν να τον
διαλέξουν ή ν' αρνηθούν να τον πά-
ρουν ή να τον δούν πριν μπη στην
κρεβατοκάμαρα τη βραδιά του γά-
μου. Μια τέτοια σύζυγο, είδα στο Κα-
ράτσι, τη βραδιά των γάμων της.

ΕΝΑΣ ΓΑΜΟΣ ΣΤΟ ΚΑΡΑΤΣΙ

Είχα ρηθ στο Καρατσι, την πρω-

τεύονσα του Πακιστάν, για να γράψω
για τη μουσουλμανίδα γυναίκα. Ή-
ταν δέκα το βράδυ και καθόμουν στον
κήπο του Μπής Λούζουρ. Ότ' έλ-
ταν την είδα. Δεν κατάλαβα στην ά-
χη ότι ήταν γυναίκα, γιατί από μα-
κριά δεν φαινόταν τέτοια. Δηλαδή
θέλω να πω ένα πλάσμα με πρόσωπο,
σώμα, δυο χέρια και δυο πόδια. Έ-
παιζε μ' ένα αντίχειρμένο χωρίς ζωή
ή ένα άμορφο κι' εθισμένο δέμα που
άνδρες ντυμένοι στ' άσπρα οδηγού-
σαν προς την έξοδο με εξαιρετικές
προφυλάξεις, σάν να φοβόντουσαν μη
το σπάσουν. Το δέμα ήταν σκεπασμέ-
νο, όπως τα αγάλματα στη Δύση που
πρόκειται να γίνουν τ' αποκαλυπτή-
ριά τους, μ' ένα μακρόν ύφασμα κόκ-
κινο, ένα κόκκινο χτυπητό σαν το αί-
μα, με χρυσά κι' ασήμενα κεντήμα-
τα, που άσπασσαν στο φως των κορ-
μασμένων στις χοντρομάδες λαμπρο-
νιών. Δεν φαινόταν τίποτα απολύτως
εκτός από το κόκκινο αυτό με τα χρυ-
σάφια κι' ασήμια, ούτε χέρια, ούτε
πόδια, ούτε τίποτα που να δίνει την
εντύπωση ότι πρόκειται γι' ανθρώπινο
πλάσμα και που όμως κοινοίταν ά-
γά, πολύ άργά, σάν μια προνήψη
εντόμιου που σέρνεται προς μια τρύ-

ΤΟ ΜΕΤΑΞΕΩΤΟ ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΑΚΟΜΑ ΠΕΡΝΟΥΝ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΕΝΑ ΣΕΝΤΟΝΙ, ΠΟΥ ΤΙΣ ΣΚΕΠΑΖΕΙ ΩΣ ΤΑ ΝΥΧΙΑ ΣΑΝ ΣΑΒΑΝΟ

πα, χωρίς να ξέρη τί την περιμένει στην τρύπα αυτή. Πίσω από το δέμα έρχόταν ένας νέος, με πρόσωπο λείο και στρογγυλό, φορώντας μία γιργλάντα από λουλούδια και ένα σακάκι από ύπόχρυσο δαμασκηνό, πανταλόνια με χρυσά κεντήματα, στενά στούς μηρούς και τους αστραγάλους, κατά την πακιστανική και ινδική συνήθεια. "Τότερα έρχονταν άλλοι άνδρες, μερικοί ντυμένοι όπως αυτός, άλλοι με ασπρα κι' άλλοι με ευρωπαϊκά. Άκοινοθύσαν μερικές γυναίκες, ντυμένες με το ινδικό "σαρρί" κι' η κομπή προχωρούσε χωρίς θόρυβο, λόγια, γέλια ή μουσική: άκριδώς όπως μία κηδεία.

"Τί πράγμα είν' αυτό; ρώτησα έναν Πακιστανό που στεκόταν μπροστά μου. «Μιά γυναίκα» απάντησε αυτός. «Και τί κάνει;» «Ω, τίποτα. Παντρεύεται». Κι' επειδή ήταν της άκοινοθύας τον ρώτησα αν μπορούσα να πάω μαζί τους. «Αδύνατο!» μου απάντησε. «Ο μωσουλμανικός γάμος είναι ιδιωτική υπόθεση και δεν επιτρέπεται η παρουσία δημοσιογράφων και πολύ λιγότερο φωτογράφων». Σε λίγο όμως άλλαξε γνώμη. "Ήταν ένας Πακιστανός που είχε σπουδάσει στην Άγγλία και του άρεσε να κάνει μερικές τρέλλες για να εξυπηρετή τους άλλους. «Θά σάς πάρω», μου είπε, «αλλά με μία συμφωνία: δεν θά δημοσιεύσετε τ' όνομα του γαμπρού, ούτε τη διεύθυνσή του». «Ούτε και της νύφης», του υποσχέθηκα. «'Α, όσο γι' αυτήν δεν υπάρχει λόγος», απάντησε ο Πακιστανός. «Αυτή δεν λογαριάζεται». Άργά-άργά, με το περπάτημά του σαν φοβισμένου έντομου, το κόκκινο δέμα είχε φτάσει στο δρόμο. «Γιατί περπατάει έτσι; Τυφλή είναι;» ρώτησα τον Πακιστανό. «Όχι, αλλά έχει κλειστά τα μάτια», ήταν η απάντησή. «Και γιατί έχει κλειστά τα μάτια;» «Γιατί δεν πρέπει να δει τον άνδρα της». Παραξενεμένη ρώτησα: «Μα καλά, δεν τον έχει δει;» «Όχι», απάντησε ο Πακιστανός. «Δεν τον έχει δει ποτέ. Τον είδαν οι γονείς της γι' αυτήν».

Ο σύζυγος ανέβηκε πρώτος στο αυτοκίνητο. Είχε βγάλει τη γιργλάντα με τ' άνθη, ήταν πολύ νέος και φαινόταν ευχαριστισμένος. Ο Πακιστανός μου είπε ότι ούτε κι' εκείνος γνώριζε τη γυναίκα τον, είχε δη' όμως τη φωτογραφία της κι' ήλπιζε ότι θα του άρεσε. "Αν δεν του άρεσε, άλλωστε, θά μπορούσε να παντρευτεί χωρίς δυσκολία, άλλη γυναίκα: είχε λεφτά. Αντίθετα, το κόκκινο δέμα αποτέθηκε στο δεύτερο αυτοκίνητο και μερικές γυναίκες κάθισαν δίπλα του. Οι καλεσμένοι, μαζί με το φωτογράφο μου και μένα ανέβηκαν σ' άλλα αυτοκίνητα και κανείς δεν ρώτησε ποιο ήμασταν και τί θέλαμε; ο Πακιστανός είχε πη πως ήμασταν φίλοι του από το Καίμπριτζ, λίγο τρελλοί. 'Η κομπή των αυτοκινήτων ξεκίνησε. Προχωρούσαμε μισή περίπου ώρα στο σκοτάδι. "Τότερα, μπροστά σ' ένα μοντέρνο σπίτι, φρεσκοκοσμεστωμένο, η κομπή σταμάτησε κι' όλοι κατεβήκαμε, ενώ

κάποιος έφερε γύρω από το γαμπρό μία καρέκλα, σημείο ευτυχίας. Το σπίτι δεν είχε σχεδόν έπιπλα, όπως τα περισσότερα μωσουλμανικά σπίτια, και ήταν στρωμένο με ψάθες. Στο πρώτο πάτωμα, καθισμένο σταυροπόδι πάνω σε μία ψάθα, ενώ γύρω του μερικές γυναίκες το παρηγορούσαν με μυστηριώδη λόγια, δρισκόταν το δέμα: θέλω να πω η σύζυγος. Είχε το κεφάλι άκονιμισμένο στα γόνατά κι' έβλεπε κανείς ότι επρόκειτο επί τέλους για γυναίκα, γιατί άπ' όλο εκείνο το χρυσοκέντητο κι' άσημοκέντητο κόκκινο πρόβαλλαν δυο μικροσκοπικά πόδια, με τα νύχια βαμμένα κόκκινα. Κόκκινα βαμμένα ήταν και τα πέματα των ποδιών. "Ανάμεσα στα γόνατά πάλι, κρεμόταν ένα χέρι επίσης μικροσκοπικό με τα νύχια και τις παλάμες βαμμένες κόκκινες. Έκλαιγε: και με κάθε αναπληντό σ' όμοι άνεδοκατέβαιναν σαν ένός πληγμένου ζώου. Ήταν μικροσκοπική έτσι που ήταν καθισμένη στο πάτωμα κι' ένοιωθες την ανάγκη να κάνης κάτι γι' αυτήν, να τη βοηθήσης π. χ. να δρατετύση, «Θέλετε να τη δήτε;» με ρώτησε ο Πακιστανός. Ναι, θάθελα να τη δω, αν δεν σάς δινό ενόχληση», του είπα. «Μα τί ενόχληση; Για γυναίκα πρόκειται» απάντησε ο Πακιστανός κι' ύστερα ζήτησε από τις γυναίκες να ξεσκεπάσουν το πρόσωπο της γυναίκας για να το δούμε. Οι γυναίκες σηκώσαν τον πέπλο, αλλά δεν είδα άμέσως το πρόσωπο γιατί το είχε κολλημένο στα γόνατά της. Μιά γυναίκα τότε πέρασε ένα χέρι ανάμεσα στο κεφάλι και στα γόνατά της, την έπιασε από το πηγούνι και την ανασήκωσε.

Η ΝΥΦΗ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΤΟ ΓΑΜΠΡΟ ΚΛΑΙΟΝΤΑΣ

"Ήταν ένα πρόσωπο κοριτσιού, ελαϊόχρωμο σχεδόν, αλλά τόσο θαρεία μακιγιαρισμένο που φαινόταν σαν ένα κοριτσάκι που είχε μακιγιαρισθεί σαν γυναίκα για να παραστήση την κυρία. Ήταν δέκα πέντε χρονών, όπως μου είπαν, και τα βλέφαρά της ήταν κλειστά, πασπαλισμένα με μία ασμύχρωμη σκόνη. Από τα μακρινά ταινιόρα της έπεφτε αργά ένα δάκρυ. Είπότε της ότι δεν είναι ανάγκη να κλείη μου είπε ο Πακιστανός. «Έχει κάνει σε κολλέγιο και ξέρει αγγλικά». Έσκηνα πράγματα και της είπα ότι δεν ήθελε λόγος να κλάη: είχα δη' το γαμπρό, της είπα, ήταν άρρεας κι' είχε ευγενικό ύφος. Κούνησε τα βαμμένα με δαδί σκούρο κόκκινο χείλη της και φάνηκε σαν να ληη κάτι, αλλά δεν το είπε. Αντίθετα, γύρισε σε μία απ' τις γυναίκες κι' είπε κάτι πακιστανικά. «Τί είπε;» ρώτησα. «Ρώτησε αν ο γαμπρός έχει πράγματι ευγενικό ύφος», μετέφρασε η γυναίκα. «Έχει ύφος που είν ευγενικό», επέμεινε έχω, «κι' εμείς θέλουμε ότι θα τον αγαπήσης». Αυτή τη φορά η νύφη δεν φάνηκε να καταλαβαίνει και ψιθύρισε κάτι ακόμα σ' αυτή της

ιδίας γυναίκας. «Τί είπε;» ρώτησα. «Ρώτησε τί σημαίνει αυτό που είπατε», είπε η γυναίκα και γελούσε σαν να είχα πη κάτι κούτο. 'Ο Πακιστανός επεπένθη: «Έννοει ότι ο άνδρας σου θά σου δώσει πολλά παιδιά», είπε. "Τότερα απομακρύνθηκε γιατί η νύφη έπρεπε να πάη στην κρεβατοκάμαρα να περιμένει το γαμπρό. Η κρεβατοκάμαρα ήταν το μοναδικό τελείως επιπλωμένο δωμάτιο άπ' όλο το σπίτι. Επειδή ήταν μοντέρνος νέος, ο γαμπρός είχε αγοράσει έπιπλα ευρωπαϊκά. Το κρεβάτι ήταν στρώμα με γαλάζια σεντόνια κι' η κουνέτρα από κεντήτο ροζ σατέν. Στή μέση ήταν μία αμερικάνικη κούνια, από κείνες που αγοράζει κανείς στα καταστήματα Μαίχσον για δεκαπέντε δολάρια. Έφεραν τη νύφη και την έβαλαν κοντά στην κούνια σαν να έπρόκειτο για παιδί. Της έβγαλαν το βαρύ πέπλο κι' έμεινε με τα ρούχα της τελετής: πανταλόνι από ροζ σατέν και μέρτα το ίδιο με άρκετα μακρά μανίκια. Ήταν πολύ ώραία κι'

όταν τέλος ανασήκωσε τα φουρκωτά να από το κλάμα ενός μικρού παιδιού που το έχουν τιμωρήσει χωρίς να έχουν τη κλειστή πόρτα. Άλλά οι γυναίκες δεν έδωσαν σημασία και γέλασαν καθισμένες στην ψάθα και τραγουδώντας γλυκά. «Είναι πολύ δυστυχισμένη, να πω. «Ω, όχι. Της τα είπα όλα. "Τότερα οι νύφες είναι πάντοτε δυστυχισμένες. Έγώ έβλαψα την κόρη μου. Στις δικτικές χώρες δεν κάνουν μήπως;» απάντησε η πεθερά. «Είπα

ΕΙΝΑΙ ΤΑΠΕΙΝΤΙΚΟ ΝΑ ΔΙΑΛΕΞΗ ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΤΗΣ

"Όταν γυναίκες έξεληγμένες, τόσο παρασηφής χωρίς φρετζέ. Άλλά όποιον σαν να είχαν χάσει τη φωνή τους την έκλειψα. "Τότερα απάντησε: «Εάν σάς φαίνεται ότι οι γυναίκες της τη φέρονε σε ταπεινότητα τότε;» «Τίποτα. Άορίζουν απ' την άοχή μ' άλλων». «Ω!» φώναξαν δύσπαστα. «Έγώ δεν θά ήξερα καν να διαλέξω έναν άνδρα της μιάς γυναι-

κα πρέπει να γίνη πιο όμορφη, πιο ενδιαφέρονσα, να τον γοητεύη με ματιές και γλυκόλογα. Αυτό δεν είναι αξιοπροεπές ούτε έντιμο». «Μιά φίλη μου από το Λονδίνο» είπε μία άλλη, «μου έξήγησε μία μέρα τί κάνουν οι Ευρωπαίες για να βρούνε σύζυγο. Κι' απ' όσα κατάλαβα, χρειάζεται κόπο πολύ κι' είναι συχνά άνοησία. Για να τις προσέξουν οι άνδρες, μου είπε, οι κοπέλλες προσποιούνται πάντοτε ότι είναι καλύτερες απ' όσο είναι και όταν οι άνδρες τις προσέξουν, συνεχίζουν να προσποιούνται όσο να τους παντρευτούν. "Τότερα, όταν παντρευτούν, γίνονται επί τέλους ειλικρινείς και τότε, μ' ένα μυστηριώδη τρόπο, ο γάμος διαλύεται. Είναι έτσι;» «Σχεδόν» απάντησα. «Όχι όμως συχνά. Άλλωστε, δεν τα καταφέρνουν πάντοτε να παντρευτούν. 'Αλήθεια;» φώναξαν όλες μαζί. «Και τί γίνεται τότε;» «Τίποτα. Άορίζουν απ' την άοχή μ' άλλων». «Ω!» φώναξαν δύσπαστα. «Έγώ δεν θά ήξερα καν να διαλέξω έναν άνδρα», είπε η πιο νέα.

«Όταν είμαστε νέες δεν έχουμε μυαλό. Άλλά έχουν οι γονείς μου και θά βρούν έναν άνδρα κατάλληλο για μένα. Αυτό θά γίνη του χρόνου, όταν θά έχω τελειώσει το σχολείο. Μήπως στη Δύση δεν γίνονται γάμοι με προξενείο;» «Μερικές φορές», παραδέχτηκα. «Τ' πάρχουν μάλιστα άνθρωποι που δίνουν άγγελίες στις εφημερίδες ή καταφεύγουν σε γραφεία συνεισεύσεων». «Τί χυδαίότητα!» φώναξε η κοπέλλα. «Καμιά φορά τα κανονίζουν μόνοι τους κι' αυτός λέγεται γάμος από έρωτα» έξήγησα. «Κι' αυτός ο έρωτας διαρκεί σ' όλη τη ζωή;» «Μερικές φορές» είπα. Άλλά πολύ σπάνια. Πολλές φορές κουράζεται ο ένας απ' τον άλλον και φτάνουν στο σημείο να μισούνται. «Τί παραλογισμός!» είπε η πεθερά. «Τί ανάγκη υπάρχει ν' αγαπιούνται ή να μισούνται;» «Φαίνεται σαν να δεχτήκατε ένα καλό μάθημα», μου είπε ο Πακιστανός, όταν κατεβήκαμε στο αναψυκτήριο, απ' όπου αποκλείονταν οι γυναί-

κες. 'Ο Πακιστανός στεκόταν δίπλα στο γαμπρό κι' ο γαμπρός δεν έδειχνε την παραμικρή άνυπομονησία να πάη στη μικρή γυναικούλα που τον έκλειγε στο σκοτάδι: όταν τον ενχήθηκα, με κίταξε σαστισμένος χωρίς να καταλαβαίνει γιατί τον έδινα τις ευχές. «Δεν έρω» απάντησα στον Πακιστανό, «δεν είμαι βέβαιη ότι δέχτηκα ένα καλό μάθημα. Γιατί είπατε στη νύφη ότι αυτός θά της έδινε πολλά παιδιά;» «Γιατί αν του κάνει πολλά παιδιά δεν θά τη διώξη», απάντησε. «Και πιστεύετε ότι θά μπορούσε να τη διώξη;» ρώτησα. «Είναι τόσο νέα κι' όμορφη». «Τί σχέση έχει, ήταν ή απάντησι, «'Αν μία γυναίκα είναι νέα κι' όμορφη όταν δεν κάνει παιδιά; Παντρεύεται κανείς μία γυναίκα για να κάνει παιδιά. Μία οικογένεια χωρίς παιδιά δεν είναι οικογένεια. Γι' αυτό ή τύχη της γυναίκας στη χώρα μας, τις πιο πολλές φορές εξαρτάται από τα πολλά παιδιά που θά κάνει».

Όριάνα Φαλλάτσι

Η νύφη είναι καθισμένη στο πάτωμα περιμένοντας τις άλλες γυναίκες να την οδηγήσουν στην κρεβατοκάμαρα. Έχει ακόμα τα μάτια κλειστά και είναι σκεπασμένη με το κόκκινο πέργανα και πολλά λουλούδια.

Η νύφη, βοηθούμενη από ένα συγγενή προσφέρει στο γαμπρό με χούφτα ρύζι ειδικά μαγειρεμένο. Ο γαμπρός φοράει σακάκι από πίκχρσο δαμασκηνό και θά πάη να 'τραταρισθ' σε χωριστό δωμάτιο.

Η νύφη χωρίς το φόρεμά της. Είναι ή πρώτη και μοναδική νύφη που εμφανίζεται σε φωτογραφία, πράγμα που απαγορεύει ή ισλαμική θρησκεία. Κι' αυτό γιατί επρόκειτο για οικογένεια εξαιρετικά μοντέρνα, που δεν άκολουθεί τις πατροπαράδοτες τυπικότητες του τόπου.

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΧΑΜΕΝΑ...

Όπως τόσες άλλες, έτσι κι' η "Αννα Μαρία Περαντζέλι δεν ξέφυγε από το σκληρό νόμο του Χόλλυγουντ. Βρίσκεται τώρα πάλι στην Ίταλια, χωρίς πολλά προγράμματα για το μέλλον κι' αποφασισμένη να ξεχάσει το παρελθόν. 'Η Μιρέλλα του 'Αδριο θα είναι πολύ άργα, του φίλμ που ερμήνευσε το 1948, όταν ήταν μονάχα δεκάδι χρονών, έγινε τώρα μία μοντέρνα κοσμική γυναίκα, πίνει ούισκυ, καπνίζει σαράντα τσιγάρα την ημέρα και προσπαθεί να δώσει στα λόγια της έναν νέο ελιφρινέλας, χωρίς όμως να το καταφέρει.

Είναι ειλικρινής μονάχα όταν ληϊ: «Μή με λέτε Πιεράντζιλι, σὰς παρακαλῶ!» Καὶ συνοδεύει τὴν παράκλησιν τῆς ἐνώνατος μετὰ λεπτὰ χερᾶκι τῆς παλάμῃ μετὰ παλάμῃ καὶ γέροντας πλάϊ τὸ κεφάλι. Οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ τῆς ἀλλάξαν τ' ὄνομα. Αὐτὸν ποὺ εἶχε ὅταν ἔφτασε στὸ Χόλλυγουντ ἦταν πολὺ μακρὸ καὶ πολὺ δύσκολο. Ἀλλὰ ἡ Ἀμερικὴ δὲν τῆς ἀλλάξε μονάχα τ' ὄνομα. Τὸ κατάλαβε κι ἡ ἴδις μόλις γύρισε στὴν πατρίδα τῆς ὕστερα ἀπὸ χρόνια ἐργασίας καὶ θλιθερῶν αἰσθηματικῶν περιπετειῶν: καὶ ἄλλο ἀλλάξε μέσα τῆς.

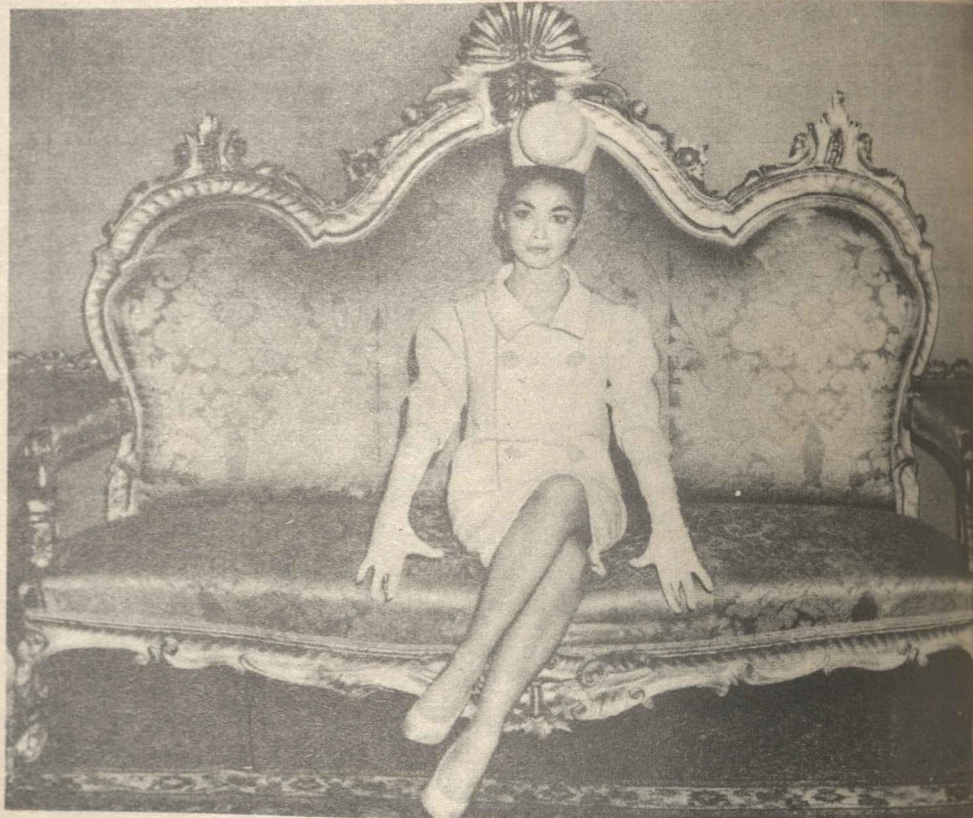
Δέν είναι δύσκολο να μαντέψη κανείς στο βλέμμα της την ίδια οικία πίκρας, πού μάλιστα εδώ και μερικά χρόνια στα μάτια μιας άλλης ηθοποιού, της Αλίντα Βάλλι. Κι' ή 'Αλίντα Βάλλι επίσης είχε αφήσει απογοητευμένη την 'Αμερική και τον άνδρα της. Έτρεχαν τα χέλια της όταν έλεγε: «Δέν θά τραγουδίσω πιά στο Χόλλυγουντ».

«Έτσι γύρισε κι' η Μαρία στην πατρίδα της. Τό γυιό της Πέρρυ, ηλικίας τριών χρόνων ανέλαβε τώρα η Μαρίζα Παθάν, αδελφή της Πιεράντζελι πού μένει στο Παρίσι, όπου έχει παντρευτεί τόν ηθοποιό Ζάν Πιέρ Όμόν.

Μέχρι τώρα, η μόνη σοβαρή προσφορά εργασίας προς την άλλοτε σύζυγο του Βίκ Νταμίου έγινε από τους Τζοβαννί και Γκαρινί, δυο συγγραφείς - λιμπρεστίους, που μόλις τελείωσαν το γύρισμα της ταινίας «Μουσικές» αποφάσισαν να ξαναγυρίσουν στην πρώτη τους αγάπη, το θέατρο επιθεωρήσεων. «Ίσως η Πιεραντζέλι να κάνει την εμφάνισή της δίπλα στον Βάλτερ Κιάρι. Μη έχοντας όμως ακόμα πάρει καμιά απόφαση άρχισε να μαθαίνει χορό: δεν ξέρει κανέι τι γίνεται καμιά φορά, μπορεί να της χρησιμεύσει».

Η Άννα Μαρία ξφτασε στο Χόλλυγουντ το 1950 κι' έθεωρείτο ή πιο νεαρή «μεγάλη στάρ» του Ιταλικού κινηματογράφου. Η γνώση στη Άμερικανίδα δημοσιογράφος Λουέλλα Πάρσονς έγραφε γι' αυτήν: «Προβλέπω γιά την κοπέλλα αυτή μεγάλο μέλλον. Κατά τη γνώμη μου, θα έξη την ίδια επιτυχία με τη Μπεργκμαν». Ύπηρεσαν μερικολι από τότε θεώρησης τολμηρές τίς προβλέψεις της «Κουστοπόλας νουμερο δύο» του Χόλλυγουντ (ή «Νουμερο ένα είναι ή Έλσα Μάξουελ»). Καί πράγματι, αντί Ίνγκριντ Μπεργκμαν, ή Άννα Μαρία Πιεράντζελη έγινε ή αντίπαλος της Ντέλια Σκάλα, μέχρι τώρα έκλεκτή «στάρ» των παραγωγών Τζοθαννί και Γκαρινέι.

«Από τότε που ο σκηνοθέτης Λεοντίν Μογκύ, το 1948, διένειμε την Πιεράτζελι ανάμεσα σ' εκατόν-πενήντα μαθητίες του γυμνασίου για να την κάνουν πρωταγωνίστρια της περιφημότερης ταινίας του, η ζωή της ακολούθησε τ' αγνότατα μιας τυπικά καινούργιας στάρ του σινεμά. «Όταν η Άννα Μαρία έφτασε στο Χόλλυγουντ, ήταν μία όπλη

Ἡ Ἄννα Μαρία Πιεράντζελι παρ' ὅλες τὶς δυσκολίες ποὺ πέρασε ἐξακολοθεῖ νὰ εἶναι πολὺ κομψή. Γιὰ τὶς ἀπογενματινὲς συγκεντρώσεις ἔχει διαλέξει ἓνα κλασικὸ μεταξωτὸ ταγιέρ μὲ ἀσορτί καπέλο.

κι επιφυλακτική κοπέλλα. «Δεν θέλουν να τρέξω από φόβο μήπως σπάσω κανένα πόδι», Ξγάρσε στ' ένα γράμμα προς Ένα φιλικό της πρόσωπο στη Ρώμη, γιά να τ'ου δώση να καταλάβη πως τ'ην είχαν (μ'η στάξη κι μ'η βρέξη) οι παραγωγόι της. Στόν καλλιτεχνικό τομέα όμως δεν τ'η μεταχειρίστηκαν μ'ε τόσο προσοχή: στην άρχη τ'ης επέβαλαν τ'ο ρόλο μιάς γυναικόκλας τ'ης πολεμικής περιόδου στην «Τερέα» κι' ύστερα άκόλουθησε μιά δολοκλήρη σειρά από φίλυ που δεν είχαν ιδιαίτερες αξιώσεις: «Η θαυμαστή ει κόνα», «Τό άσπηνινο διακοπτότρο», «Ιστορία τριών ερώτων», «Σομπρέρο», «Φλόγα και σάρκα». Μόνο στό φίλυ «Έκεί κάτω κάποιος μ' αγαπά», άν κι' έλεγε μικρό ρόλο, κατ'άρωθε να προκαλέση τ'ην προσοχή τών κριτικόν. Άλλα ήταν πολύ λίγο αυτό.

Πολλοί κατηγορούσαν τη μητέρα της Πιερράντζελι ότι θέλησε να επιβάλει στην κόρη της μια συμπεριφορά που δεν ήταν ανεκτή. Ένα περιβάλλον όπως εκείνο του Χόλλυγουντ. «Η μητέρα της Άννα Μαρία θέλει να κάνει την κόρη της μια καινούργια Μαίρη Πικφορντ, μια «μνηστή της Αμερικής» άφελη, απλή και χαριτωμένη. Μα τα χρόνια της Πικφορντ πέρασαν, πρέπει να βρει κάτι καινούργιο». Αυτή ήταν στην ουσία η ιδέα που σχημάτισαν οι Άμερικανοί παραγωγοί για την Πιερράντζελι και τη μητέρα της ύστερα από τεσσάρων χρόνων συμβόλαιο. Και τότε έγινε λόγος για γάμο.

Μιά μέρα παρουσιάσθηκε στη σκηνή ο Βίκ

Νταμόνε, ένας Ίταλος που είχε κάνει περιουσία τραγουδώντας αλλά Μπίνγκ Κρόμπεϊ.
Οι γάμοι του με την Πιραντέλλι έγιναν στην καθολική εκκλησία του Μπέβεργι Χιλς, όπου τους ήχησε το γαμήλιο έμβατήριο του Λέονγκριν, ενώ δεκάδες από λευκά περιστέρια πετούσαν ανάμεσα στον πέλο της νύφης και τους φακούς των μηχανημάτων λήψης. Ήταν μία άθλητη επιτυχία. Έκελλιν, την 24 Νοεμβρίου 1954 γεννήθηκε το «πιο ευτυχισμένο ζευγάρι του Χόλλυγουντ». Ήταν όμως αλήθεια; Το σπουδαίο πάντως ήταν ότι το κοινό το πίστεψε.

Τρεῖς μῆνες μετὰ τὸ γάμο της, ἡ Ἄννα Μαρία κ. ὁ Βίκδ ἀνάγγειλαν ὅτι περιμένουν παῖδι. Μὰ γύρω ἀπὸ τὸ γεγονός αὐτὸ δὲν χρειάστηκε νὰ ἐργασθῶν πολλὸ ὁ διαρρηκτικὸς της: πράγματι συνῆθῃ ἔνα σοβαρὸ ἀτύχημα ποὺ συγκίνησε ὅλες τὰ γυναῖκες στὴν Ἀμερική· ἔκανε ὅλους νὰ περιμένουν με φόβον τὴ γέννησι τοῦ Πέρρου. Στις 23 δεκεμβριοῦ τοῦ 1955, ἐνῶ ἡ στῆρ ταξίδευε μ' ἀεροπλάνον ἀπὸ τὸ Λος Ἀντζελες εἰς τὸ Πάρις, Σπρίνγκς πῆγε στὴν τουλέτα τοῦ σκάφους. Ἡ συνοδὸς εἶχε ξεχάσει νὰ τῆς συστήσῃ νὰ καθίσῃ καὶ νὰ κρατήσῃ γερά στὴ θέα της, γιὰτὶ ἐπρόκειτο ν' ἀντιμετωπίσουν θύελλα. Ὑφαντικὰ ἓνα ἰσχυρότατον ρεῖμα ἀέρα συκλόνισε τὸ ἀεροπλάνον. Ἡ Ἄννα Μαρία ἐκπύναρχηκε ἐνὸς τοίχου τῆς τουαλέτας ἐνῶ ὁ πῆγρε ὅταν μεγάλους καθρέφτες. Ἐπ' αὐτὰ ἓνα πόδι καὶ τὴν λεκάνην, ἐνῶ τὸ πρόσωπόν της τὸ στήθος ἦταν νεκρὰ ἀπὸ θορύβια αὐτὰ γὰρ

Η ΣΤΑΡ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΞΕΧΑΣΗ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ. ΠΑΡΑΓΓΕΛΝΕΙ
ΦΟΡΕΜΑΤΑ, ΚΑΠΝΙΖΕΙ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΚΑΙ ΠΑΡΙΣΤΑΝΕΙ ΤΗ
ΔΥΝΑΤΗ. ΑΛΛΑ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΑΧΑ ΜΙΑ ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ.

λίδι. «Ἐῴστε το παιδί μου!» εἶπε μ' ἀδύνα-
 τος τῆς Ἄννα Μαρίας πρὶν χάσῃ τῇ αἰσθη-
 τικῇ. Ἡ ὄρασι αὐτῇ ἔκανε το γῦρο τῆς
 Ἀμερικής. Ὁ ἐφημέριος τῆς δημοσίευσαν
 τὴν πρώτη σελίδα τους: «Θά γεννηθῇ ὁ
 γιός τῆς στάρ». Εὐτυχῶς, γεννήθηκε χω-
 ρὴ καὶ καὶ ἐπιτοκή. Ἄλλὰ τὴν ἴδια ἡμέρα
 τοῦ ταχυμοῦ γεγονότος, ὁ Βίκ Ταμιό-
 νης πετάετο ἐξω μὲ τῇ κλωστής τὴν πεθερά
 του φωνάζοντας: «Φτάνει πιὰ! γιὰ τὴ γυναι-
 κά μου θὰ φροντίσω ἐγὼ!» Δὲν μπόρεσε
 νὰ τὸ κάνει.

...νίκη, ή μητέρα της Πιεράν-
...δεν τάχαλε κάτω. Είχε αντιμετώπισει
...μύχες. Πέντε μήνες μετά τη γέν-
...του Πέρου, ο δικηγόρος του Μπέφερλυ
...κός Λούις Μπλόλ αναγκάστηκε να δηλώση
...της δημοσιογράφους: «Έλαπιζω να σωθή
...για γάμος που θα μπορούσε να είναι ακόμα
...επισημομένος».

Κόβε απόπειρα δυνά-
...για την 15...

...της 15 Δεκεμβρίου 1956, ή Πιέρ, μ' ἑ-
μικό Πέρριu στην ἀγκαλιά της, ἔφευγε καί
πῆγανε στή μητέρα της. Δικηγόροι, δικασ-
μοί, μαζικά ἀντιδράσεις.

...αδικαστήρια, διαζύγιο... Αιτία:
...η Άννα Μαρία σ' όποιον τη ρωτά
...είναι χωρίς. Κι έζησαν, ότι όταν τα μα-
...400 γιλιόμετρα μακριά από το "Ε-
...έλεγε, έβλεπε διαρκώς: «Καλά είναι,
...τα μακαρόνια της μητέρας μου είναι

καλύτερα». Κι' αὐτὸ ἐπίσης μπορεῖ νὰ εἶναι «ψυχικὴ» σκληρότητα.

Το διαζύγιο ήταν σκληρό χτύπημα για τη δημοτικότητα της. Είχε καταστρέψει το μύθο ενός εύτυχισμένου γάμου. Για ένα διάστημα η "Αννα Μαρία έγινε μισητή όσο σχεδόν κι η "Ελίζαμπεθ Τάιλορ, η ένοχος του χωρισμού ενός άλλου υποδειγματικού ζευγαριού: του "Εντι Φίσερ και της Ντέμπι Ρέινολτς. Για μερικούς μήνες, η "Αννα Μαρία περνούσε τα θράδα της στο σπίτι παίζοντας κανάστας με την "Αννα Κάσφι, την ήθοποιό που είχε εγκαταλείψει ο Μάρλον Μπράντο δυό μήνες μετά τη γέννηση ενός παιδιού.

«Ύστερα τα γεγονότα διαδέχθηκαν τὸ ἕνα τὸ ἄλλο χωρίς συνταρακτικές σκηνές. Πηγαίνοντας στὸ Λονδίνο γιὰ τὸ γύρισμα τῆς ταινίας «S.O.S. Πασίφικ», ἡ Ἄννα Μαρία πῆρε μαζί της καὶ τὸ γυιό της. Ἔγινε λόγος γιὰ ἀπαγωγή τοῦ παιδιοῦ, ἀλλὰ τὸ δικαστήριό παρέδωσε στὴ μητέρα του τὸ μικρὸ Πέτρο. Ἐπρόκειτο γι' ἄλλη μιὰ διαφημιστικὴ ἐπιπόνησι. Ὑστερα ἔγινε μιὰ ἀπόπειρα συμφιλώσεως μετὰ τὸ Βίκ. Ἀλλὰ κι' αὐτὴ ἡ ἀπόπειρα ναυάγησε, σὲ διάστημα λιγώτερο ἀπὸ μῆνα. Καὶ σήμερὰ γι' Ἱεραντζελὶ θρῆσκαται πάλι στὴ Ρώμη μ' ὅλες τὶς ἀποσκευές της.

Ψάχνει τώρα για σπίτι κι' ίσως νοικιάση
 τη βίλα της Τζίνα Λολλομπρίτζινα, στην
 Άππια Άντίκα. Τότε θα φέρη και το γιού
 της απ' το Παρίσι.

Σὲ ἡλικία εἰκοσιοχτῶ χρονῶν, ἡ Πιεράν-
τζελι ξαναγύρισε ἀπὸ κεῖ ποῦ ξεκίνησε. Στὴ

Ἡ Πιεράντζελι ἔχει ἰδιαίτερη ἀδυναμία στὸ κίτρινο χρώμα, ὅπως εἶναι τὸ μαντὶ αὐτό, ποὺ τονίζει πάρα πολὺ τὸ σταρένιο τῆς δέσμα.

Ρώμη όμως βρήκε πολλούς παλιούς φίλους, διατεθειμένους να κάνουν γι' αυτήν εκείνο που είχαν κάνει εβδομάκι δέκα χρόνια: «Ανάμεσα σ' αυτούς είναι κι' ο Λέλλο Μπεράνι, ο γνωστός κινηματογραφικός ραδιοσχολιαστής. Αυτός «έλασαν» την Άννα Μαρία πριν ακόμα εμφανισθ' στο «Αδριο δά είναι πολύ άργα». Ο Λέλλο Μπεράνι έλεγε ότι ο δλη του τη ζωή αυτή μονάχα είχε αγαπήσει. Θά την είχε και παντρευτεί. Άλλά μία μέρα της σύστησε τον Κέρκ Νάγκλινς, που ήταν περικοπτός από τη Ρώμη. Κι' η ηθοποιός ανακάλυψε το δρόμο που οδηγεί στο Χόλλυγουντ: Ίσως κι' ο Κέρκ να είχε παντρευτεί την Άννα Μαρία. Άλλά δεν επρόκειτο παρά μονάχα γιά μία τρουφέρ φίλη!

κετό παρ' ἑνὸς μοναχῆς γιὰ μιὰ τρυφερή φίλια.
Ἄπο τότε πέρασε πρὸς τοὺς καὶρός κι' ὁ
Μπερσάνι δὲν θάσκει μνησικακία κατὰ τῆς
Πιεραντζέλι. Ἐδῶ κι' ἐνάμιση μῆνα, ὁ ἴδιος
παλιὸ φίλος ξανασυναντήθηκαν πάλι. Τὸ
Φεστιβάλ τῶν Καννῶν πλησίαζε. Ἀποφάσι-
σαν νὰ ξαναδωρῶν στὴν Κρουαζέ, γιὰ μιὰ
ραδιοφωνικὴ συνέντευξιν ποὺ θὰ ἀνέγγελλε
τὴν ἐπάνοδο τῆς Πιεραντζέλι στὴν Τσιναϊ-
τά. Ἀλλὰ τὴν ἡμέρα τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Φε-
στιβάλ τῶν Καννῶν μάταια ὁ Ἀλέλλο Μπερ-
σάνι περιμένα τὴν Ἄννα Μαρία. Ἡ στὰρ-
μολοντὴ εἶχε ἀναγγελεῖ τὴν ἀφίξι τῆς, προ-
τίμησε νὰ μείνῃ στὴ Ρώμη.

Ποιό θά είναι τὸ μέλλον της; Κανένας δὲν
μπορεῖ νὰ τὸ ξέρη.

Ἀλεσσάντρο Πόρρο

Με μίαν απλή περιστροφή το

MUM ROLLETTE

ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΘΕΝ

σας εξασφαλίζει 24 ώρες φρεσκάδας

Η περιστρεφόμενη σφαίρα έπαιψως, με μίαν απλή περιστροφή, άφηνει εις το δέρμα το απαλό πέπλο του άποσμητικού MUM. Χρησιμοποιείτε κάθε μέρα το άποσμητικόν MUM ROLLETTE, το πρώτο σέ παγκόσμιο κατανάλωσι. Έχετε πάντοτε την βεβαιότητα ότι εξασφαλίσατε 24 ώρες φρεσκάδας.

MUM ROLLETTE

Χαίρονται τη συντροφιά σας!

- Προλαμβάνει την κακοσμία του ιδρώτος, ολόκληρο το 24ωρο.
- Ρυθμίζει την εφίδρωση.
- Δεν έρεθίζει το δέρμα.
- Ακίνδυνο για τα ρούχα.
- Εύγενικά άρωματισμένο.

Β/2

MUM ROLLETTE

Για Γυναίκες και Άνδρες

Εύκολόχρηστο Άποτελεσματικό.

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΑ
BRISTOL MYERS COMPANY - NEW YORK

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ : Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε. ΦΑΜΑΡ

ΥΓΕΙΑ - ΝΙΑΤΑ ΟΜΟΡΦΙΑ

● ΥΓΕΙΑ : "Ένα ποτήρι Χρυσό Πορτοκάλι κάθε πρωί προσφέρει στον οργανισμό σας άπωροσάκχαρο για ζωτικότητα, φωσφόρο για τούς μύς και ασβέστιο για τὰ όστά. Επί πλέον την άπαραίτητη βιταμίνη C που σας επιτρέπει να καταπολεμάτε άποτελεσματικώτερα τὰ μικρόβια και να άντέχετε περισσότερο στην κούρασι. Προσέξτε όμως. Ο οργανισμός δεν άποθηκεύει την βιταμίνη C και γι' αυτό πρέπει να πίνετε Χρυσό Πορτοκάλι καθημερινώς.

● ΝΙΑΤΑ - ΟΜΟΡΦΙΑ : Το Χρυσό Πορτοκάλι σας δίνει και την πολύτιμη βιταμίνη P που διατηρεί νέα τὰ κυκλοφοριακά άγγεϊα, φρεσκάρει την έπιδερμίδα και έμποδίζει τίσ ρυτίδες. Το Χρυσό Πορτοκάλι άποτοξινώνει τον οργανισμό και είναι τó καλύτερο φυσικό καλλυντικό.

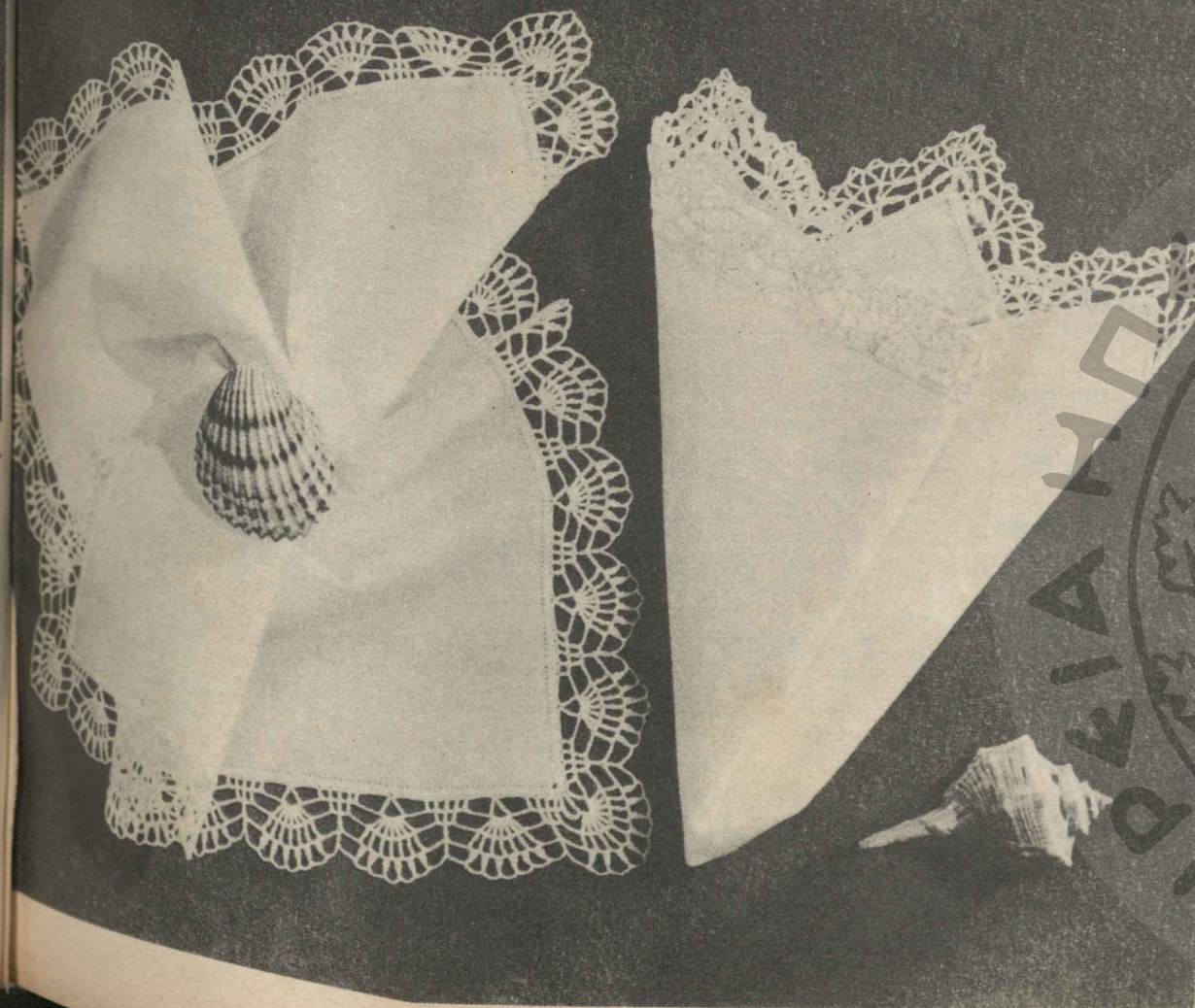
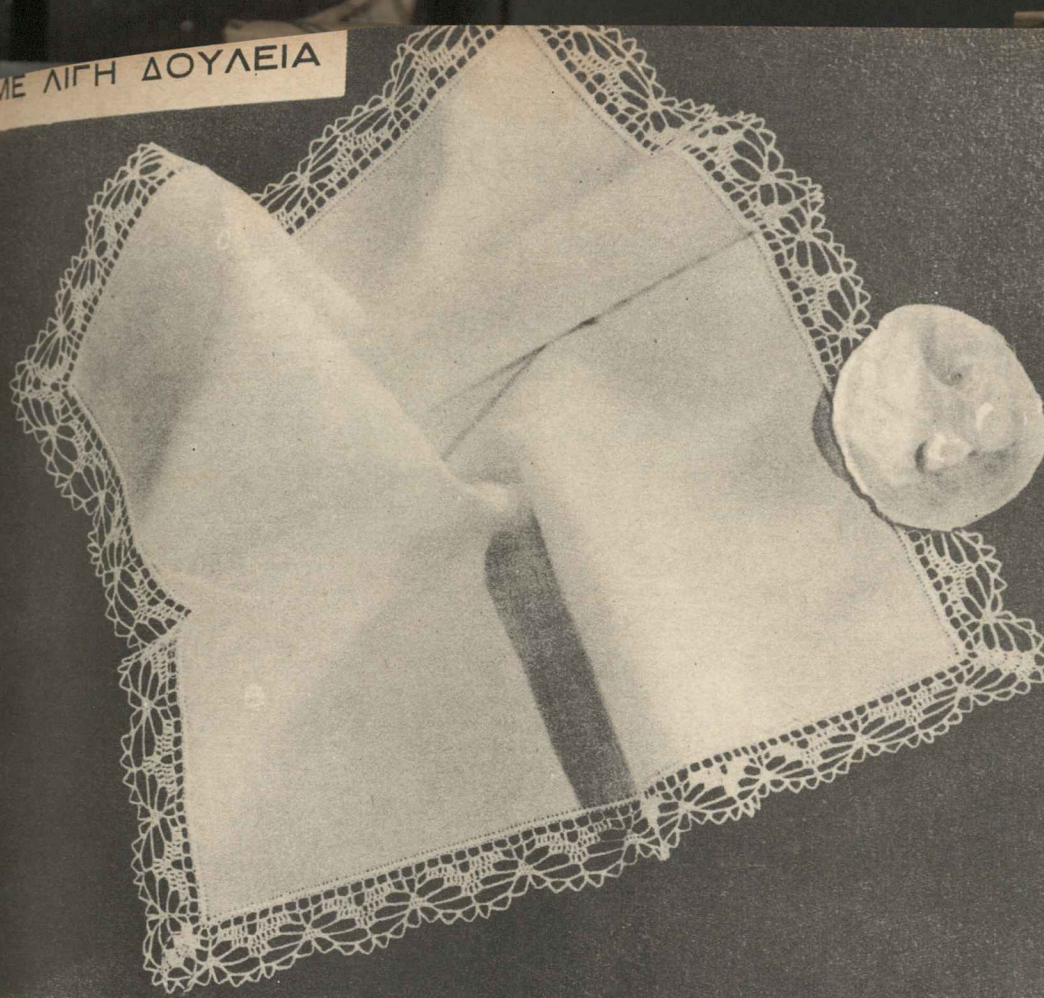
Άγοράστε λοιπόν σήμερα και πίνετε κάθε πρωί ένα άπολαυστικό ποτήρι Χρυσό Πορτοκάλι. Σας κοστίζει μόνον 80 λεπτά και σας χαρίζει υγεία, νιάτα, όμορφιά, φρέσκια έπιδερμίδα, ζωτικότητα κι' άντοχή στις μολυσματικές ασθένειες και στην κούρασι.

ΧΡΥΣΟ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ ΦΙΞ

Η φιάλη των 20 ποτηρίων Δρχ. 16.50
Η φιάλη των 10 ποτηρίων Δρχ. 9.-

«Π. Δρόσος»
ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ
ΕΡΜΟΥ 37, ΑΘΗΝΑΙ
Αριθ. τηλεφώνου 21.437

ΜΕ ΛΙΓΗ ΔΟΥΛΕΙΑ

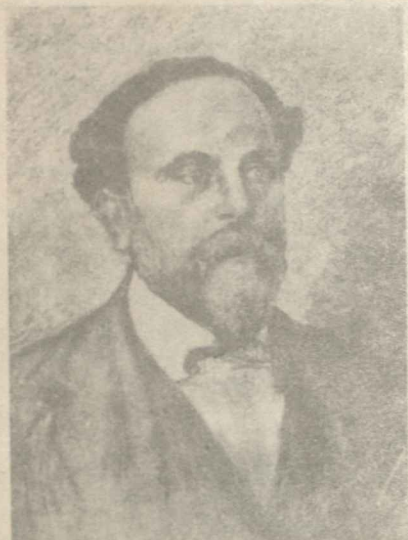

Ένα λεπτεπίλεπτο μικροσκοπικό μαντηλάκι από λευκή, λινή βατίστα γαρνιρισμένο με λεπτή δαντελίτσα μέσα σέ μια νοικοκυρεμένη γυναικεία τσάντα, είναι άπαραίτητο εξάρτημα, που φανερώνει μια μικρή φιλαρέσκεια πολύ ταιριαστή σέ κάθε άντιπρόσωπο του ωραίου φύλου. Μπορεί να συνηθίζονται σήμερα τὰ πρακτικά χάρτινα μαντήλια, που πετιούνται μετά τη χρησιμοποίησί τους, αλλά τίποτα δεν μπορεί ν' άντικαταστήσει τó λεπτό μαντηλάκι, άρωματισμένο με μια έλαφρη κολώνια στα χέρια μιας κομής γυναίκας. Άλλωστε είναι τόσο διασκεδαστικό να ασχοληθί κάθε μια τώρα τó καλοκαίρι με ένα τέτοιο εργόχειρο, για να φτιάξει μόνη της δύο - τρία τέτοια μαντήλια, που στοιχίζουν άσχετά, στα γαστήματα.

ΛΟΡΕΝΤΣΟΣ ΜΑΒΙΛΗΣ

Ἀγάπησε τὴν ὀμορφιὰ τῆς ζωῆς καὶ θυσιάστηκε γιὰ τὴν Ἑλλάδα

Ἐκατὸ χρόνια συμπληρώνονται φέτος ἀπὸ τὴ χρονιά πού γεννήθηκε ὁ Λορέντσος Μαβίλης καὶ σὰρὰντα ὀκτὼ ἀκριβῶς, ἀπὸ τότε πού ἐκλείσει γιὰ πάντα τὰ μάτια, θαυμάσια τραυματισμένος, στὸ Δρίσκο. Οἱ συμπατριώτες του Κερκυραῖοι ἐτοιμάζουν ἀπὸ τώρα κάθε εἶδους τιμητικὲς ἐκδηλώσεις γιὰ τὸν ἥρωα ποιητὴ καὶ τὸν ἀπαράμιλλο συνεργογράφο, πού ἀγάπησε κάθε τι ὀμορφοῦ τοῦτου τοῦ κόσμου καὶ πού θυσιάστηκε γιὰ τὸ πῶς ὀμορφοῦ γιὰ τὴν Πατρίδα του!

ΛΗΘΗ

Καλότυχοι οἱ νεῖροι πού λημονάνε τὴν πίκρα τῆς ζωῆς. Ὄντας θυβίση ὁ ἥλιος καὶ τὸ σούρουπο ἀκολουθήσει, μὴν τοὺς κλαῖς, ὁ καμῖός σου ὅσος καὶ νᾶναι.

Τέτοιαν ὥρα οἱ ψυχὲς διψοῦν καὶ πάνε στὴς λημονιὰς τὴν χρυσταλλένια βρύση! μὰ δοῦρκος τὸ νεράκι θὰ μαυρίσει, ὁ στάζει γι' αὐτὲς δάκρυ ὅδε ἀγάτανε.

Κι' ἂν πῶν βοῶ τοῦ νεροῦ ξαναθυμούνται, διαβαίνοντας λιβάδια ἀπὸ ἀσφοδῆλη, πόνους παλιούς, πού μέσα τους κοιμοῦνται.

Ἄ δὲ μορεῖς παρὰ νὰ κλαῖς τὸ δειλὶ, τοὺς ζωντανούς τὰ μάτια σου ἄς θρηνηθῇ (σοῦν):

θέλουν — μὰ δὲ δολεῖ νὰ λημονήσουν.

Λ. ΜΑΒΙΛΗΣ

Δὲν ἴδιαιτέρα πατοῖσα τοῦ κάθε ἀνθρώπου θεωροῦμε τὸ μέρος ἐκεῖνο, ὅπου συμπτυματικά ἔτυγε νὰ πωτοῖσθ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, τότε, αἰώνια ὁ Λορέντσος Μαβίλης δὲν πρόπει νὰ λογαριασθῇ Κερκυραῖος, π.α.. Ἰθακήσιος! Γιατὶ στὴν Ἰθάκη, τὴν πατρίδα τοῦ πανδογίου Ὀδυσσεύ, πρωτοεῖδε τὸ φῶς ὁ Λορέντσος Μαβίλης, στὴς 6 Σεπτεμβρίου τοῦ 1860. Ὁ πατέρας του Παῦλος ὁπρωτοῦς τότε ἔχει, ὡς Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου.

Εἶναι, λοιπόν, Ἰθακήσιος ὁ Λορέντσος Μαβίλης: Ὅχι, ἀπολύτως ὄχι! Ὅπως ὁ Μεσολογγίτης Κωστής Παλαιός δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ Πατινός γιὰ τὸ (συμπτυματικὸ δέξαι) γεγονός πὺς γεννήθηκε στὴν Πάτρα — καὶ μάλιστα στὸ ἴδιον σπίτι ὅπου τοῖς μὲν γρόνια πῶν ἀπ' αὐτὸν εἶχε γεννηθῇ καὶ ἡ Ἰταλὶδα μυθολογιστὴς Μαθίλδη Σέρβο, εἶσι κι' ὁ Κερκυραῖος Λορέντσος Μαβί-

λης δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ Ἰθακήσιος. Γιατὶ στὴν Κέρκυρα μεγάλωσε κι' ἐκεῖ σπούδασε. Κερκυραῖος ἐξ ἄλλου ἦτανε κι' οἱ γονεῖς του. Οἱ προγονικὲς του καταβολὲς ἦτανε Κερκυραϊκὲς, ἀκριβῶς ὅπως τοῦ Παλαιὰ ἦταν Μεσολογγίτικες. Τοῦ Μαβίλη μάλιστα οἱ καταβολὲς ἦταν κι' ἀργοντικές, θῆλω νὰ πῶ: ἀριστοκρατικές! Ὁ ἕνας τοῦ παππός, ἀπ' τὸν πατέρα του, ὁ Ντὸν Λορέντος Μαυρίλ, ἦταν Ἰσπανὸς εὐπατριδὴς, πρεσβευτὴς τῆς πατρίδας του στὴν Κωνσταντινούπολη. Στὰ τέλη τοῦ 1802 πέθανε ἀπ' τὴν Κέρκυρα, πηγαίνοντας γιὰ τὴ Ναύπολη. Ἐκεῖ θύωσε στὸ μαγευτικὸ νησί τὸν Φαῖδρα, εἶδε καὶ ἐρωτεύθηκε πρελλὰ κάποιο ἀργοντικό, ἀπ' τὴν οἰκογένεια Πιέρρη καὶ πού πιά νὰ τοῦ κἀν καρδιά νὰ ἐκκολλήσῃ ἀπ' τὸ νησί! Παντρεύτηκε, λοιπόν, τὴν ἀργοντιοπούλα Πιέρρη καὶ πῆρε μετὰθεση γιὰ τὴν Κέρκυρα, ὅπου καὶ ὑπερέτης ὡς Ἰσπανὸς πρεσβευτὴς ἐνὶν ἑλλάκη-ρα γρόνια, ἀπ' τὸ 1808 ὡς τὸ 1812.

Ὅσο κι' ἂν εἶχε τὴν ἀτυχία νὰ γάση τὴ νεαρή του γυναῖκα, ὅσο πιά καὶ νὰ μὴν τὸν συνδέανε μὲ τὴν Κέρκυρα παρὰ οἱ ἀναιμνήσεις τοῦ Χάρου, ὁ θεομώμιος ὡστόσο Ἰσπανὸς διπλωμάτης δὲν εἶπε καὶ νὰ ἐξαρκῶνῃ ἀπὸ τὸ νησί τῆς ἡμετέρας Ναυσικᾶς. Ἔτσι, ὁ παππὸς τοῦτος τοῦ ποιητῆ (Λορέντσος κι' ἐκεῖνος!) ξαναπαντρεύτηκε στὴν Κέρκυρα καὶ πῆρε τώρα ἄλλην ἀργοντιοπούλα γυναῖκα: τὴ θεία τοῦ κόμητος Ἀντ. Δούρειαν, Γενικοῦ Γραμματέα τῆς Γερουσίας, δηλαδὴ Πρωθυπουργοῦ τῶν Ἰονίων ἐπὶ Ἀγγλικῆς Κατοχῆς!

Ἀπ' τὸν πατέρα του, ἐξ ἄλλου, συγγένεψε ὁ Μαβίλης καὶ μὲ τὴν οἰκογένεια τοῦ Καποδίστρια — Σοφῆ, ἀπὸ τὸν ὁδὸδὸς τοῦ Δικαστηρίου πού εἶδαν παραπάνω, δηλαδὴ ὁ πατέρας του, παντρεύτηκε τὴν Ἰωάννα Καποδίστρια — Σοφῆ, μιὰ τέλη καὶ ὁραία θεσπῖνα, μὲ κομποστοσία καὶ κατατομὴ Κερκυραῖας — τὴ μητέρα τοῦ ποιητῆ! — πού ἦταν ἀνιψιὰ τοῦ Κυβερνήτη, ἀλλὰ καὶ θεία τοῦ ἀργότερα Πρωθυπουργοῦ Γεωργίου Θεοτόκη!

ΜΙΑ τέτοια πληθονὴ ἀργοντιὰς, πού καλῶς πτεῖ σελίδες ἀτέλειωτες ἀπὸ τὸ «Ἀἴματι ντ' Ὀρο», ἀπὸ τὴ «Χρυσή» δηλαδὴ «Βίβλο» τῆς Κερκυραϊκῆς ἐπιστολῆς, πὺς ἦτανε δυνατὸ νὰ μὴ γεννηθῇ ἕνας καλλιπὴς ἀριστοκράτης; Καὶ πὺς νὰ μὴν καποπρεσβῆται ἕνας νέος Μαβίλης, ἕνας δηλαδὴ νέος ἀληθινὸς ἀργοντιός, καὶ στὸ αἴθνη καὶ στὴ σκέψη, ἀπὸ τὴν εὐτυχιμένη αὐτὴ δικαστοσύνη τοῦ θεοῦ ἰσπανικὸν ἀἷματος μὲ τὸ αἷμα τῶν Ἑλλήνων εὐπατριδῶν; Οἱ γνῶστες τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου του κι' ὅσοι ἀπ' τοὺς παλιότερους λόγιους ἔτυγε νὰ γνωρίσουν τὸ Μαβίλη καὶ προσωπικά, δὲν πᾶνουν νὰ μᾶς μιλοῦν γιὰ ἕναν ὀψιλό, ἐκνὸ καὶ σωματικὸν ἄνθρωπο, μὲ μακροὺς κεφάλι καὶ γαλανὰ, καλουνάτα μάτια, μὲ ἀληθινὸ κορμὶ καὶ μὲ ἔξοχην, ἀριστοκρατικὴ ἐμφάνιση καὶ ἀγωγή.

Ὁ ὁρατός αὐτὸς εὐπατριδὴς πέρασε 14 ἐλλάκη-ρα γρόνια τῆς ζωῆς του στὴ Γερμανία. Πῆγε 16 μᾶλιν γρονθὺς ἐξοχῶς καὶ γύρισε ἄντρας πιά, τριάντα κιόλας γρονθὺν, στὰ 1890. Κι' αὐτὰ ἦταν ἀπὸ τὰ πῶς εὐτυχιμένα γρόνια. Γιὰ νὰ συμπληρώσῃ δέξαι τις σπουδὲς του εἶχε πᾶει ἐκεῖ ὁ Κερκυραῖος ἔξοχος. Τὶς πρώτες τοὺς εἶδε, μὲ τὴν ἀγάπη τῆς ἐλλήνικης γλώσσας καὶ τοῦ πολιτιστικοῦ τῆς θησαυροφυλάκιος, τοῦ τις εἶχε φυτέψει μέσα του ἡ ρομαντικὴ καὶ λογία μητέρα του. Ὡστόσο, λιγότερο σπούδασε καὶ περισσότερο γλῆνηςσε στὴ Γερμανία ὁ ἔξοχος εὐπατριδὴς. Μιλέωντας μὲ τις πρελλὰς φοιτητικὲς συντροφίαις μιὰς ἐποχῆς πῶν κι' ἡμετέρας Γερμανίδες, μονομάχησε γιὰ γάση μιὰς κάποιης ἀπ' ἑλές τους, προκάλεσε τὴν προσοχὴ καὶ τὸ θαυμασμὸν τοὺς γιὰ τὴν ἀπολλύνειαν ὀμορφιάς καὶ τὸ βάρος του, ἔγινε περιζήτητος στὶς παρῆες τοὺς γιὰ τὴ φιλοτιμία του, τὸ γαρτωμένο του πνεῦμα, τοὺς εὐγενικοὺς τρόπους καὶ τὴν εὐπροσηγορία του. Ἐθελῶ, λοιπόν, συμπεραίνωμε πὺς οἱ γρονθικὲς συνκρουήσεις τὸν ἐβλεπαν πολὺ ταχυκίνητα ἀπὸ ὅ, τι τὸν ἐβλεπαν οἱ πανεπιστημιακὲς αἰθούσες. Ἰδὸ μὴ ἀπὸδεῖξαι, ὅπως μᾶς τὴν εἶπε διασώζει ὁ ἴδιος, μὲ κάποιο τοῦ γράμμα οἱ φίλοι του:

«Ἦμουν εἰς ἕνα «μᾶλιν μακρὰ» ἀπὸ τὰ καλλιτέρα. Ὁ τόπος παρίστανε τὴν πλατεῖα τοῦ Ἀγίου Πάργου, ὅλα ἄλλα, ἀκριβῶς ὅπως εἶναι στὴ Βενετία... Ὁ γορὸς ἐπὶνέμετο νὰ παρυστήσῃ τὴν Βενετία εἰς τὸ 1500. Αὐτὸν ὅλα τὰ κοστούμια ἦσαν ἰσπανικὰ κλπ. Ὁ πρόεδρος τοῦ Ὀμήγειρο Συλλόγου, ὁ ὅποιος ἔβρινε τὸ γορὸ, ἦταν ντυμένος ὀλγῆς, ἐνὶν ἡ κόρη τοῦ πρεσβυτέρου Ὀμήγειρο μυθολογιστῆς.

φου Γιοχάν, παρίστανε τὴν ὀλγῆσα καὶ δὲν τὴν ἦσαν ντυμένοι πολυτελέστατα... Ἐγὼ εἶχα ἐνὶν ῥαῖο ἰσπανικὸν κοστούμι. Ἐγὼ εὐρέσθαι ὅλη τὴ νύκτα κι' ἔπειτα ἐπῆγαιε ἐγὼ καὶ κάποιοι φίλοι μου σιωτογραφηθῶμε. Ἐννοεῖς πὺς ἐρωτεύθηκα κι' ἐκεῖ. Ἦτανε κάτι κορίτσια, κάτι Ἀμερικανίδες πὺς μῶγονται τὰ σάλλιατα, ὅταν τὰς σιλογίζωμαι. Ἀλλ' ἐκρατήθηκα, δόξα σοι ὁ θεός, καὶ τὴν ἄφρησά μονάχα νὰ χῆσουν εἰς τὴν ἐνθούμην μου εἰς τὴν ἐνθούμην ἐκείνης τῆς νύκτας, πὺς ἦταν γιὰ μένα ἕνα λαμπρότατο ὄνειρο γιουμά μάγια. Καὶ πραγματικῶς, μόνῃ ἡ μαγεία τῆς τέχνης ἔμπορεῖ νὰ κρυβῇ ἐδῶ ὅτις οὐκ εἶναι καὶ σπουδὴ τοῦ Μονάγου, εἰς τὰ τέλη τοῦ 19ου αἰῶνος, τὴ Βενετία, μὲ ὅλα τὰς τὰ θέληγες, τὴ Βενετία τοῦ 1500, φωτισμένη ἀπὸ ἕνα ἡλεκτρικὸν σιγᾶρι, πὺς ὁ ἔκανε νὰ ἐαστογᾶς τὸν ἐαυτὸν καὶ νὰ νομίζῃς πὺς ἀκούς τὸ τραγοῦδι τοῦ γορὸν λῆρη καὶ τὰ νερά τῆς Λαγούνας...

Εἶμεν ὁ ἴδιος καταγοιτευμένος ἀπ' αὐτὴ τὴ ζωὴ. Ἡ μητέρα του ὅμως, ἐκεῖδὴ κάποιον στὴν Κέρκυρα, ἦτανε καταστενογορημένη. Μὲ τὰς μάτια ἀγωνία γράμματά της, διαρκῶς τοῦ παρπονιόταν γιὰ τὰ ἔξοδα πὺς ἔκανε στὸ ἐξωτερικὸ ἔξοδα δυσανάλογα πρὸς τὴν οἰκονομικὴν τὴν κατὰστασιν — καὶ τοῦ ἔλεγε νὰ περιορίσῃ.

Ὅσο ὅμως τὰ πρῶτα γρόνια τῶν «σοῦν» τοῦ Μαβίλη στὴ Γερμανία εἶχαν προκάλει τις μαρκαὲς διαμαρτυρίας, τόσο τὰ στενὰ τοῦ εἶχαν ἐκταθῇ, ὅς ἀπ' τις συμβουλὲς τῆς μητέρας του, ὅς ἀπὸ κάποια σφοδρὴ ἐρωτικὴ ἀπογοήτευση, ὅς ἀπὸ τὸ θάνατο κάποιου «ἀγαπημένου» του, πὺς τὸν εἶχε στοιγίσει, ὁ ὁρατός ἔξοχος κλειστικὸς πὺς λίγους ὅταν ἐαυτὸν τοῦ κι' ἐγκατέλειπε τὸν ἀναιμνὸν τοῦτον τρόπο ζωῆς: ἔγινε πιά ἀληθινὸς σπουδιστής. Μελέτησε Σοπενάουερ, γνωρίστηκε μὲ τὴ φιλοσοφία τοῦ Κάντ καὶ τοῦ Φίχτε, κι' ἔτσι, πᾶν πῶς ἀπὸ σοφία καὶ στοχασμὸ, καὶ μ' ἕναν πῶς «ἐιδάκτορος» στὴ δαλίτσα του, γύρισε στὴν Ἑλλάδα.

Ἦταν ἡ ἐποχὴ τῆς Μεγάλῃς Ἰδέας κι' ὁ ἔξοχος καὶ ρομαντικὸς γαρκατῆρας τοῦ ποιητῆ ἔστρεψεν πρὸς ἄλλες, πατριωτικὲς τώρα καὶ αἰσθητικὲς λογοτεχνικὲς ἐνασχολήσεις. Μὲ τὸ φεῦδαιμα «Γραϊκός», πὺς τὸ εἶχε καὶ στὴ Γερμανία ὡς πρὸς τὸν σκακιστὴ, δημοσίευσε στὸ «Ἀττικὸν Μουσείον» μερικὰ ἐρωτικὰ καὶ πατριωτικὰ ποιήματα καὶ μὲ τ' ἀργοντικὸ μόνον γράμμα τοῦ ἐπιστολίου του ἔδωσε στὴν «Τέχνη» τοῦ Κώστα Χατζόπουλου μερικὰ ἀπὸ τὰ καλύτερα τοῦ σονέττα, τὴν ἀριστοτεχνικὴν τὴν «Καλότυχοι οἱ νεῖροι πὺς λημονάνε τὴν πίκρα τῆς ζωῆς...», τὴν ἀριστοτεχνικὴν τὴν «Ἐλὶα», μὲ τὴν προέκταση ἐκεῖνῃ τῆς «ἐθανασίας» τῆς ἀνθρώπινης φύξης, τὴν σπουδαία τρικύματα «Μούρωμα», τὴν «Καλλιπάρου» καὶ μερικὰ ἄλλα. Βιβλίο, ὅστόσο, ποτὲ τοῦ δὲν ἔβλεπε ὁ Μαβίλης. Τὸ ἔργο του, συγκεντρωμένον καὶ τὸ εἰναιμνένο ἀπὸ τὸν φίλο του καὶ συγγενὴ τοῦ Ντ. Ν. Θεοτόκη, πρωτοδημοσιεύθηκε σὲ βιβλίο στὰ 1915, ἀπὸ τὸ περιοδικὸν «Γράμματα» τῆς Ἀλεξάνδρειας, στὸ ὅποιο ἀπ' τὰ 1911 (πῶν ἀπ' τὸ νῆμα τὸν) εἶχε δημοσιεύσει ὁ Μαβίλης μερικὰ τοῦ σονέττα.

Τὸ περίεργο εἶναι, πὺς ὁ ποιητὴς — ἀριστοτεχνικὸς ἀληθινὸς στὴν ἐπεξεργασία τοῦ ἐλλειπτικοῦ σονέττου — πολὺ παραξενευόταν, ὅταν οἱ φίλοι τῆς ἐποχῆς ἐξυμνοῦσαν τις ἀρετὲς τῶν σονέττων του. Ἀνισχυγῶς, ἔγραψε στὸν φίλο τοῦ λογιότου καὶ συγγραφέα Κώστα Παπαγιάννη, δὲν ἔγω καὶ μὴ πεποθήσει στὴν ἀξία τῶν τραγοῦδιῶν μου καὶ μὴ μὴ τινάζῃ τοῦ νευρικοῦ μου σύστημα τὸ νὰ τὰ εἶπω δημοσιευμένα!

Ὁ μετριοφρων αὐτὸς ποιητὴς ἦταν, ὅπως, ὡς τὸν νῆμα περὶ φανος Ἑλλήνας. Στὰ 1890, μὲ τὴν ἐκρηγῆ τῆς Κοιτικῆς Ἐπανάστασης, ὅταν καὶ τῆς Ἑθνικῆς Ἐταιρείας, πῆρε μαζί τοῦ τὸν πατριώτη τοῦ Ντῖνο Θεοτόκη καὶ ἄλλους ἐκείνους, μὲς νεαροὺς καὶ πολέμους στὴ Μεγαλόνησο, ὅπου ἔκει ὁ ἔνδοξος δυνάτης. Τὴν ἄλλη γρονθὴ ἀνέδρασε τὴν «Ἠπειρο, νὰ πολέμησῃ γιὰ τὴν ἀντιλευθέρωσιν της. Στὴ μάχη μάλιστα τῶν «Πατριωτῶν», τραυματίστηκε ὁ Μαβίλης καὶ πᾶν γο νὰ πιστῇ αἰγμάλωτος ἀπ' τοὺς Τούρκους.

Τὸ ἄνυγο τέμα τοῦ ἄνιου ἀγῶνα τοῦ 1897 τὸν ἀπογοήτευσε. Ἰσα — ἰσα μάλιστα, ὅλγες νῆνας πὺς ὁ Ποιητὴς, ὅπως ἄλλωστε κι' ἡ Παναῖα του, μάτευε δυνάμεις, γιὰ νὰ τις εἶναι ἔλας πρὸς τοὺς νικηφόρους βαλκανικοὺς πολέμους. Ἦναι ἀπ' αὐτοὺς, καὶ μὲ τὴν κατάσταση πὺς τὸν παρ-

Συνέχεια στὴ σελ. 11

Μάδε το ἀπὸ τώρα...

...τὰ καλὰ σεντόνια εἶναι ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Αὐτὸ τὸ σῆμα ἐγγυᾶται ὅτι ἀγοράζετε γνήσιον ὕψωμα ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Μέ ὅ,τι θάζει ὁ νοὺς σὲ θαυθακερὰ ὑφάσματα, ἡ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουυρεύει!

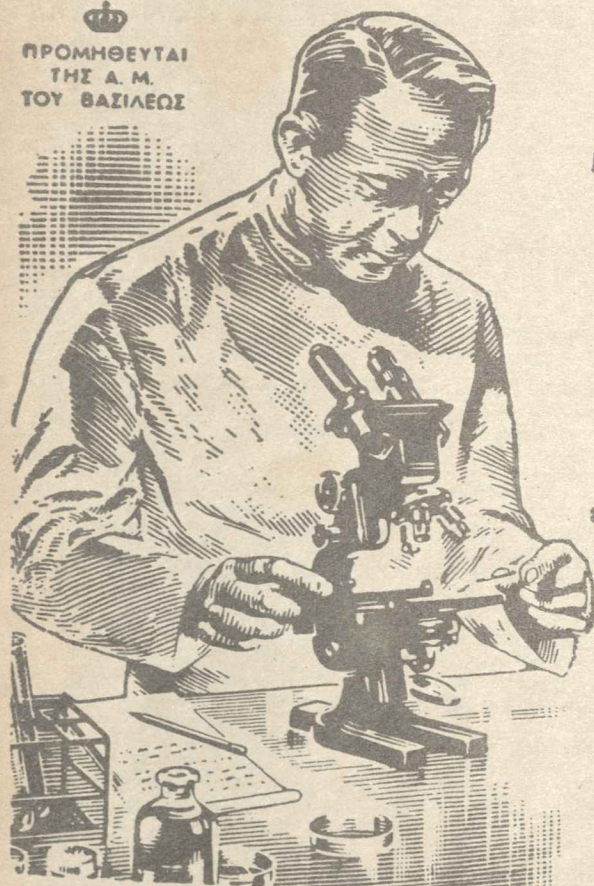
ΒΙΚΤΩΡΙΑ: φινό, λεπτὸ, ἀντοχῆς
Σεντόνι ὑψηλῆς ποιότητος.
ΙΡΛΑΝΔΑ: Στερεὸ, πολυτελές
πάντα χιονάτο.
Νῦ 120: Γερὸ, λευκὸ ἢ σὲ εὐχά-
ριστους ἀνεξίτηλους χρωμα-
τισμούς.
ΧΑΣΕΔΕΣ Νῦ 333
ΠΕΡΚΑΛΙΑ Νῦ 33

Kolynos

γκρέκα

SUPER WHITE

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ Α. Μ.
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΜΙΑ ΕΝΤΕΛΩΣ
ΝΕΑ οδοντόκρεμα
ΜΕ ΤΕΛΕΙΩΣ **ΝΕΑ**
συστατικά, γεύσι και
μεγαλύτεραν
προστασίαν
έκυκλοφόρησεν εις όλον
τόν Κόσμον με κατα-
πληκτικήν επιτυχίαν.

Απόδειξις της ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗΣ ΠΡΟΣΤΑ-
ΣΙΑΣ που παρέχει η ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ
ΟΥΑΪΤ (Πείραμα Petri - Dish)

Η παραπλεύρως εύρισκόμενη εικών δεικνύει
την εν έργαστηρίω επίδρασιν επί δοκιμαστικής
πλάκας της ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ
ΟΥΑΪΤ, επί καλλιεργήματος μικροοργανι-
σμών του στόματος. Όση χαραχθείσα επί
του καλλιεργήματος έπληρώθη με ΚΟΛΥ-
ΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΪΤ (Εικών Ν° 1) και
άλλαι έπληρώθησαν με άλλας διεθνώς γνω-
στας οδοντοκρέμας (Εικών Ν° 2, 3).

Η πολύ καθαρά-περιοχή ή σχηματισθείσα
γύρω της ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΪΤ
δεικνύει τόν βαθμόν της προστασίας των
οδόντων κατά της τερηδόνας Αί άλλαι
οδοντόκρεμας δεικνύουν τήν άνεπαρκή
επίδρασιν

Ένας όφελιμώτατος καρπός

Η ΤΟΜΑΤΑ

Η ΕΠΟΧΗ της τομάτας έφθασε. Βέ-
βαια τομάτες υπάρχουν έλο σ'εμάς
τό χειμώνα, αλλά κι' ακριβώς είναι
και πολλές φορές άγουρες ή πειραγμέ-
νες. Ένώ τώρα κι' άφθονες υπάρχουν
και φτηνές. Παλιότερα ήταν άσπρά
συκοφαντημένη, αλλά σήμερα έξομα
ότι είναι ένα απ' τα όφελιμώτερα κη-
πουρικά.

ΔΕΝ ΠΑΧΑΙΝΕΙ

Πράγματι, ή τομάτα αποτελείται
σχεδόν μονάχα από νερό και κυττα-
ρη, δυό στοιχεία που αποβάλλονται εύ-
κολα.

Τό νερό όμως που περιέχει ή τομά-
τα είναι πλούσιο σε μεταλλικά άλατα
(φώσφορο και κάλιο) και σε βιταμίνες
Α, Β, C. Τα στοιχεία αυτά έξουθεν-
ούν τις δυσάρεστες συνέπειες μιας
δίαιτας άδυνατισίας: έντονη κόπωση,
άφρημιάδα και νευρικότητα. Η τομά-
τα είναι τό ιδέωδες φάρμακο γιά
έξασορόπηση της δίαιτας των παι-
σάρων.

ΔΙΕΓΕΙΡΕΙ ΤΗΝ ΟΡΕΙ

Η τομάτα περιέχει μεγάλη ποσότη-
τα όξέων άλάτων, όπως κιτρικών, τρι-
γικών, τά όποια έχουν όφελιμώτατη
επίδρασι στα τοχώματα του στομάχου,
γιατί αύξάνουν τήν έκκρισι των γαστρι-
κών υγρών.

Η τομάτα είναι, λοιπόν, ένα ισχυρό
δρεκτικό κι' ή κατανάλωσι γυμνών το-
μάτας πριν από τό φαγητό δέν παρο-
σιάζει παρά μόνο όφέλεια.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Σ' ΟΣΕΣ ΥΠΟΦΕ- ΡΟΥΝ ΑΠ' ΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ

Η τομάτα άπαγορεύεται στις δυσπε-
πτικές κι' όσες υποφέρουν από υπερ-
γλυκοζυρία ή καούρες του στομαχιού.

Επειδή παρουσιάζει έξαιρετική έλ-
κτικότητα υπάρχει κίνδυνος νά έρεθισή τα
τοιχώματα του στομαχιού. Γι' αυτό συ-
νιστούμε νά τήν τρώτε πολύ άφρον, ή-
πότε έχει λιγώτερη όξύτητα κι' είναι
πλουσιώτερη σε βιταμίνες.

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ ΣΤΙΣ ΡΕΥΜΑΤΙΚΕΣ

Μέχρι τά τελευταία χρόνια άπαγο-
ρευόταν στους ρευματικούς γιατί περιεί-
χε όξελικόν όξύ. Τελευταία πειράμα-
τα όμως που έγιναν απέδειξαν ότι ή
τομάτα περιέχει τόσο λίγο όξελικό ό-
ξύ (3 γιλιοστά του γραμμαρίου σ' ένα
κιλό) ώστε δέν πειράζει καθόλου.

Έξ άλλου, τά όξέα άλατα της το-
μάτας διαλύουν τις άσβεστογεις ένα-
ποθέσεις στο σύστημα κυκλοφορίας του
αίματος και τό νερό που περιέχει είναι
πολύ διουρητικό.

Είναι λοιπόν θαυμάσια γιά όσες υπο-
φέρουν από ρευματικά, τις άρθρικές
και τις ούραιμικές.

ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ

Χάρη στη μεγάλη περιεκτικότητά
της σε βιταμίνες, και ιδίως σε βιτα-
μίνη Α, ή τομάτα εύνοει τήν ανάπτυ-
ξη των κυττάρων και καταπολεμά
τις λοιμώξεις.

Και κάτι καλύτερο μάλιστα: άν έ-
χετε τό γυμνόν της τομάτας στις καυ-
νίλες ή στις έρεθισμένες ζώνες του
δέρματός σας, τά τρυγικά άλατα που
περιέχει θα θεραπεύσουν τις παθήσεις
αυτές.

ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΠΡΑΥΝΤΙΚΗ

Η καταπραυντική όμως έγένεσις της
τομάτας έξασκείται ιδιαίτερα μέσω των
δραστικών άλάτων που περιέχει. Τα
άλατα αυτά είναι γνωστότατα κατα-
πραυντικά και ύπνωτικά, που γρηγο-
ρεύουν σάν όσας πολυαριθμους φαρμα-
κευτικών προϊόντων.

ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΙΤΙΚΗ

Είναι γνωστό τά καθαριστικά άπο-
λέσματα της βιταμίνης Β, που περιεί-
χει ή τομάτα.

ΓΕΣΣΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΙ: ΑΛΛΟΙ ΠΗΓΑΙΝΟΥΝ ΓΙΑ ΥΠΝΟ ΚΙ ΑΛΛΟΙ ΞΥΠΝΟΥΝ. ΣΤΟ ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΟ ΣΒΗΝΟΥΝ ΤΑ ΝΥΚΤΕΡΙΝΑ ΦΩΤΑ...

ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΣΤΗΝ ΚΥΑΝΗ ΑΚΤΗ

Όταν άκούμε γιά Κυανή Άκτή, τό μυαλό μας πηγαινέι άμέσως σέ γαλάζιους ούρανοί, ήλιόλουστα τοπία, χαρά
της ζωής... Στο βασίλειο αυτό των έκατομμυριούχων, των άστέρων του κινηματογράφου, των γκρουπιέρων και
των τυχοδιωκτών, ξεχνιέται ή φτώχεια των υπογείων της Νικαίας, όπως κι' ή φρίκη της καταστροφής της γειτονικής
Φρεζύς. Είναι ή Κυανή Άκτή όπως τήν όνειρεύονται έκατομμύρια άνθρωποι στόν κόσμο, ένας επίγειος παράδεισος.

ΕΠΗΡΕΑΣΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΚΥΑΝΗ ΑΚΤΗ

Είμαι τέσσερις ή ώρα τό πρωί. Άρχίζει νά ξε-
πυκνώνη και οι κορυφές των βουνών χερσίζουν από
τις πρώτες ακτίνες του ήλιου. Στόν κόλπο των
Κυανών ένα κάτασπρο γιότι σηκώνει την άγκυρα.
Στο «Σελήνη» (Ότέλ) του Μόντε Κάρο, ο 'Α-
μωανός κινηματογραφικός παραγωγός Ντάβυλ
Ζαννί, μέ τό άσπρο του σμόκιν παίζει ακόμα ένα
παράλο, τό τελευταίο. Η συνόδός του, μία καλ-
τή από την κοίτασι. Στο σταθμό της Νικαίας
τα πρώτα φροτάνουν λιπάσματα γιά τους γιγαν-
τικούς άνθρακτες των έργοστασίων άρσμάτων
του Γκαζής και τους οοδώνες της Βάνς. Οι φα-
νέλες του Κρό ντε Κάνι και της Λά Μπαγκ
αφήνουν τό τσά-τσά-τσά πέφτον έξαντλη-
μένοι στην άμμοδιά, ενώ μερικά έξέχοντα μέλη
του κινηματογραφικού κόσμου μέ μανή γροβά-
στα στην πλά της Παμπελόν. Στο «Ω-ντέ-
Κάν» βρίσκεται τό μικρό σπίτι του Ζάκ και της
Μαρίετ Σαορέ, τό γένος Μπαρντό και πίσω

από τήν άσπρη πρόσοψη της βίλας «Ωζουρντ'ουί»,
στό Κάπ ντ' Αντίμπ ο μεγιστάνας του κινηματο-
γράφου Τζάκ Γουόνερ καταπίνει άπίθανες πο-
σότητες αλκοόλ. Όταν ο ήλιος ηνώνεται πάνω
από τό βουνό 'Αζέλ κι' ή Μεσόγειος άστραποδο-
λά σάν ένας πελώριος καθρέφτης, ο θυρωρός του
Ξενοδοχείου «Κάρλτον» στις Κάννες ξυπνά ένα
Ταϊλανδό ύπνουργό, που περιμένει από την προη-
γουμένη τό άπόγευμα μία σπουδαία είδησι απ' τό
Μπαγκόκ.

Τότε αρχίζουν οι πρώτοι θόρυβοι των μοτο-
σικλετών. Άνήκουν στούς 'Ιταλούς χτίστες, σκα-
φτιάδες, εργάτες καθαριότητας, που έρχονται έ-
δώ από τη Βεντιμύλια και τό Σάν Ρέμο. Πιά
πέρα, ανατολικώτερα, αρχίζουν νά θορυβούν άλ-
λες μοτοσικλέτες: οι άνθρακωρύχοι πηγαινούν
νά πιάσουν τή σκληρή δουλειά τους σ' άνθρακω-
ρυχεία του Μπαδέ. Οι κατασκευαστές άρσμάτων
της Γκαζής όλχουν την πρώτη έξεταστική ματιά
στον άπέραντο κήποις μέ τά γαρύφαλα. Ά-
πό τους δρόμους της Τεονίλ πηδούν οι φιλοξε-
νούμενοι της επαύλειος Λά Γκαλέρ στά κούα άκό-
μα κήματα. Στις φτωχικές κατοικίες της Νί-
καιας, μέσα στις όποιες εισδύει τό όχορό φώς της

αύγης, σβήνουν μερικοί γέροι τις λάμπες του πε-
τρελαίου: είναι ράφτες, που μέ μικρές άγγελίες
στην «Εσπονά» και την «Πορβανσά» ζήτην
εργασία. Όλη τή νύχτα αόων σόστες που θα
τα πουλήσουν σε κάθε κανονόμοιο έπισκεπτή ά-
πό τό Παρίσι. Τρεις φίλοι προχωρούν μαζί στην
άκρογιαλιά του Κάπ ντ' Αντίμπ: ένας ήγγε-
νας, ένας κινηματογραφικός παραγωγός κι' ένας
εργάτης. Άπολαμβάνουν μαζί μία κοινή ηνγά-
γωγία, που καταργεί όλες τις κοινωνικές διακο-
σεις: τό ύπόδουχο φάρμα. Σε βάθος τριαντα-
πέντε μέτρων, άναμεσα σε κοράλια και καθούρια
γίνονται φίλοι άνθρωποι που άλλοις ποτέ δέν
θα βρίσκονταν μαζί. Αυτό μπορεί νά φανή παρά-
ξενο, αλλά ή Κυανή Άκτή, ή Κάπ ντ' Αντίμπ,
συνδέει ανθρώπους που υπό κανονικές συνθήκες
δέν είχαν καμιά πιθανότητα νά συναντηθούν.

Από τό Σάν-Τροπέ ως τό Μαντόν έχει πιά
ξημερώσει. Στη θάλασσα διακρίνονται τώρα πιά
καθαρά τά ίστιοφόρα, οι βενζινακάτες, τά κότε-
ρα. Στη βίλα του, στό Κάπ ντ' Αντίμπ, ο λόρδος
Μπήδεμπρον σηκώνει τό άκουστικό γιά νά ανη-
δεθί μέ τη «Νταίηλν Έξπρές», τήν εφημερίδα
του. Ο Ρουμπάρζα, ο πασίγνωστος έκατομμυ-

ΚΥΑΝΗ ΑΚΤΗ

ΜΕΓΙΣΤΑΝΕΣ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ ΜΕ ΣΚΟΥΤΕΡ ΠΛΑΪ

Τά άπογεύματα είναι οι ώρες των μεγάλων συγκεντρώσεων στα καφενεία και ζαχαροπλαστεία, όπου βλέπει κανείς ανθρώπους από όλα τα μέρη της γής.

«Θέσι στον ήλιο για τον καθένα» είναι το σύνθημα στον παράδεισο αυτόν του ήλιου, της άμμουδιάς και της θάλασσας. Όλοι απολαμβάνουν αυτές τις χαρές.

οιούχος και δόν Ζουάν, παίρνει το πρόγευμά του κι' ο Άντρέ Σονέ, ο διευθυντής του «Κάρλτον» καπτάει έναν κατάλογο, στον όποιο αναφέρονται τα κοσμήματα κι' οι πολύτιμες πέτρες των γυναικών ένοίκων του ξενοδοχείου του που έχει αναλάβει τη φύλαξή τους. Έτσι άρχίζει η καινούργια ημέρα στην Κυανή Άκτι. Κι' η ημέρα έδω κινείται όπως όλες οι άλλες.

ΕΔΩ ΚΙ ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ...

Έχουν πάνω από εκατό χρόνια περάσει, άρ' ο- του άνεκαλήφθη ή Ριβιέρα, ή περίφημη Κυανή Άκτι. Τό 1834, ένα ταχυδρομικό άμιάι προχωρούσε κατά τό ήλιοδασίλεμα στον παραλιακό δρόμο της Τεούλ. Μπροστά στά μάτια του Άγγλου λόρδου Μπράουνγκαμ—αυτός ήταν σι' άμάξι—ά- πλωνόταν ένα γοητευτικό τοπίο, άφρικανικό σχεδόν. Μερικοί φοίνικες, τό Φρούριο Λέ Σινέ, καμιά πεντηνταριά σάιπα, ένα χωριό—τό χωριό Κάννες. Είχαν περάσει από κει οι Σαρακηνόι. Ασφα- λώς κι' οι πειρατές της Μεσογείου. Ο λόρδος Μπράουνγκαμ κατέβηκε στο μοναδικό πανδοχείο των Καννών, όπου του σέβειραν φαρόσσινα. Ό- χι μόνο ή περίφημη αυτή σούπα, αλλά κι' ο ήλιος κι' ή θάλασσα τόν ένθουσίασαν τόσο ώστε έγραψε στους φίλους του στο Λονδίνο: «Έλάτε έδω, δέν έχω δη ώραώτερο μέρος». Έτσι άρχισε ή άνα- κάλυψη της Κυανής Άκτις.

Λίγα χρόνια άργότερα, ήθε ή βασίλισσα Βι- κτωρία της Άγγλίας στη Νίκαια κι' ύστερα έ- στειλε εκεί τό γιο της, τόν πρίγκιπα της Ουά- λιας, πού δέν άργησε να κατακτήσει την Κυανή Άκτι, πρίν ακόμα μπειν οι βάσεις της Έγκαρ- δίου Συνεννόησης. Τέλος, ήρθαν κι' οι Ρώσοι, γιατί οι Τσάροι συνέγγεναν με τη βρετανική βασιλική οικογένεια. Μαζί με τούς Κυρύλλους και τούς Μιχαήλ ήθε κι' ή βόκτα κι' ή μελαγχο- λία. Έπακολούθησε ή εποχή τού παιχιδιού, ή έ- τοξη της ρουλέτας και τού μπακαριό, της απε- λτίας και τών αυτοκτονιών, πού άπετέλεσαν τη ρομαντική περίοδο της γαλλικής Ριβιέρας.

Τότε δέν άνώνμαζαν όλη αυτή την παραλιακή περιοχή Κυανή Άκτι. Τό όνομα αυτό είναι έφε- ρει ενός ξεχασμένου κι' άμφίβολης άξίας συγ- γραφέα, τού Στεφάν Λιζάρ. «Κυανή Άκτι» ήταν

ό τίτλος τού βιβλίου του, πού δέ διαβάστηκε από κανέναν κι' έλάχιστοι γινώσκουν ότι δ Στεφάν Λιζάρ έδωσε τό όνομα στην περιοχή αυτή.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΥΑΝΗ ΑΚΤΗ

Τά χρόνια πέρασαν. Η σημερινή Κυανή Άκτι είναι μιά πυκνοκατοικημένη πόλι, άσφινκτικά γε- μάτη από κτίρια, άνοιχτή σ' όλο τόν κόσμο και σφύζουσα από ζωή. Άπλώνεται στη νότια Γαλ- λία σε μιά στενή παραλιακή λωρίδα μήκους 120 χιλιομέτρων. Έχει την περιοχή τών πλουσίων έ- παύλων, τά μέγαρά της, τούς καλλιτέχνες της, τούς προσήτες της, τούς ζητιάνους της, τούς δι- σκεκατομυχιούχους της. Ήρώνει τούς άστέρες της ως τόν έβδομο ούρανό της φήμης, ενώ άλλες φο- ρές τούς γκρομψεί. Τό Φεβρουάριο μοσχοβολούν παντού τά σπαρά, τό Μάρτη οι μισόζες, τόν Ά- πρίλη τά δενδρολίβανα, αλλά όλο τό καλοκαίρι πνίγονται τά πάντα από τίς αναθυμιάσεις της βενζίνας και τών κινητήρων.

Όλη ή Κυανή Άκτι είναι μιά πόλι πού τά διάφορα τμήματά της έχουν και δικά τους όνό- ματα: Σαιν- Τροπέ, Σαιν- Μαξιμ, Σαιν- Ρα- φαέλ, Κάννες, Βιλαφράνς, Μπωλιέ, Μόντε Κά- ρλο, Μαντόν... Σε μήκος 120 χιλιομέτρων δέν έ- πάρχει ένα κομματάκι γής άκτιστο. Κι' επειδή δέν ύπάρχει καμιά συστάδα δένδρων πού να κρύβη κανένα οικόπεδο κι' ούτε ένα χιλιόμετρο έδάφους πού να μη έχη τεμαχισθή, πούληθη ή προσφεροθή για πούλημα, ή κερδοσκοπία βρίσκεται σ' όλη την άνθοσή της. Κι' όμως ο Βάρ κι' οι Παραθαλάσσιες Άλπεις είναι οι δύο πιο πτω- χοί νομοί της Γαλλίας. Δέν έχουν μεταλλεία ή διομηχανίες και τά χωράφια και τά λιβάδια τους είναι άπίστευτα φτωχά. Η παραγωγή τους σε πρώτες ύλες είναι τελείως άσχημη. Οι στρα- τιώτες της πού δέν ήταν πολύ καλοί.

ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΙ

Τά 120 χιλιόμετρα πού χωρίζουν τό Σαιν- Τροπέ από τό Μαντόν μπορεί κανείς τό Γενάση να τά διασχίσι μ' ένα αυτοκίνητο σε λιγώτερο από δύο ώρες, αλλά θα χρειαστή ξη ώρες και μεγάλη τύχη αν θελήση να κάνη τό ίδιο ταξίδι,

με τό ίδιο αυτοκίνητο μεταξύ 1ης Ιουλίου και 10ης Σεπτεμβρίου. Δνό ώρες θέλει ένα άερο- πλάνο για τη διαδρομή Λονδίνου— Νικαίας. Τρείς όμως ώρες θα χρειαστή τό καλοκαίρι για να πάη κανείς από τη μιά άκρη τών Καννών στην άλλη. Από τη Νίκαια περνούν κάθε ώρα περισ- σότεροι ταξιδιώτες άρ' όσοι στο άεροδρόμο της Ρώμης. Τά ξενοδοχεία της Κυανής Άκτις έχουν κάθε χρόνο τόνους πελάτες, όσους δέν έχουν όια τά ξενοδοχεία της Γαλλίας μαζί, αν ξεαιρέσου- με τό Παρίσι.

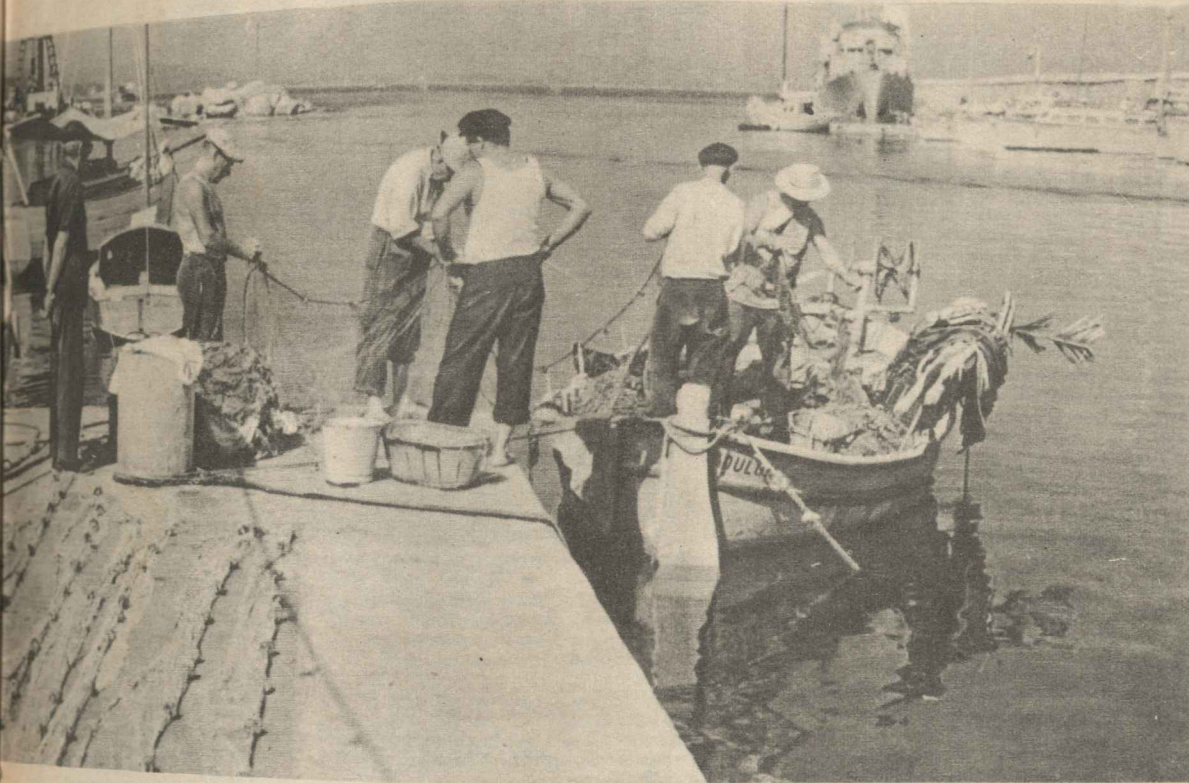
Η Κυανή Άκτι είναι ή περιοχή της Γαλλίας πού στέλνει τούς περισσότερους πιστούς στην έ- κκλησία, τούς περισσότερους παίχτες στά καζίνα, τούς περισσότερους άθλητές στους αγώνες. Είναι ή περιοχή τού υπερθετικού βαθμού σ' όλα και ταυτόχρονα ή μοναδική πού είναι τίς 300 ήμέ- ρες τού χρόνου ήλιόλουστη, με μόνο 65 μέρες βροχερόν καιρό. Η μικρή κοινότητα της Άντίμια εισπράττει από φόρους λουτροθεραπείας περισ- σότερα από την Τουλούζη και μάλιστα τρείς φο- ρές περισσότερα από τη Ντωβίλ. Στο Έντέν- Ρόκ βλέπει κανείς τούς περισσότερους δισκατομ- μυχιούχους κατά τετραγωνικό χιλιόμετρο και στο Σαιν- Τροπέ μπορεί κανείς να δη έναν ξεπ- τάρη, ένα μεγάλο επιχειρηματία, μιά εξέχουσα προσωπικότητα να φορά ένα νεανικό καπέλα και κοντά πανταλόνια χωρίς να γελοιοποιηται.

Στην πλάξ τού ξενοδοχείου «Κάρλτον», στίς Κάννες μπορεί να συμψή ένας Γάλλος, πού δέν ξέρει άγγλικά ή γερμανικά, να νιώσει τόν ένω- τό του πού έξνο άρ' όσο θάταν στη Νέα Τόρση ή στο Άμβούργο. Γιατί ή Κυανή Άκτι είναι ή μεγαλύτερη άγγλική άποικία, ή μεγαλύτερη γερ- μανική άποικία, ή μεγαλύτερη άμερικανική άπο- κία, ή μεγαλύτερη βελγική άποικία. Η κομο- πολιτική αυτή σύνθεσι κάνει την Κυανή Άκτι τό καλύτερο βαρόμετρο της διεθνούς καταστά- σεως.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΒΑΡΟΜΕΤΡΟ

Πράγματι, από τό «πήγαινε- έλα» τών του- ριστών μπορεί κανείς άσφαλώς να καταλάβη τίς διακυμάνσεις τών διεθνών αξιών στο χρημα- τήριο της Γουώλ Στρήτ. Η ύπότιμηση της άγ-

ΠΛΑΪ ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΩΝ ΗΛΙΟ, ΤΟ ΦΩΣ ΚΑΙ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

γικής λίρας τό 1931 είχε σαν συνέπεια την άνα- γκαση τών δύο τρίτων τών Άγγλων της Κυ- ανής Άκτις και τό μεγάλο άμερικανικό χρηματι- στηριακό κρέχ την άναχώρησι όλων σχεδόν τών Άμερικανών. Ο κίνδυνος πολέμου τό 1939 έλάτ- τωσε τόν αριθμό τών Άμερικανών στίς Κάννες, πού μόνο 45 επισκέπτες έμειναν. Η ύποτί- μηση της Κορέας, ή σύγκρουσι της διόφυγος και ή εγκατάλειψήν τά τραπέζια της ρουλέτας. Ο τού Σαίξ κι' ή εξέγερσι της Βαγδάτης άνησύ- ρησαν τούς ξένους από τό Ζουάν- λέ- Πέν ως τόν Σαιν- Τροπέ τό ίδιο όπως τό Φόρεϊν Όφ- φας και τό Καϊν Όρσαί, ενώ ή τόσο μεγάλη γιά τη Γαλλία άπώλεια της Ίνδοκίνας και οι τα- ραχές της βόρειας Άφρικής άνέβασαν ακόμα πε- ρισσότερο τίς μεταξές της Κυανής Άκτις.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΚΑΙ ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Αν σήμερα παρατηρείται στην Κυανή Άκτι κάποια έθιμνασχετήρισι, αυτή όφείλεται στο ότι τά μέσα πού διαθέτει ή περιοχή για να φιλοξε- νήσι ένα μεγάλο αριθμό τουριστών, είναι άνεπαρ- κή. Δέν διαθέτει άρκητά κρεβάτια, ούτε δομα- τία λουτρού, ούτε δρόμους. Τό Σαιν- Τροπέ π.χ. έχει μόνο 360 δωμάτια για τίς σαράντα χιλιάδες ξένους πού συγκεντρώνονται τόν Ιούλιο στο ψα- ρίσιο και τόν χωριό. Τό ξενοδοχείο «Κάρλτον» πού την εποχήν να διαλέξουν άνάμεσα σ' ένα κρεβάτι άποικίας πού διατηρούνται πάντοτε ελεύ- θηρος για άεροδρόμους έπισκέψεις ήγεμόνων.

Η τήξη όμως της Κυανής Άκτις άλλαξε κατά τά τελευταία είκοσι χρόνια. Μέχρι τότε κανείς δέν άρεσφθ ήτι υπάρχον άνθρωποι πού να πνιουν στη Ριβιέρα μόνο τό χειμώνα. Έτσι πύ- λωσι τούς περισσότερους άνθρώπους έξοχίας, πού έ- λαν άρεσφθ ήτι υπάρχον άνθρωποι πού να πνιουν στη Ριβιέρα μόνο τό χειμώνα. Έκείνο τόν χρόνον τόν ετάλσθητο δρόμο των λεπτοφυών πού έλν από τό Λονδίνο ή τη Βοστώνη, πού με με- τέρη έλν έφισσαν από τίς πατιδες τους πα- ρακά μέσα για να ποσφυλάχθουν από τά μαύ- ρα πού ήλιο. Τά άγγλικά φαμακεία της Νί-

καιας τίς περιτύλιγαν όλες σαν αϊγυπτιακές μού- mies για να τίς ποσφυλάξουν άρ' τόν ήλιο.

Τό 1927, ο βαθύπλουτος βασιλγής τών άμερι- κανικών σιδηροδρόμων Φράνκ Τζαϊν Γκούλντ ά- νακάληψε τό... κολοκαίρι. Τότε άρχισαν να έρχον- ται και ξένοι από τίς κατά παράδοσι λουτροπό- λεις, όπως ή Ντωβίλ, τό Μπαρρόιτς κι' ή Λά Μπώλ. Τό 1931 έβλεπαν στην πλάξ τού Ζουάν- λέ- Πέν την άμερικανική νεολαία σχεδόν γυμνή να ξαπλώνη στην καντερή άμμο. Για πρώτη φο- ρά έκανε την εμφάνισι του τό «σλίπ» και μάλιστα κι' αυτό τό «ντέ πίες». Στην πλάξ άρχισαν να παίρνουν δρόμο τά ρούχα. Η Άντίμια ώργάνωσε τά πρώτα καλλιστεία για τίς γυναικείες γάμπες. Καί φυσικά δέν άργησαν να έπακολουθήσουν οι συνένειες. Αυτό έγινε στίς 2 Αύγουστου 1931, την πιο σπουδαία ήμερομηνία στην ιστορία της Κυανής Άκτις, όταν τά διοικητικά συμβόλια ό- λων τών μεγάλων ξενοδοχείων άποφάσισαν να μη κλείνουν πιά κατά τούς καλοκαιρινούς μήνες.

Άνοιχτή τό καλοκαίρι, κλειστή τό χειμώνα— με εξαίρεσι τό Μόντε Κάρο— ή Κυανή Άκτι είναι στην πραγματικότητα μόνο τρείς μήνες στη διάθεσι τού κοινού. Έτσι οι τιμές άνάνουν σε ά- προσμέτρητα ύψη. Γι' αυτό κι' ή Κότ—ή Άκτι— έξαιρουμένης της χειμερινής εποχής, δέν είναι σημεια παρά ένα τεράστιο ύπνωτήριο για περα- στικούς άνθρώπους. Μιά δλόκληρη γραφομηχα- νημένη σελίδα πιάνει ή άπαριθμηση τών ξενοδο- χείων πού έκλεισαν τίς πύλες τους από τό 1952. Ένας από τούς άρμόδιους έξηγει τό γιατί: «Έ- κείνον πού μās καταστρέφει είναι οι χιλιάδες βέ- σπες κι' οι σκηνές. Βέβαια, είναι άνοήντο ότι μια τόσο ωραία ήλιόλουστη τοποθεσία, όπως ή Κυανή Άκτι, άνήκει σ' όλους. Είναι φανερό ότι ο τουριστας πού έρχεται μ' ένα μοτοσαόό έχει τά ίδια δικαιώματα, όπως και κείνος πού έρχεται με μία άεροδυναμική λιμουζίνα. Ταυτόχρονα μπο- ρεί να περάση 15 μέρες κάτω από μία σκηνή στο Σαιν- Ραφαέλ ή στο Μαντελιέ με 1.200 δραχμές. Έτσι, δέν είναι περιέργο αν οι πλού- σιοι ταξιδιώτες, οι θαυόπλουτοι τουρίστες, έρθη μία μέρα πού δέν θα ξαναπατήσουν έδω. Άργά ή γρήγορα τά άδεια σαρωλοκοπία και τά βρώ- μα χαρτιά θα τούς διώξουν».

Τό τελευταίο καλοκαίρι ο αριθμός αυτών πού

Υπέρκομψα μανέκν και δημοφιλείς άστέρες τού κινηματογράφου κατακλύ- ζουν κάθε σαιζόν την Κυανή Άκτι με όλα τά τελευταία μοντέλα τους.

Όταν οι τουρίστες ξεχυ- θούν στους δρόμους, οι ψα- ράδες τού Σαιν- Τροπέ ξαναγυρίζουν στην άκρο- θαλασία για να τακτο- ποιήσουν τά δίχτυα τους.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΚΥΑΝΗΣ ΑΚΤΗΣ

Ένα άφάνταστο συνονθύλευμα όλων τών έθνι- κοτήτων κι' όλων τών φυλών κατέκλυσε την Κυ- ανή Άκτι μετά τόν πόλεμο. Στη Νίκαια, στίς Κάννες, στην Άντίμια, στο Ζουάν- λέ- Πέν, παν- τού έβλεπε κανείς ένα μεταπολεμικό όργασμό ά- νοικοδομήσεως. Τά μεγάλα ξενοδοχεία πούληθη- καν για κατοικίες. Η τιμή για κάθε τετραγωνι- κό μέτρο οίκοδομημένου έδάφους είχε φτάσει στην Κρουαζέτ, στο μεγαλύτερο δρόμο των Καν- νών, τίς 200.000 δραχμές, τιμή άνωτερη δηλα- δη κι' από της Νέας Τόρσης και τού Παρισιού.

Σήμερα όμως παρατηρείται κάποια αλλαγή. Ο πιοτός άνοικοδομήσεως έπεσε. Παντού βλέ- πει κανείς ήμιστείες οίκοδομής πού δέν πρόκει- ται ποτέ να συμπληρωθούν. Μ' όλα αυτά όμως ή δύναμι έλξσεως της Κυανής Άκτις παραμένει ά- μειωτή.

Γιγαντιαία μελλοντικά σχέδια συζητούνται. Νέοι αυτοκινήτοδρόμοι σχεδιάζονται, ο δήμος της Νι- καίας προσφέρει μεγάλη έκταση, πού πιθανώς να χρησιμοποιή για την ίδρυσι της γαλλικής κινημα- τογραφουπόλεως. Ένας μεγάλος επιχειρηματίας θέλει μάλιστα να κατασκευάση ένα τεχνικό νησι στον κόλπο τού Ζουάν- λέ- Πέν πού θα συνδέε- ται με την Ήρα με μία σήραγγα από πλεξυγκλάς.

Αυτή είναι ή Κυανή Άκτι, πού έκατομύρια άν- θρωποι σ' όλο τόν κόσμο την άνειρεύονται, έκα- τομύρια θέλουν να την επισκεφθούν. Μπορεί γά- λαξε και ν' αλλάξη συνεχώς μορφή, να ποσφά- μόζεται στίς νέες συνθήκες πού δημιουργούνται όστόσο οι φυσικές της καλλονές, τά μοναδικά ά- χρογιάλια της, οι γραφικές τοποθεσίες της, θά τραβούν πάντοτε έκείνους πού άποζητούν την ά- μορφη, τόν γαλανό ούρανό, τόν ήλιο, τόν έκτε- ταμένο ορίζοντα.

♦♦♦♦♦

Πώς
θα τρώμε
στην
έξοχή

Α ΤΥΧΗ κατά τις διακοπές, το καλοκαίρι, να φάτε στην έξοχή μερικά πράγματα, που δεν τα τρώτε τον άλλον καιρό στις πόλεις. 'Επί εβδομάδες και μήνες θ' αλλάξετε ζωή και θα τρώτε κατά ένα διαφορετικό ίσως τρόπο. 'Εξαρνα, πηγαίνοντας στο δρόμο θα τύχη να βρήτε κανένα ήλιο όχι και πολύ ώριμο και να το τραγανίσετε, θα κόψετε από κανένα άμπέλι ένα τσιμπι σταφύλια, που είναι γεστά από τον ήλιο και που δεν είναι και τόσο καθαρά, θα σουφρέσετε κανένα ομή αυτό, που μόλις το γέννησε η φύση. Θα φάτε ίσως παρπάνι, θα πιείτε γάλα άδραστο, 'Αλλ' άραγε μπορεί να τα κάνετε όλα; αυτά χωρίς να ελάττε τον έαυτό σας;

Και πρώτ' από όλα, τίθεται το ερώτημα: Χωνεύουμε καλύτερα στην έξοχή; Και γιατί; 'Η απάντησι είναι: να! χωνεύουμε καλύτερα, γιατί ή άλλαγή άερος με περισσότερο δέντρο βοηθεί πάλι χώνεψι και στην καρδιά. Στις πόλεις τρώμε σ' ένα μολυμένο άερα γεμάτο σκόνης, κυσσοεία των αυτοκινήτων και τις αναθυμιάσεις των εργοστασίων. Στην έξοχή αναπνέουμε καθαρό άερα, άπαλλάσσουμε από όλες αυτές τις διακαρσίες και που είναι γεμάτος δέντρο. Το άερα, που καθαρίζεται στους πνεύμονες, εξαερείται στο όργανό μας άφθονότερο δέντρο και έτσι γίνονται καλύτερα οι καύσεις. Όλα τα όργανα της πέψης και αυτά άκόμη τα πεπτικά όργανά αποκτούν μεγαλύτερη δραστηριότητα με την άφθονη αυτή προσομίση δέντρο. Γι' αυτό, άνοίγει ή όρεξι μας στην έξοχή και γι' αυτό αισθανόμαστε συνεχώς την ανάγκη να τρώμε περισσότερο. 'Αντι της 1.500 θερμίδες που καταναλώνουμε στις πόλεις την ημέρα, στην έξοχή υπολογίζω να προσφέρουμε στον οργανισμό μας 3.000. Αυτό όμως δεν ελάττει γιατί στην έξοχή χάνουμε περισσότερες σωματικές κινήσεις. 'Ανάλογα λοιπόν με τις σωματικές προσπάθειες που θα καταβάλλετε, θα φάτε λιγότερο ή περισσότερο.

ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΠΙΝΟΥΜΕ ΑΦΟΒΑ ΑΒΡΑΣΤΟ ΜΗ ΠΑΣΤΕΡΙΩΜΕΝΟ ΓΑΛΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ; Τό γάλα, όταν είναι άδραστο, διατηρεί όλες τις βιταμίνες του και όλες τις θρεπτικές του ιδιότητες, ενώ όταν το βράσουμε καταστρέφονται οι περισσότερες βιταμίνες του. Με το βράσιμο όμως καταστρέφονται και όλα τα μικρόβια που μπορούν να ύπασουν στο γάλα. 'Αν λάβουμε υπ' όψιν μας ότι οι κάτοικοι των χωριών πίνουν το γάλα άπεκασμένο και μ' όλα τα άλλα δεν παθαίνουν πολυσυμμετικές άρρώστειες πού συχνά άπό ε,τι οι κάτοικοι των πόλεων, πρέπει να δεχτούν ότι στην έξοχή υπολογίζω να πίνουμε το γάλα και άδραστο.

ΠΩΣ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΟ ΠΕΠΟΝΙ ΠΙΟ ΕΓΚΛΟΧΣΗΓΕΤΟ. Για να υπολογίσει να χωνεύουμε το πεπόνι: 1) Δέν πλένει να το τρώμε πολύ ώριμο. 2) Να μην είναι πολύ παγωμένο. 3) Να τρώμε στο τέλος του φαγητού έπεις και τα άλλα φρούτα. 4) Να το βάζουμε και λίγη ζάχαρι.

ΕΙΝΑΙ ΣΩΣΤΟ ΠΟΙ' ΑΕΝΕ ΟΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΕΦΑΛΟΓΙΖΟΥΜΕ ΤΑ ΦΡΟΥΤΑ; Άραδιά είναι άλήθεια ότι μέσα στις πόλεις των φρούτων ύπασουν πολλές βιταμίνες; Και ότι μάλιστα στο πιο ώριμο μέρος του

φρούτου ύπασγει μεγαλύτερη ποσότητα βιταμινών. Πράγματι, έτσι είναι. Γι' αυτό μπορούμε να τρώμε τα φρούτα άεφελούδια άν τα γινανέθι το στομάχι μας, άπό τα πύονα.

Η ΓΑΛΑΖΟΠΕΤΡΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΝΗ ΤΑ ΣΤΑΦΥΛΙΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ; Οι γωρικοί για να προστατέσουν τα σταφύλια από τη φυλλοξήρα ραντίζουν τα άμπέλια με θειικό γαλκό (γαλαζόπετρα). Είναι αυτή ή πρακτικότερη σκόνη, που ελάτουμε και μιά φορά άπάνω στα τσιμπιά. 'Ο θειικός γαλκός σε μικρή ποσότητα δεν είναι ελαβερός στον οργανισμό μας. Γι' αυτό λοιπόν να φάτε κανείς ένα τσιμπι σταφύλια που θα κόψη και εύθειαν από το άμπέλι δεν θα το κάνει κακό. 'Αν όμως φάμε πολλά σταφύλια που έχουν άπάνω τους γαλαζόπετρα ύπασγει κίνδυνος να πάθουμε όξεία δηλητηρίασι.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΡΑΖΟΥΜΕ ΤΑ ΦΡΟΥΤΑ; Τα βρασμένα φρούτα (χομπόστες) ταϊρίζουν σε μερικούς ήπατικούς γιατί αιδάνουν οι φυσικές τους καθαριστικές ενέργειες. 'Επειτα, με το βράσιμο τα άπαλλάσσουμε από τα μικρόβια. Το βράσιμο όμως καταστρέφει τις περισσότερες βιταμίνες.

ΤΟ ΣΚΟΡΔΟ ΩΦΕΛΕΙ 'Η ΒΛΑΔΕΙ; Το σκόρδο όπωσ και το κρεμμύδι είναι ένα πλθρες και φυσικό φάρμακο. Είναι ένα καλό παρακαταπόνη. Διευκολύνει την έκκρισι των πεπτικών υγρών, καταπολεμά την έντερική φλεγμονή και τις διαρροές καθώς και τις μολυσματικές άρρώστειες (γούλα, τυφοειδή πυρετό, διφθερίτιδα) το άσθμα, το έμφραγμα, τη τριππη. 'Επίσης είναι τονωτικό για τους μύς της καρδιάς.

ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΦΑΜΕ ΠΟΛΛΑ ΦΡΟΥΤΑ ΧΩΡΙΣ ΚΙΝΔΥΝΟ; 'Η ποσότητα των φρούτων που υπολογίζω να φάμε ποικίλλει από άνθρωπο σε άνθρωπο. 'Εχει πού ένας άρκειται σε ένα ήλιο, άλλος άπό δύο ή τρία. Πάντως, οι δυσπεψίες από φρούτα είναι άκύνδυνες. Μιάς ημέρας διαίτα και κανένα άπολυμνητικό του έντέρου τις εξαφανίζουν. 'Αν όμως φάτε πολλά καρδιά, φουντούκια ή άμύγδαλα, μπορούν να σας προκαλέσουν άφθες άπάνω στη γλώσσα και στα όπλα.

ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΤΡΩΜΕ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΦΑΡΙΑ; Τα φάρια είναι μιά τροφή θρεπτική όπωσ και το κρέας. Τα άπαγα φάρια είναι και εύκολογώγευτα. Όσες δέν ύπαστούν από άρρωθικά, από ήπατική άνεπαρκεία ή παθήσεις του ήπατος και άρρωθικά μπορούν να τώμε όσα θέλουν.

ΚΡΕΑΣ, ΒΟΥΤΥΡΟ, ΑΓΓΑ ΚΑΙ ΨΙΓΕΙΟ. Τα άγλα δεν γαλόνει και στη συνήθη όμενη θερμότητα. Το κρέας, άν είναι όριμένο μπορεί να διατηρηθή στο ψυγείο μιά έβδομάδα και πλέον και άν είναι άμω 3-4 ημέρες. Το βούτυρο πρέπει να είναι τυλιγμένο σε καυτό όπάς μπορεί να διατηρηθή περίπου δέκα μέρες.

ΤΟ ΜΕΛΙ ΕΙΝΑΙ ΠΟ ΘΡΕΠΤΙΚΟ ΑΠΟ ΤΗ ΖΑΧΑΡΙ; Τό το μέλι όσο και ή ζάχαρι είναι έξ ίσου θρεπτικές τροφές. 'Αλλά το μέλι, άν είναι γνήσιο, είναι καλύτερο γιατί περιέχει άπορροακάρα και καλαμώακαρο, τα όποια άπορροώνονται κατ' εύθειαν από τον οργανισμό.

Ο γιαντρός Χ

Ένα παρόλοπο γεμάτο άγωνία

“ΕΧΩ ΚΙ ΕΓΩ

Μπροστά μου, πάνω στο γραφείο μου, έχω τη γαλάζια κάρτα όπου σημειώνω τα γράμματα, που παίρνω κάθε μέρα. Σε άλλα έχω άπάντησει, σε άλλα, για διάφορους λόγους, πού ήταν άδύνατο ν' άπαντήσω άμωσ. Έχουν περάσει μερικά δεκαπενθήμερα και ίσως, τα προβλήματα, που μου ζητούσαν να λύσω, να έχουν λυθή μόνα τους.

Τα γράμματα, γενικά, πού στέλνονται σε μιά άγνωστη κάτω άπ' τη πίεσι της άμφιβολίας και της άπελπισίας, μοιάζουν σαν κρανη βοήθειά μας στη νύχτα. 'Εστω κι' άν ο κίνδυνος δεν είναι τόσο μεγάλος, όσο φαίνεται ή κι' άν δεν ύφίσταται διόλου, το καθήκον μας είναι να τρέξουμε...

Ο ΠΟΝΟΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

Ο άνθρωπος δεν έχει άλλάξει και πολύ από τη λίθινή εποχή ως σήμερα. 'Ο φόβος είναι ο κοινός παρονομαστής, πού μας κάνει κατά κάποιον τρόπο όλους ίσους. Τότε ήταν ένας φόβος συγκεκριμένος: φόβος άπάντησι στο σκοτάδι, στη μοναξιά, στα θηρία, στην πείνα και στο κρύο. 'Ο φόβος του σύγχρονου ανθρώπου είναι διαφορετικός, είναι άγωνία ζωής, είναι η συνείδησι της ίδιας του της άδυναμίας μπροστά σε κάτι πού οι κατακτήσεις του πολιτισμού όχι μόνο δεν εξαφάνισαν, άλλά ούτε καν έμειωσαν. Τα θηρία έχουν άποτραβηχθή στα δάση τους και φοβούνται τον άνθρωπο περισσότερο άπ' ό,τι τα φοβάται αυτός. Ζούμε σε οικήματα, προστατευμένα με γερές πόρτες, με πρόχειρο ένα μέσο, το τηλέφωνο, πού μας έπιδείνει με έπικονωνήσουμε όποιαδήποτε στιγμή μ' όποιοδήποτε. Άρχει μιά κίνησι του χεριού και την ίδια στιγμή πλημμυρίζει γύρω μας το φως. Άλλά ο πόνος κι' ο θάνατος έμειναν άκατανίκητοι. 'Ο πόνος μας κρατά γερά από τη χέρι και μας συνοδεύει ως την τελευταία στιγμή. 'Ο σύγχρονος άνθρωπος το ξέρει, έστω κι' άν δεν θέλει να το σκεφθή, έστω κι' άν μ' υποψιάζεται ν' άμφιβάλλη για την πραγματικότητα του θανάτου, προσπαθεί ν' άνοηθή την άλλη πραγματικότητα, την πραγματικότητα του πόνου. Άλλα προσεχώς για στρουθοκαμηλισμό: κρύβοντας το κεφάλι μας στην άμμο για να μη δούμε τον κίνδυνο δεν σημαίνει ότι τον άπομακρύνουμε. Το άποδείχνουν οι έπιστολές, πού φθάνουν στα γραφεία της «Γυναικάς» και σ' όλα τα περιώστα πού άπεριόρουν σελίδες τους στα προσωπικά προβλήματα των άγνωστών τους. Είναι προβλήματα άληθινά, λεπτά, δύσκολα, όδυνά, πού έπιδείνουν άνδρες και γυναίκες πού νοιώθουν τον έαυτό τους μοναχο, πρόσωμο με πρόσωπο μπροστά σε κάτι πού δεν καταλαβαίνουν και πού φοβούνται: τον πόνο. Κι' αυτούς όφειλουμε και θέλουμε να βοηθήσουμε.

ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ Η ΕΥΤΥΧΙΑ;

Η άλήθεια είναι μιά: το μεγαλύτερο μέρος από τους πόνους μας δεν είναι παρά το άποτέλεσμα της έπιμονης άσκήσεως μας ν' άναγνωρίσουμε τον πόνο. Και πόνος δεν είναι μόνο ή άπώλεια ενός άγαπημένου προσώπου ή μιά άρρώστεια ή ένα άπόροστο κι' άνεπανώρωτο δυστύχημα. Πόνος είναι και ή θυσία, πόνος είναι κι' η άυπαράγησι, πόνος είναι και ή άυπαράγησι, πόνος είναι όμως άντιμετώπισε σοβαρά την πλευρά αυτή της ζωής, άμωσ εισέδωκε στο βαθύ νόημα της, πού δύσκολα θα κλονισθή από ένα απάτηχο ή τρομερό γεγονός. Άληθινά φύλλα στον άνεμο είναι οι έλλοι, έλλοι εκείνοι—και σήμερα άποτελούν την πλειονοηρία—πού πιστεύουν ότι μπορούν να ζήσουν χωρίς να πληρώσουν το λογαριασμό. 'Η ζωή είναι ένας λογαριασμός πού πληρώνεται πάντα, άδιάφορα άργά ή γρήγορα.

Σ' αυτούς τους τελευταίους άπεθυνημάστε με την έλπίδα να μπορούμε να τους βοηθήσουμε να θεωρήσουν τον πόνο όχι σαν όργανο, να πώς είναι στην πραγματικότητα: δύναμι θετική, έκφρασι μιάς έλευθερίας πού παραχώρησε ο Θεός στον άνθρωπο.

Η εποχή μας διαφέρει από την άρχαία πρό πάντων για τη φιλοσοφική αντίληψη πού τη χαρακτηρίζει. Οι άνθρωποι εκείνο τον καιρό, έξ αιτίας της δυσκολίας ίσως μιάς ζωής στην όποία ήταν άγνωστες οι άνέσεις, σπνθίζαν γρήγορα στις στερήσεις. 'Η ανάγκη ν' αγωνίζονται νύχτα-μέρα τους έκανε σκληρούς κι' ή καθημερινή έπαρφή με τον πόνο, γεννούσε την πεποίθησι ότι ή όδυν είναι ή φυσική κατάσταση των ανθρώπων πλασμάτων.

Σήμερα όμως επικρατεί ή αντίθετη αντίληψη: ότι ο άνθρωπος δηλαδή διησιαστικό πνιό ως το μνήμα στο νεκροταφείο, προσφέρονται με την έπικη της ευτυχίας. «Πίνετε πορτοκαλάδα Χ. και θα νιώσετε τη μεγαλύτερη ευτυχία...» Ευτυχία κι' άσφάλεια σάς χαρίζουν τα ταξίδια με τ' αεροκίνητα ψ...». Τελειώνω μάλιστα, ένα γραφείο κηδεών στις 'Ηνωμένες Πολιτείες διαφημίζει τάφους «σε όωρια τοποθεσία, με ύπεροχη θέα».

Δεν ενδιαφέρει εδώ να εξετάσουμε άν αυτό είναι σωστό ή όχι. 'Εκείνο πού ενδιαφέρει είναι να δούμε άν είναι άληθινό ή όχι, δηλαδή άν το να βιώνουμε ότι είμαστε ευτυχισμένες είναι ένα γεγονός ή μάλλον μιά έλπίδα, άν δηλαδή ή άρνησι του πόνου βοηθά τον άνθρωπο ή ή άναγνώρισί του.

ΤΥΡΑΝΝΟΙ ΚΑΙ ΘΥΜΑΤΑ

Το κυριώτερο χαρακτηριστικό πολλών έπιστολών από άναγνώστες είναι ένα είδος συγκεκαυμένης καταλήξεως κι' ή άπόλυτη άνικανότητα να λύσουν τα προβλήματά τους, άλλά ούτε καν να τα σκεφθούν. 'Μου συμβαίνει το και τό' γράφουν μερικές άναγνώστριες, σ' ένα τόνο πού νομίζω ότι θεωρούν τον έαυτό τους σαν προσβεβλημένο γιατί κλονίσθηκε ή βασιλεία πεποιθήσεως ότι ή ευτυχία είναι ένα δικαίωμα πού έχουν από τη στιγμή πού γεννήθηκαν. Άλλοτε πάλι έρχονται έπιστολές από νεαρές συζύγους

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ...»

που παραληρούν από χαρά και πού βρίσκονται τόσο μακριά από την πραγματικότητα της ζωής, όστε να σκέφτεται κανείς ότι άρχει ένας πονόδοντος για να διαλύση γάμους, πού φαίνονται στερεοί μόνο και μόνο γιατί ούτε ένα μικρό φέσμα του άνεμου δεν τους έχει άγγίξει ακόμα.

Η συνέπεια μιάς τέτοιας ψυχικής καταστάσεως είναι φανερή: οι νεαρές ή και μη νεαρές αυτές γυναίκες, στην πρώτη τρικλοποδιά της ζωής συμπεριφέρονται όπωσ τα παιδιά πού βλέπουν ότι τ' άνακάλλυναν την ώρα πού κλέβουν φρούτα από ένα ξένο περιώβι: το βάζουν στα πόδια.

Όλες είμαστε ταυτόχρονα τύραννοι και θύματα, όλες ύφιστάμεθα την έπιδραση ενός κλίματος στο όποιο οι άξίες έχουν όλλοιωθή, ή άυταπάτη ή άυταπάτη την πραγματικότητα κι' ή έλικρινεία, δηλαδή ή ικανότητα να βλέπουμε τα πράγματα όπωσ είναι και να τα όνομάσουμε με τ' όνομά τους είναι προνόμιο ελαχίστων ανθρώπων. Το συμπέρασμα βγαίνει μόνο του: άν ή μέθοδος της ευτυχίας σαν δικαίωμα έχει εξασθενήσει την ανθρώπινη αντίστασι, τότε δρισκόμαστε σε στραβό δρόμο. Πρέπει, λοιπόν, να γυρίσουμε πίσω; Όχι, κι' όχι μόνο γιατί δεν είναι δυνατόν, άλλά και γιατί δεν ήταν ούτε είχαμε. 'Η αντίληψη ότι ζωή σημαίνει μονάχα πόνος πού ναι ταίριζε σ' άνδρες πού όταν στα παλιά χρόνια πήγαιναν στον πόλεμο κονταλοόσαν έπάνω τους, χωρίς καν να ξαφασούν τα φρούδια τους, τις βαρείες πανοπλίες κι' όταν έμεναν στο σπίτι κοιμόνταν σ' ένα κρεβάτι για το όποιο θα διαμαρτυρόταν κι' ένας κατάδικος των κατέρχων. Γι' άνδρες πού υποβόλυνταν σ' έχειρησίσεις κι' άκορητισμούς Ξέντιοι, χωρίς νύμφη και γάμο για τις γυναίκες, πού όταν δεν ήταν άναγκασμένες να βγούν από το σπίτι για να κοιτάζουν τον νερό, έπλητταν μέχρι θανάτου άνάμεσα στους παγερούς τοίχους των πυργών τους.

Αλλά συνέβαιναν το μεσάιωνα. 'Ο τρίχινος σάκκος του άσκητη δεν θα μπορούσε σήμερα να εφαρμοσθή—μάθιαμε να ντυνόμαστε πολύ έλαφρά κι' ύπερα άρχεισμε και τη βοήθεια του καθημερινού μπανιού...

Μα δεν χρειάζεται τρίχινος σάκκος για να είμαστε ενάρετες, ούτε να κλαίμε διαρκώς, για ν' άρέσουμε στο Θεό. Άνάμεσα στη θεωρούμενη μορφή αιδεπάροχη και μαρτύριο ζωή και τη θεωρούμενη άποκλειστικά χαρά ή δικαίωμα χαράς ζωή ύπάρχει μιά καινούργια και σύγχρονη αντίληψη, πού ένω παίρνει υπ' όψη της όλα τα στοιχεία πού μπορούν να όδηγήσουν τον άνθρωπο στην ευτυχία, δεν ξεχνά τη σοβαρή κι' άυστηρή πλευρά των άναγνώσεων πραγμάτων. Μιά αντίληψη πού δεν τα βλέπει όλα μαύρα, άλλά και πού δεν πιστεύει ότι μπορεί ο άνθρωπος από τη γέννησι του ως το θάνατο να είναι έπιλωμένος στα πούπουλα. Κι' αυτό δυστυχώς γίνεται.

Αυτό γίνεται με τους γονείς και τα παιδιά τους, με τις μητέρες και τις πατέρες τους, με τους πατέρες και τ' άγόρια τους, με τους συζύγους και τις γυναίκες τους. 'Η έπιπληξι θεωρείται κατάχρησι εξουσίας κι' ο Θεός να φυλά άν πούμε ότι χρειάζεται και λίγο έζλο. 'Επεμβαίνουν οι γονεϊσμοί και μιλούν με αθεντία για «πλέγματα» και το χέρι πού έχει ήδη σηλώσει για να δώσει μερικές ξυλίες πού άποτελούν συχνά δικαίω τιμωρία των άναγνώσεων, «σαν το δένδρο στο δάσος».

ΕΠΕΜΒΑΣΙ ΣΤΙΣ ΣΟΒΑΡΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Πολλές άπό μας θα είδαν πολλές φορές εφαρμοζόμενη τη θεωρία αυτή και άσφαλώς θα διαπίστωναν πόσο έσφαλμένη είναι. Οι λεγόμενες σοβαρές περιπτώσεις δεν έσπούν από τη μιά μέρα στην άλλη, άλλά όρμώζουν σταθερά στις μέρες μας άναφέρον συχνά έθλους των τέντυ-μπόυς. Είναι διάφορες άνθρωπινες πράξεις, πού κλέβουν, σκοτώνουν ή κάνουν όσον λεγτά, ίσως περισσότερο συχνήσινι παρά λεφτά. Κι' άκριβώς πίσω από τους τέντυ-μπόυς αυτούς βρίσκονται γονείς μ' άδύνατο χαρακτήρα κι' άνιανοι.

Άν μιά δεσποινίς γίνεται έρωμένη ενός παντρεμένου, άκόμη και του σύζυγος της καλύτερης φίλης της (δεν είναι σπάνιες οι περιπτώσεις αυτές) έσπούν να συμπεράνουμε ότι ή δεσποινίς αυτή μεγάλωσε κοντά σε μιά μητέρα στην ιδιότητα του ζώου, δεν κρατά το λόγο πού δίνει, κλαίει όταν δεν της προέχεται η όνησι, άν εξετάσουμε κατά βάθος την περίπτωση στον θα δούμε ότι η δεσποινίς άπό μιά πούλα χαλαρή οικογένεια, όπου δεν τολμά κανείς ν' άγγίξη τα παιδιά και τα θεωρεί σαν τα καλύτερα παιδιά του κόσμου.

Η έξέλιξις στις σοβαρές περιπτώσεις είναι μιά φράσι πού δεν σηκώνει τίποτα, δηλαδή σημαίνει μόνο ότι ή σοβαρή περίπτωση έχει προβλεπεί και πού εν τούτοις δεν κάνουν τίποτα για να προετοιμασθούν το άτομο να την άντιστασι.

Άλλά το άσθμα της ευτυχίας δεν είναι έμφυτο. 'Εμείς το άντιλαμβανόμαστε να συμπεράνουμε με την άκριβή ταξινόμησι των πράξεων κατά έλαφρύ δικαίωμα, πού έχει περισσότερη πείρα κλπ. 'Ο άνθρωπος δεν είναι ήμωσ, όπωσ δεν είναι και άνήθικος. 'Η αντίληψη της ήθικης είναι άποκτητή για το τι είναι καλό και τι κακό, όταν ύπάρχει κάποιος να μας πει με τη σταθερή άκρα πειθαρχίας, 'Από το σημείο αυτό άρχίζει ή εκπαιδευσι στον πόνο, ο όποιος, μολονότι είναι άτεχθείς στον άνθρωπο, άποτελεί

Η φράσι αυτή ύπάρχει πολύ συχνά στα γράμματα των άναγνωστριών μας, πού έρχονται στα χέρια μας. Άλλά είναι σωστή ή σκέψις αυτή; «Όχι, άν πιστεύετε πώς ή ευτυχία είναι κάτι, πού σάς όφείλεται. Ναί, άν σκέφτεστε να την κερδίσετε μόνη σας προσπαθώντας!».

άναπόσπαστο μέρος της ζωής του. Συνήθιζε ο άνθρωπος να ύποφέρει.

Τα άποτέσματα πού προκαλούν οι άρρώστειες, τα γεράματα, οι σωματικές πληγές πού δεχόμαστε, όλα είναι πόνος. Έχουμε μιά πνευματική ούσία πού κατεύθνεται τις σχέσεις μας με τους άλλους. 'Η οικογένεια δεν είναι όλος ο κόσμος και κάποια ημέρα είμαστε υποχρεωμένοι να βγούμε έξω απ' αυτήν. Θα συναντήσουμε άδιαφορία, άλλοι ευτυχία, πολλοί άτυχίες και μερικοί συμφορές. Το άποτέλεσμα είναι πόνος. Όσο έξπνοι κι' άν είμαστε θα συναντήσουμε στο δρόμο μας κάποια άπογοήτευσι ή άτυχία. Το άποτέλεσμα είναι πόνος.

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΙΩΣΙ

Η πραγματικότητα της ζωής είναι άγώνας, άγώνας για επιβίωσι. Γι' αυτό κι' ή ευτυχία πού θάπρεπε να μας πείσι στην ποδιά σαν τον ώριμο καρπό δεν ύπάρχει. Τάραχει άντίθετα—και μπορεί θανάσιμα να την άντικαταστήσει—ή έννοια του άνθρωπισμού, με τη συνείδησι της άξιοπροσεχίας μας, με το τρομερό άλλά ύπεροχο αίσθημα ότι έχουμε ένα καθήκον να εκπέσουμε για το όποιο θα μας ζητηθή λόγος.

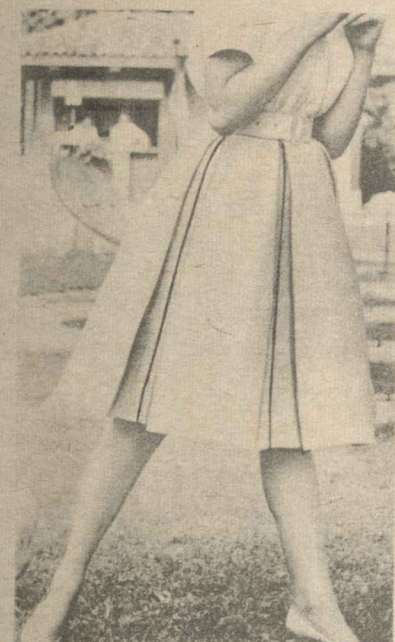
Και το συμπέρασμα: 'Ας παίρνουμε τη ζωή όπωσ είναι, χωρίς έπικίνδυνες άυταπάτες, άλλά και χωρίς βασανιστικές άποηνήσεις κάθε χαράς. Άς μην ισχυρίζομαστε ότι τα ξέρουμε όλα. Άς παραδεχθούμε ότι ύπάρχει κάποιος Μεγάλος πού ουνμίζει τα πάντα στη ζωή μας. Αυτό πρέπει ναχουμε υπ' όψη μας στις πού δδυνήρες στιγμές μας, όταν οι άνθρωπινες φιλοσοφίες δεν μπορούν να μας βοηθήσουν πιά κι' όταν είμαστε μόνοι, τρομερά μόνο σ' έναν κόσμο πού δεν μας καταλαβαίνει και δεν τον καταλαβαίνουμε...

Μυρτώ

ΜΕ ΦΟΥΣΤΑ ΚΑΙ ΜΠΛΟΥΖΑ ΠΑΝΤΑ ΔΡΟΣΕΡΗ

ΚΟΥΛΙΟΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙ

2

3

4

5

6

7

8

9

10

1. Χάρμα όμορφιάς ή φαρδειά αυτή φούστα από ώραίο έμπριμέ σέ άσπρο φόντο. Στα πλάγια σχηματίζει πιετάνια ενώ μπροστά πέφτει ίσια και γαρνίρεται με φυτίλι στο χρώμα της μπλούζας. Κουμπώνει μπροστά με ντυμένα κουμπιά και συνοδεύεται από ντεκολτέ μπλούζακι με ζώνη φαρδειά.

2. Άπλή και δολική φούστα μονόχρωμη με πολύ μεγάλες τσέπες, που στολίζονται από τρία κουμπιά. Πιετούλες γύρω - γύρω δημιουργούν κάποιο φάρδος. Μιά πατελέτα μπροστά από το ύφασμα της μπλούζας ένοποιεί το σύνολο.

Η ΠΙΟ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΛΥΣΙ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΑ ΜΙΑ ΦΑΡΔΕΙΑ ΦΟΥΣΤΑ ΕΜΠΡΙΜΕ, ΜΟΝΟΧΡΩΜΗ Ή ΚΑΡΟ

5

3. 'Απογευματινή φούστα από μονόχρωμο ύφασμα με όριζόντιες πιέτες σέ διαφορετικά ύψη. Στη μέση σχηματίζεται έλαφρειά σούρα και συγκρατείται από ζώνη κομμένη «άν-φόρμ». Μπλούζα από βατίστα με βολάν στο κορσάκι και τις μανσέτες.

4. 'Από ύφασμα με ντεσέν ρομαντικό ή όμορφη αυτή φούστα, που θυμίζει παλιά ταπετσαρία σχηματίζει άτσάκιστες πιετούλες. Φοριέται με λευκό πουκάμισο ή σέ ένα από τα χρώματα της φούστας.

5. 'Από φαρδύρριγη ποπλίνα ή πλατειά αυτή φούστα έχει γύρω - γύρω άτσάκιστες πιέτες και συγκρατείται από μια φαρδειά ζώνη με άγκράφα που είναι ντυμένη από το ίδιο ύφασμα.

6. Καλοκαιριάτικη φούστα με ώραίο ντεσέν, που μένει έλαφρά φουσκωμένη από φουρό. Μιά φαρδειά κορδέλα στο χρώμα του ντεσέν δένει πλατύ φιόγκο μπροστά. Φοριέται με λευκό πουκαμισάκι.

7. Πρακτική φούστα για πρωί και απόγευμα με διπλές κουφόπιετες σέ γραμμή φαρδειά. Γίνεται από μονόχρωμο ύφασμα και φοριέται με άσπρη μπλούζα και ζώνη από δέρμα επίσης λευκό.

8. Πρωινή φουστίτσα από ύφασμα παναμά ή καπαρντίνα. Όλο το φάρδος της δίνεται από συμμετρικές κουφόπιετες γύρω στη μέση. Στολίζεται από μια όριζόντια πιέτα που πάνω της είναι στερεωμένες δύο πāt με κουμπιά και κρύβουν τις τσέπες.

9. Κι' άλλη μιὰ φούστα που έχει μοναδικό της στολίδι ένα μεγάλο φιόγκο πάνω στη ζώνη. Είναι φτιαγμένη από ώραίο έμπριμέ βαρύ για νά στέκεται πολύ όμορφα και φοριέται με ένα έλαφρό φουρό και με μιὰ λευκή μπλούζα.

10. Κοκέτικη εμφάνισι με φούστα από καρδό. Τό φάρδος της συγκεντρώνεται μπροστά και στολίζεται με έναν πελώριο φιόγκο. Ένα πολύ απλό καπελάκι και μιὰ τσάντα άσορτί δημιουργούν μιὰ πολύ χαριτωμένη έντύπωσι, ενώ ή άσπρη μπλούζα υπογραμμίζει το σύνολο.

10

ΟΛΗ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΜΕ ΣΕΜΙΖΙΕ

Άπλᾶ, εύκολοφόρετα μοντελάκια ἀπὸ βαμβακερὰ ὑφάσματα μονόχρωμα, ριγέ καὶ καρδ

1. Σὲ στὴν «στρατιωτικῆς στολῆς» τῶν ἀποικίων τὰ σεμιζιέ αὐτὰ χαρακτηρίζονται ἀπὸ τὶς ἐπωμίδες ποὺ ἔχουν ὀλα. Τὰ κουμπιά εἶναι ἀσημένια ἢ χρυσά καὶ τοποθετοῦνται μπροστὰ στὸ κορσὰζ καθὼς καὶ στὰ τσεπάκια, στὸ ἀπλικάσιον ἢ στὶς μύτες τοῦ γιακά.

2. Καρδ ποπλίνα μὲ σοῦρες, ποὺ ξεκινοῦν ἀπ' τὸν ὀμίτη καὶ σφίγγουν στὴ μέση μὲ ζώνη δημιουργώντας τὸ μοντέρνο μπουφάν κορσὰζ. Μιὰ πατελέτα κομμένη στὸ λοξὸ τοῦ ὑφάσματος στολίζει μπροστὰ τὸ μπούστο. Ἐχει τσέπες πολὺ μεγάλες κομμένες ἐπίσης λοξά.

3. Θαυμάσιο φόρεμα ἀπὸ ριγέ ποπλίνα γιὰ ἀπόγευμα. Ὅλο τὸ κορσὰζ μέχρι τοὺς γοφὰς εἶναι δουλεμένο μὲ ψιλό, σιδερωμένο πιετάκι, καθὼς καὶ τὸ ζαπογὲ μανίκι. Ἐνὰς μεγάλος φιόγκος στολίζει τὸ στῆθος στὸ τελείωμα τοῦ μυτεροῦ νεκολετὲ ἐνῶ ἡ ζώνη σφίγγει τὴ μέση, ἀφίνοντας τὸ κορσὰζ φλοῦ.

4. Πρακτικὸ καὶ κομψὸ τὸ φόρεμα αὐτὸ μὲ τὶς καθέτες ρίγες ἔχει κουμπιά ντυμένα ἀπὸ τὸ ἴδιο ὑφάσμα στὸ κορσὰζ. Ἡ φοῦστα φουσκώνει ἐλαφρὰ ἀπὸ δυὸ πένσες στὰ πλάγια. Στὸ στῆθος δυὸ λοξές πὰτ κάνουν ὁμορφὴ ἀντίθεσι μὲ τὶς ἄλλες ρίγες. Στὴ ζώνη δεξιόντιες ρίγες.

5. Μονοκόμματο σεμιζιέ μὲ ρίγες σὲ ἀπαλὰ χρώματα, ποὺ κουμπώνει ὡς κάτω. Τὸ φάρδος του μαζεύεται στὴ μέση ἀπὸ καρδεϊὰ δευμάτινη ἀσπὴ ζώνη. Ἐνὰ πολὺ μακρὺ κολλιὲ ἀπὸ ἀλυσίδα καὶ πέπλα γυρίζει δυὸ φορές στὸ λαιμὸ, προσδίνοντας στὸ σύνολο μοντέρνα νότα.

6. Τρεῖς δροσερές, νεανικὲς ἐμφανίσεις γιὰ τὰ πρωῒνά μέσα στὴν πόλι. Ἀπὸ ριγέ ποπλίνα τὸ ριχτὸ ταγιεράκι σὲ στὴν στρατιωτικὸ στολίζεται μὲ χρυσὰ κουμπιά, ἐνῶ τὸ δεῦτερο μοντελάκι μὲ τὸ φλοῦ κορσὰζ, ἔχει τρία μεγάλα κουμπιά ἀπὸ φιλντισὶ γιὰ στολίδι. Τὸ τρίτο σὲ κλασικὴ γραμμὴ μὲ κοντὸ μανίκι καὶ ζώνη εἶναι ἰδεώδες γιὰ τὴ ζέστη καὶ ταιριάζει σὲ ὅλα τὰ σώματα.

1

2

3

4

11

12

ΙΟΥΛΙΟΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΟΧΗ

ΝΤΥΣΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕΛΑΦΡΑ ΡΟΥΧΑΛΑΚΙΑ

1. «Μπικίνι» ριγέ για τη μικρή κοπέτα της πλάζ. Γίνεται από έμπριμέ ή από μονόχρωμο θαμβάκερο ύφασμα.

2. Έμπριμέ φορεματάκι εξόπλιτο με κλός φουστίτσα, στολισμένη με σκουρόχρωμο ρέλι. Από το ίδιο ύφασμα γίνεται και γκοφρέ λαστέξ μαγιό.

3. Μακρόταλο φορεματάκι από λευκή ποπλίνα με φαρδιές πιέτες. Πουαντιγιέ ζωηρόχρωμη φάσα γιολίζει το μήκος του κορσά και την τάγια.

4. Μονόχρωμη ποπλίνα για μεγαλούτσικα κοριτσάκια. Στά μανίκια, στο ντεκολτέ και την τρίγωνη τσέπη γαρνίρεται ώραία με λευκό πικέ.

5. Ντέ πιές από μονόχρωμο ύφασμα, με ριχτή θέστα και σουρωτή φούστα, που είναι κεντημένο σταυροβελονιά.

6. Απογευματινό φορεματάκι σε στυλ ρεντιγκότας, με όρθιο ξεχειλωτό γιακά, που ανάμεσά του περνάει λεπτή γκρι κορδέλα. Παλύ πρακτικό.

7. Σύνολο για την έξοχη από διμητο. Σόρτ άπλό και καζάκα μακρὰ σχιστή στα πλάγια και στο λαιμό.

8. Ένα χρωματιστό νόστιμο κοστούμκι για την πλάζ. Βολανάκια στολίζουν το κορσά, ενώ το πανταλονάκι είναι φλού σαν φουφουλίτσα.

9. Άμπιγιέ έμπριμέ φορεματάκι με φαρδιά φούστα και ψηλά τοποθετημένη μέση, που στολίζεται με έναν πολύ φαρδύ μεταξωτό φιδόγκο.

10. Ριγέ κοστούμκι από ποπλίνα δίχρωμη για αγοράκι 3—6 ετών. Γαρνίρεται στο γιακά και στις μανσέτες.

11. Χαριτωμένο παιδικό από ριγέ θαμβάκερο ύφασματάκι. Στη φούστα οι ρίγες μπαίνουν κόντρα και σχηματίζουν στην ένωση έπάνω τσέπες.

12. Κοκέτικο σύνολο από θαμβάκερο ύφασμα, κατάλληλο για την πλάζ. Δυο μονόχρωμα βολάν συμπληρώνουν αυτό το σύνολο, που μπορεί να χρησιμοποιηθή και σαν μαγιό.

13. Μονοκόμματο πουαντιγιέ κοστούμι για την πλάζ σε άπλό σχέδιο, στολισμένο στο τελείωμα και στο κορσά με γλώσσες από ζωηρόχρωμο ύφασμα.

4

6

7

Γουστόζικα σόρτς και σλίπ, χαριτωμένα φουστανάκια για τη γκαρνταρόμπα των μικρών

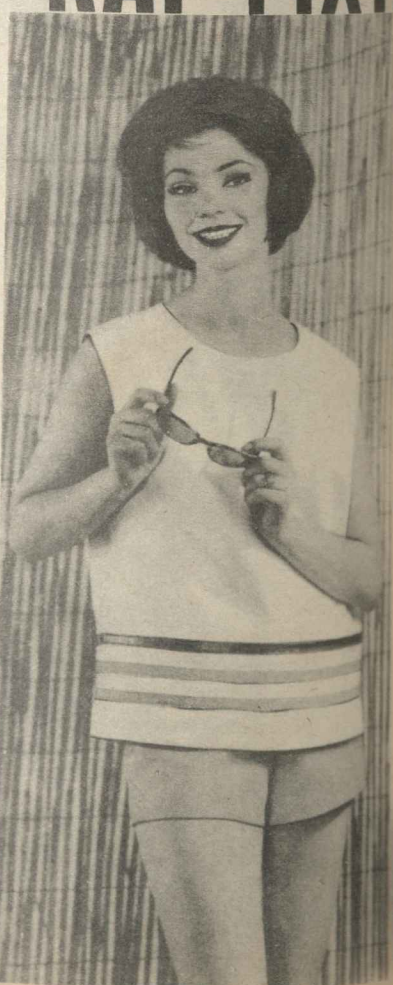

13

9

ΜΕ ΣΟΡΤΣ ΚΑΙ ΡΙΧΤΗΖΑΚΑ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΕΞΙ ΤΗΣ ΕΦΕ-
ΤΕΙΝΗΣ ΜΟΔΑΣ ΑΠΑΙΤΕΙ Ο-
ΧΙ ΠΟΛΥ ΚΟΝΤΑ ΣΟΡΤΣ ΠΙΑ

1. Σύνολο ριγέ. 'Από σόρτς και θέστα με μανίκια ριχτή, μεγάλες τσέπες που τις γαρνίρουν οριζόντιες ρίγες.
2. "Άλλο ένα ριγέ σόρτς επίσης μονοκόμματο που συνο-
δεύεται από ριχτή πετσέτνια ζακέτα. Ένα λοξό ρέλι ά-
πό το ύφασμα του σόρτς τη στολίζει γύρω και στις τσέπες.
3. Κοκέτικο σύνολο της πλάζ. Ριχτή θέστα από μονό-
χρωμο θαμβανερό με μεγάλο τριγωνικό ντεκολτέ, που
στολίζεται με σκουρόχρωμη ρίγα. Ένα μονοκόμματο ρι-
γέ σόρτς φοριέται τόσο με τη θέστα όσο και χωρίς αυτή.
4. Σορτάκι και πουκάμισο από ζωηρόχρωμη ποπλίνα.
Είναι αρκετά μακρόν με κοφτές τσέπες. Το πουκάμι-
σο στύλ ανδρικό στολίζεται με μια έξωραφη τσέπη.
5. Μονόχρωμο σόρτς και ριχτή θέστα που γαρνίρεται
στο τελειώμά της με τρεις ρίγες από θαμβανερό ύφασμα.
6. Σκουρόχρωμο σόρτς και τρικό μπλουζάκι ναυτικό,
που φοριέται ωραία και μέσα και έξω από το σόρτς.
7. Κομψό σύνολο με μεγάλα καρό. 'Η θέστα είναι
με ζαπωνέ μανίκι, στρογγυλό ντεκολτέ, μακρυνά πολύ
και σφίγγεται στη μέση με μια πολύ φαρδιά ζώνη.

HOOVERMATIC

ΤΟ ΤΑΧΥΤΕΡΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΜΕ ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ
ΔΥΟ ΔΟΥΛΕΙΣ
Στόν ένα κάδο πλένονται τὰ
ρούχα, ενώ ΣΥΓΧΡΟΝΩΣ, στόν
άλλο ξεβγάζονται καί στεγνώνουν

Τὰ ρούχα πλένονται
άπαλά, χωρίς εἰς τὴν
κάθετον παλμογεννή-
τριαν, ἀποκλειστικῶς
τῆς ΗΟΟ V E R, ποὺ
σχηματίζει νερο-
τρίβη σαπουνόδου-
πλόντος τὰ ρούχα
πλένοντας καὶ ΧΩΡΙΣ
ΤΕΛΕΙΑ καὶ ΧΩΡΙΣ
ΦΘΟΡΑ

ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΠΛΕΝΕΙ, ΞΕΒΓΑΖΕΙ
ΚΑΙ ΣΤΕΓΝΩΝΕΙ 15 ΚΙΛΑ ΡΟΥΧΑ ΣΤΑ 30'

ΚΟΣΤΙΖΕΙ
ΦΘΗΝΟΤΕΡΑ

Τὸ ἐξαιρετὸ στεγνωτήριον
ΗΟΟ V E R
ἐτοιμάζει γρηγορότερα
τὰ ρούχα γιὰ σιδέρωμα

Σ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΝΑ ΗΟΟ V E R M A T I C ΚΑΘΕ 30''
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

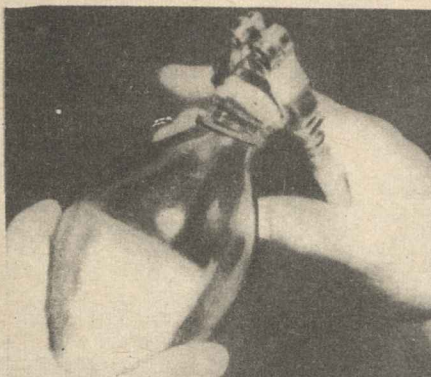
ΗΧΩ

ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» ΣΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ

Οἱ φίλοι τοῦ καλοῦ κα-
φέ θὰ βροῦν πραγματι-
κὴ εὐχαρίστησι μ' ἓνα
ἀπλὸ τρῦκ. Προσθέστε
στόν καφέ λιγάκι κα-
κάο. Χωρὶς ν' ἀλλοιώ-
σῃ τὴ γεῦσι του, θὰ τοῦ
δώσῃ ἓνα λεπτὸ ἄρωμα
καὶ θὰ τὸν δυναμώσῃ.
Τὴ συνταγὴ αὐτὴ μπο-
ρεῖτε νὰ τὴν τροποποιή-
σετε, ἀρωματίζοντας τὴ
ζάχαρι μὲ ξερὰ φλού-
δια ἀπὸ πορτοκάλι.

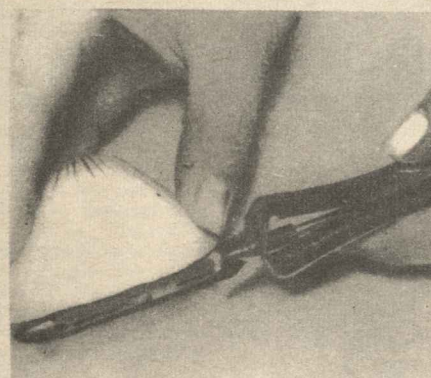
Τὸ διδωτὸ σκέπασμα τῆς μπουκάλας
σας ἔχει σφίξει. Μεταχειρισθῆτε ἁ-
πλῶς τὸν καρυδοθραύστη σας.

Γιὰ ν' ἀπαλλαγῆτε ἀπὸ
τὰ μυρμήγκια ποὺ ἔ-
χουν ἰδιαιτέρη συμπά-
θεια στὰ τρώφιμά σας,
τοποθετήστε μπροστὰ
στὴ φωλιά τους λίγη
ζάχαρι διαλυμένη σὲ νε-
ρὸ καὶ ἀνακατεμένη μὲ
μαγιά τοῦ φούρναρη.
Ἡ μαγιά φουσκώνει
στὸ στομάχι τῶν μυρμη-
γκίων καὶ τὰ σκοτώνει.
Μ' αὐτὸ τὸν εὐκολο-
τρόπο θ' ἀπαλλαγῆτε

Ἄν ὁ καφὲς εἶναι δύσ-
πεπτος γιὰ τὸ στομάχι
σας, μιὰ λύσις εἶναι νὰ
προσθέσετε στὸ κοντί
του μιὰ πρέζα σόδας.
Ἡ γεῦσι του δὲν πρό-
κειται ν' ἀλλοιωθῇ κα-
θόλου ἐνῶ συγχρόνως
ὁ καφὲς θὰ γίνῃ πιὸ ἀ-
βλαβὴς, στὴν περιπτώ-
σι, ποὺ σὰς πειράζει.
Ἔτσι ἀφοβα μπορεῖτε
νὰ πιῆτε δυὸ καὶ τρεῖς
καφέδες ὅλη τὴν ἡμέρα.

Τὶς κηλίδες τῆς σκουριάς ποὺ δη-
μιουργοῦνται πάνω στὰ μέταλλα, τρί-
ψτε τις μὲ κρεμμύδι κομμένο στὴ μέση

Γιὰ νὰ θεραπεύσετε ἓνα
τοῖμαγμα σφήκας βγάλ-
τε πρῶτα τὸ κεντρί μὲ
ἓνα τσιμπιδάκι τῶν
φρυδιῶν. Τρίψτε ὕστε-
ρα τὸ μέρος μὲ μαϊντανό.
Θὰ ἐκπλαγῆτε δια-
πιστώνοντας πόσο θὰ
σὰς ἀνακουφίσῃ ἡ ἀπλὴ
αὐτὴ μέθοδος. Ὅχι μόν-
ο δὲν θὰ αἰσθανθῆτε
πιὰ πόνο, ἀλλὰ θ' ἀπα-
λλαγῆτε ἀπὸ τὴ φαγού-
ρα καὶ τὸ κοκκίνισμα.

Ἄν ἔχετε μιὰ ἀσημένια
καφετιέρα, ποὺ τὴ χρη-
σιμοποιεῖτε σπάνια, σὰς
δείχνουμε ἓναν τρόπο
γιὰ ν' ἀποφύγετε νὰ
πάρῃ μιὰν ἀσχημὴ μυ-
ρουδιά μούχλας. Ἀφοῦ
τὴ μεταχειρισθῆτε, πλύ-
νετέ τὴν, σκουπίστε τὴν
καὶ πασπαλίστε τὴν μὲ
μιὰ κονταλιά καφέ. Ὅ-
ταν τὴ θέλετε, πετάτε
τὸν καφέ καὶ τὴν ξε-
πλένετε μὲ νερὸ ζεστό

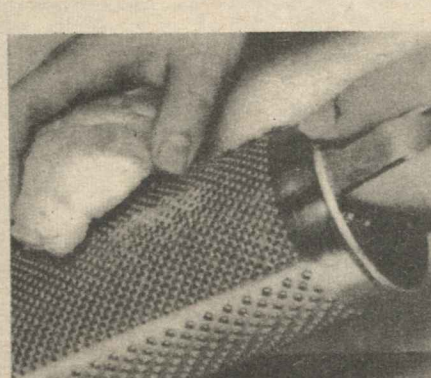
Πασπαλίζοντας μὲ λίγη ζάχαρι ἀχνή
τὸ μαχαίρι ποὺ μυρίζει ἀπὸ κρεμμύ-
δι, θὰ φύγῃ ἡ βαρειά ὁσμὴ του.

Πρὶν χρησιμοποιήσετε
τὴν δερμάτινη τσάντα
σας γιὰ πρώτη φορὰ,
ὠπλίστε τὴν ἐναντίον
τῆς βροχῆς, ποὺ τὴ λε-
κιάζει τρίθοντάς τὴν ἐ-
λαφρὰ μὲ ἄχρωμο νερὶ
εἰδικὸ γιὰ τσάντες.
Γυαλίστε τὴν ἐπειτα μὲ
ἓνα μαλακὸ πανί καὶ θὰ
ἔχετε ἔτσι μιὰ ἀνθεκτι-
κὴ τσάντα ποὺ θὰ κρα-
τήσῃ περισσότερο και-
ρὸ τὴν ἐμφάνισί της.

Γιὰ τὸ τσάϊ ἐπίσης μπο-
ρεῖτε νὰ χρησιμοποιή-
σετε τὰ φλούδια ἀπὸ τὰ
πορτοκάλια, τὰ μαντα-
ρίνια καὶ τὰ νεράντζια.
Βάζοντάς τα ἀπλῶς στὸ
κοντί μὲ τὸ τσάϊ, θὰ
τοῦ δώσετε ἓνα ὀραῖο
ἄρωμα. Ὑπάρχουν φυ-
σικὰ ποιότητες ἀρω-
ματικοῦ τσαγιοῦ, ἀλ-
λὰ αὐτὸ εἶναι γιὰ τὸ
κοινὸ τσάϊ, ποὺ παίρνει
μιὰ ὁμορφὴ γεῦσι ἔτσι.

Γιὰ νὰ καθαρίσετε τὸν τρίψτη σας
τοῦ τυριοῦ, θὰ πρέπει νὰ τρίψετε ἐπ' αὐ-
τὸν ἓνα κομμάτι ξερὸ ψωμί.

Γενικὰ τὸ ἄσπρο φλού-
δι τῶν πορτοκαλιῶν θε-
ωρεῖται ἀχρηστὸ καὶ
πετιέται. Κι' ὁμως ὁ
πάρχουν περιπτώσεις,
ποὺ μπορεῖ νὰ χρησιμο-
ποιηθῇ καὶ νὰ σὰς ἐξυ-
πηρετήσῃ πολὺ. Στὰ κα-
θαρίσμα τῶν δερμάτων
καὶ ἰδίως τοῦ διδύλου
εἶναι πολύτιμο. Τρίψτε
το μὲ τὸ φλούδι αὐτὸ
μέχρι νὰ καθαρίσῃ καὶ
μετὰ περάστε βερνίκι.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΣΤΟΛΙΔΙΑ

Μερικά απλούστατα πράγματα που συνήθως περνά-
νε απαρατήρητα, πόσες φορές δεν μπορούν να αξιοποι-
ηθούν και να γίνουν εξαρτήματα της τουαλέτας μας;

Κολιέ από φελλό

ΤΑ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΑ μας είναι γεμάτα από ωραίες άχιδάδες που μας θα-
μπώνουν με τα όμορφα και συμμετρικά τους σχήματα και την αρμονία
των χρωμάτων τους. Διαλέξτε μερικές από τις πιο φανταχτερές και έτοι-
μάς το χαριτωμένο και πρωτότυπο αυτό κολιέ
"Αν θέλετε και κάτι άλλο ακόμη σας προτείνουμε το κολιέ από...
φελλούς. Μή σας φαίνεται περίεργο το όνομα του. Είναι τόσο ωραίο όσο
και πρωτότυπο. Τα κεφαλάκια αυτά από τα μικρά καρφάκια του κάνουν πιο
χτυπητό. "Αν μέλλετε θέλετε, μπορείτε να χρωματίσετε σε διάφορα χρώ-
ματα μερικά πουλάκια.

Για τα κολιέ αυτά θα χρειασθείτε μερικά απλά υλικά.

ΚΟΛΙΕ ΜΕ ΑΧΙΒΑΔΕΣ

ΥΛΙΚΑ: Τρις απαραίτητες άχιδάδες. Ένα κορδονέτο ή ένα σχοινάκι σε
ανάλογο μήκος ώστε να φθάει να δένεται φιλόχως. Λίγη κορδέλα, 1 σωλή-
νARIO κόλλα "Ιαπωνίας", που κολλάει όλα τα πράγματα, 1 φελιδάκι.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ: Όπως φαίνεται και στη φωτογραφία η κατασκευή του ει-
ναι πολύ εύκολη. Θ' αρχίσετε να κολλάτε τις άχιδάδες, αφού υπολογίσετε
στο σχοινί ένα μήκος ανάλογο, που να μπορεί η άκρη του να δένεται. Πριν
από την κάθε άχιδάδα και μετά θα κάνετε στο σχοινί από 1 κόμπο. Θα
έτοιμάσετε κατ' αυτό τον τρόπο πρώτα το σχοινί, κανονίζοντας την από-
σταση των κόμπων ανάλογα με τον αριθμό των άχιδάδων.

Πάρετε τώρα την κορδέλα και κόψτε τόσα κομματάκια, όσες άχιδάδες
έχετε. Κι' έδω το μήκος του κάθε κομματιού θα εξαρτηθεί από το μέγεθος
της άχιδάδας, ώστε να μην εξέχει. Διπλώστε τώρα τα κάθε κομμάτι στη
μέση και αφού περάσετε ανάμεσά του το σχοινί, κολλήστε το όπως φαίνεται
στη φωτογραφία στο μέσο μέρος της άχιδάδας.

Το κολιέ σας είναι έτοιμο για να στολίσει τον ωραίο σας λαιμό.

ΚΟΛΙΕ ΑΠΟ ΦΕΛΛΟΥΣ

ΥΛΙΚΑ: Μερικά κομμάτια φελλό. Άρκετά καρφάκια με χρυσό κεφάλι ή
και πινέζες. Ένα τριβέλι ή μία χονδρή βελόνα. Ένα κομμάτι σχοινί ή ά-
κόμη και ράφι με το οποίο θα πλέξετε γαϊτανάκι.

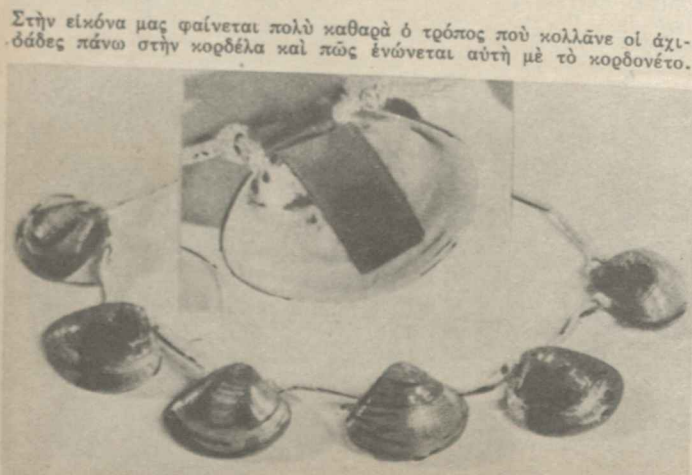
ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ: Κόψτε πρώτα το φελλό σε ανάλογα κομμάτια, τα οποία
με λίγη επιτηδεύση θα στρουγγυλέψετε. Καρφώστε τους γύρω - γύρω
τα καρφάκια. Κάντε τους στη μέση μία τρύπα με το τριβέλι και περάστε
μέσα το σχοινάκι. Εάν το σχοινάκι δεν είναι ίσιο άκρως με την τρύπα
καλό θα είναι πριν από το κάθε στρουγγυλό να κάνετε από έναν κόμπο ο-
πως και μετά για να μη μετακινούνται οι φελλοί.

Κανονίστε το μέγεθος του κολιέ να είναι τέτοιο, ώστε να το φορτάτε χω-
ρίς να το κουμπώνετε.

Εάν θέλετε μπορείτε να χρωματίσετε στο φελλό διάφορα πουλάκια.

Άλλο ένα στολίδι βγήκε μέσα από τα χέρια σας.

X. K.

Άστυνομικό διήγημα

ΤΟ ΡΟΛΟΪ

Μήνες τώρα ο έπαθεωρητής
Γιορέγγιος Κάρεϊ ανέλυε στο
βιβλίο του, τον υπολογιστό
Σάλλιβαν, τα προσόντα της γυναι-
κάς του.

Η Λέα Κάρεϊ καταγόταν από μια
από τις καλύτερες οικογένειες της
Καλιφόρνιας, ήταν πάρα πολύ όμορ-
φη και καθόλου φαντασμένη. Στην
καυνοσύνη, καθώς και ταπεινή ζωή
της ως σέβας άστυνομικού, τα κα-
τάφερε περίφημα. Ήταν, όπως την
περιγράφει ο Κάρεϊ, μια αξιοπρεπής
τη σύζυγος, μια εξαιρετική νοικοκυρά,
μια χαριτωμένη σύντροφος.

Εκείνο το απόγευμα ο Κάρεϊ κά-
λεσε τον Σάλλιβαν στο σπίτι του για
να του γνωρίσει τη γυναίκα του και να
του δώσει την ευκαιρία να θαυμάσει
τη μαγειρική της. Ο Σάλλιβαν δι-
στάσε λίγο, αλλά αφού είδε πως ο Κά-
ρεϊ επέμενε πολύ, δέχτηκε.

Ο έπαθεωρητής τηλεφώνησε άμέ-
σως στο σπίτι του για να ειδοποιηθεί
τη Λέα. Το τηλέφωνο όμως δεν ά-
παντούσε. Τηλεφώνησε έπειτα από
μια ώρα, πάλι τα ίδια.

Δεν περιόριζε, είπε, προσπαθών-
τας να κρύψει μια κάποια ανησυχία.
Έτσι θα σου δοθεί η ευκαιρία να δεις
τι θαύματα μπορεί να κάνει η Λέα την
τελευταία στιγμή, χωρίς να την έχω
ειδοποιήσει.

Η Λέα Κάρεϊ ήταν ακριβώς όπως
την είχε περιγράψει ο άνδρας
της. Ωραία, γλυκιά, πρόσχαρη. Κι
ο Σάλλιβαν δεν μπόρεσε ν' αρνηθεί
ότι η κρατοσύνη που τους έτοιμασε
την τελευταία στιγμή ήταν κάτι το ή-
περοχο.

Καθώς έτρωγαν, ο Κάρεϊ δεν μπό-
ρεσε να συγκρατήσει την ερώτησή που
του έκανε τότε ώρα τη γλύσσα.

— Σου τηλεφώνησα δυο φορές το
απόγευμα, είπα ότι ήμουν εδώ, για
να σου πω ότι θα έφερα το φίλο μου
τον Ρόμπερτ, αλλά δεν ήσουν εδώ.

— Ναί, ήμουν στην "Ιταλική" Ο-
περα. Η σοπράνο Φελίτσια Μορά-
λες τραγουδούσε Κάμεν. Ήταν θαυ-
μάσια.

— Εύχαριστήθηκες;
— Μαγευτικά κυριολεκτικά. Μοι-
χόταν ν' ανακατευτώ κι' εγώ με τα
κουτσουλιού που τρεχαν με τις λά-
σων αυτογράφων, και τη δούν από κον-
τά, να την αγγίζουν...

Η υπόλοιπη βραδιά πέρασε ήρεμα
και ευχάριστα.

Λοιπόν, κώπτε ο Κάρεϊ τον
Σάλλιβαν καθώς τον συνόδευε στην
πόρτα. Πως σου φάνηκε η Λέα; Δεν
έχω δικό σου από τότε που πρέπει να
βρεις και σ' κανένα κορίτσι σαν το
δικό μου και να παντρευτείς;

Ο Σάλλιβαν κούνησε το κεφάλι
του.

— Δε μ' έπεισε ακόμα, είπε. Γυ-
ναίκες σαν τη δική σου δε συναντά
κανείς κάθε μέρα στο δρόμο του.

Το άλλο πρωί, ο Ρόμπερτ Σάλλιβαν
είχε μια δουλειά κοντά στο σπίτι
του Κάρεϊ. Μόλις την τελείωσε έτοι-
μαζόταν να φύγει, όταν ξαφνικά του
ήρθε μια έμπνευση.

Θέλει επειδή σαν άστυνομικός ο
Σάλλιβαν είχε την κακή συνήθεια να
μυριέται πάντα κάτι, ακόμα κι' εκεί
που δεν υπήρχε, θέλει επειδή η μυ-
ριόβια που ήρθε αυτή τη στιγμή στα
ουράνια του ήταν πολύ γνώριμη,
αποφάσισε να μη μέσος στην μυρια-
ρία που ήταν απέναντί από το σπίτι
του Κάρεϊ και να εξιχνιάσει το μυσ-
τήριο.

Κι' αυτή τη φορά ή όσφορσή του
δεν τον γέλασε. Η κρατοσύνη που
έβαλε μπροστά του το γραφείο, ήταν
ίδια κι' απαράλληλη με την κρατο-
σύνη που του είχε σεβόσει χτες η
Λέα Κάρεϊ.

Ο Σάλλιβαν δεν ήταν καχύποπτος

άνθρωπος. Σ'α γεροντοπαλλήλαρο
μους είχε αποκτήσει μια διπλοσμία κι'
ένα φρόν, γενικά, για τις γυναίκες
που τον έκανε, εκτός των άλλων, να
σκέφτεται ότι ο γάμος του έπαθεωρη-
τού Κάρεϊ δεν θα πρέπει να ήταν κα-
τόσο τέλειος όσο φαινόταν κι' ότι η
Λέα Κάρεϊ δεν ήταν ίσως και τόσο
ιδεώδης σύζυγος. Γι' αυτό, όταν άκου-
ε κάποτε ότι οι κρατοσύνητες που κα-
μωνόταν ότι είχε φτιάξει μόνη της
ήταν έργο του μάγου της μαγιο-
ρίας, ο Σάλλιβαν αποφάσισε να προ-
χωρήσει στην έρευνά του. Άνοιξε λοι-
πόν την εφημερίδα του στη σελίδα
των θεαμάτων. Και ο του θαύματος
σαν επαλήθευσε όλων των φόβων του
βρήκε εκεί τη συνταρακτική, την ή-
προσδόκητη είδηση.

«Η διάσημη αιδώς Φελίτσια Μο-
ράλες προσβλήθηκε αιφνίδια του
γοιτπης δεν ήμυόρεσε χτες να έμπε-
ρισηθί εις την "Κάμεν", την όποιαν
ήμυήνευσε μια άλλη σοπράνο της "Ι-
ταλικής" Οπερας», ή δεσποινίς...»

Ο Σάλλιβαν διπλώσε την εφη-
μερίδα, αποτέλειωσε βιαστικά τη μπου-
τα του και ξεκίνησε για το γραφείο του.

Ο Κάρεϊ δεν ήταν εκεί. Ο Σάλλι-
βαν σκέφτηκε άμεσα να κρύψει την
εφημερίδα που βρισκόταν πάνω στο
γραφείο του έπαθεωρητού. Όταν την
πρόσεξε όμως, είδε πως ήταν άνω-
μυνη ακριβώς στα θέματα και μάλιστα
στη για και την άφορτα της Μορά-
λες ήταν υπογραμμισμένη με
κόκκινο μολύβι.

Ο Σάλλιβαν άρχισε ν' ανησυχού-
σε. Ένας άνδρας έρωτες
μύνος όσο ο Κάρεϊ θα ήταν ικανός
για όλα μπροστά σε μια τέτοια απο-
κάλυψη. Σκέφτηκε ότι το καλύτερο
που είχε να κάνει ήταν να επικεντρώσει
στη πρώτη με τη Λέα Κάρεϊ. Μπρε
στο αυτοκίνητό του και έτρεξε στο
σπίτι του προϊστάμενός του.

Την ώρα όμως που έτοιμαζόταν να
σταματήσει, είδε τη Λέα να μπαίνει
στο δικό της αυτοκίνητο και να φεύ-
γει. Την ακολουθήσε από κάποια δι-
σέπασα. Η Λέα κατευθύνθηκε προς
το Χόλλυγουντ. Όταν έφθασε στη
λεωφόρο της Δύσεως, σταμάτησε
μπροστά σε μια βίλιστα και χτύπησε
το κλάξον της. Ένας άνδρας έβγαλε
το κεφάλι του από το παράθυρο και
της έκανε νόημα ν' ανέβει. Η Λέα
βγήκε από το αυτοκίνητο και μπρε
βιγνίσει μέσα στη βίλα.

Ο Σάλλιβαν δεν πίστευε άνω-
μυνη στα μάτια του. Πας' όλες τις
πυλές του η Λέα είχε μείνει ακόμα
προς του όπως την είχε δει χτες. Μια
ήρεμη γλυκιά γυναίκα που φαινόταν
τρελλά έρωτευμένη με τον άντρα της.

Κάνοντας μια πρόχειρη έρευνα στο
γειτονιά, ο Σάλλιβαν έμαθε ότι η
βίλα ανήκε σε κάποιον Έλμγουντ, ένα
μυνητόν ζωγράφο που δεν έκανε τί-
καίρο του μόνο με τη ζωγραφική, ο
όνομά του ήταν γνωστότατο στο να-
υακόκομο του Χόλλυγουντ. Στενο-
χωρημένος κι' άπρακτος, ο Σάλλιβαν
γύρισε στο γραφείο του.

Τις επόμενες μέρες ο Σάλλιβαν προ-
σπάτησε μια αλλαγή στη συμπερι-
φορά του έπαθεωρητού Κάρεϊ. Ήταν
συννεφιασμένος, αγέλαστος, άηχο-
μύνος. Μια μέρα ο άστυνομικός Πέρ-
ου το έμπιστεψέ τον ότι είχε δει τον Κά-
ρεϊ να παρακολουθεί έναν άγνωστο
που να καρακόλιωνε ένα άγνωστο
στη λεωφόρο της Δύσεως και ο Σά-
λλιβαν σκέφτηκε ότι το ζήτημα δεν ή-
παυσε άλλη αναβολή, έτρεξε να μι-
λήσει άμεσα με τον έπαθεωρητή που
του προσέφερε τη βοήθειά του.

Εκείνη ακριβώς τη στιγμή χτύπη-
σε το τηλέφωνο στο γραφείο του Σά-
λλιβαν. Το σήκωσε ο Σάλλιβαν.

— Άπ' την άλλη άκρη του συνη-
μύτος άκούστηκε μια τραχημένη φωνή.
— Γραφείο έπαθεωρητού Κάρεϊ;
— Μάλιστα, τι θέλετε;
— Η φωνή όμως δεν ξανακούστηκε.

ΣΤΑΜΑΤΗΣΕ ΣΤΙΣ 4 ΚΑΙ 27...

Ο ζωγράφος Έλμγουντ ήταν καθισμένος πίσω από το γραφείο του με μια σφαίρα στο κεφάλι...

ταν πως να εξαφανιστεί το πορταί-
της που θα τραβούσε άμεσα την
προσοχή όλων σ' εκείνη. Χρησιμο-
ποιώντας για σουβιά τον νυχτοκόπτη
της έκοψε βιαστικά το μουσαμά από
το τελάρο του, τον διπλώσε και τον
πήρε μαζί της. Την ώρα που έφυγε
άκουσε κάτι άνομοις βήματα. Κρούτη-
κε στο διάδρομο κι' έπειτα έφυγε χω-
ρίς να δει ποιος ήταν.

— Ίσως να ήμουν εγώ, είπε ο Σά-
λλιβαν. Μπορώ τώρα να δω το πορ-
ταίό σας;

Η Λέα του το έφερε πρόθυμη. Ο
Σάλλιβαν δεν το βρήκε άσχημο. Η
σύζυγος του έπαθεωρητού πόσαρε μ'
ένα τεράστιο μπουκέτο λουλούδια στην
αγκαλιά της.

— Είναι έμπνευσμένο από ένα πί-
νακα του Ρενονά, που άρεσε τόσο
στον άνδρα μου, εξήγησε η Λέα.

Ο Σάλλιβαν δέ μίλησε. Πήρε στο
τηλέφωνο το γραφείο του, αλλά ο
άστυνομικός Πέρου του είπε πως ο Κά-
ρεϊ δεν είχε φανεί ακόμα.

— Τι θα κάνετε τώρα; τον ρώτη-
σε με αγωνία η Λέα καθώς έφυγε.

— Θα προσπαθήσω να δω πρώτα
τόν Κάρεϊ, είπε ο Σάλλιβαν.

— Θα του τα εξηγήσετε όλα όσα
σας είπα;

— Τώρα δεν έχει πια σημασία.
— Για μένα έχει μεγάλη σημασία,
είπε η Λέα. Και για κείνον. Άλλά ε-
σείς δεν μπορείτε γά καταλάβετε...

Πορτού πάη στο γραφείο του ο
Σάλλιβαν σκέφτηκε να ξαναπε-
ράσει από τη βίλα του Έλμγουντ. Με
εκπληξί τον είχε παρακαρημένο πε-
νήντα μέτρα από την είσοδο το αυτο-
κίνητο του έπαθεωρητού Κάρεϊ. Άνέ-
βητε γρήγορα τις σκάλες κι' άνοιξε
τη πόρτα του άτελει ίσια- ίσια τη
στιγμή που ο Κάρεϊ στήριζε την κάν-
νη του περιστροφικού στον κροτάφο
του.

Μ' ένα πήδημα ο Σάλλιβαν έπεσε
πάνω του και του έπασε το χέρι.

— Γιατί δε μ' άφηνεις να σκοτωθώ;
είπε με φωνή που έτρεμε. Δεν υπά-
ρχει άλλη διέξοδος.

— Η αυτοκτονία δεν είναι διέξο-
δος, είπε αστερόχα ο Σάλλιβαν.

— Εσύ δεν ξέρεις, Ρόμπερτ. Εί-
σαι φίλος μου και δεν μπορώ να μη
στο πω. Δεν τόν σκότωσα εγώ τον
Έλμγουντ. Τόν σκότωσε η Λέα! Φαί-
νεται πως την έξεβίασε.

— Μά δεν τόν σκότωσε ούτε η Λέα,
φώναξε. Και κείνη προσπάθησε στην
άκρη να με πείσει ότι τόν είχε σκο-
τώσει για να γλυτώσει σένα.

Ο Κάρεϊ έκλαιγε από τη χαρά
του όταν ο Σάλλιβαν του εξήγησε
την αληθινή αιτία των επισκέψεων
της Λέας στο άτελει.

Ο Σάλλιβαν εν τω μεταξύ είχε
πάσει από το γραφείο του Έλμγουντ
το μπλόκ, όπου ο Κάρεϊ είχε γράψει
ότι αυτοκτονούσε γιατί είχε σκοτώσει
τόν Έλμγουντ και παρακαλούσε να
γίνει όσο το δυνατό λιγότερος θόρυ-
δος γύρω από το έγκλημά.

Ανάμεσα όμως από τα γράμματα
του Κάρεϊ διέκρινε ξαφνικά μερικές
λέξεις που φαίνεταν ότι θα είχαν γρά-
ψει σε μια κόλλα που άκουμπούσε
στο μπλόκ και είχαν αφήσει στο μα-
λακό χαρτί το αποτυπώμα τους.

Το μόνο που κατόρθωσε να ξεχωρί-
ση ο Σάλλιβαν, ήταν: «Αναγκάσο-
μαι... εκδίσταμαι... αντίο...».

— Ο Έλμγουντ αυτοκτόνησε! φώ-
ναξε. Και σ' κατέστρεψε όλα τα
στοιχεία που θα άπεδείκνυν την αυ-
τοκτονία του. Σκούπισες τα δακτυλι-
κά αποτυπώματα του από το περι-
στροφικό κι' από όλα το σπίτι νομίζο-
ντας ότι θα ήταν της Λέας και κατέ-
στρεψες το μοναδικό αυτό χαρτί απ'
όπου θα μπορούσαμε να διαβάσουμε
το τελευταίο του γράμμα... Για στά-
σου όμως!

Ο Σάλλιβαν πετάχθηκε επάνω. Εί-
χε θυμηθεί το γράμμα που είχε δει
μπαινώντας, στο γραματοκιβώτιο. Θα
ήταν το γράμμα του Έλμγουντ! Κα-
τέβηκε, το πήρε και το διάβασε. Ο
Έλμγουντ το άπνιχνε στην άστυνο-
μία και μίλούσε άοριστα για έναν εκ-
διασμό στον οποίο θα ήταν αναγκα-
σιμένος να υποκύψει και ο οποίος θα
τον χαντάκανε τελείως. Γι' αυτό προ-
τιμούσε να αυτοκτονήσει.

— Άς ανακεφαλαιώσουμε τώρα τα
γεγονότα, είπε ο Σάλλιβαν. Τι ώρα
ήλθε εδώ;

— Δεν πρόσεξα, είπε ο Κάρεϊ. Εί-
δα το αυτοκίνητο της Λέας έξω, α-
λλά όταν μπήκα δεν την βρήκα.

— Είχε κρυφτεί στο διάδρομο, εξή-
γησε ο Σάλλιβαν.

— Σκούπισα τότε βιαστικά όλα τα
δακτυλικά αποτυπώματα και ξανα-
βρήκα έξω, συνέχισε ο Κάρεϊ. Σκό-
πευα στην άκρη να πάω να βρω τη
Λέα, έπειτα όμως μετάνιωσα και μό-
λις έφτασα μπροστά στο σπίτι μας
ξαναβρήκα πίσω.

— Στο διάστημα αυτό εγώ είχα
περάσει και είχα ξαναβρεί, συμπλή-
ρωσε ο Σάλλιβαν.

— Όταν ήρθα για δεύτερη φορά,
είπε ο Κάρεϊ, χτύπησε το τηλέφωνο.
Το σήκωσε κι' άκουσα μια φωνή.

«Έλμγουντ, εσύ;» Σάστισα. Θέλον-
τα όμως να κερδίσω χρόνο απάντη-
σα «Ναί». «Ωραία, είπε η φωνή. Θα
σε ξαναπαρώμε σε μια ώρα για να
μας πής την τελική σου απόφαση».

— Αυτοί ήταν οι εκδίστασι! είπε
ο Σάλλιβαν. Ο Έλμγουντ ήξερε την
ώρα που θα του τηλεφωνούσαν. Γι'
αυτό, λίγο πριν αυτοκτονήσει, τηλεφώ-
νησε στο γραφείο σου, έχοντας το
πορταίό της γυναίκας σου μπροστά
του. Εσύ ήσουν το πρώτο πρόσωπο
από το οποίο σκέφτηκε να ζητήσει
βοήθεια. Έπειτα όμως μετάνιωσε
και έκλεισε το τηλέφωνο. Όστε θα έ-
παυαν σε μίαν ώρα... Μά είναι για
σας απλό, Κάρεϊ, θα τους βρούμε.

Επαύσαν από τηλεφωνικό θά-
λαμο, είπε ο Κάρεϊ, και πιθανότατα
θα ξαναπαρώμε από το ίδιο μέρος.

— Πως το καταλάβετε;

— Άκουγα όλους τους θορύβους
του δρόμου.

— Για θυμήσου, Κάρεϊ, τί άλλο ή-
κουσε, ίσως μπορούσαμε να ενταύ-
σουμε από τώρα το θάλαμο και να
τους πιάσουμε μόλις πάνε να ξανατη-
λεφωνήσουν.

— Για στάσου... είπε ο Κάρεϊ. Ά-
κουγόταν σε κάποια απόσταση ένα ή-
λεκτροφόνο που έπαιζε ένα δίσκο των
Πλάττερς. Θα ήταν κοντά και κάποια
στάσι λεωφορείων. «Για το Άρσο-
νέι!» άκουσα να φωνάζουν. Ένα με-
γάλο ρολόι χτύπησε την ώρα. Το θυ-
μάμαι γιατί μου έκανε εντύπωση. Χτύ-
πησε πέντε, ενώ το ρολόι μου έλεγε
ακόμα πέντε παρά τέταρτο.

— Μά εσύ είσαι σωστό μαθητό-
φονο, είπε ο Σάλλιβαν.

— Ε, τί να γίνω, είπα μεγαλο-
λικά ο Κάρεϊ, τόσα χρόνια στην υ-
πηρεσία συνηθισα.

Ο Σάλλιβαν, τηλεφώνησε στην ά-
στυνομία και σε πέντε λεπτά ο θάλα-
μος είχε κι' άλλες βοήθει.

Ο Κάρεϊ εξηγημένος από όλη
αυτή την ιστορία πήγε σπίτι του να
δοη τη Λέα όπως τόν διατάξε ο Σά-
λλιβαν, ενώ εκείνος συνέλαβε σε λίγη
ώρα τους δυο εκδίστατες του Έλ-
μγουντ.

Κατά τις 6, όλα είχαν πια τακτο-
ποιηθεί και ο Σάλλιβαν καθισμένος
στο γραφείο του άναψε ένα τσιγάρο
και βύθισε το βλέμμα του στο κομμά-
τι του ούρανού που φαινόταν από το
παράθυρο.

— Στο κάτω κάτω, μοιρολόμους,
αν άραφάσει κανείς μερικά δυσαρε-
στα, ή ζωή των παντρεμένων έχει και
κάποια γοητεία...

Βάλτερ Πολιένο

ΟΙ ΧΡΥΣΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Τὰ παιδιά έχουν διακοπές. Για τους γονείς δυο είναι οι πιθανές αντιδράσεις. Η πρώτη: «Επί τέλους, θά τα έχουμε και λίγο κοντά μας!». Η δεύτερη: «Θεέ μου! Θά τα έχουμε τόσο καιρό στο κεφάλι μας!». Όλοι οι φυσιολογικοί γονείς θά παραδεχτούν πως έχουν στιγμές, που σκέπτονται το πρώτο και στιγμές, που συλλογίζονται το δεύτερο.

Τὰ παιδιά στις διακοπές είναι γοητευτικά και τρομερά. Γοητευτικά με τη χαρά τους, τὰ παιχνίδια τους κι' εκείνο το ρόδινο χρώμα που δάφει τὰ ήλιοκαμένα τους μάγουλα. Τρομερά με τήν υπερδιέγερσή τους, τήν άνυπακοή τους και τήν τάση, που έχουν να καταχραστούν τήν ξαφνική τους έλευθερία.

Οι διακοπές αλλάζουν έντελως τὸ ρυθμὸ τῆς ζωῆς τῶν παιδιῶν, γι' αὐτὸ χρειάζεται να τὰ προετοιμάσετε, γιὰ νὰ μὴ σὰς τρελλάνουν. Τί θὰ ὀνομάζατε «ἐπιτυχημένες διακοπές»;

Αὐτὲς πού θὰ σὰς ἔκαναν νὰ πῆτε: «Εἶμαι ἐξαντλημένη, ἀλλὰ τὰ παιδιὰ ὠφελήθηκαν» ἢ ἀντίθετα «Τὰ παιδιὰ πρέπει νὰ με βοηθήσουν στίς διακοπές τους. Ἐπιτέλους, ἔχω κι' ἐγὼ δικαίωμα, νὰ ξεκουραστώ»;

Καί στίς δυο περιπτώσεις ὑπάρχει ἡ ὑπερβολή. Δὲν πρέπει κανεὶς νὰ ζητάει θυσίες ἀπὸ κανέναν. Ὅταν διοργανωθοῦν καλά οἱ διακοπές, εἶναι γιὰ ὅλους εὐχάριστες καὶ ξεκούραστες.

ΣΥΣΚΕΨΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ

Πρὶν ξεκινήσετε γιὰ τὴν ἐξοχή, καλέστε ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογένειάς σας σὲ σύσκεψη. Τὰ παιδιὰ θὰ εἶναι ἰδιαίτερως περήφανα νὰ λάβουν μέρος καὶ θὰ φιλοτιμηθοῦν νὰ τηρήσουν τοὺς κανόνες ἀργότερα.

Ὁ καθένας θ' ἀναλάβῃ ἓνα μέρος τῆς ἐργασίας, ἀνάλογα με τὴν ἡλικία καὶ τίς ικανότητές του: νὰ στρώνῃ τὰ κρεβάτια, νὰ κἀν τὰ ψώνια, νὰ βοηθᾷ στὸ νεροχύτη. Ἐκτός ἀπὸ τίς ὥρες ἐργασίας, πού θὰ ἔχετε ὅρσει, τὰ παιδιὰ θὰ ἔξερουν πὼς εἶναι ἐλεύθερα. Ἄν θέλετε νὰ κάνουν τίς δουλειές τους με εὐχαρίστησι, προσέξτε αὐτὰ τὰ δύο σημεῖα: Νὰ τὰ εὐχαριστῆτε, δείχνοντάς τους πὼς σὰς δίνουν τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπισημειώσουν καὶ σὲς ἀπὸ τίς διακοπές σας καὶ νὰ τὰ ἀπασχολῆτε συγχρόνως ὅλα. Ἡ Ἄννα θὰ σκουπίσῃ εὐχαρίστως τὰ πιάτα, ἂν

ὁ Γιώργος ἐκείνῃ τὴν ὥρα πηγαίνει ν' ἀγοράσῃ ψωμί, ἐνῶ θὰ δυσανασχετοῦσε, βλέποντάς τον στὸ κρεβάτι, νὰ διαδᾶζῃ τὸ περιοδικό του.

Τὰ παιδιὰ εἶναι τόσο εὐχαριστημένα στὴν ἐξοχή, ὥστε κινδυνεύουν νὰ κουραστοῦν ὑπερβολικά με τὰ παιχνίδια ἢ τὰ σπόρ. Πρέπει νὰ τοὺς δάλετε χαλινάρη; Καθιερώστε μερικοὺς ἀπλούς κανόνες.

Μὴν τὰ ἀφίνετε νὰ σηκώνωνται πολὺ νωρίς γιὰ νὰ πᾶνε γιὰ ψάρεμα ἢ νὰ μαζέψουν κοχύλια. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνεταί τότε - πότε, ἀλλὰ ὄχι συνεχῶς.

Μὴν τ' ἀφίνετε νὰ κοιμούνται ἀργά, ἐκτός ἀπὸ μερικές ἡμέρες γιορτῆς. Δὲν πρέπει νὰ ἀλλάξουν τίς συνήθειές τους, γιὰ νὰ εἶναι ἥρεμα.

Μετὰ τὸ φαγητό, δάλετε τα νὰ ξεπλυθοῦν τίς πολὺ ζεστές ὥρες. Ἄν δὲν θέλουν νὰ κοιμηθοῦν, μποροῦν νὰ ξεπλῶσουν ἀπλῶς στὸ κρεβάτι ἢ σὲ μιά πολυθρόνα καὶ νὰ διαβάσουν ἢ ν' ἀσχοληθοῦν με κάτι ἄλλο. Ἄρκει νὰ μὲνουν ἥσυχα. Τὸ παράδειγμα θὰ τὸ δώσετε σὲς.

ΟΡΓΑΝΩΣΤΕ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Γιὰ νὰ μὴ χάνονται δυο καὶ τρεῖς ὥρες ἀπὸ μπροστά σας με τὸ πρόσχημα ὅτι κάνουν ποδήλατο ἢ μπάνιο, δημιουργήστε τους ἄλλα ἐνδιαφέροντα. Παίξτε μαζί τους, παραδείγματος χάριν τὸ «Φέρτε μου». Εἶναι ἓνα παιχνίδι πού μπορεῖ νὰ γίνη με πολλὰ παραλλαγές.

Ὅριστε στὰ παιδιὰ: «Χρειάζομαι ἓνα φύλλο καστανιάς, μιά ζωντανή πεταλούδα, ἓνα κλαδί σὲ σχῆμα V, ἓνα κυπαρισσόφυλλο, ἓνα κουκουναίρι, ἓνα φύλλο φτέρη, κλπ.». Ὁ πρῶτος, πού θὰ τὰ μαζέψῃ ὅλα, θὰ κερδίσῃ. Μπορεῖτε νὰ ὀργανώσετε ἐπίσης ἓνα ράλλυ, γράφοντας σὲ χαρτιά ὁδηγίες γιὰ τὴ συνέχεια τοῦ παιχνιδιού.

Δίνετε σὲ κάθε παιδί ἓνα φάκελλο πού περικλύει μιά διαταγή: «Ψάξε στὴ ρίζα τῆς ἀμυγδαλιάς» ἄς πούμε. Στὸ μέρος, πού ὀρίζετε, θὰ ἔχετε δάλει ἄλλο φάκελλο, πού θὰ συνεχίζῃ τίς ὁδηγίες: «Θὰ με ὀρῇς στὴν ἀκρὴ τοῦ φράχτη» π.χ. καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἀνάλογα με τὴν ἡλικία τῶν παιδιῶν, οἱ ὁδηγίες θὰ εἶναι περισσότερο ἢ λιγότερο σαφείς. Στὸ τέλος, κάθε παιδί θὰ πρέπει ν' ἀνακαλύψῃ ἓνα ἀντικείμενο, πού θὰ ἔχετε κρύψει ἐπὶ τηδός.

Ὅποιος ὀρῇ πρῶτος τὸ ἀντικείμενό του εἶναι ὁ νικητής.

ΜΗΝ ΤΑ ΚΟΥΡΑΖΕΤΕ ΜΕ ΤΙΣ ΦΩΝΕΣ ΙΑΙ

Μὴ φωνάζετε συνεχῶς: «Μὴν τρέχεις, ἔλα πίσω, μὴν πηδάς, μὴ σκαρφαλώνεις...» Ἀφήστε τα νὰ κουραστοῦν με τὸ παιχνίδι. Δὲν παθαίνουν τίποτε. Ἄν μπορέσετε νὰ τοὺς ἐπιβάλλετε νὰ εἶναι συνεπῇ στὴν ὥρα τους, νὰ μείνουν ἥσυχοι γιὰ τ' ἄλλα.

Φροντίστε νὰ εἶναι καθαρά, ἀλλὰ μὴ ἀπαιτῆτε νὰ εἶναι κομψά. Φορέστε τους πανταλόνια καὶ σόρτς κι' ἀφήστε τα νὰ τὰ λερώσουν ὅσο θέλουν. Ἀποφύγετε νὰ περπατοῦν ξυπόλητα. Τὰ λινὰ παπούτσια εἶναι πολὺ κατάλληλα γιὰ τὴν ἐξοχή.

Μὴν τ' ἀφίνετε ποτὲ στὴν ἀμμουδιά χωρὶς καπέλο. Ὄργανώστε τους ἀκόμα ἥσυχες ἀσχολίες. Στὰ πιδὸ μεγάλα δώστε νερομπογιές καὶ πινέλα καὶ δάλετε τα νὰ ζωγραφίσουν ἓνα τοπίο, μιά γέφυρα, μιά λίμνη, ἓνα ὄραχο, πού τὰ ἄλλα παιδιὰ ἔπειτα θὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ μαντέψουν τί εἶναι!

Στὴ βρεμένη ἄμμο, παρακινήστε τα νὰ φτιάξουν σπιτία, ἐκκλησίες, γέφυρες, ἄρκες. Εἶναι διασκεδαστικὸ καὶ ἀκίνδυνο.

ΚΟΛΥΜΠΙ ΧΩΡΙΣ ΔΡΑΜΑΤΑ

Μὴ ρίχνετε ποτὲ ἓνα παιδί στὴ θάλασσα γιὰ νὰ τὸ μάθετε νὰ κολυμπᾷ. Γιὰ νὰ τὸ πείσετε νὰ μπῇ στὸ νερό, χωρὶς φασαρία, παίξτε μαζί του στὴν ἀκρογιαλιά, παρασποντάς το ὅλο καὶ πιδὸ μέσα στὴ θάλασσα.

Τὴν πρώτη μέρα μπορεῖ νὰ μπῇ μόνο μέχρι τοὺς ἀστραγάλους, ἔπειτα μέχρι τὰ γόνατα, ἔπειτα μέχρι τὸν κορμό, κι' ἔπειτα, ξαφνικά, γιὰ νὰ πιάσῃ τὴ μπάλα του θὰ φτάσῃ μέχρι τοὺς ὤμους, χωρὶς νὰ τὸ σκεφτῇ.

Τὸ κακό εἶναι ὅταν συνηθίσῃ τὴ θάλασσα πού δὲν θὰ θέλῃ νὰ βγῇ. Μὴν ὑποχωρῇτε ὅμως στὴ διάρκειά, πού ἔχετε ὀρίσει, γιὰ κάθε μπάνιο. Εἶναι ζήτημα ὑγείας καὶ καλῆς ἀνατροφῆς.

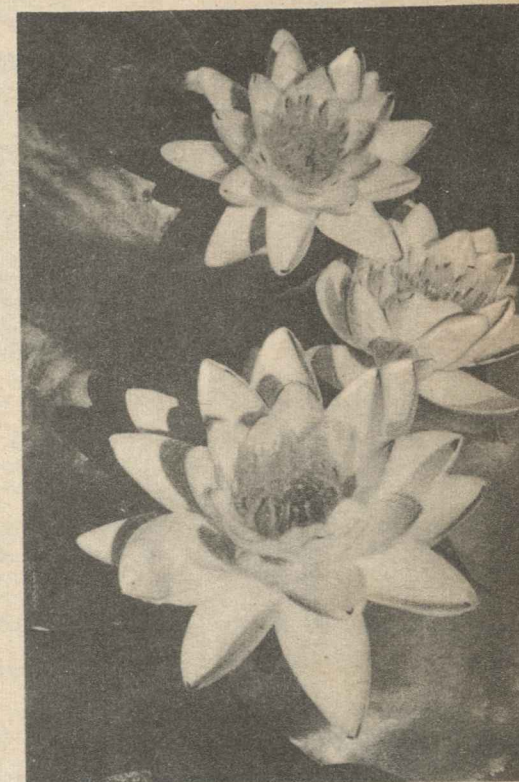
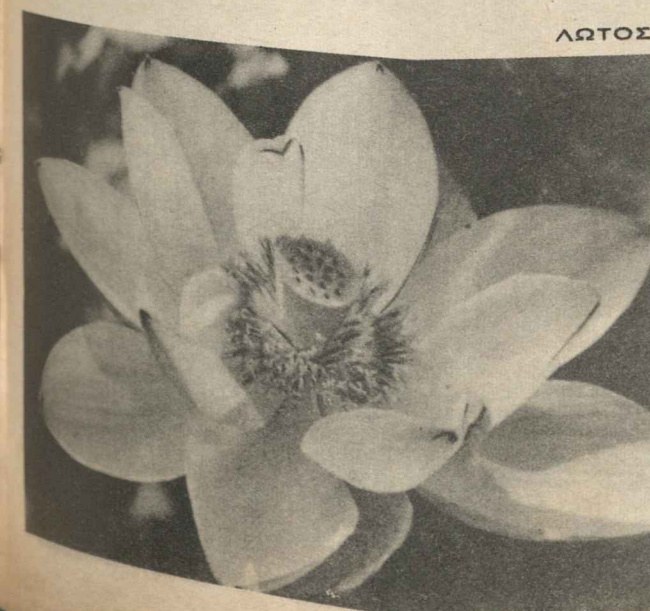
Ἔτσι, ὀργανωμένοι καὶ με καθήκοντα, ὅπως καὶ δικαιώματα, τὰ παιδιὰ στίς διακοπές τους θὰ ψυχαγωγηθοῦν, θὰ διασκεδάσουν καὶ δὲν θὰ σὰς κουράσουν σὲ τρόπο, πού ἢ εὐχαρίστησί τους νὰ ἔχῃ γι' ἀντιστάθμισμα τὸ δικό σας ξεθέωμα.

ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ...ΤΙΚ

ΝΥΜΦΑΙΕΣ

ΛΩΤΟΣ

ΝΟΥΦΑΡΑ

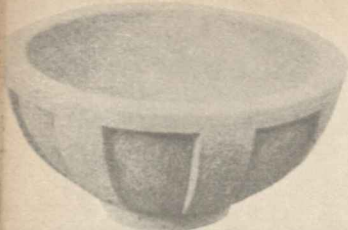
Σ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟ ΣΑΣ κήπο ἢ στὴν ταράτσα τοῦ σπιτιοῦ σας μπορεῖτε σήμερα νὰ δημιουργήσετε μικρὲς λιμνούλες με νερό γιὰ νὰ καλλιεργήσετε ἓναν τύπο λουλουδιῶν πολὺ πρωτότυπο καὶ διακοσμητικό: τὰ λουλούδια τοῦ νεροῦ. Οἱ νυμφαῖες καὶ τὰ λουλούδια τοῦ λωτοῦ εἶναι κατάλληλα γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ γιατί καλλιεργοῦνται με σχετικὴ εὐκολία καὶ δίνουν ἄραιοτάτα λουλούδια με λεπτὰ χρώματα.

Τὰ ὕδροχαρῇ αὐτὰ φυτὰ ἀναπτύσσονται γρήγορα. Τὸ Μάϊο ἢ Ἰουνίο ξεπροβάλλουν ἀπ' τὸ νερό, διάζονται νὰ ἀνθίσουν σάν ἀστρά που καθρεφτίζονται στὸ νερό καὶ τὸ φθινόπωρο μαραινόνται. Ὁ κύκλος τῆς ζωῆς τους εἶναι μιά οὐντομὴ καὶ θαυμαστὴ περιπέτεια.

Οἱ νυμφαῖες καὶ οἱ λωτοὶ ἀγαποῦν τὸν ἀνοικτὸ ὀρίζοντα καὶ ἰδίως χρειάζονται πολὺν ἥλιο. Εἶναι τελειῶς μάταιο νὰ ἐπιχειρήσετε νὰ τὰ καλλιεργήσετε στὴ σκιά. Χρειάζονται νερό στάσιμο καὶ ὄχι θαθὺ. Σὲ τρεχούμενο νερό δὲν γίνεται κανένα ἀπ' αὐτὰ τὰ φυτὰ. Ἡ θερμοκρασία τοῦ νεροῦ πρέπει νὰ διατηρῆται γύρω στὸς 20 βαθμούς. Τὸ κλίμα μας με τὰ μεγάλα καὶ ζεστά καλοκαίρια εὐνοεῖ τὴν καλλιέργεια τῶν ἐξάισιων αὐτῶν λουλουδιῶν.

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΛΙΜΝΗ ΜΕ ΝΕΡΟ

Γιὰ νὰ καλλιεργήσετε νυμφαῖες ἢ λωτοὺς σ' ἓναν κήπο χρειάζεστε μιά λιμνούλα 70 — 80 ἐκ. θαθειά. Τὰ ἄλλα ὕδροχαρῇ φυτὰ ἔχουν ἄλλες ἀπαιτήσεις: γενικά ἀπαιτοῦν πιδὸ ρηχὰ νερά γι' αὐτὸ φυτεύονται στίς ἄκρες τῆς λίμνης, ὅπου χτίζονται πεζούλια. Πάνω στὰ

Είναι εύκολο να παραγγείλετε στους άγγειοπλάστες ένα παρόμοιο δοχείο στ' ανάλογα μέτρα, για να κάνετε μία μικρή λιμνούλα.

.....ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

Πεζούλια αυτά θα θάλετε χώμα 20 εκ. και το νερό πάνω απ' αυτό θα έχει θάθος άλλα 20 εκ.

Πολλά λουλούδια καλλιεργούνται με τον τρόπο αυτό. Στη θέσι της λιμνούλας θα θάλετε μία λεκάνη επίτηδες φτιαγμένη από μέγεθος που χρειάζεστε. Για να διατηρηθεί το νερό καθαρό και να μη δημιουργούνται παράσιτα, θα βάλουμε για τα λουλούδια, καλό είναι να θάλετε μέσα στη λεκάνη αυτή διακοσμητικά ψαράκια και τουλάχιστον ένα δρυγονόχο φυτό, που ζει στο νερό. Ή παρουσία του ωφελεί τα ψάρια και συντελεί στην καθαριότητα του νερού.

ΜΙΚΡΕΣ ΛΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΡΑΤΣΙΑ

Μερικοί τύποι νυμφαίως - νάνου και λωτού είναι πολύ κατάλληλοι για να καλλιεργηθούν στην ταρατσία και στη θεράντα.

Μπορείτε να χτίσετε μία μικρή λιμνούλα, από πέτρα, τούβλα ή τοιμένο. Μπορείτε να τη φτιάξετε και από ξύλο, αλλά χρειάζεται τότε επένδυσι εσωτερικά με πλαστική ύλη.

Το καλύτερο όμως είναι να γίνει από τερακότα. Ό ήλιος δεν πρέπει να τούς λείπη και το νερό δεν αλλάζεται, αλλά απλώς συμπληρώνεται όσο εξατμίζεται από καθαρό νερό, που έχει μείνει προηγουμένως στον ήλιο.

Πάνω απ' το χώμα καλό είναι να υπάρχει ένα στρώμα άμμου πάχους 3 εκ. για να μη θρωμίζει το νερό.

ΝΥΜΦΑΙΕΣ, ΤΑ ΝΤΕΛΙΚΑΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

Για να καλλιεργήσετε τα έξοχα αυτά κόκκινα, άσπρα, κίτρινα και ροζ άνθη πρέπει να θάλετε στο βυθό της λίμνης σας ένα στρώμα καλὰ χωνεμένης κοπριάς από αγελάδα, ανάκατεμένης με άλευρι από δαμάσκηνα και από πάνω αργιλλώδες χώμα, πάχους 30 εκ.

Στην άρχη της ανάπτυξής τους (Μάιος) το νερό πρέπει να είναι πολύ λίγο, για να μπορεί να ζεσταίνεται καλά, έπειτα θα αυξάνει βαθμίδον, μέχρι να φτάσει τους 30 πόντους για τα λεπτὰ αυτά ή τους 60 π. για τα δυνατά. Το νερό θα προστίθεται λίγο - λίγο κάθε φορά και ποτέ κρύο.

Οι νυμφαίως - νάνου, πραγματικά στολίσια, άνθίζουν άφθονα σε χαμηλό νερό και γι' αυτό διακοσμούν τις ταρατσές. Τα δοχεία αυτά το χειμώνα θα σκεπαστούν με ένα παχύ στρώμα από φύλλα και κοπριά και στα μεγάλα κρύα με σάκκους, για να προφυλαχτούν από την παγωνιά.

ΛΩΤΟΙ, ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Τα λουλούδια του λωτού είναι υπέροχα διακοσμητικά στοιχεία και καλλιεργούνται εύκολα. Έχουν δυνατός ρίζες που πίνουν σε ήσυχα νερά θάθος 10 εκ. έως ένα μέτρο.

Τα φύλλα πρώτα άρχίζουν να επίσπλουν στο νερό, έπειτα ψηλώνουν, πελώρια μέχρι να φτάσουν τους 65 - 80 π. Τα λουλούδια, μεγάλα, κοκκινωπά με διάμετρο 20 - 25 εκ. θγαίνουν από τα φύλλα και άνθίζουν απ' τον Ιούνιο ως τον Σεπτέμβριο, δίνοντας μία χαρακτηριστική ανατολική νότα.

Το λουλούδι του λωτού ανάπτυσσεται πολύ, γι' αυτό δεν πρέπει να είναι μαζί με άλλα ύδροχαρή φυτά, γιατί θα τα πνίξη γρήγορα. Άλλωστε οι νυμφαίως δεν μπορούν να ευδοκιμήσουν κάτω απ' τη σκιά, που δημιουργούν τα φύλλα του λωτού.

Όπως είπαμε και προηγουμένως για τις νυμφαίως και τα λουλούδια του λωτού χρειάζεται πρώτα στο βυθό της λίμνης τους λίγη χωνεμένη κοπριά (ή φρέσκια έχει πολλά μικρόβια για το νερό), έπειτα 10 - 15 εκ. χώμα δυνατό του κήπου. Το Μάιο, χρειάζονται άλλα 10 εκ. από το ίδιο χώμα και μερικές πέτρες έπάνω.

Για την ανάπτυξή τους το εξατμιζόμενο νερό και τις χειμωνιάτικες προβλές, ακολουθήστε τις ίδιες οδηγίες, που δώσαμε για τις νυμφαίως.

Οι φροντίδες της εργαζόμενης γυναίκας για την όμορφη της

ΜΕΙΝΕΤΕ ΟΜΟΡΦΗ ΟΛΗ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ

Αν είστε από τις χιλιάδες εκείνες γυναίκες, που φεύγουν απ' το σπίτι τους το πρωί και δεν γυρίζουν παρά στις 4 το απόγευμα ή στις 8 το βράδυ, έπειδή εργάζονται όλη την ημέρα, διαβάστε με προσοχή το άρθρο αυτό, γιατί έχει γραφτεί ειδικά για την περίπτωση σας. Πρέπει, βέβαια, να είστε απ' το πρωί σε φόρμα, να άρέσετε, να μείνετε όμορφη. Άλλα πώς θα γίνει αυτό, ιδίως τώρα το καλοκαίρι, που ο ιδρώτας και η σκόνη χαλούν την όμορφη σας;

Στο γραφείο σας κυττάζουν...

Αν αφήσετε από το τραπέζι της τουαλέτας σας σχεδόν όλη μέρα, γι' αυτό το πρόβλημα που έχετε να σχεφτείτε είναι να φτιάξετε μία μικρή κινητή τουαλέτα μέσα στην τσάντα σας. Έπειτα πρέπει να έτοιμάσετε την όμορφη σας, έτσι ώστε να μπορείτε να τα βγάλετε όλα με τη δουλειά που σας περιμένει, τη ζέστη, τη ζεστή ατμόσφαιρα, τις απότομες αλλαγές της θερμοκρασίας και όλα όσα συντελούν στο γυάλισμα της επιδερμίδας σας, στο κοκκινισμό της και στην καταστροφή του μακιγιάζ σας.

Το ξανασημειώνουμε και το ξανασημειώνουμε: δεν είναι σωστά μέσα στα γραφεία και τα ατελιέ. Σας ζητούν να έστε όμορφη, χωρίς να θέλουν να βλέπουν πως το κατορθώνετε. Άλλωστε αυτά χαλούν το μακιγιάζ, αντί να το ανανεώνουν.

Για να κάνετε ένα καλό μακιγιάζ, που θα κρατήσει όλη την ημέρα, έπνθησε το δέμα σας το πρωί μ' ένα τονωτικό. Θα ζωνομένη την κυκλοφορία και θα στρογγυλοποιήσει το μακιγιάζ καλύτερα.

Μη μακιγιαρόστε παρά μετά το πρόγευμα. Αν έχετε λιπαρό δέμα, άψηστε τη συνήθεια ν' απλώνετε ένα παχύ στρώμα φόν - ντε - τέν έπάνω τους, με την έλπιδα να κρυφτεί η γυαλάδα του, τούς άνοικτους πόρους και τα μαύρα στίγματα. Σε μιά-μιά ώρες θα γυαλίζετε πάλι απ' τη ζέστη και το μακιγιάζ σας θα χαλάσει. Τότε, προσπαθείτε να διορθώσετε την κατάσταση βάζοντας ένα κανονικό στρώμα φόν - ντε - τέν και μέχρι το μεσημέρι το δέμα σας έχει σκεπαστεί μ' ένα φοβερό παστέλεμμα.

Αυτό που πρέπει να κάνετε είναι να περάσετε το πρόσωπό σας με λίγο ροδόνερο. Άφηστε το να στεγνώσει μόνο του. Βάλτε ένα λεπτό στρώμα από τη βασική σας κορέμα, που γιά τα λιπαρά δέματα πρέπει να είναι ή- γρη, χωρίς λιπαρές ουσίες.

Πουδραρισήτε χωρίς να τρίβετε το πομπόν πάνω στο πρόσωπό σας, με μικρά χτυπήματα. Άφαιρέστε την περιττή πουδρα μ' ένα ειδικό δοι- τσάκι, πολύ μαλακό ή μ' ένα φτερό κίχνο.

Περμίνετε να εισχωρήσει το μακιγιάζ στο δέμα σας κι' έπειτα περάστε πάνω στο πρόσωπό σας ένα σφονγγαράκι βρεγμένο με ροδόνερο. Έτσι το μακιγιάζ σας θα σταθεροποιηθί.

Αν έχετε δέμα ξερό, κάνετε το ίδιο πράγμα, αλλά αντικαταστήστε το ροδόνερο με μία λοσιόν, χωρίς αλ- κοόλ, τη βασική ύλη κορέμα με μία λιπαρή και πουδραρισήτε ελαφρά γιαντί σε σας ή πουδρα έχει τάση να «κρεμάει» και να σχηματίζει «έλεμα». Αν έχετε περσική μιάν άουσιμένη ή λιχία, προσέξτε περισσότερο, γιατί η πουδρα μαζεύεται στις μικρές ρυ- τίδες (ιδίως αν δεν φροντίζετε τα μάγουλά σας, όταν την απλώνετε) πράγμα, που τις κάνει πιο έντονες.

Αν μπορούτε να έχετε κάποιον κοντά σας ένα ποτήρι γεμάτο νερό, είναι πολύ σημαντικό για σας, γιατί η ζέστη θα πάρη απ' το δέμα σας το νερό, που δεν θα βοη αυτή την έ- ποχή στην ατμόσφαιρα.

Σκεφθήτε επίσης τα χρώματα. Το μακιγιάζ σας, κάτω απ' το σκληρό φώς των καλοκαιρινών ημερών, πρέπει να άντίζει στη δοκιμασία. Διαλέξτε άνοιχτούς χρωματισμούς, αλλά όχι ζωηρούς, ούτε ψεύτικους.

Οι πολύ σκούροι τόνοι είναι άβε- ροοί, γιά το πρωί, όπως και οι πολύ ζωηροί θα είναι άχαροι το βράδυ. Οι λαμπτήρες με «νέον», που φωτί- ζουν τα γραφεία και τα καταστήμα- τα κάνουν πράσινα τα χρώματα.

Το «κόκκ - ροζ» ή «εντοξ» φόν - ντε - τέν και οι «ροζ» πουδρες άντίζουν ο' όλες τις δοκιμασίες.

Μη μακιγιαρόστε τα βλέφαρα και τις βλεφαρίδες σας. Την ημέρα αυτό σκληραίνει το βλέμμα. Γιαντί προς τα πάνω τις βλεφαρίδες σας

και δώστε τους λάμψη με λίγη βαζελ- ινή ή βάψτε τις, αν είναι πολύ ά- σπρες.

Βάψτε το κραγιόν μ' ένα πινέλο, θα κρατήσει καλύτερα. Αν δεν έχετε, άρ- ροστε τουλάχιστον απ' το περίγραμμα των χειλιών μ' ένα ειδικό μολύβι και πινέλο.

Όσο γιά χτένισμα διαλέξτε κάτι, που να μπορεί να το διορθώσετε εύ- ποια και πόν να μη χωρίζι σε λίγες ώρες ή άναπαυθητικά τουλάχιστον. Τα μαλλιά σας πρέπει να είναι πο- λύ κοντά ή στυλόν. Τα μισομακρύν- τες προβλήματα. Βουτηξίστε τα καλά το πρωί πριν φύγετε απ' το σπίτι και γιά να στερεοποιήσετε το στυλ σας, βάψτε τους με το βα- μισμένο λωσόν, που να τα πα- ρακραίει.

Το μακιγιάζ θα χρειασθεί ένα μι- κρο σκεπασμα, γι' αυτό προνοήστε να έχετε στην τσάντα σας:

Ένα βαποριζατέρο από πλαστικό με ροδόνερο ή λοσιόν. Ένα κοντί με πάχνη στερεοποιημένη, στον ίδιο τό- νο με το φόν - ντε - τέν σας. Ένα

Στο λεωφορείο σας κυττάζουν...

γιά να ντεμακιγιαζ. Μία μικρή λουλούδι πλατιά γιά να στρονέτε τα μαλλιά σας. Ένα βαποριζατέρο πλα- στικό με λοσιόν.

Με τα έρβια αυτά θα μπορούσε να κάνετε τις πέντε άπαιτήσεις κι- νησιών:

1. Να διακοσμήσετε το πρόσωπό με ροδόνερο ή λοσιόν, όπως το πρωί. Θα έχετε πούδρα στερεοποιημένη, που κρατάει εύκολα. Θα βάψτε ένα ελα- τερικό στρώμα κραγιόν στα χείλη.

2. Να κρατή γιά ντεμακιγιαζ. Θα έχετε τα μαλλιά σας με τη δοι- τσάκι και θα βάψτε λίγη κολώνια στους καρπούς των χειρών σας, στο λαιμό και στο βραχίονα των άγκωνών γιά να διακοσμήσει και να δροσίσετε και να δώσετε.

3. Το βράδυ, στο σπίτι σας, θα βά-

λετε ένα γαλάκτωμα ντεμακιγιάν γιά να έλευθερώσετε την επιδερμίδα σας και ν' άναπνεύσει.

Ντυθήτε άνετα

Είναι δύσκολο να μείνετε πάντα κα- θαρή, κι' όμως πρέπει! Έπωφεληθή- τε απ' τα καινούρια ύφασματα, που πλένονται εύκολα και δεν θέλουν σι- δέρωμα, γιά να φοράτε κάθε μέρα μία με φρέσκια μπλούζα.

Πάντως το να φοράτε φορέματα που «δεν λερώνονται» δεν σημαίνει να ντύνεστε με σκούρα χρώματα. Εί- ναι καλύτερο να έχετε δυο - τρεις μπλούζες γιά ν' αλλάζετε. Έπίσης έσπλένετε κάθε βράδυ τα έσφορηά σας. Και προπαντός:

Μη σφίγγετε τη μέση, το λαιμό και τους καρπούς των χειρών σας, γιά να μη ζεσταίνεστε. Προσοχή στους κορσέδες και τα λατέξ που πιέζουν τη μέση και τους μηρούς. Αν έμποδίζουν την κυκλοφορία του αίμα- τος, θα σας δημιουργήσουν φλεβίτι- δες, κιρσούς, κοκκινίλες, κράμπες και ιδίως δυσφορία.

Προτιμήστε ριχτές μπλούζες, φα- ρειά φορέματα και σεμιζέ.

Όργανώστε τη διατροφή σας

Πάρτε ένα καλό πρόγευμα στο σπίτι. Μη φεύγετε νηστική, είναι το χειρότερο που έχετε να κάνετε γιά την ύγεια και την όμορφη σας. Ένα φλυτζάνι σοκολάτα, τσάι ή καφέ με γάλα, μία φρουγιά με βούτυρο και τρεις κοντιλάδες μαμελάδα θα σας δώσουν 700 ως 800 θερμίδες, πράγμα που έσφαλίζει ένα εύχρηστο πρωί- νό και δρεξί γιά δουλειά.

Αν προτιμάτε, φάτε το πρωί ένα σάντουιτς με τυρί και σαλάι, φρού- τα φρέσκα ή ένα αυγό βραστό και γιαντί. Έτσι όλα τα γούστα μπο- ρούν να ικανοποιηθούν, αλλά μην ά- φραδέσετε έντελως τη ζάχαρη, γιαντί είναι πολύτιμη γιά τον οργανισμό σας.

Μη λέτε: «Θά παχύνω» ή «Δεν πεινάω το πρωί», θα συνηθίσετε σι- γά - σιγά. Ούτε «δεν προφταίνω». Εν- πνήστε δέκα λεπτά νωρίτερα.

Στις 11, μασουλίζετε μία σοκολά- τα, ένα κοιλούκι, μία τυρόπιτα γιά να σας βοηθήσουν να άναπληρώσετε τις θερμίδες, που χάσατε απ' το πρωί.

Το μεσημέρι άκορεθήτε, άς πούμε, σε μία λεπτή φέτα κρέας ψητό μ' έ- να λαχανικό ή μία σαλάτα και σ' ένα επιδόρπιο (φρούτο, παγωτό, κομπό- στα).

Η μελετημένη αυτή διατροφή θα σας έξασφαλίζει μία καλή πέψη, που θα σας δώσει ευφορία ενώ συγχρόνως θα κρατήσει τη σιλουέτα σας λεπτή.

Αν συνηθίζετε να τρώτε το μεση- μέρι ένα σάντουιτς, μη το παίρνετε συχνά με άλλαντικά. Είναι καταστρο- φή γιά τις εργαζόμενες και γιά το δέμα έπίσης.Το άλλαντικό μένει πολ- λές ώρες στο στομάχι, το ψωμί φου- σώνει και παχαίνει κι' όλ' αυτά ζυ-

γίζουν ένα τόνο μέχρι τις 5 το από- γευμα. Με μία φέτα κρέας ψητό, ένα κομμάτι τυρί, δυο - τρία φρούτα, λί- γη σοκολάτα και μπισκότα τρέφεστε κανονικά και πιο υγιεινά. Ένα ποτή- ρι γάλα ή ένα παγωτό είναι καλό χω- νευτικό.

Το βράδυ μπορείτε να φάτε ό,τι θέλετε αν δεν κάνετε δίαιτα άδυνα- τίσματος, αλλά μην παραφορτώνετε ποτέ το στομάχι σας. Ένα δείπνο πα- ραδειγματικό αποτελείται από ένα ζω- μό, μπαρτέκι, χόρτα, τυρί και φρούτο.

Αν εργασθήτε έπειτα απ' το φα- γητό, πριν κοιμηθείτε πάρτε ένα χυ- μό φρούτων ή ένα χαμομήλι, φασκό- μηλο, τίλιο με ζάχαρη, που φέρνουν ύπνο και κόβουν τις ώρες, που θα μείνετε νηστική.

Μιμηθήτε τις βεντέτες

Πολλές γυναίκες, που εργάζονται σκληρά έχουν πάρει αυτές τις συνή-θειες. Τα μανικέν του Ντιόρ τρώνε έξη φορές την ημέρα. Στο κλασικό πρόγευμα προσθέτουν βουτυρωμένες

Στο εστιατόριο σας κυττάζουν...

φέτες ψωμιού. Το μεσημέρι γεμιατί- ζουν έλαφρα (λαχανικά βρασμένα, τυρί, αυγά πηχτά, γαρίδες κλπ.), τσάι ή καφέ και γάλα άποδοτυρωμένο.

Άναμεσα στα κύρια γεύματα παί- νουν ένα φρούτο, ένα γιαντί, ένα ποτήρι γάλα. Το βράδυ τρώνε ένα κα- λό μπαρτέκι, λαχανικά, σαλάτες και επιδόρπιο. Οι βεντέτες που «γυρίζουν» φίλοι από τις 10 ως τις 7, τρώνε έπι- σης πολύ λίγο.

Κάτι άλλο σημαντικό επίσης: Έ- πωφεληθείτε από τις ώρες της άνα- παύσεως σας. Βαλπωθήτε το μεσημέ- ρι μισή ώρα, γιά να ξεκουραστήτε ή καθήστε ήσυχη σε μία πολυθρόνα γιά να φτιάξετε τα νύχια σας, να κάνετε τούς λογαριασμούς σας, την άλληλο- γραφία σας ή το μενού της επομέ- νης. Έτσι υ' άναπαυθείτε και θα κερ- δίσετε χρόνο απ' το βράδυ.

Μπορείτε ακόμα τις ώρες αυτές της μεσημβρινής άναπαύσεως να κλείσετε ραντεβού με την κομωτορία σας (πολ- λά κομωτορία εργάζονται το μεση- μέρι) γιά να έχετε έλευθερο το Σάβ- βατό σας.

Φυσικά σε σας άναπόκειται να τρο- ποιήσετε τα προγράμματα, που σας δίνουμε, άνάλογα με τις ώρες της εργασίας σας. Τό ούσιωδες είναι να ξεκινήσετε.

Έναντίον

της άρρώστειας της μόδας

Σήμερα, όλες οι γυναίκες υποφέ- ρουν απ' τη μέση και τα πόδια τους και πάρα πολλές παραπονιούνται γιά τη σπονδυλική τους στήλη. Είναι ή άρρώστεια της μόδας και προσβάλλει εκείνες που εργάζονται όλη μέρα στην ίδια άνθρωπινη στάσι.

Πρέπει να καταπολεμήσετε άποτε- λεσματικά αυτή την άρρώστεια. Δια- φορετικά, θα δοθήτε μία μέρα βα- ρειά και γερασμένη.

Πώς να πολεμήσετε; Τό ξέρετε. Δεν θα πάρουμε να έπαναλαβάνουμε έ- δω ότι πρέπει ν' άναπνέετε, ν' άερί- ζεστε και να κάνετε σωματικές άσκη- σεις. Άφου οι άσכולίες σας σας κρα- τούν καθηλωμένη στην «αίελα, τρο- ποιήστε τον τρόπο που ξεκουράζε- στε. Ζήστε, όσο πιο πολύ μπορείτε, στον καθαρό αέρα, κάνετε άποθέματα ά- ξυγόνου, που σας καθαρίζει τούς πνεύ- μονες και την επιδερμίδα από τὰ δη- λητήρια της σκόνης και τών άναθυ- μιάσεων της βενζίνης.

Προσπαθήστε να κάνετε ένα σπόρ, που θα διορθώσει την κακή στάσι του σώματός σας. Κάνετε παδηλάτο, αν έχετε όλη μέρα κολλημένα τα πόδια σας στο γραφείο. Κολυμπήστε και τσακίστε κοντί, αν έχουν άνάγκη τα χέρια σας. Παιξτε βόλεϊ και μπάσκετ αν ή κατάσταση σας χαμηλώσει.

Προσπαθήστε ν' άναπαύεστε όσο πιο πολύ μπορείτε, την ώρα που δου- λεύετε. Μπορείτε, χωρίς ν' άφήσετε τη παραμικρή ή τη ραμπουζακή σας να τεντώσετε τη ράχη, τη μπού- τσα, τις γάμπες σας (όσο κι' αν αυτό δεν είναι εύγενικό μπροστά στους έλ- λους) γιά να ξεμουδιάσετε και ν' ά- ναπνεύσετε.

Δεν θα δώσουμε έδω τις γυμναστι- κές άσκήσεις, που ενδείκνυνται γιά κάθε περίπτωση. Είναι εύκολο να δοή κάθε μία από τούς της χρειάζεται.

Πάντως, αν ή δουλειά σας σας ά- πορεώνει να καθέστε, ξεκουραστήτε μ' ένα μικρό κήθημεινό περίπατο. Αν άντιστα στη δουλειά σας υπά- ρχη άδυστοχία ξεκουραστήτε με ένα γενικό χαλάρωμα όλων τών μρών του σώματός σας, μένοντας έσπλωμένη έ- να τέτατο της ώρας κάθε μέρα με το πόδια τοποθετημένα σε ένα ψηλό μαξιλάρι.

Μη ξεναστήτε: «Δεν μπορώ να φρον- τίσω τον έαυτό μου, όπως εκείνες, που δεν εργάζονται». Να λέτε: «Πρέπει να φροντίσω να κρατήσω τη φόρμα μου, παρ' όλο που ή δουλειά μου με άνασχολεί πολλές ώρες».

ΟΙ ΠΙΟ ΓΝΩΣΤΕΣ ΟΠΕΡΕΣ ΠΟΥ ΜΑΣ
ΓΟΗΤΕΥΟΥΝ ΜΕ ΤΙΣ ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΟΥΣ

15.
ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ

ΚΟΝΤΑ στο τείχος του Πεκίνου—του Πεκί-
νου μιάς πολύ μακρινής εποχής—ένας ήλι-
κωμένος άξιωματικός έδωσε μιά τραγική από-
φασι: 'Επειδή ο νεώρος πρίγκιπας της Περσίας
δεν είχε λύσει τα τρία αινίγματα της πριγκίπισ-
σας Τουραντό, θα τον αποκεφάλιζαν μόλις θά-
δωνε το καινούργιο φεγγάρι. Τό αναρίθμητο
πλήθος εκδήλωσε φανατικά τη χαρά του. 'Αλ-
λος ένας τρελλός θά πλήρωνε την τούμη του.
'Εδώ κι' αναρίθμητα χρόνια, ή Τουραντό έδα-
ζε τρία σκοτεινότατα αινίγματα στους βασιλικούς
ήλικους πρίγκιπες που ζητούσαν το χέρι της. 'Ο
θάνατος περίμενε εκείνους που δεν τα έλυναν. Πού
δουλειόταν άραγε αυτή ή σκληρότης της, που την
έκανε να μη θέλει να γίνη σύζυγος κανενός και
να τιμωρή τους υποψηφίους μ' αυτό τον άπαιστο
τρόπο; 'Η ψυχρή πριγκίπισσα ήταν σίγουρη πως
στό πρόσωπό της ξαναέοιχε ή ψυχή μιάς προγό-
νου της, που είχε υποχρεωθεί να γίνη σκλάβια έ-
νός ξένου εισβολέως. Γι' αυτό, ή Τουραντό δεν
είχε στο νου της παρά τη δαύαση εκδίκησης έ-
ναντίον των ξένων.

Τό πλήθος άρχισε να φωνάζει. 'Ηθελε να έτοι-
μασθή ο δήμος και ν' άκονίση τό μεγάλο μαγα-
ζι για τό μαρτύριο που πλησίαζε. Μέσα σ' αυτή
την αναμνηστική, ένας γέρος έπαισε χάμω και
κινούνταν να καταπατηθή απ' τό πλήθος. Μιά νέα,
που τον συνώδευε, έδωσε τις φωνές κι' έτρεξε να
τη βοηθήση ένας ώραιότατος νέος, που αναγνώ-
ρισε ξαφνικά στο πρόσωπό του γέροντα τον πα-
τέρα του, τον Τιμούρ. Κανείς όμως δεν πρόκει να
έξη ποιό είναι οι δύο τους: Είναι ένας βασι-
λιάς κι' ένας πρίγκιπας, που αναγκάστηκαν σέ
μιά μάχη να πετάσουν τά όπλα τους και να κρη-
φτούν, άδύνατοι, στην πόλη. Κι' ή νέα; 'Η νέα
ήταν ή σκλάβια Λίου, που προσφέρθηκε να συνο-
δέψη τό βασιλιά στην έξορία. Γιατί τόκανε αυ-
τό; Με γλυκειά φωνή, ή Λίου έξηγήσε στον πρί-
γκιπα πως τ' αποφάσισε επειδή εκείνος μιά μέ-
ρα της είχε χαμογελάσει, όταν βρίσκονταν ακόμα
στο παλάτι... 'Η άνάμνησι αυτού του χαμόγελου
ήταν ή μόνη περιουσία που είχε!

ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ πρόβαλε, κι' ο δήμος έτοιμάστη-
κε για τό άπαιστο έργο του. Τό πλήθος, που είδε
να προχωρή άνάμεσα στους τάξαυους φρουρούς
ο πρίγκιπας της Περσίας, νέος σαν την αύγή, έξ-
εχασε την προηγούμενη θεωρία κι' άγριότητα
που είχε δείξει, κι' άρχισε να νοιώθη όκτο. Με
δυνατές φωνές ζήτησε να του δοθή χάρι. Όμως,
μόνο ή Τουραντό μπορούσε να τό αποφασίση αυ-
τό. Κι' εκείνη εμφανίστηκε ψηλά, στον έξώστη
του παλατιού, όρμα υπέροχης μαγείας, καθώς
την έλυνε τό φως του φεγγαριού. 'Η χειρονομία
της ήταν άνέκκλητη: «Θάνατο!» Τό πλήθος ά-
πομακρύνθηκε στενωχωρημένο κι' ή Τουραντό έ-
ξηφανίστηκε.

Μά ο γιός του Τιμούρ—πρίγκιπας άγνωστος
σ' όλους—έμεινε στη θέσι του σαν μαγεμένος.
'Εκστατικά λόγια βγήκαν απ' τά χείλη του...
—Τό άδωμά της βρίσκεται ακόμα στον άέρα
και στην νυχτή μου...

Μπροστά του, κάτω απ' τον έξώστη, ύψηλός έ-
να μπροστινό γκόγκ. Όλοις χτυπούσε τοίς
φοίς τό γκόγκ, αυτό έόμοιασε ότι προσφερόταν
για τό δοκιμασία των τριών αινιγμάτων. Είχε
άραγε μιά άμετάκλητη άπόφασι: Θά δοκιμάζε
να λύση τά αινίγματα! Δεν όφείλουν σέ τίποτα
οι ίκελές του Τιμούρ και της Λίου, καθώς και
των τριών υποψηφών της Τουραντό, του Πίνγκ,
του Πάνγκ και του Πόνγκ. 'Ο πρίγκιπας χτύπησε
τρείς φορές τό γκόγκ, αναφέροντας τ' όνομα της
Τουραντό.

Στην πλατεία των άνακτόρων, που είχε στο
κέντρο, πάνω σ' ένα ψηλό βάθρο, τό μεγάλο θρό-
νο όπου ήταν καθισμένος ο πολύ γέρος αυτοκρά-
τωρ 'Αλτοϊν (που ένας όρκος τον ύποχρύνει να

υπομένη τις ώμές ένέργειες της κόρης του), άρ-
χισε ή τρομακτική δοκιμασία. 'Η πριγκίπισσα,
καθισμένη κάτω απ' τό θρόνο, παρακολουθούσε,
ψυχρή και άπαθής. Κάτω, οι όχτώ σοφοί της αυ-
τοκρατορίας είχαν στα χέρια τους τις σφραγι-
σμένες περιγραμμές που περιείχαν τις λύσεις των
αινιγμάτων. 'Ο γέρο 'Αλτοϊν ίκέτευσε τον ά-
γνωστο πρίγκιπα να παρατηρή:

—Τό σκήπτρο μου είναι γεμάτο αίμα! Βοή-
θησέ με να πεθάνω χωρίς νάχω στην ψυχή μου
τό βάρος της νεανικής σου ζωής!
Μά όλα ήταν άνώφελα. 'Η Τουραντό είπε τό
πρώτο αίνιγμα... που ο πρίγκιπας τό έλυσε άμέ-
σως! Αυτό έκανε την έντασι ακόμα μεγαλύτερη.
'Η Τουραντό κατέβηκε μερικά σκαλιά σά νάθε-
λε να τρομοκρατήση και να κάλση τον αντίπαλό
της. 'Επειτα είπε τό δεύτερο αίνιγμα. Κι' αυτό
λύθηκε, άλλ' αυτή τη φορά ο πρίγκιπας χρειά-
στηκε να σκεφτή περισσότερο. Τό πλήθος τά ελ-
χε χαμένα κι' έννοιασε θαυμασμό για τον άγνω-

ΤΟΥΡΑΝΤΟ

Όπερα σε 3 πράξεις

Του ΤΖΙΑΚΟΜΟ ΠΟΥΤΣΙΝΙ

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΤΟΥΡΑΝΤΟ	Σοπράνο
ΑΛΤΟΥΡ	Τενόρος
ΤΙΜΟΥΡ	Μπάσσο
ΚΑΛΑΦ	Τενόρος
ΛΙΟΥ	Σοπράνο
ΠΙΝΓΚ	Βαρύτονος
ΠΑΝΓΙΑ	Τενόρος

Φίλακες, ύπηρέτες, παιδιά, Ιερωμένοι, ο δή-
μος, μοναχοί, στρατιώτες, μουσικοί, οι
σκίες των νεκρών κλπ. Τό λιμπρέτο τό έγρα-
σαν οι Τζ. 'Αντομ και Ρ. Σιμόνι πάνω στο
δράμα του Σέλλερ. Τό έργο δια-
τάσσεται στο Πεκίνο σέ μιά μυθική επο-
χή. Τό τελευταίο νούμερο και τό φινάλε του
έργου γράφτηκαν από τον συνθέτη Φρανκ
'Αλφόν, επειδή ο Πουτσίνι πέθανε χωρίς να
προφτάση να τό τελειώσει.

Η ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

«Σκάλ» του Μιλάνου, 1926.

στο. 'Η Τουραντό κατάλαβε τον κίνδυνο. Βοι-
σκόταν τώρα στο κάτω μέρος της σκάλας, πρό-
σωπο με πρόσωπο με τον αντίπαλό της. 'Ετρεπε
να τον συνιόνη. Και, με πάθος, είπε τό τρίτο
αίνιγμα, ύπογοιμίζοντας καθώς συλλαβή του. 'Ο
πρίγκιπας ξαφνίστηκε, έπιασε τό κεφάλι ανά-
μεσα στα χέρια του... 'Ο λαός τον ένθάρσινε, ό-
λος ο λαός ήταν με τό μέρος του... Και ξαφνικά ο
πρίγκιπας βόηκε τη λύσι και του τρίτου αινίγμα-
τος. Τό πλήθος έξασε χαρούμενο...

Μά ή Τουραντό δεν ήθελε να παραδεχτή την
ήττα της. Τόνισε πως είχε δικαίωμα να διατη-
ρήση την έλευθερία της. 'Ο πρίγκιπας όμως την
πλησίασε, γεμάτος τόλη. Της είπε πως δεν ήθε-
λε την Τουραντό επειδή είχε δικαίωμα να την
κάνη γυναίκα του, αλλά επειδή την αγαπούσε!
—Σου προτείνω κι' έγω ένα αίνιγμα, της είπε,
ένα και μόνο! Δεν ξέρεις πώς είναι... Βρες λοι-
πόν τ' όνομά μου πριν απ' την αύγή και δέχομαι
να πεθάνω την αύγή απ' τό βόη!

Όλοι τώρα είναι με τό μέρος του. Τον βοί-
σκουν τολμηρό, αλλά και πολύ γενναίο. 'Η
Τουραντό αναγκάζεται να δεχτή τη συμφωνία.
Κάτω απ' τ' άστρα, οι κήρυκες φωνάζουν, σέ
διάφορα μέρη της πόλεως: «Νά μη κοιμηθή κα-
νείς! Ν' αποκαλύπτει τό όνομα του άγνωστου
πρίγκιπα πριν απ' την αύγή. 'Αλλιώς θά πεθά-
νεις!»

Ο θάνατος περίμενε τους ύπάρχους της Του-
ραντό αν δεν έβρισκαν τ' όνομα του ξένου.
'Ανθρωποι όλων των τάξεων, άντιστοι, άρχι-
σαν να πεζώνον τον άγνωστο να πη τ' όνομά του.

Κανείς δεν είχε διάθεσι να πληρώση τις σπύ-
ρειες του ξένου με τη ζωή του. 'Ο πρίγκιπας δι-
χτηκε την επίθεσι, άκλόνητος. Μά να ποί έκα-
νίστηκαν, αϊχμάλωτοι, ο Τιμούρ κι' ή Λίου. Οι
τρείς ύποψιοι Πίνγκ, Πόνγκ και Πάνγκ είχαν
θυμηθή τη συνουμία τους με τον ξένο... Θυμή-
καν πως ο Τιμούρ κι' ή Λίου ήταν μαζί του... Τίς
ύπέβαλαν σέ άνάκρισι κι' ή Τουραντό διάταξε να
τους βασανίσουν αν δεν αποκάλυπταν τ' όνομα
του πρίγκιπα. Κάποια στιγμή, ή Λίου, ξεφεύγι-
τας απ' τους δεσμοφύλακες της, έτρεξε κατά
στην Τουραντό και της είπε πως μόνο αυτή ήξε-
ρε τ' όνομα του άγνωστου, μά τίποτα δεν θά την έ-
κανε ν' άνοίξη τό στόμα της.

'Η πριγκίπισσα αισθάνθηκε μεγάλη περι-
γεια. Γιατί άραγε ή κοπέλα αυτή έδειχνε τόση
αφοσίωσι; 'Η Λίου κατάλαβε τη σκέψη της Του-
ραντό κι' όμολόγησε γλυκά πως ή στάσι της έ-
φειλόταν στον έρωτα. 'Αγαστούσε τον πρίγκιπα...
—Κι' εσύ θά τον αγαπήσης... Και γι' αυτό,
εγώ προτιμώ να κλείσω τά μάτια για πάντα!

Λέγοντάς τα αυτά, άρπαξε απ' τη ζωή ενός
στρατιώτη ένα αϊχμηρότατο μαχαίρι και τό βή-
θησε στο στήθος της.

Βαθεία σιωπή έγινε γύρω απ' τη νεκρή νέα.

Φοβήκη τους είχε καταλάβει όλους. 'Ο πρίγκιπας
έλευθερώθηκε... Με κεραυνόδολο αποφασιστι-
τητα πλησίασε την πριγκίπισσα, της σήκωσε τό
πέπλο και της έδωσε ένα φλογερό φιλή. 'Η Του-
ραντό δεν είχε πιά δύναμι ν' αντίσταθ. Κι' έ-
κείνος της φώναξε:

—Σου προσφέρω μαζί τ' όνομά μου και τη ζωή
μου: Είμαι ο Καλάς, γιός του Τιμούρ!

'Η Τουραντό συνερχόταν σιγά-σιγά από την
άπροσμέτρητη άλαζονεία της. Κι' όταν, ενώ χέ-
ραζε ή αύγή, μαζεύτηκε στην πλατεία τό πλήθος,
ή πριγκίπισσα γύρισε προς τον αυτοκράτορα, που
ήταν καθισμένος στο θρόνο του, και του είπε:

—Πατέρα μου, τ' όνομα του ξένου είναι 'Ε-
ρωτας!

Και τό θερμό άγκάλιασμα του Καλάς και της
Τουραντό συνοδεύτηκε απ' τό θαυμάσιο ήχο
του έντυχιμένου λαού...

ΛΟΡΕΝΤΣΟΣ ΜΑΒΙΛΗΣ

Συνέχεια από τη σελίδα 38

σκέυας, ο Μαβίλης έξελέγη βουλευτής στην 'Α-
ναθεωρητική Βουλή του 1910. Συγγενικότατα μέλη
τότε τό περίφημο «γλωσσικό ζήτημα» και σέ μιά
ιστορική του άγρόρευσι, ο Μαβίλης, ύπερασπισ-
της τής δημοτικής γλώσσα είπε τό εαυτοτόματο έ-
κείνο: «Χυδαία γλώσσα δεν ύπάγει, ύπάγει
γυδαίο άνθρωπο. Και ύπάγουνι γυδαίοι άνθρω-
ποι: όμιλούντες την καθαρεύσαν».

Αλλά δεν είχε φτάσει ακόμα ή στενή ώρα των
ένδικων άγώνων του Λορέντσου Μαβίλη. 'Η κοί-
τωση της ζωής του —τό καλύτερό της ίσως, πώ-
μας— ήρθε τό Νοέμβριο του 1912. 'Ο Νοέμβριος
έκείνος τον είχε βρει επάνω στά βουνά της 'Ηπει-
ρου, στον έακουστό Δρίσκο, πενήντατριών χρονών
άντρα, να πολεμά τον έχθρο με τό βαθύ τό λο-
γαρό, ως έθελοντής του Σώματος των Γαριβαλ-
δινών, με τον 'Αλέξανδρο Ρώμα επί κεφαλής. 'Ο
συμπολεμιστής του και λόγιος Νίκος Καρούνης
ως έβλεπε περιγράφει τό ματωμένο κι' ένδοξο αυτό
περιστάκι:

«Όρθιος ο Μαβίλης, πιστός στην παράδοσι, που
θέλει θρήνους τους έρηνόχοιτους (Γαριβαλδινούς)
άξιωματικούς στή μάχη, έμφυγόντες τους άνδρες
του, κανονίσει πυρά, πυροβολεί ο ίδιος, με τό πυ-
στόλι του, τον έχθρο, που βρίσκεται σέ ελάχιστη
άπόστασι πιά και που τον συγκρατεί ώστόσο ή γε-
ναία ζωική των Γαριβαλδινών. 'Ατάραχος, ύπερ-
βολος, άνοητοπατά από διμοιρία σέ διμοιρία, σά να
Ιεροσολήμ».

Κι' έτσι, θρήνιος και άγέρωγος, τελετού-
γος ούτος στην πανόφλην έννοια της Πατρίδας,
άνταμώνει τον Μαβίλη ο θάνατος. Λένε πως πού
έσφυγηση, πρόλαβε να πη:
'Επερίμενα πολλές τιμές από τοσόν τον πλε-
μο, άλλ' όχι και την τιμή να θυσιάσω τη ζωή μου
για την 'Ελλάδα μου!

'Αλλά και να μην τότε, γιατί έτσι δοκιά τρα-
ματιμένος που ήταν, τίποτα σίγουρα δεν θά μπο-
ρούσε να πη, τό είχε ήδη πράξει: 'Εσυνεπεί
σανος και γαρούμενος, άπου μόρετε να δώση και
τή στενή του πνοή για την 'Ελλάδα!

Δημήτρης Γιάνος

ΞΕΡΕΤΕ ΝΑ ΨΩΝΙΣΕΤΕ;

Η ικανότητα να κάνετε καλές άγορές είναι κάτι που μπορεί ν'
άποκτηθή και ν' αναπτυχθή εύκολα με λίγες χρήσιμες συμβουλές

Νά γυρίζη στά μαγαζιά και να ψωνίζη είναι ίσως μιά από
τις μεγαλύτερες ευχαριστήσεις για μιά γυναίκα. Δεν είναι
άναγκη να είναι άκριβά ή άπαραίτητα άντικείμενα: άντί-
θετα μάλιστα, ή άγορά μικρών και περιττών πραγμάτων δι-
νει ακόμα μεγαλύτερη ευχαρίστησι. 'Εκείνο που οι 'Αγγλοι
λένε «Shopping» τό γύρισμα δηλαδή από μαγαζιά σέ μα-
γαζιά είναι μιά άπασχόλησι καθαρά γυναικεία, που είναι ά-
κατανόητη για τους πιο πολλούς άνδρες. 'Η ευχαρίστησι
αυτή όμως μπορεί να γίνη δυσάρεσκεια, άμα δεν ξέρετε να
ψωνίσετε: δεν ύπάρχει χειρότερο πράγμα από τό να γυρί-

σετε στο σπίτι με την έντύπωσι ότι άγοράσατε άκριβώς τό
άντικείμενο που δεν έκανε για σας. 'Η ικανότητα να διακρί-
νετε τη σωστή άγορά από τη λαθεμένη όφείλεται κατά έ-
να μέρος στη διαίσθησι, αλλά προ πάντων στην πείρα. Εί-
ναι, κατά συνέπειαν, ένα χάρισμα που μπορεί ν' αναπτυχθή,
αν σκεφθήτε τά λάθη που κάνετε και τις επιτυχίες που ση-
μειώσατε, και συλλογισθήτε τί συνέβη στην κάθε περίπτωση.
Τό «κονίζ» που σας δίνουμε εδώ θα σας βοηθήση στην αυτο-
εξέτασι. 'Απαντήστε «ναι» ή «όχι» στις έρωτήσεις κι' ύστε-
ρα διαβάστε την άπάντησι στο κάτω μέρος της σελίδας.

1 Έχετε συχνά την έντύπωσι ότι ή εύγένεια του ύ-
παλλήλου είναι ύπερβολική και κρύβει κάποια παγίδα
για να σας κινή ν' αγοράσατε κάτι όχι πολύ καλό;

2 'Αντίθετα, σας φαίνεται μερικές φορές ότι εκείνος
που στέκει πίσω από τον πάγκο γελάει κρυφά με σας
για την άναποφασιστικότητα ή την άγνοιά σας;

3 Είσατε βέβαιη ότι άρκει «να ξέρεψ» για να πετύ-
χησ με έκπτωση και να πάρησ ένα όποιοδήποτε
πράγμα πολύ φτηνότερα από την κανονική τιμή;

4 'Αν δεν κάνετε μιά άγορά νοιώθετε την άνάγκη να
δικαιολογήθε στον ύπάλληλο για τους λόγους που
σας έκαναν να μην ψωνίσετε και τον κουράσατε άδικα;

5 Σας συνέβη ν' αγοράσατε, άνάμεσα σέ δυο όμοια άντι-
κείμενα, τό πιο άκριβό, μόνο και μόνο για να μην κά-
νετε άσχημη έντύπωσι στον πωλητή ή στη φίλη σας;

6 'Η σκέψη ότι πρέπει να έπιστρέψετε πίσω ένα
πράγμα, που αγοράσατε, σας προξενεί ταραχή;
Προσπαθείτε ν' άποφεύγετε τις άλλαγές στά ψώνια;

7 Μπαίνοντας σ' ένα μαγαζιά φροντίζετε να σας άναγνω-
ρίσουν σαν πελάτισσα, έστω κι' αν στην πραγματι-
κότητα σπανίως ψωνίζετε εκεί ή δεν έχετε ξαναπάσει;

8 Σας συμβαίνει εύκολα να ξεδιώτετε περισσότερα από
όσα έχετε στο πορτοφόλι σας (και κατά συνέπειαν να
ζητάτε να σας στείλουν στο σπίτι τά πράγματα);

9 Ντρεπόσατε να όμολογήσετε ότι δεν έχετε ιδέα ά-
πό κάποιο είδος και να ζητήσετε τη συμβουλή του ύπαλ-
λήλου ή ενός προσώπου που σας συνοδεύει στά ψώνια;

10 Είσατε πεπεισμένη ότι τό άκριβότερο πράγμα εί-
ναι και τό καλύτερο και αντίθετα ότι τά φτηνά έμπο-
ρεύματα είναι καλής ποιότητας και τελείως άχρηστο;

11 Σας άρέσει ή άγορά και γενικά τά μαγαζιά με τη με-
γάλη κίνησι; Ψωνίζετε ευχάριστα τις παραμονές μεγά-
λων έορτών που τά μαγαζιά είναι άσφυκτικά γεμάτα;

12 'Επισκεπτόσατε κατά σύστημα δυο ή τρία μαγαζιά
πριν αποφασίσετε, έστω κι' αν νομίζετε ότι δηρήκατε
στο πρώτο μαγαζιά εκείνο τό είδος που ζητούσατε;

13 Πηγαίνετε πρόθυμα να ψωνίσετε σ' ένα μαγαζιά που
έχει τιμές ώρισμένες και ξέρετε ότι δεν μπορείτε να
κάνετε καθόλου «παζάρια» για κάπως καλύτερη τιμή;

14 Πριν κάνετε μιά κάπως σπουδαία άγορά, ζητάτε τη
συμβουλή κανενός «έμπειρογνώμονα» της έμπιστοσύ-
νης σας για να ξέρετε τί άκριβώς πρέπει ν' αγοράσατε;

15 Έχετε τη γνώμη ότι αξίζει τον κόπο να πληρώσατε
κάτι παραπάνω για να έχετε ένα πιο ώραίο, πιο κομ-
ψότερο και πολύ καλύτερης ποιότητας άντικείμενο;

16 Έχετε τουλάχιστον δυο ή τρείς προμηθευτές που ψω-
νίζετε τακτικά απ' αυτούς και τους έχετε έμπιστοσύνη
να σας στείλουν κάτι που ζητάτε από τό τηλέφωνο;

17 Συμβαίνει να ζητούν τη γνώμη σας οι φίλες σας προ-
κειμένου να κάνουν μιά άγορά έχοντας μεγάλη έμπιστο-
σύνη στο γούστο σας και στις γνώσεις σας στην άγορά;

18 Μαντεύετε εύκολα τις τιμές ενός άντικειμένου άπλώς
και μόνο με την πρώτη ματιά, χωρίς να ρωτάτε συ-
νεχώς τον ύπάλληλο πόσο στοιχίζει αυτό ή εκείνο;

19 Είσατε ικανή να πητε: «Όχι, ευχαριστώ», όταν προ-
σπαθούν να σας πουλήσουν περισσότερο απ' όσο ζη-
τήσατε και να πάρειτε μόνο αυτό άκριβώς που θέλατε;

20 Σας συνέβη να μπήτε, παραδείγματος χάριν, σ' ένα
μεγάλο κομμωματοπωλείο άπλώς και μόνο για να ρω-
τήσετε πόσο κοστίζει αυτό τό βραχιόλι στη βιτρίνα;

ΔΕΝ ΣΑΣ ΤΥΛΙΦΟΥΝ

Με 10 σωστές άπαντήσεις και μέχρι
15 είσατε πρόσωπο που μπορεί κα-
νείς να έχη έμπιστοσύνη. Ξέρετε τί θέ-
λετε και δύσκολα μπορούν να σας
«τυλίξουν». 'Αν οι σωστές άπαντή-
σεις ξεπερνούν τις 15, θεωμά συγχα-
ρητήρια, είσατε άκαταμάχητη. Θά
μπορέσατε να κάνετε περίφημα ψώ-
νια, έστω και με τους πιο κατεργά-
ρηδες πωλητές που θά συναντήσατε.

ΚΟΜΨΟΤΑΤΕΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ ΜΕ ΥΠΕΡΜΟΝΤΕΡΝΑ ΣΥΝΟΛΑ

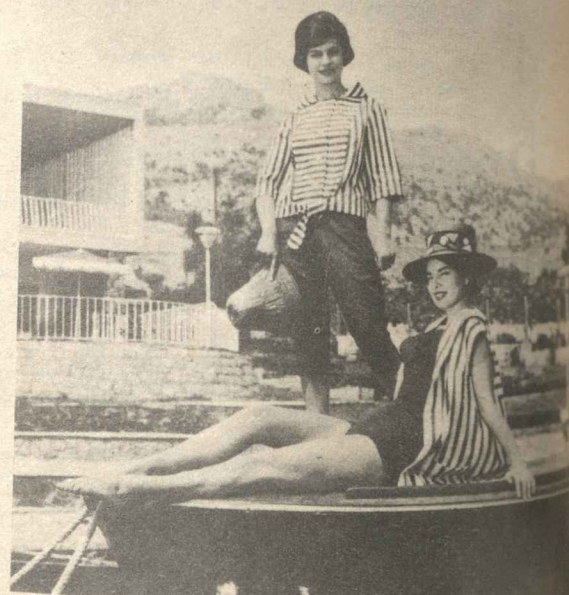
Νεανικό φόρεμα από έμπριμέ μεταξωτό υφασμα με πλατεία φούστα, που το φάρδος του σχηματίζεται από διπλές κουφόπιετες. Το κορσάκι είναι πολύ απλό, ενώ το ντεκολτέ στολίζεται με έναν άρκετά μεγάλο γιακά από λευκήν όργάντζα.

Ένα θαυμάσιο ριχτό πουκάμισο, μοντέλο του Ντιόρ, με όρθια τριαντάφυλλα. Μια κόκκινη φάσα γαρνίρει το πουκάμισο αυτό που φοριέται με λευκό πανταλόνι ή με λευκή στενή φούστα από λινό ή ντόκ υφασμα για μια άπογευματινή εμφάνιση.

Από τη συλλογή των καταστημάτων μόδας Αφοί Τσιτσόπουλοι δεν λείπουν και οι μοντέρνες «τουνίκες». Αυτό το φόρεμα είναι σε ίσια γραμμή. Μια πρόσθετη φούστα, πιο κοντή, σχηματίζει τη λεπτομέρεια της «τουνίκας», που τόσο τη θέλει η μόδα.

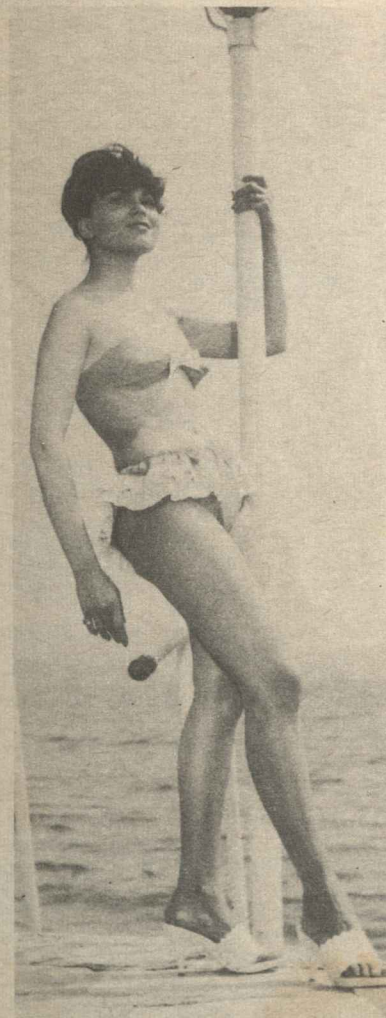
Κι' άλλο ένα άρμονικό ντουέτο με μοντέλα των καταστημάτων «Αφοί Τσιτσόπουλοι». Ψαράδικο πανταλόνι από μπλέ ντόκ και ριχτό ριγέ πουκάμισο. Έπίσης μαγικό λαστέξ με εξαιρετική εφαρμογή και μοντέρνα κούπ, που συνοδεύεται από ριγέ μπουρνούζι.

Γρία από τα πιο γνωστά αθηναϊκά μανεκέν σ' ένα χαριτωμένο γκρουπ. Η πρώτη εμφάνιση με ριγέ πολύχρωμο, πανταλόνι, ντραπέ ζώνη και ψάθα. Η δεύτερη, ένα κοστούμι από ντόκ. Η καζάκα είναι ριχτή σε στυλ ανδρικό. Υπέροχο σύνολο ή τρίτη εμφάνιση —το «Πόρτο - Φίνο»— από έμπριμέ ποπλίνα.

Τα καταστήματα μόδας «Αφοί Τσιτσόπουλοι» παρουσιάζουν σ' αυτές τις δυο σελίδες μερικά συνάμψι πολύ κατάλληλα για την έξοχή ή το μπάνιο, καθώς και δυο άμπιγιέ εμφανίσεις, που είναι χρησιμώτατες σε κάθε γυναίκα. Όλα τα μοντέλα είναι σε εξαιρετικής ποιότητας υφάσματα και χαρακτηρίζονται από θαυμάσια εφαρμογή. Τα «έτοιμα» των καταστημάτων μόδας «Αφοί Τσιτσόπουλοι» έχουν πρό πολλού ξεπεράσει τα ευρωπαϊκά του ίδιου είδους. Κι' αυτό συμβαίνει, γιατί τα διακρίνει ή προσεγμένη εργασία, ή καλίσθητη κούπ και φυσικά ή προσιτή τιμή τους. Ξηρώνοντας τεράστιες δυσκολίες, τα έκλεκτά αυτά καταστήματα κατώρθωσαν νά ανεβάσουν στη χώρα μας το έτοιμο φόρεμα σε ύψηλά επίπεδα

Μονό από θαυμάσιο υφασμα έτοιμο σε μοντέρνα φόρμα. Έχει εξαιρετική εφαρμογή και χαμηλό άνοιγμα στην πλάτη όπως ακριβώς το θέλει η φετινή μόδα.

Κοκέτικο μπικίνι για λεπτά σώματα. Είναι από σατέν ποπλίνα και το πανταλόνι στολίζεται με βολάν από υφασμα καρβό. Ένα πατιγιονάκι τοποθετείται στο κέντρο του σουτιέν.

«Στρίπ - τής» ονομάζεται το παριζιάνικο αυτό μοντέλο για την πλάξ. Από έμπριμέ υφασμα Εύρωπης, ξεκουμπώνει μπροστά για ν' αφήσει νά φανή ένα μικροσκοπικό μπικίνι. Το σύνολο συνοδεύεται από άσορτί φούστα, ντυμπλαρισμένη με μονόχρωμη ποπλίνα στο ίδιο ακριβώς χρώμα με το μαγιό.

